

ထောကသင်းကျစ်၊ ဓမ္မရာဇ်မှန်ကူ၊ သယံဇ္ဈ၊ မြတ်စွာ၊
 စောသတ္ထာဇာ၊ သာသနာရောင်၊ ထွန်းပြောင်စေရန်၊ ရည်သန်မယုတ်၊
 အားထုတ် ကြိုးစားတော် မူလေ့ရှိသော၊ မန္တလေးမြို့၊
 မန္တလေးတောင်၊ ရသေ့ကြီး-ဦးခန္တိ တောင်း
 ပန်ချက်အရ၊ မန္တလေးတောင်အနီးရှိ၊
 ရိုးထိတိုက်၌၊ ယာပိုတ်လေး
 ထီး၊ ရှည်မြေ့လျော်၊ နေတော်မူသော၊
 အချွင်ဇာဂရမထေရ်သည်။ ဈေးဆရာမြတ်
 တို့စီရင်တော် မူအပ်သော နိဿိဒ္ဓိ၊ မြှုပ်ထားအပ်သော
 အနက်တို့ကို၊ အကုန်အစင် ဖော်ထုတ်၍ စီစဉ်ပြုစုတော်မူအပ်သော

ဣန္ဒိဝုတ်ပါဠိတော်နိဿိဒ္ဓိ။

စာချနက်၊ မိုးထိမူ။

—◆—
ပဌမပုဒ်ခြင်း-၅၀၀

—◆—
မန္တလေးမြို့၊

မန္တလေးတောင် ပိရကတ်တော် စာပုံနှိပ်တိုက်၊

၁၂၈၀-ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လ၊

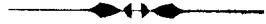
ဣတိဂုဏ်ပါဠိတော်နိဿယ-မာတိကာ။

ဦးရေ နံပါတ်	မာတိကာ	မျက်နှာ နံပါတ်
၁	ဧကနိပါတ်-ပါဠိတောဝပဋ္ဌမဝဂ်	၁
၂	ဧကနိပါတ်-ဒုတိယမောဟဝဂ်	၉
၃	ဒုကနိပါတ်-တတိယဝဂ်	၃၂
၄	ဒုကနိပါတ်-စတုတ္ထဝဂ်....	၄၅
၅	တိကနိပါတ်-ပဋ္ဌမဝဂ်	၆၄
၆	တိကနိပါတ်-ဒုတိယဝဂ် ...	၇၄
၇	တိကနိပါတ်-တတိယဝဂ်	၈၅
၈	တိကနိပါတ်-စတုတ္ထဝဂ်	၁၀၇
၉	တိကနိပါတ်-ပဋ္ဌမဝဂ် ... ၂.၈၈	၁၂၉
၁၀	စတုတ္ထနိပါတ်-ဗြာဟ္မဏဝဂ်	၁၄၈
၁၁	စတုတ္ထနိပါတ်-စက္ကာရိသုတ်	၁၅၀
၁၂	စတုတ္ထနိပါတ်-ဇဝနသုတ်	၁၅၁
၁၃	စတုတ္ထနိပါတ်-ဗြာဟ္မဏသုတ်	၁၅၃
၁၄	စတုတ္ထနိပါတ်-သီလသုတ်	၁၅၅
၁၅	စတုတ္ထနိပါတ်-တဏှာသုတ်	၁၅၇
၁၆	စတုတ္ထနိပါတ်-ဗြဟ္မသုတ်	၁၅၈
၁၇	စတုတ္ထနိပါတ်-ဗဟုပကာရသုတ်	၁၆၀
၁၈	စတုတ္ထနိပါတ်-ဣဟနသုတ်	၁၆၁
၁၉	စတုတ္ထနိပါတ်-ပုရိသသုတ်	၁၆၃
၂၀	စတုတ္ထနိပါတ်-စရသုတ်	၁၆၅
၂၁	စတုတ္ထနိပါတ်-သမ္ဘန္ဒသီလသုတ်	၁၆၉
၂၂	စတုတ္ထနိပါတ်-လောကသုတ်	၁၇၃

ဣတိဂုဏ်ပါဠိတော်နိဿယ-မာတိကာပြီး၏။

ဣတိဝုတ်ပါဠိတော်နိဿယ။

နမောတဿ၊ ဘဂဝတော၊ အရဟတော၊ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ကေနိပါတ်-ပါဠိဘောဂ-ပဌမဝဂ်၊

ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံဟိ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတော၊ ကံလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ဝေဒနာတို့၊ ကေခမ္ပံ၊ တရားတရားကို၊ ပဇဟထ၊ စွန့်ကုန်သော၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝေ၊ သင်တို့အား၊ အနာဂါမိကောယ၊ အနာဂါမိဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပါဠိဘောဂေါ၊ ခံဝံတော်မူ၏။ ကတမံ၊ အဘယ်မည်သော၊ ကေခမ္ပံ၊ တရားတရားကိုနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ဝေဒနာတို့၊ လောဘံ၊ လောဘဟူသော၊ ကေခမ္ပံ၊ တရားတရားကို။ ပဇဟထ၊ စွန့်ကုန်သော၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝေ၊ သင်တို့အား၊ အနာဂါမိကောယ၊ အနာဂါမိဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပါဠိဘောဂေါ၊ ခံဝံတော်မူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါ၊ ဝေဒနာတော်မူ၏။ တတ္ထံ၊ ထိုလောဘဓမ္မသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ယေနထောဘောန၊ အကြင်လောဘဖြင့်၊ လုဒ္ဓံ၊ ထပ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့၊ ဝန္တိန္တိ၊ သွားရကုန်၏။ တံလောဘံ၊ ထိုလောဘကို၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊ သိကုန်၍၊ ဝိပဿိနော၊ အထူးထူးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်ရှုထောင့်ကုန်သော ဝုပ္ပါလတို့သည်။ ပဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏။ တံလောဘံ၊ ထိုလောဘကို၊ ပဟာထ၊ စွန့်၍၊ ဣမံလောကံ၊ ဤလောကသို့၊ ပုန၊ တတန်၊ ကုဒါစနံ၊ တရံတရါ၊ နအာယန္တိ၊ မလာကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံဟိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်လောဘသုတ်အပြီးတည်း။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီး

ဣတိဝုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

သောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တိဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတံ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကော်မူသော မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤဒေါသသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧကဓမ္မံ၊ တရသောတရားကို၊ ပဇဟထ၊ စွန့်ကုန်လော့၊ အဟံ၊ ငါထုရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အနာဂါမိတာယ၊ အနာဂါမိဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပါဠိတောဂေါ၊ ခံဝံတော်မူ၏၊ ကတမံ၊ အဘယ်မည်သော၊ ဧကဓမ္မံ၊ တရသောတရားကိုနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေါသံ၊ ဒေါသဟူသော၊ ဧကဓမ္မံ၊ တရသောတရားကို၊ ပဇဟထ၊ စွန့်ကုန်လော့၊ အဟံ၊ ငါထုရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အနာဂါမိတာယ၊ အနာဂံဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပါဠိတောဂေါ၊ ခံဝံတော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝံ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဒေါသသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တိဟိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယေနဒေါသေန၊ အကြင်ဒေါသဖြင့်၊ ဒုဋ္ဌာ၊ ပျက်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ သို့၊ ဝတ္ထန္တိ၊ သွားရကုန်၏၊ တံဒေါသံ၊ ထိုဒေါသကို၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊ ယိကုန်၍၊ ဝိပဿိနော၊ အထူးထူးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့် ရှားထွက်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ တံဒေါသံ၊ ထိုဒေါသကို၊ ပဇဟထ၊ စွန့်၍၊ ဣမံသောကံ၊ ဤသောကသို့၊ ပုန၊ တဘန်၊ ကုဒါစနံ၊ တရံတခါမျှ၊ အာယန္တိ၊ မလော့ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တိဟိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တိဟိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤကားဒေါသသုတ်အပြီးဘ၌၊ ဘဂဝတာ၊ သုတံ၊ တော်ကြီးသောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တိဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတံ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကော်မူသော မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤမောဟသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧကဓမ္မံ၊ တရသောတရားကို၊ ပဇဟထ၊ စွန့်ကုန်လော့၊ အဟံ၊ ငါထုရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အနာဂါမိတာယ၊ အနာဂံဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပါဠိတောဂေါ၊ ခံဝံတော်မူ၏၊ ကတမံ၊ အဘယ်မည်သော၊ ဧကဓမ္မံ၊ တရသောတရားကိုနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မောဟံ၊ မောဟဟူသော၊ ဧကဓမ္မံ၊ တရသောတရားကို၊ ပဇဟထ၊ စွန့်ကုန်လော့၊ အ

ကေနိပါတ်-ပါဠိဘောဂ ပဋ္ဌမဝဂ်၊

ဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အနာဂါမိတာယ၊ အနာဂါမိဖြစ်ခြင်း၊ ဌ၊ ပါဠိဘောဂေါ၊ ခံဝံတော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကောဓသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယေနောဓေန၊ အကြင်မောဟဖြင့်၊ ခုတ္ထ၊ ကွေဝေကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့၊ ဝစ္ဆန္တိ၊ သွားရကုန်၏၊ တံမောဟံ၊ ထိုမောဟကို၊ သမ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယံ၊ သိကုန်၍၊ ဝိပဿိနော၊ အထူးထူးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ရှုထုတ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ တံမောဟံ၊ ထိုမောဟကို၊ ပဟာယံ၊ စွန့်၍၊ ဣဝံလောကံ၊ ဤလောကသို့၊ ပုန၊ တတန်၊ ကုဒါဝနံ၊ တရံတခါမျှအာယန္တိ၊ မလာကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယတ္ထိ၊ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကို ထည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤကားမောဟသုတ်အပြီးတည်း၊ ။

ဘဂဝတာ၊ ထုန်းထော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးထော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤကောဓသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧကေဓမ္မံ၊ တခုသောတရားကို၊ ပဇဟယံ၊ စွန့်ကုန်လော့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အနာဂါမိတာယ၊ အနာဂါမိဖြစ်ခြင်း၊ ဌ၊ ပါဠိဘောဂေါ၊ ခံဝံထော်မူ၏၊ ကထမံ၊ အတယ်မည်သော၊ ဧကေဓမ္မံ၊ တခုသောတရားကိုနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧကေဓမ္မံ၊ အမျက်ဟူသော၊ ဧကေဓမ္မံ၊ တခုသောတရားကို၊ ပဇဟယံ၊ စွန့်ကုန်လော့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အနာဂါမိတာယ၊ အနာဂါမိဖြစ်ခြင်း၊ ဌ၊ ပါဠိဘောဂေါ၊ ခံဝံထော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကောဓသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယေနောဓေန၊ အကြင်အမျက်ဖြင့်၊ ကုဒ္ဓာ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့၊ ဝစ္ဆန္တိ၊ သွားရကုန်၏၊ တံကောဓံ၊ ထိုအမျက်ကို၊ သမ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယံ၊ သိ

ကုန်၍၊ ဝိပဿိနော၊ အထူးထူးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့် ရှုထွေရှိကုန်သော
 ဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ တံကောဝံ၊ ထိုအမျက်ကို၊ ပဟာယ၊
 စွန့်ကုန်၍၊ ဣဝံလောကံ၊ ဤလောကသို့၊ ပုန၊ တဘန်၊ ကုဒါစနံ၊ တရံတခါမျှ၊
 နအာယန္တိ၊ မလာကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏။ အယတ္တိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာထူးသည်၊ ဝုတ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊
 အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား
 ကောဓ သုတ်အပြီးတည်း။ ဘဂဝတာ၊ ထူးထူးတော်ကြီးသော မြတ်စွာ
 ထူးသည်၊ ဝုတ္တိတိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေ
 သာတို့မှ ဝေးတော်မူသော မြတ်စွာထူးသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
 သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤမက္ခသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧကေဓမ္မံ၊ တခုသောတရား
 ကို၊ ပဇဟယ၊ စွန့်ကုန်လော၊ အဟံ၊ ငါထူးသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အနာ
 ဝါမိတာယ၊ အနာဂါမ်ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပါဠိဘောဂေါ၊ ခံဝန်တော်မူ၏၊ ကတမံ၊
 အဘယ်မည်သော၊ ဧကေဓမ္မံ၊ တခုသောတရားကိုနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 မက္ခံ၊ ကျေးဇူးချေခြင်းဟူသော၊ ဧကဓမ္မံ၊ တခုသောတရားကို၊ ပဇဟယ၊
 စွန့်ကုန်လော၊ အဟံ၊ ငါထူးသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အနာဂါမိတာယ၊
 အနာဂါမ်ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပါဠိဘောဂေါ၊ ခံဝန်တော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧထမတ္ထံ၊
 ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ အဂေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုမက္ခသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာထူးသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ယေနမက္ခေန၊ အကြင်ကျေး
 ဇူးချေခြင်းဖြင့်၊ မက္ခာ၊ သူတပါးဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပျက် ချေတတ်ကုန်သော၊
 သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့၊ ဝန္တန္တိ၊ သွားရကုန်၏၊ တံမက္ခံ၊
 ထိုမက္ခကို၊ သမ္ဘာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊ သိကုန်၍၊ ဝိပဿိနော၊ အထူးထူး
 သောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်ရှုထွေရှိကုန်သောဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဇဟန္တိ၊ စွန့်
 ကုန်၏၊ ထံမက္ခံ၊ ထိုမက္ခကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ကုန်၍၊ ဣဝံလောကံ၊ ဤလောကသို့၊
 ပုန၊ တဘန်၊ ကုဒါစနံ၊ တရံတခါမျှ၊ နအာယန္တိ၊ မလာကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂ
 ဝတာ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယတ္တိအတ္ထော၊
 ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ ဝုတ္ထော၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မက္ခသုတ်အပြီးတည်း။ ဘဂဝတာ၊ ထူးထူးတော်ကြီး

ကောနိပါတ် ဝါဒိဘောဂ-ပဋ္ဌမဝဂ်၊

သောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတော၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော် မူသော မြတ်စွာ ထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤသဗ္ဗသုတ်ကို၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧကဓမ္မံ၊ တခုသောတရားကို၊ ပဇဟထ၊ စွန့်ကုန်ထော၊ အထံ၊ ငါထုရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အနာဂါမိတာယ၊ အနာဂါမ်ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပါဠိဘောဂေါ၊ ခံဝန်တော်မူ၏၊ ကတမံ၊ အဘယ်မည်သော၊ ဧကဓမ္မံ၊ တခုသောတရားကို နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မာနံ၊ မာနဟူသော၊ ဧကဓမ္မံ၊ တခုသောတရားကို၊ ပဇဟထ၊ စွန့်ကုန်ထော၊ အထံ၊ ငါထုရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အနာဂါမိတာယ၊ အနာဂါမ်ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပါဠိဘောဂေါ၊ ခံဝန်တော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမာနသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤအနက်သထောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝေယနမာနေန၊ အကြင်မာနဖြင့်၊ မဒါမတ္တာ၊ ထပ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားရကုန်၏၊ တံမာနံ၊ ထိုမာနကို၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊ ထိကုန်၍၊ ဝိပဿိနော၊ အထူးထူးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်ရှုထောင့်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ တံမာနံ၊ ထိုမာနကို၊ ဗဟာယ၊ စွန့်ကုန်၍၊ ဣမံလောကံ၊ ဤလောကသို့၊ ပုန၊ တဘန်၊ ကုဒါစနံ၊ တရံတခါမျှ၊ နအာယန္တိ၊ မထားကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယမ္မိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤလျှင်မာနသုတ်အပြီးတည်း၊ တဂဝတာ၊ ထုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှားတော်မူအပ်သော၊ အရဟတော၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤသဗ္ဗသုတ်ကို၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဗ္ဗံ၊ အထုံးစုံကို၊ အနဘိဇာနံ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်မထိသူသည်၊ အပရိဇာနံ၊ ဝိုင်းခြား၍မထိသောသူသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအထုံးစုံ၌၊ ဝိတ္တံ၊ ငါတို့အပိရာဇဟံ၊ တစ်ခြင်းမကင်းစေသောသူသည်၊ အပဇဟံ၊ မစွန့်သောသူသည်၊ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်းရဲကိုကုန်စေခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဗ္ဗံ၊ အထုံးစုံကိုကား၊ အဘိဇာနံ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်ထိ

ဣတိဂုတံပါဠိတော်နိဿယံ

သောသုသည်သာလျှင်၊ ပရိဇာနံခေါ၊ ဝိုင်းခြား၍ထိသော သုသည်သာလျှင်၊
 တတ္ထ၊ ထိုအလုံးစုံ၌၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ဝိရာဇယံခေါ၊ ထပ်ခြင်းကင်းသောသု
 သည်သာလျှင်၊ ပဇာတိခေါ၊ စွန့်သောသုသည်သာလျှင်၊ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်း
 ရဲကိုကုန်စေခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်
 ကိုဘဝဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသဗ္ဗ
 သုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရား
 သည်း၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယောပုဂ္ဂထော၊ အကြင် အားထုတ်အပ်
 သောဝိပဿနာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ သဗ္ဗတော၊ အလုံးစုံ
 သော အပြားအားဖြင့်၊ ဥတ္တာ၊ ထိ၍၊ သဗ္ဗတ္ထေသု၊ အလုံးစုံတို့၌၊ နဂစ္ဆတိ၊ မ
 တင်၊ သော၊ ထိုအားထုတ်အပ်သောဝိပဿနာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗပရိ
 ညာတော၊ အလုံးစုံကိုဝိုင်းခြား၍ထိခြင်းကြောင့်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
 သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ဥပဇ္ဈဂါ၊ လွန်နိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာထုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယန္တိ၊ အကြွေ၍၊ ဤအနက်ကို
 ထည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အနန္ဒသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 သဗ္ဗသုတ်အပြီးတည်း၊ ဘဂဝတာ၊ သုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာထုရား
 သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့
 မှဝေးတော်မူသောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံ
 သုတ္တံ၊ ဤဒုတိယမာနသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အနန္ဒသည်၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မာနံ၊ မာန်ကို၊ အနဘိဇာနံ၊
 ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိသောသူသည်၊ အပရိဇာနံ၊ ဝိုင်းခြား၍မထိသောသူ
 သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုမာန်၌၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ဝိရာဇယံ၊ ထပ်ခြင်းမကင်းစေသော
 သူသည်၊ အပဇာတိ၊ မစွန့်သောသူသည်၊ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်းရဲကိုကုန်စေ
 ခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မာနံ၊ မာန်ကိုကား၊ အ
 ဘိဇာနံခေါ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိသောသူသည်သာလျှင်၊ ပရိဇာနံခေါ၊ ဝိုင်း
 ခြား၍ထိသော သုသည်သာလျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုမာန်၌၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ဝိရာဇယံ
 ခေါ၊ တပ်ခြင်းကင်းစေသော သုသည်သာလျှင်၊ ပဇာတိခေါ၊ စွန့်သောသု
 သည်သာလျှင်၊ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်းရဲကိုကုန်စေခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ စွမ်းနိုင်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါ
 စ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဒုတိယမာနသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အ

ကေနိပါတ်-ပါဠိတောဂ-ပဌမဝဂ်၊

ယံပဇာ၊ ဤသက္ကဝါအပေါင်းသည်၊ မာနုပေတာ၊ မာနုနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊
မာနုဂန္ထာ၊ မာနုဖြင့်ဖွဲ့အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဝေါ၊ ဘဝ၌၊ ရထာ၊ ရွှေထောင်
သည်ဖြစ်၍၊ မာနံ၊ မာနံကို၊ အပရိဇာနန္တော၊ ပိုင်းခြားထုတ်မထိကုန်သည်ဖြစ်
၍၊ ဝုန၊ တဘန်၊ တဝံ၊ ဖြစ်ခြင်းသို့၊ အာဂန္တော၊ ရောက်ရသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ယေစပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ မာနံ၊ မာနံကို၊ ပဟန္တာ
န၊ ပယ်ကုန်၍၊ မာနသင်္ခယော၊ မာန၏ကုန်ရာ၌၊ ဝိရတ္တာ၊ လွတ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထို
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ မာနဂန္ထာ၊ သိဘူနေ၊ မာနတည်းဟူသောအနှောင်
အဖွဲ့ကိုနှိပ်နှင်းထုတ် တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဒုက္ခံ၊ ခပ်ထိမ်းသောဆင်း
ရဲကို၊ ဥပဏ္ဍိတံ၊ လွန်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုစ္စ
တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊
မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အ
ကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတယမာနသုတ်
အပြီးတည်း၊ ဘဂဝတာ၊ ထူးထော်ကြီးသောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တ
တိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်
မူသော မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော် မူအပ်သော၊ ဇေတသု
တ္တံ၊ ဤဒုတိယထောဘသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေသာဘံ၊ ဝေသာဘကို၊ အန
ဘိဇာနံ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့် မထိသောသူသည်၊ အပရိဇာနံ၊ ပိုင်းခြား၍မထိ
သောသူသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုသောဘ၌၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ အဝိရာဇယံ၊ တပ်ခြင်းမ
ကင်းစေသောသူသည်၊ အပဇတံ၊ မစွန့်သောသူသည်၊ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်း
ရဲကိုကုန်စေခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေသာဘဉ္စ၊
ဝေသာဘကိုကား၊ အဘိဇာနံခေါ၊ ထူးသော ဥာဏ်ဖြင့်ထိသောသူသည်သာ
လျှင်၊ ပရိဇာနံခေါ၊ ပိုင်းခြား၍ ထိသောသူသည်သာလျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုသောဘ
၌၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ဝိရာဇယံခေါ၊ တပ်ခြင်းကင်းစေသောသူသည်သာလျှင်၊ ပဇ
တံခေါ၊ စွန့်သောသူသည်သာလျှင်၊ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်းရဲကို ကုန်စေခြင်း
ငှါ၊ ဘဗ္ဗော စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
ထုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဒုတိယထောဘသုတ်၌၊ တေ၊
ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊
ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယေနယောဘောန၊ အကြင်ယောဘဖြင့်၊ လုဒ္ဓါ၊ တပ်ကုန်
သော၊ သက္ကာ၊ သက္ကဝါတို့သည်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားရကုန်၏၊
တံလောဘံ၊ ထိုလောဘကို၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊ သိကုန်၍၊ ဝိပဿိ

ဣတိဂုတ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

နော၊ အထူးထူးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ရှုထောင့်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 ပဇာဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ တံဒေါသံ၊ ထိုဒေါသကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ကုန်၍၊ ဣဝံ
 လောကံ၊ ဤလောကသို့၊ ဝုန၊ တပနံ၊ ကုဒါစနံ၊ တရံတခါမျှ၊ နအာယန္တိ၊ မလာ
 ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရား
 သည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာန
 န္ဓာသည်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣလျှင် နုတိယ လောကသုတ်
 အပြီးတည်း၊ ဘဂဝတာ၊ ဘုရားတော်ကြီးသော မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တ
 တိ၊ ထင်ရှား ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေး
 တော်မူသော မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသု
 ဝတ္တံ၊ ဤနုတိယ သုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ် အာနန္ဓာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေါသံ၊ ဒေါသကို၊ အနဘိ
 ဇာနံ၊ ထူးသော ဥာဏ်ဖြင့် မထိသော သူသည်၊ အပရိဇာနံ၊ ပိုင်းခြား၍ မထိ
 သော သူသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုဒေါသ၌၊ ဝိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ အဝိရာဇယံ၊ တစ်ခြင်း
 မကင်းစေသော သူသည်၊ အပဇဟံ၊ မစွန့်သော သူသည်၊ ဒုက္ခက္ခယာယ၊
 ဆင်းရဲကို ကုန်စေခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဒေါသဉ္စ၊ ဒေါသကိုကား၊ အဘိဇာနံခေါ၊ ထူးသော ဥာဏ်ဖြင့် ထိသော
 သူသည်သာလျှင်၊ ပရိဇာနံခေါ၊ ပိုင်းခြား၍ ထိသော သူသည် သာလျှင်၊
 တတ္ထ၊ ထိုဒေါသ၌၊ ဝိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ဝိရာဇယံခေါ၊ တစ်ခြင်းကင်းစေသော
 သူသည်သာလျှင်၊ ပဇဟံခေါ၊ စွန့်သော သူသည်သာလျှင်၊ ဒုက္ခက္ခယာယ၊
 ဆင်းရဲကို ကုန်စေခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤ
 အနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထို
 နုတိယဒေါသသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ယေန ဒေါသေန၊ အကြင်ဒေါသ
 ဖြင့်၊ နုတ္တံ၊ ပျက်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တတို့သည်၊ နုဂ္ဂတိ၊ နုဂ္ဂတိသို့၊ ဝုစ္စန္တိ၊
 သွားရကုန်၏၊ တံဒေါသံ၊ ထိုဒေါသကို၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊ သိ၍၊
 ဝိပဿိနော၊ အထူးထူးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ရှုထောင့်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊ ပဇာဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ တံဒေါသံ၊ ထိုဒေါသကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ကုန်၍၊
 ဣဝံလောကံ၊ ဤလောကသို့၊ ဝုန၊ တပနံ၊ ကုဒါစနံ၊ တရံတခါမျှ၊ နအာယန္တိ၊ မ
 လာကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊

ဣတိဂုတပါဠိပေတနိဿယ

ယ။ သိကုန်၍၊ ဝိပဿိနော၊ အထူးထူးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ရှုလေ့ရှိကုန်
 သော ဝုတ္တိလိတံတို့သည်၊ ပဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ တံမောဟံ၊ ထိုမောဟကို၊ ပဟာ
 ယ၊ စွန့်ကုန်၍၊ ဣဝံထောကံ၊ ဤထောကသို့၊ ပုန၊ တဖန်၊ ကုဒါစနံ၊ တရံတခါမျှ၊
 နအာယန္တိ၊ မလာကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊
 ဟောထော်မူအပ်၏၊ အယ မိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောထော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်
 အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မောဟသုတံ၊ အပြီး
 တည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ထင်ရှား
 ဟောထော် မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောထော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤကောဓ
 သုတံကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်
 ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့ကောဓံ၊ အမျက်ကို၊ အနဘိဇာနံ၊ ထူးသော ဥာဏ်
 ဖြင့်မသိသောသူသည်၊ အမရိဇာနံ၊ ပိုင်းခြား၍မသိသောသူသည်၊ တတ္ထ၊ ထို
 အမျက်၌၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အဝိရာဇယံ၊ တစ်ခြင်းမကင်းစေသောသူသည်၊ အပ
 ဇဟံ၊ မစွန့်သောသူသည်၊ ဒုက္ခက္ခယဇယ၊ ဆင်းရဲကိုကုန်စေခြင်းငှါ၊ အဘ
 ဗ္ဗော၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့ကောဓံ၊ အမျက်ကိုကား၊ အဘိဇာနံ
 ခေါ်၊ ထူးသော ဥာဏ်ဖြင့်မသိသောသူသည်သာလျှင်၊ မရိဇာနံခေါ်၊ ပိုင်းခြား၍
 သိသောသူသည်သာလျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုအမျက်၌၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဝိရာဇယံခေါ်၊
 တစ်ခြင်းကင်းစေသောသူသည်သာလျှင်၊ ပဇဟံခေါ်၊ စွန့်သောသူသည်သာ
 လျှင်၊ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်းရဲကိုကုန်စေခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဇေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကောဓသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤအနက် သဘောကို၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောထော်မူအပ်၏၊ ယေန
 ကောဓေန၊ အကြင်အမျက်ဖြင့်၊ ကုဒ္ဓါ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊
 သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့၊ ဝုတ္တိ၊ သွားကုန်၏၊ တံကောဓံ၊ ထိုအ
 မျက်ကို၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊ သိကုန်၍၊ ဝိပဿိနော၊ အထူးထူး
 သော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ရှုလေ့ရှိကုန်သော ဝုတ္တိလိတံတို့သည်၊ ပဇဟန္တိ၊ စွန့်
 ကုန်၏၊ တံကောဓံ၊ ထိုအမျက်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ကုန်၍၊ ဣဝံထောကံ၊ ဤ
 ထောကသို့၊ ပုန၊ တဖန်၊ ကုဒါစနံ၊ တရံတခါမျှ၊ နအာယန္တိ၊ မလာကုန်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောထော်မူအပ်၏၊ အယ

ကောနိပါတ်-ဒုတိယမောဟဝဂ်၊

ဗွိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော
ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊
ကြားရလိုက်၏၊ ။ ဣတိ၊ ဤသျှင်ကောသုတ်၊ အပြီးတည်း၊ ။

ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟိ၊ ထင်ရှား၊ ဟောတော်မူအပ်
သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာဘိက္ခုဝေးတော်မူသော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံ၊ သုတ္တံ၊ ဤမက္ခသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အ
ကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ မက္ခံ၊ ကျေးဇူးချေခြင်းကို၊ အနဘိဇာနံ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်မထိသောသူ
သည်၊ အပရိဇာနံ၊ ပိုင်းခြား၍မထိသောသူသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုကျေးဇူးကိုချေ
ခြင်း၌၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ အဝိရာဇယံ၊ တပ်ခြင်းမကင်းစေသောသူသည်၊ အဇေ
ယံ၊ မစွန့်သောသူသည်၊ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်းရဲကိုကုန်စေခြင်းငှါ၊ အတ
ဗ္ဗော၊ စွမ်းနိုင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မက္ခံ၊ ကျေးဇူးကိုချေခြင်းကိုကား၊
အဘိဇာနံ၊ ခေါ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်မထိသောသူသည်သာလျှင်၊ ပရိဇာနံ၊ ခေါ၊
ပိုင်းခြား၍မထိသောသူသည်သာလျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုကျေးဇူးကိုချေခြင်း၌၊ ဗိတ္တံ၊
ဗိတ်ကို၊ ဝိရာဇယံ၊ တပ်ခြင်းကင်းစေသောသူသည်သာလျှင်၊ ပဇဟံ၊ ခေါ၊
စွန့်သောသူသည်သာလျှင်၊ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်းရဲကိုကုန်စေခြင်းငှါ၊ ဘ
ဗ္ဗော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အဒေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမက္ခသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သ
ဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏၊ ယေနမက္ခေန၊ အကြင်ကျေးဇူးကိုချေခြင်းဖြင့်၊ မက္ခော၊ ကျေးဇူးကို
ချေတတ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊
သွားရကုန်၏၊ တံမက္ခံ၊ ထိုကျေးဇူးချေခြင်းကို၊ သမ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာ
ယ၊ ထိကုန်၍၊ ဝိပဿိနာ၊ အထူးထူးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်ရှုလေ့ရှိကုန်
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ တံမက္ခံ၊ ထိုကျေးဇူးချေခြင်း
ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ကုန်၍၊ ဣဝံ၊ ထောက်၊ ဤထောက်ပံ့ပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ ကုဒါစနံ၊
တရံတခါမျှ၊ အာဟန္တိ၊ မသာကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယဗွိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊
ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်ရ၏၊ ။ ဣတိ၊ ဤသျှင်
မက္ခသုတ်အပြီးတည်း၊ ။

ဣတိဂုတိပါဠိထေရ်နိဿယ

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တဟိ၊ ထင်ရှား
 ဧကောတေ အပ်သော၊ အရဟတော၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသော မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧတံ ဘုတ္တံ၊ ဤဝိဇ္ဇာသုတ်ကို၊ ဖေ
 ယာ၊ အကျွန်ုပ်အားနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဝိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏံ၊ ဤအဝိဇ္ဇာနိဝရဏဖြင့်၊ နိဂတာ၊ မြေးရစ်အပ်
 ကုန်သော၊ ပဇာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်
 လုံး၊ သန္ဓာဝန္တိ ယထာ၊ ပြေးသွားရကုန်သကဲ့သို့၊ သံသရန္တိ ယထာ၊ ကျင်
 လည်ရကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေန နိဝ
 ရဏေန၊ အကြင်နိဝရဏဖြင့်၊ နိဂတာ၊ မြေးရစ်အပ်ကုန်သော၊ ပဇာ၊ သတ္တ
 ဝါတို့သည်၊ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ သန္ဓာဝန္တိ၊ ပြေး
 သွားရကုန်၏၊ သံသရန္တိ၊ ကျင်လည်ရကုန်၏၊ တံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အ
 ဉ္ဇံ၊ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏမှတစ်ပါးသော၊ ဧကေနိဝရဏတ္ထိ၊ တရားသာနိဝရဏကိုမျှ
 လည်း၊ အဟိ၊ ငါတို့ဘုရားသည်၊ နုသံမနုပဿာမိ၊ မြင်တော်မူဟိ၊ ထိုစကား
 သင့်စွာ၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏေန၊ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏဖြင့်၊ နိဂ
 တာ၊ မြေးရစ်အပ်ကုန်သော၊ ပဇာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒီဃရတ္တံ ရှည်မြင့်စွာ
 သော ကာလပတ်လုံး၊ သန္ဓာဝန္တိ၊ ပြေးသွားရကုန်၏၊ သံသရန္တိ၊ ကျင်လည်
 ရကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အဝေဝါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘော
 ကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တဟိ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ မောဟေန၊ မောဟဖြင့်၊ အာဂတာ၊ မြေးရစ်အပ်ကုန်သော၊ ပဇာ၊ သတ္တ
 ဝါတို့သည်၊ အဘောရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ သံသရန္တိ ယ
 ထာ၊ ကျင်လည်ရကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ယေန ဧဝံ၊ အကြင်တ
 ရားဖြင့်သာလျှင်၊ နိဂတာ၊ မြေးရစ်အပ်ကုန်သော၊ ပဇာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊
 အဘောရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ သံသရန္တိ၊ ကျင်လည်ရ
 ကုန်၏၊ သော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အညော၊ မောဟမှတစ်ပါးသော၊ ဧက
 ဓမ္မောပိ၊ တရားသာတရားသည်မျှလည်း၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယေစ၊ အကြင်ရဟန္တာ
 ဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ မောဟံ၊ မောဟကို၊ ပဟတ္တာန၊ ပယ်ကုန်၍၊ တမောက္ခ
 နံ၊ အရိက်အစုကို၊ ပဒါယယံ၊ ပောက်ခွဲကုန်ပြီ၊ ထေ၊ ထိုရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၊ ဝုန၊ တာဘန်၊ နုသံသရန္တိ၊ မကျင်လည်ရကုန်၊ ဧတသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့
 အား၊ ဧတေ၊ သံသရာ၏ အကြောင်းဖြစ်သောမောဟသည်၊ နုဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တဟိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ဇောနိပါတ်-ဒုတိယမောဟဝဂ်၊

အယဇ္ဈိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝထံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဝုတ္တော၊ ဟောထော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမာသာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာ
 သည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣကိ၊ ဤလျှင်အဝိဇ္ဇာသုတ်အပြီးတည်း၊ ။
 ဘဂဝတာ၊ ဘုရားတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော် မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံ၊ ဤထဏှာ
 သုတ်ကို၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ
 ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ထဏှာသံယောဇနံ၊ ဤထဏှာသံယောဇနံ
 ဖြင့်၊ သံယုတ္တာ၊ ဟဉ္စရစေအပ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒီဃရတ္တံ
 ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ သန္ဓဝန္တိ၊ ယထာ၊ ပြေးသွားရကုန်သကဲ့သို့၊
 သံသရန္တိ၊ ယထာ၊ ကျင်လည်ရကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေတံ၊ ထိုအတူ၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေနေဝသံယောဇနေ၊ အကြင်သံယောဇနံဖြင့်၊ သံယုတ္တာ
 ဟဉ္စရစေအပ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာ
 သောကာလပတ်လုံး၊ သန္ဓဝန္တိ၊ ပြေးသွားရကုန်၏၊ သံသရန္တိ၊ ကျင်လည်ရ
 ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အညံ၊ တဏှာသံယောဇနံဖြင့်၊ တပါးသော၊
 ဧကသံယောနန္ဒိ၊ တရသောသံယောဇနံကိုလည်း၊ အတံ၊ ငါဘုရားသည်၊ န
 သမနုပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တ
 ဏှာသံယောဇနေ၊ တဏှာသံယောဇနံဖြင့်၊ သံယုတ္တာ၊ ရှည်စေအပ်ကုန်
 သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊
 သန္ဓဝန္တိ၊ ပြေးသွားရကုန်၏၊ သံသရန္တိ၊ ကျင်လည်ရကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်ထော်မူ
 ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုတဏှာသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တဏှာဒုတိ
 ယော၊ တဏှာထဉ်းဟူသောအတော်ရှိသော၊ ဝုရိသော၊ သတ္တဝါသည်၊ ဒီဃံ၊
 ရှည်စွာသော၊ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလပတ်လုံး၊ သံသရံ၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣတ္ထ
 ဘာဝညထာဘာဝံ၊ ပဗ္ဗုပ္ပန်ဘဝပဗ္ဗုပ္ပန်ဘဝမှ တပါးသောအနာဂါတ်ဘဝ
 အားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ သံ သာရံ၊ သံသရာကို၊ နာတိ၊ မလွန်နိုင်၊ ။
 ဝေ၊ ဤသို့၊ အာဒိနံ၊ အပြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဒုက္ခဿ၊
 ဆင်းရဲကို၊ သမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ သတေ၊ သတိ
 ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိတတံ၊ တင်းသောတဏှာရှိသည်ဖြစ်၍၊
 အနာဒါနော၊ စွဲလမ်းခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိဗ္ဗဇေ၊ သံသရာမှထွက်ရာ၏၊ ဣ

ဣတိဂုတံပါဠိတော်နိဿယံ။

တိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။
 အယဒ္ဓိန္ဒက္ခော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝု
 ဣော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊
 သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် တဏှာသုတ်အပြီးတည်း။ ။
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်
 သော၊ အရဟတော၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးထော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧဝံသုတ္တံ၊ ဤယောနိသောမနသိကမရသုတ်
 ကို၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံအယံယောနိသောမနသိကမရော၊ ဤအသင့်အား
 ဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ သေခဏ၊ သေခဖြစ်သော၊ အပတ္တမာနဝဿ၊ မ
 ရောက်အပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ယောဂ
 ကွေမံ၊ ယောဂတည်းဟူသောဘေးမရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပတ္တယမာ
 နုဿ၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတော၊ နေသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊
 ဗဟုပကာရောယထာ၊ များသောကျေးဇူးရှိသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေခဏ၊ သေခဖြစ်သော၊ အပတ္တမာနဝဿ၊ မ
 ရောက်အပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ယောဂ
 ကွေမံ၊ ယောဂတည်းဟူသောဘေးမရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပတ္တယမာ
 နုဿ၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတော၊ နေသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊
 အတ္တတ္တိကံ၊ အတွင်းသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ အင်္ဂံ၊ အကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ကဒိတွာန၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကိုပြု၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗဟုပကာရံ၊ များသော
 ကျေးဇူးရှိသော၊ အညံ၊ အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းမှတစ်ပါးသော၊ ဧကင်္ဂီ
 ပိ၊ တစ်ခုသော အကြောင်းကိုမျှတည်း၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ နုဿမနုပဿာမိ၊
 မြင်တော်မူ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောနိသောမနသိကမရောန္တော၊ အ
 သင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အက္ခသလံ၊ အက္ခသိုလ်
 ကို၊ ဗဗဟတိ၊ စွန့်၏၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေစ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။ ။ တတ္ထ၊ ထိုမနသိကမရသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။
 သေခဏ၊ သေခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဥတ္တမတ္တဿ၊ မြတ်သော
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ ယောနိသောမနသိကမရော၊
 အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ဗဟုပကာရော ယထာ၊ များသော

ကေနိပါတ်-ဒုတိယမောဟဝဂ်၊

ကျေးဇူးရှိသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သေခဿ၊ သေခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု
 နော၊ ရဟန်းအား၊ ဥတ္တမတ္ထဿ၊ မြတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တိယာ၊
 ရောက်ခြင်းငှါ၊ ဗဟုပကာရာ၊ များသောကျေးဇူးရှိသော၊ အညော၊ အ
 သင့်အားဖြင့်လုံးသွင်းခြင်းမှတပါးသော၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊
 ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ပဒဘိ၊ ထုံးထပ်ပြသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ခဿံ၊ ကုန်ရာသို့၊ ပါဝဏေ၊ ရောက်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယမ္ဗိအ
 ဣတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အားနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြား
 ရလျက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုဿိကာ၊ ရသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်
 သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧဝံ၊ ဤကဏ္ဍာဏမိတ္တသုတ်ကို၊ မေမယာ၊
 အကျွန်ုပ်အားနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလျက်၏။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေခဿ၊ သေခဖြစ်သော၊ အပတ္တမာနဿ၊ မရော်
 အပ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ယောဂက္ခေမံ၊
 ယောဂတည်းဟူသောဘေးမရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပတ္တယမာနဿ၊
 ထောင့်တသည် ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေတော၊ နေသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊
 ဣဒံကဏ္ဍာဏမိတ္တကာ၊ ဤကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသောအဖြစ်သည်၊
 ဗဟုပကာရာယထာ၊ များသောကျေးဇူးရှိသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေခဿ၊ သေခဖြစ်သော၊ အပတ္တမာနဿ၊ မရော်
 အပ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ယောဂက္ခေမံ၊
 ယောဂတည်းဟူသော ဘေးမရှိသောအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပတ္တယမာနဿ၊
 ထောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေတော၊ နေသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဗာဟိ
 ရံ၊ အပြစ်သော၊ အင်္ဂံ၊ အကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ ဗဟုပ
 ကာရံ၊ များသောကျေးဇူးရှိသော၊ အညံ၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသည်
 ၏အဖြစ်မှတပါးသော၊ ဧကင်္ဂိ၊ တစ်ခုသောအကြောင်းကိုမျှလည်း၊ အဟံ၊ ငါ
 ဘုရားသည်၊ နဿ၊ နုပဿာမိ၊ မြင်တော်မူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကဏ္ဍာ
 ဏမိတ္တော၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အကု
 သလံ၊ အကုသိုလ်ကို၊ ပဗဟုတိ၊ စွန့်၏၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ တာဝေတိ၊ ပွား
 ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေမပ္ပံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အ

ဣတိဂုတ်ပါဠိတော်နိဿယံ။

ဝေဝါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကဏ္ဍာဏမိတ္တသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ကဏ္ဍာဏမိတ္တော၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိ၏။ သပ္ပတိဿော၊ ရိုသေစွာနာခံလေ့ရှိ၏။ သဂါရဝေါ၊ ရိုသေခြင်း၏။ မိတ္တာနံ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ကရံ၊ လိုက်နာတတ်၏။ သမ္ပဇာနော၊ အဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ပကိဿဟော၊ ထင်သောသတိရှိ၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အငင်အားဖြင့်၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယံ၊ ခင်အိပ်စားသံယောဇဉ်၏ကုန်းခြင်းသို့၊ ပါဝုဏေ၊ ရှေ့ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယဗ္ဗိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်။ ယျင်ကဏ္ဍာဏမိတ္တသုတ်အပြီးတည်း။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံတိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတံ၊ ဤသံဃာသုတ်ကို၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧကဓမ္မော၊ တခုသောတရားသည်။ ယောကော၊ ယောကန္တိ၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော၊ ဗဟုဇနအဟိတာယ၊ များသောလူတို့၏အစီးအပွားမရှိခြင်းငှါ၊ ဗဟုဇနအသုခါယ၊ များသောလူတို့၏ မချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ဗဟုနော၊ များစွာသော၊ ဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ အနတ္တယ၊ အကျိုးမရှိခြင်းငှါ၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ အဟိတာယ၊ အစီး အပွားမရှိခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခာယ။ ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကဓမ္မော၊ တခုသောတရားသည်။ ကထမော၊ အဘယ်နည်း၊ သံဃာဒေဝါ၊ သံဃာ၏ကွဲပြားခြင်းတည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ သံဃော၊ သံဃာသည်။ တိန္ဒူ၊ ကွဲပြားသည်ရှိသော်၊ အညမညံ၊ အချင်ချင်း၊ ဘဏ္ဍနာနိစေဝ၊ ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ပရိဘာသာစ၊ ခြိမ်းချော်ခြင်းတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ပရိက္ခေပစ ခဲရေခြင်း၊ ဘိက္ခုသည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ပရိဝဇနာသ၊ နှင်ထုတ်ခြင်းတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသံဃာ၏ ကွဲပြားခြင်း ငြင်းခုံခြင်းကြောင့်၊ အပ္ပသန္နာစေဝ၊ မကြည်ညိုကုန်သောသူတို့သည်လည်း၊ နပ္ပထိဒန္တိ၊ မကြည်ညိုကုန်၊ ပဿန္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်ပြီးသော၊ ဧကစ္စာနုပ္ပ၊ အမျိုးသောသူတို့အားလည်း၊ အညထတ္တံ၊ ဟောက်ပြန်

ကောနိပါတ်-ဒုတိယမောဟဝဂ်၊

ခြင်းသည်၊ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသံဃာ
ဘေဒသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သံဃံဘေဒကော၊ သံဃာကို
ကွဲပြားစေသော၊ ဝဂ္ဂါရာမော၊ ကွဲပြားခြင်း၌ မွေ့လျော်သော၊ အဓမ္မဋ္ဌော၊ တ
ရားမဟုတ်သည်၌ တည်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပါယိကော၊ အ
ပါယ်၌ဖြစ်၏၊ နေရယိကော၊ ငရဲ၌ဖြစ်၏၊ ကပ္ပဋ္ဌော၊ တကပ်ပတ်လုံးတည်၏၊
ယောဂက္ခေမာ၊ ယောဂတည်းဟူသောဘေးမရှိသောအရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်
မှ၊ ဝိဝံသတိ၊ ယုတ်၏၊ သမဂ္ဂံ၊ ညီညွတ်သော၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ ထိန္ဒိတွာန၊
ကွဲပြားစေသောကြောင့်၊ ကပ္ပံ၊ တကပ်ပတ်လုံး၊ နိရယဗ္ဗိ၊ ငရဲ၌၊ ပစ္စတိ၊ ကျက်
ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်
၏၊ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာ
သည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံဃာဘေဒသုတ်အပြီးတည်း၊
ဘဂဝတာ၊ တုန်းကော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှားဟော
တော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤသာမဂ္ဂိသုတ်ကို၊
မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခ
ဝေ၊ ခုနားတို့၊ ဧကဓမ္မော၊ တရသောဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊
ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်ထတ်သော်၊ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ များစွာသောလူတို့၏စီး
ပွားခြင်းငှါ၊ ဗဟုဇနသုခါယ၊ များစွာသောလူတို့၏ချမ်းအာခြင်းငှါ၊ ဗဟုဇနော
များစွာသော၊ ဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊
နတ်လူတို့၏၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဧကဓမ္မော၊ တရသောဘုရားသည်၊ ကတမော၊ အဘယ်နည်း၊ သံဃာသာ
မဂ္ဂိ၊ သံဃာ၏ညီညွတ်ခြင်းတည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခုနားတို့၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ သံ
ဇော၊ သံဃာသည်၊ သမဂ္ဂေ၊ ညီညွတ်သည်ရှိသော်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊
ဘဏ္ဍာနာနိစေဝ၊ ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်ကည်း၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ အညမညံ၊
အချင်းချင်း၊ ပရိတာသာစ၊ မြင်းချောက်ခြင်းတို့သည်လည်း၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်
ကုန်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ပရိက္ခေပါစ၊ ဆဲရေခြင်းတို့သည်လည်း၊ နဟော
န္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ပရိစဇနာစ၊ နှင်ထုတ်ခြင်းတို့သည်
လည်း၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်၊ တတ္ထ၊ ထိုသံဃာ၏ ညီညွတ်ခြင်း အငြင်းအငုံ့

ဣတိဂုတံပါဠိတော်နိဿယ

မရှိ ခြင်းကြောင့်၊ အပဿန္နာ စေဝ၊ အကြည်ညို ကုန်သော သူတို့သည် ထည်း၊ ပထိဒန္တိ၊ ကြည်ညိုကုန်၏၊ ပဿန္နာနဉ္စ၊ ကြည်ညိုကုန်ပြီးသောသူ တို့အားလည်း၊ ဘိယျောဘာဝေါ၊ လွန်စွာပွားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ဟိုသာမဂ္ဂိသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝဿံ၊ သံဃာ၏၊ သမဂ္ဂိ၊ ညီညွတ်ခြင်းသည်၊ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏၊ သမဂ္ဂါနံ၊ ညီညွတ်ကုန်သော ရဟန်းတို့ကို၊ အနုဂ္ဂဟောစ၊ မြီးမြှောက်ခြင်းသည်လည်း၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏၊ သမဂ္ဂရတော၊ ညီညွတ်ခြင်း၌ မွေ့လျော်သော၊ ဓမ္မဋ္ဌေါ၊ တရား၌ တည်သော၊ ပုဂ္ဂထော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယောဂက္ခေမာ၊ ယောဂထည်း ဟူသောဘေးမရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်မှ၊ နဓံသတိ၊ မယုတ်၊ လိစံ၊ ဝံဗာ ကို၊ သမဂ္ဂံ၊ ညီညွတ်သည်ကို၊ ကတွာန၊ ပြုသောကြောင့်၊ ကပ္ပံ၊ တကပ်ပတ် လုံး၊ သဂ္ဂမ္ဘိနတ်ပြည်၌၊ မောဒတိ၊ မွေ့လျော်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ် စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အံယဂ္ဂိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို လည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤ သျှင်သာမဂ္ဂိသုတ်အပြီးတည်း။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝဇ္ဇိတိ၊ ထင်ရှား ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော် မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤပုဂ္ဂလ သုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရ လိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့အဟံ၊ ဝါဘုရားသည်၊ ဣဝ၊ ဤလောက၌၊ ဧကမ္ပံ၊ အမျှသော၊ ပဒုဋ္ဌမိတ္တံ၊ ပျက်သောစိတ်ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ သတ္တဝါကို၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ စေတသာ၊ စိတ်တော်ဖြင့်၊ စေတော၊ စိတ်ကို၊ ပရိစ္ဆာ၊ ပိုင်းခြား၍၊ ဇာနာ မိ၊ သိတော်မူ၏၊ ဣမဗ္ဗိယမယေ၊ ဤအခါ၌၊ အယံပုဂ္ဂထော၊ ဤသတ္တဝါသည်၊ စေကာယံ၊ ကရေယျ၊ အကယ်၍ သေငြားအံ့၊ အာဘတံ၊ ယထာ၊ ဆောင်၍ ထား အပ်သော ဝတ္ထုကိုကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအထူး၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မုနာ၊ အကု သိုလ်ကံသည်၊ နိရုဗ္ဗယံ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ထားအပ်၏၊ တံ၊ ထိုဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကိဿဟောတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟိယသ္မာ၊ အ ကြင်ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏၊ မိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ပဒုဋ္ဌံ၊ ပျက်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာဘတံ၊ ယထာ၊ ဆောင်၍ ထားအပ်သော ဝတ္ထုကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤ

ဧကနိပါတ်-ဒုတိယမောဟဝဂ်။

အတူ၊ အတ္တနော၊ ဝိမိဇ္ဈိ၊ ကမ္မုနာ၊ အကုသိုလ်ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိ
 ဣော၊ ထားအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စေတောပဒေါသဟေတုခေါ၊ မိတ်
 ၏ပျက်စီးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧ
 ဝံ၊ ဤသို့၊ ဧကေဂ္ဂေ၊ အချို့ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ကဝယဿ၊ ခန္ဓာ
 ကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်ကာ
 လ၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းသော သူတို့၏လားရာ
 ဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပဋ္ဌမပုဂ္ဂလသုတ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤအနက်သ
 ဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုဂ္ဂတိ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏။ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကေဂ္ဂေ၊ အချို့သော၊ ပဒုဋ္ဌပိတ္တံ၊ ပျက်သောမိတ်ရှိ
 သော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ သတ္တဝါကို၊ ဥတွာန၊ သိတော်မူ၍၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ သန္တိ၊ ကေးအထံ၌၊ သန္တိယိန္နာနံ၊ ကောင်းစွာနေကုန်
 သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဧကံသတော၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤ
 အနက်ကို၊ ဗျာကာထိ၊ ကြားတော်မူ၏။ ဣမဋ္ဌိသမယေ၊ ဤအခါ၌၊ အယံပုဂ္ဂ
 လော၊ ဤသတ္တဝါသည်၊ ကာလကံယိရာထ၊ အကယ်၍သေခြင်းကိုငြိငြား
 နှံ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သေသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အ
 သပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏၊ ပိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ပဒုသိတံ၊ ပျက်စီးအပ်၏။
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တထာဝိဓော၊ ထို
 သို့သဘောရှိသောသတ္တဝါသည်၊ ဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ နိက္ခိပေယျဟံထာ၊
 ထားရာသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇေ
 ယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ စေတောပဒေါသဟေတု၊ မိတ်၏ပျက်
 စီးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂ
 တိသို့၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ သွားရကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာထိ၊ ကြားတော်မူ၏။ အယ
 ဝိဂ္ဂိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊
 ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊
 ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤလျှင်ပဋ္ဌမပုဂ္ဂလသုတ်အပြီးတည်း၊ ဒုတိယော၊ နှစ်
 ခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်တည်း၊ ဟဿ၊ ထိုဒုတိယဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံ
 သည်ကား၊ မောဟ၊ မောဟသုတ်လည်း ကောင်း၊ ကောဓ၊ ကောဓသုတ်
 လည်းကောင်း၊ အထိ၊ ထိုမြို့၊ မက္ခ၊ မက္ခသုတ်လည်းကောင်း၊ အထော၊ ထို

ဣတိသုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

မြို့ မူဟာ၊ မောဟသုတ်လည်းကောင်း၊ ကာမ၊ ကာမသုတ်လည်းကောင်း၊
 ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ သေခါ၊ သေခသုတ်လည်းကောင်း၊ ဘေဒမေဝစ၊
 ဘေဒသုတ်သမဂ္ဂသုတ်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂထော၊ ပုဂ္ဂထသုတ်လည်းကောင်း၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ ဒသ၊ သယ်သုတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဝံ၊ ဤဝက်ကို၊
 ဒုတိယန္တိ၊ ဒုတိယဝက်ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ
 တိ၊ ထင်ရှားဟောတော် မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့ရှုဝေး
 တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသု
 ဝုတ္တံ၊ ဤစိတ္တသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အက္ခန္တိအာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊
 ကြားရလိုက်၏၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဣလောကေ၊
 ဤလောက၌၊ ဧကန္တံ၊ အချို့သော၊ ပဿန္နစိတ္တံ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသော၊
 ပုဂ္ဂလံ၊ သတ္တဝါကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စေတသာ၊ ငါ၏ စိတ်တော်ဖြင့်၊ စေ
 တော၊ သတ္တဝါတို့၏စိတ်ကို၊ ဘရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍၊ ပဇာနာဓိ၊ ထိတော်မူ၏၊ ဣမိ
 သမယေ၊ ဤအခါ၌၊ အယံပုဂ္ဂထော၊ ဤသတ္တဝါ သည်၊ စေကာလံကဓေ
 ယျ၊ အကယ်၍သေခြင်းကိုပြုငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သေသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊
 အာဘတံယထာ၊ ဆောင်ယူအပ်သောဝတ္ထုကိုကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအ
 တူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မုနာ၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိ
 ဣော၊ ထားအပ်၏၊ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ် ခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်
 ကြောင့်နည်း၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဿပုဂ္ဂလ
 သာ၊ ထိုသတ္တဝါ၏စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ပဿန္နံ၊ ကြည်ထင်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
 အာဘတံယထာ၊ ဆောင်ယူအပ်သောဝတ္ထုကိုကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မုနာ၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိဣော၊ ထား
 အပ်၏၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စေတောပသာဒဟေတုခေါပန၊ စိတ်၏ကြည်
 လင်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမ၊ ဤထောက၌၊
 ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ သည်၊ ကာယံသာ၊ ခန္ဓာကိုယ်
 ၏၊ ဘောဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌၊ သ
 ဝ္ဂလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအ
 နက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထု၊ ထိုစိ
 တ္တသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘု
 ရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣလောကေ၊ ဤထောက၌၊ ဧကန္တံ၊
 အချို့သော၊ ပဿန္နစိတ္တံ၊ ကြည်လင်သောစိတ်ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ သတ္တဝါကို၊

ဇနနိပါတ်-ဒုတိယမောဟဝဂ်၊

ဥတ္တာနု၊ သိတော်မူ၍၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ သန္တိသိန္နာနံ၊ ကောင်းစွာနေကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ စကေသတော၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ဇေမတ္တံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော အနက်ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ကြားတော်မူ၏။ ။ ဣမဒိသမယေ၊ ဤအခါ၌၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤသတ္တဝါသည်၊ စေကာလံကယိရာထ၊ အကယ်၍သေခြင်းကိုပြုပြားအံ့၊ ဇေံ၊ ဤသို့သေသည်။ သတိ၊ ရှိသော်၊ သုဂတိံ၊ သုဂတိသို့၊ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ပသန္တံ၊ ကြည်လင်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုဂတိံ၊ သုဂတိသို့၊ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ။ တထာပိဓော၊ ထိုကြည်လင်သောစိတ်ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ သတ္တဝါသည်၊ ဟရိတွာ၊ ဆောင်ယူ၍၊ နိက္ခိပေယျဟထာ၊ ထားရာသက္ကုသို့၊ ဇေမေဝဇေံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သုဂတိံ၊ သုဂတိသို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ၊ စေတောပသာဒဟေတု၊ စိတ်၏ကြည်လင်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သုဂတိံ၊ သုဂတိသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားရကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာသိ၊ ကြားတော်မူပြီ။ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဖောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋ္ဌမာသန္တိပိတ္တသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဝင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာသိ၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပညာနံ၊ ကောင်းမှုတို့၌၊ မာဘာယိတ္ထံ၊ မကြောက်ကုန်နှင့်၊ ဟဒိဒံယာဣဒံပညာနိတိအဓိဝစနံ၊ အကြင်ပညာနိဟူသောအမည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇေံ၊ ဤအမည်သည်၊ ဣဋ္ဌဿ၊ ရှာဖွေအပ်သော၊ ကန္တဿ၊ နှစ်သက်အပ်သော၊ ပီယဿ၊ ချစ်အပ်သော၊ မနာပဿ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သော၊ သုခဿ၊ ချမ်းသာ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နာဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဗိစာရတ္ထံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ကတာနံ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ ပညာနံ၊ ကောင်းမှုတို့၏၊ ဣဋ္ဌံ၊ ရှာဖွေအပ်သော၊ ကန္တံ၊ နှစ်သက်အပ်သော၊ ပီယံ၊ ချစ်အပ်သော၊ မနာပံ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သော၊ ပိပါကံ၊ အကျိုး

ဣဒိဝုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ကိုဒိဗ္ဗာရတ္တံ၊ ဣဒိ ဖြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ပစ္စန္ဒဘူထံ၊ ခံစားဘူးသည်ကို၊ အဘိဇာနာမိခေါ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့် သိတော်မူသည်သာလျှင်တည်း၊ သတ္တဝါဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ မေတ္တပိတ္တံ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သောစိတ်ကို၊ ဘာဝတ္ထာ၊ ပွားစေ၍၊ သတ္တသံဝရပိဝရကပ္ပေ၊ ခုနစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး၊ ဣမံထေဝကံ၊ ဤထောကသို့၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ နအဂမာထိ၊ မထားဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာသည်၊ သံဝရမာနေ၊ ပျက်စိတ်သော်၊ အာဘဿရူပဂေါ၊ အာဘဿရူပသို့ကပ်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ ကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာသည်၊ ဝိဝဒ္ဓမာနေ၊ တည်စိတ်သော်၊ သညံ၊ သိတ်သော၊ ဗြဟ္မဝိမာနံ၊ ဗြဟ္မာသို့၊ ဥပပဇ္ဇာမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဏှံ၊ ထိုပဋ္ဌမချာန်တံခွံ၊ မဟာဗြဟ္မာ၊ မြတ်သောဗြဟ္မာဖြစ်သော၊ အဘိဘူ၊ တစားသော ဗြဟ္မာတို့ကို နှိပ်နှင်း၍တည်သော၊ အနဘိဘူတော၊ တပါးသော ဗြဟ္မာတို့သည်မနှိပ်နှင်းအပ်သော၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်၊ ဒသော၊ မြင်တတ်သည်၊ ဝသဝတ္တိ၊ အလိုသို့လိုက်စေတတ်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပနတထာ၊ ထိုမှတပါး၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဆတ္တိံသက္ကတ္တံ၊ ခေါ၊ သုံးဆယ်ခြောက်ကြိမ်တိုင်အောင်လျှင်၊ နိရုဇ္ဈာနံ၊ အစအခြားမရှိ၊ ဧဝံ၊ နိမိဒ္ဓော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ ထိုကြားသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အနေကသတက္ကတ္တံ၊ အကြိမ်တရာမကများစွာ၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စက်ရတနာကို ထည်စေတတ်သော၊ ဓမ္မိကော၊ တရားနှင့်လျော်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားနှင့်လျော်စွာမင်းဖြစ်သော၊ စတုရေဇ္ဇော၊ ထေးစင်းသောသဗ္ဗဒ္ဓရာဖြင့်ပိုင်းခြားအပ်သောထေးကျန်းတို့ဖြင့်ဟန်ဆာဆင်အပ်သောမြေအလုံးကိုအစိုးရသော၊ ဝိဇိတာဝိ၊ မင်းတကာတို့ကိုအောင်နိုင်သော၊ ဇနပဒထာဝရိယပက္ကော၊ ဇနပုဒ်၏မြေမြှိုခြင်းသို့ရေဝံသော၊ သတ္တရတနသဗ္ဗဒ္ဓော၊ ခုနစ်ပါးသော စကြာဝတေးမင်းတို့၏ရတနာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ရာဇော၊ မင်းသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ပဒေသရဇ္ဇဿ၊ ပဒေသရာဇ်မင်း၏ အဖြစ်ကိုကား၊ ကောပနပါဒေါ၊ အတယ်မှာ ရေထွက်နိုင်အံ့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဿမယံ၊ ထိုငါအား၊ ဧဝံသောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ကိံအဟောထိ၊ အတယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ယေနကပ္ပေ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ဧတရဟိ၊ ယခု၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥပမဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့ကြီးသောထီးရှိသည်၊ ဧဝံမဟာနုတာဝေါ၊ ဤသို့ကြီးသောအာနုထော်ရှိသည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဣဒံပထံ၊ ဤအကျိုးစက်သည်၊ ကဿကမ္မဿ၊ အဘယ်မည်သောကံ၏၊ ပထံ၊ အကျိုးစက်နည်း၊ အဟံဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်၊ ကဿကမ္မဿ၊ အဘယ်မည်

သောကံ၏းဝိပါကော၊အကျိုးနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ။

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊တဿမယံ၊ထိုငါ့အား၊ဧတံဧသောပရိဝိတက္ကော၊ဤသို့သောအကြံသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ကိံအဟောသိ၊အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ယေနကမ္မေန၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ အဟံ၊ငါသည်၊ဧတေရဟိ၊ ယခုဧဝံမဟိဒ္ဓိးကာ၊ဤသို့ ကြီးသောတန်းရှိသည်၊ဧဝံမဟာနူတာဝေါ၊ဤသို့ကြီးသော အာနုဘော်ရှိသည်၊ အဓိ၊ဖြစ်၏၊ မေ၊ငါ၏၊ ဣဒံပလံ၊ဤအကျိုးစက်သည်၊တိဏ္ဍိံ၊သုံးပါးကုန်သော၊ကမ္မာနံ၊ကံတို့၏၊ပလံ၊အကျိုးစက်တည်း၊ တိဏ္ဍိံ၊သုံးပါးကုန်သော၊ ကမ္မာနံ၊ကံတို့၏၊ ဝိပါကံ၊အကျိုးတည်း။ သေယျထိဒံ၊အံဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ဒါနဿ၊ပေးလှူခြင်း၏ထည်းကောင်း၊ ဒမဿ၊ ဣန္ဒြေကိုသုံးမခြင်း၏ထည်းကောင်း၊ ဘိယမဿ၊ကိုယ်နှုတ်နှုတ်ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်း၏ ထည်းကောင်း၊ ဣမေသံတိဏ္ဍိံကမ္မာနံ၊ ဤသုံးပါးသောကံတို့၏၊ ပလံ၊အကျိုး စက်တည်း။ ဣမေသံဘိဏ္ဍိံကမ္မာနံ၊ ဤသုံးပါးသော ကံ တို့၏၊ဝိပါကော၊အကျိုးတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပရိဝိတက္ကော၊အကြံသည်၊အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ဤအနက်ကို၊ဘဂဝ၊မြတ်စွာထုရားသည်၊အဝေါ၊မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ထိုဈာယိသုတ်၌၊ဧတံ၊ဤအနက်သဘောကို၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာထုရားသည်၊ဂစ္ဆတိ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ။အတ္ထကာမော၊အကျိုးစီးပွားကိုအလိုရှိသော၊ယောကုထပုတ္တော၊အကြင်အမျိုးကောင်းသားသည်၊အတ္ထိ ရှိ၏၊သောကုထပုတ္တော၊ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ အာယတဂ္ဂံ၊ပြန်ပြောများ၊မြတ်သောအကျိုးရှိသော၊သုခိန္ဒြေံ၊ကောင်းသောအကျိုးရှိသော၊ ပုညမေဝ၊ကောင်းမှုကို သာလျှင်၊သိက္ခေယျ၊ကျင့်ရာ၏၊ဒါနုဉ္စ၊လှူဒါန်းပေးကမ်းခြင်းကို ထည်းကောင်း၊သမစရိယဉ္စ၊ကောင်းစွာကျင့်ခြင်း ကိုထည်းကောင်း၊ မေတ္တဝိက္ကဉ္စ၊မေတ္တာနှင့်ဖွဲ့၍ သောမိတ်ကိုထည်းကောင်း၊သာဝယေ၊ပွားစေရာ၏၊ ပလ္လိတော၊ပညာရှိသောသူသည်၊သုခသရဒယေ၊ ကောင်းသောအကျိုးကိုဖြစ်စေထတ်သော၊ထသော၊သုံးပါးကုန်သော၊ဧတေဓမ္မေ၊ဤထုရားတို့ကို၊ဘဂဝယိတွာ၊ပွားစေ၍၊အဗျာပဏ္ဍိံ၊ဆင်းရဲမရှိသော၊သုခံ၊ချမ်းသာသော၊သောကံ၊ထောကသို့၊ဥပပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်ရ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာထုရားသည်၊ဂစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊အသဒ္ဓိအတ္ထော၊ဤအနက်ကိုထည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ဂစ္ဆော၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊မေမယာ၊ အက္ခန္တိအာနန္ဒာ သည်၊သုတံ၊ကြားရလိုက်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဈာယိသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊သုန်းထော်ကြီးသော မြတ်စွာထုရားသည်၊ဂစ္ဆတိ၊ထင်ရှား

ဣဒိဂုဏ်ပါဠိတော်နိဿယံ

ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတော၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤဥဒောအ
 ဣသုတ်ကို၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရ
 လိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧကဓမ္မော၊ တခုသောတရားသည်။ တာဝိ
 တော၊ ပွားအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုလိကတော၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်ရှိ
 သော်၊ ဒိဋ္ဌဓန္တိကံ၊ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်သော၊ အတ္တဉ္ဇေဝ၊ စီးပွားကိုလည်း
 ကောင်းသမွှာရာယိကံ၊ တမလွန်၌ဖြစ်သော၊ အတ္တဉ္ဇ၊ အစီးအပွားကို လည်း
 ကောင်း၊ ဥဒောအတ္ထေ၊ နှစ်ပါးသောအစီးအပွားတို့ကို၊ သမဓိဂယျ၊ ကောင်း
 စွာယူ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဧကဓမ္မော၊ တခုသောတရားသည်။ ကတမော၊ အ
 ဘယ်နည်း၊ ကုသလေသုဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ်တရားတို့၌၊ အပ္ပမာဒေါ၊ မဝေမ
 ဝေ့လျှခြင်းတည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အယံဧကဓမ္မော၊ ဤတ
 ခုသောတရားသည်၊ တာဝိတော၊ ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုလိကတော၊
 အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒိဋ္ဌဓန္တိကံ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော၊ အတ္တ
 ဉ္ဇေဝ၊ အစီးအပွားကိုလည်းကောင်း၊ သမွှာရာယိကံ၊ တမလွန်၌ဖြစ်သော၊ အ
 ဣတ္တ၊ အစီးအပွားကို လည်းကောင်း၊ ဥဒောအတ္ထေ၊ နှစ်ပါးသောအစီးအပွား
 တို့ကို၊ သမဓိဂယျ၊ ကောင်းစွာယူ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေမ
 ဣဒိ၊ ဤအနက်ကို၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တ
 ဣ၊ ထိုဥဒောအတ္ထသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊ ဝုတ္တကရိယာသု၊
 ကောင်းမှုကိုပြုခြင်းတို့၌၊ အပ္ပမာဒံ၊ မဝေမဝေ့လျှခြင်းကို၊ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိ
 တို့သည်၊ ပသံသန္တိ၊ ပြီးပွင်းကုန်၏။ အပ္ပမက္ခော၊ မဝေမဝေ့လျှသော၊ ပဏှိ
 တော၊ ပညာရှိသည်။ ဥဒော အတ္ထေ၊ နှစ်ပါးသော အစီးအပွားတို့ကို၊ အဓိဂ
 ဟ္တာတိ၊ ရ၏။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ ယောစ
 အတ္ထော၊ အကြင်အစီးအပွားသည်လည်းကောင်း၊ သမွှာရာယိကော၊ တမ
 လွန်၌ဖြစ်သော၊ ယောအတ္ထောစ၊ အကြင်အစီးအပွားသည်လည်းကောင်း၊
 အတ္ထိ ရှိ၏။ ဧတေဥဒောအတ္ထေ၊ ဤနှစ်ပါးသောအစီးအပွားတို့ကို၊ အဓိဂဟ္တာ
 တိ၊ ရ၏။ အတ္ထာတိသမယော၊ ဤနှစ်ပါးသောအစီးအပွားကို ရခြင်းကြောင့်၊
 သော၊ ထိုမဝေမဝေ့လျှသောသူကို၊ ဓိရော၊ မြဲမြံတည်ကြည်သော၊ ပဏှိတော
 တိ၊ ပညာရှိဟူ၍၊ ပဝုစ္စတိ၊ ခိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊ အယန္တိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊
 တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊

ကောနိပါတ်-ဒုတိယမောဟဝဂ်။

မေမယာ၊ အက္ခန္တိအာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ။ ဣတိ၊ ဤ
လျှင်ဥတေ၊ အတ္တသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတော၊ သုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာထုရားသည်။ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်
ရှားဟောတော် မူအပ်သော၊ အရဟတော၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူ
သောမြတ်စွာ ထုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဘောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤ
အဋ္ဌိပုဉ္ဇေဝပုဉ္ဏပဗ္ဗတသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အက္ခန္တိအာနန္ဒာသည်။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ဂေဟန်းတို့၊ ကပ္ပံ၊ တတန္တရပတ်
လုံး၊ သန္ဓာဝတော၊ ပြေးသွားရသော၊ သံသရတော၊ ကျင်လည်ရသော၊ ဧက
ပုဂ္ဂလဿ၊ တယောကံသော၊ သတ္တဝါ၏၊ အဋ္ဌိကကံလော၊ အရိုးအဋ္ဌိသည်။ အ
ဋ္ဌိပုဉ္ဇော၊ အရိုးအပေါင်းသည်။ အဋ္ဌိနု၊ သီးအရိုးအစုသည်။ သံဟာရတော၊ ရုံး
ရ၍ထား၊ တတ်သောသူသည်။ သစေအဿ၊ အကယ်၍ နှိသည်ဖြစ်ငြားအံ့၊
သန္တတဉ္စ၊ ရုံရ အပ်သောအရိုးသည်ထည်း။ သစေနိဒိသေယျ၊ အကယ်၍မ
ပျောက်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မပျောက်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်၊ အယံဝေပုဉ္ဏပဗ္ဗ
တော၊ ဤဝေပုဉ္ဏတောင်သည်။ မဟန္တောယထာ၊ ကြီးစွာဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ။
ဤအတူ၊ မဟာ၊ ကြီးသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေမတ္တံ၊ ဤအ
နက်ကိုထင်ကာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ အဝေါ၊ ဝိနိတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအဋ္ဌိ
ပုဉ္ဇေဝပုဉ္ဏပဗ္ဗတ သုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာထုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ ဧကေနကပ္ပေ၊ တခု
သောကန္တ၊ ဖြင့်၊ သန္ဓာဝတော၊ ပြေးသွားရသော၊ သံသရတော၊ ကျင်လည်
ရသော၊ ဧကဿ၊ တယောကံသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ သတ္တဝါ၏၊ အဋ္ဌိသဉ္စယော၊
အရိုးအစုသည်။ ပဗ္ဗတသမော၊ ဝေပုဉ္ဏတောင်နှင့်မျှသော၊ ရာသီ၊ အစုသည်။
သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟေသိနာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊
ဘောတော်မူအပ်၏။ ။ သောခေါပနာယံဝေပုဉ္ဏပဗ္ဗတော၊ ထိုဝေပုဉ္ဏတောင်
ကို၊ မဟာ၊ ကြီးစွာ၏ဟူ၍၊ အက္ခန္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ဗြဟ္မဒိသာဘာဂတော
ထဉ်ရာအချစ်အားဖြင့်၊ မဂခါနံ၊ မဂရာဇ်တိုင်းတို့၏၊ ဝိဂိဗ္ဗေ၊ ဝိဂိဗ္ဗေအမည်
ရှိသော။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဝိဇ္ဇကုဋဿ၊ ဝိဇ္ဇကုဋ်တောင်၏။ ဥ
တ္တရော၊ မြော်အရပ်ဟူ၍၊ အက္ခန္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ။ ယတော၊ စခေါယဒါပန၊
အကြင်အခါ၌ကား၊ ပုဂ္ဂလေ၊ သတ္တဝါသည်။ အရိယသဗ္ဗာနံ၊ အရိယသဗ္ဗာတို့
ကို၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပညာယ။ ပညာဖြင့်၊ ပဿတိ။ မြင်၏။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဖြစ်
သောအရိယသဗ္ဗာကိုထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဝေရပျါဒံ၊ ဒုက္ခ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်
သောသမုဒယအရိယသဗ္ဗာကိုထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခကို၊ အတိက္ကမံ။

ဣတိဂုတံပါဠိတော်နိဿယ

လွန်မြော်ရာဖြစ်သော ဒုက္ခန္ဓာရောဂအာရိယသစ္စာကိုလည်းကောင်း။ အရိယံ၊ စင်ကြယ်သော၊ အဗ္ဗဇီကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ ဒုက္ခပဿမဂါဓိနံ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၏ငြိမ်းရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့သွားတတ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို လည်းကောင်း။ မဿတိ၊ မြင်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သတ္တကုတ္တုပရမံ၊ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်ရုံသာလျှင်၊ သန္တာဝိတွာန၊ ပြေးသွား၍၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယော၊ ခပ်သိမ်းသောသံယောဇဉ်၏ကုန်ခြင်းသို့၊ ဒုက္ခဿ၊ ခင်းရဲ့၏၊ အန္တကဇော၊ အဆုံးကိုပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ အယဉ္ဇိအတ္တော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ။ ဣတိ၊ ဤလျှင် အဗ္ဗိဂ္ဂုသုတံအပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ တင်ရှားဟောတော် မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးထွက်မှုသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဧဝံသုတ္တံ ဤမုသာဝါဒသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ မဟာနံ၊ တိ၊ ဧကဓမ္မံ၊ တရသောတရားကို၊ အတိတဿ၊ လွန်၍တည်သော၊ ပုရိသပုဂ္ဂလဿ၊ ယောကျ်ားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကိပ္ပိ၊ တရံတရသော၊ ပါပကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို၊ အကရဏီယံ၊ ပြုခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၊ ကထမံ၊ အဘယ်မည်သော၊ ဧကဓမ္မံ၊ တရသောတရားနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ မဟာနံ၊ ယဒိဒံသမ္ပဇာနရဿ၊ ဝါဒေါ၊ အကြင်သိလျက်ပျက်စကားကိုဆိုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣမံဧကဓမ္မံ၊ ဤသိလျက်ပျက်သောစကားကိုဆိုခြင်းတည်းဟူသော တရသောတရားကို၊ အတိတဿ၊ လွန်၍တည်သော၊ ပုရိသပုဂ္ဂလဿ၊ ယောကျ်ားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တဿ၊ ထိုယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကိပ္ပိ၊ တရံတရသော၊ ပါပကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို၊ အကရဏီယံ၊ ပြုခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ နဝဒါမိ၊ ဆိုတော်မူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုမုသာဝါဒသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ ဧကဓမ္မံ၊ တရသောတရားကို၊ အတိတဿ၊ လွန်၍တည်သော၊ ရဿ၊ ဝါဒဿ။ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ဆိုလေ့ရှိ

ဇကုနိပါတ်-ဒုတိယမောဟဝဂ်၊

သော၊ ဝိဘိက္ခုပရလောကဿ၊ စွန့်ထွက်အပ်သောတမလွန်သောကုရိသော၊
 ဇန္တုနော၊ သတ္တဝါအား၊ အကရဏိယံ၊ ပြုခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်သော၊ ပါဝံ၊
 မကောင်းမှုသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊
 ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယဒ္ဓိ၊ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုထည်း၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊
 အကျွန်ုပ်အားနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊
 မု သာဝါဒသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ သုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသောမြတ်
 စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတိသုတ္တံ၊ ဤဒါနသုတ်ကို၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အားနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါထုရားသည်၊ ဒါနသံဝိဘာဂဿ၊ ပေးကမ်းဝေဘန်
 ခြင်းစေတနာ၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဇာနာမိယထာ၊ သိဟော်မူသကဲ့သို့၊ ဇေ
 တထာ၊ ထိုအတူ၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒါနသံဝိဘာဂဿ၊ ပေးကမ်း
 ဝေဘန်ခြင်းစေတနာ၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ စေတနေနယျူ၊ အကယ်၍ထိကုန်
 ပြားအံ့၊ ဇေ၊ ဤသို့ထိကုန်သည်ရှိသော်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဟုဠိတဗ္ဗတော၊
 စားအပ်သောဝတ္ထုမှ၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ အဒတွာ၊ မပေးကုန်မူ၍၊ န
 ဟုဠေယျူ၊ မစားကုန်ရာ၊ မဇ္ဈေရမယဉ္ဇ၊ ဝန်တိုခြင်းတည်းဟူသောအညစ်အ
 ကြေးသည်လည်း၊ နေသံသတ္တာနံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပရိယာ
 ဒါယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှနှိပ်စက်၍၊ နတိဠေယျူ၊ မတည်ရာ၊ နေသံသတ္တာနံ၊
 ထိုသတ္တဝါတို့၏၊ ပစ္စိ၊ မကောစရိမော၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော၊ ယောအာထော
 ပေါပိ၊ အကြင်အလုပ်သည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပစ္စိ၊ မကံစရိမံ၊ ကျိုက်
 ရာနေဝံဆုံးဖြစ်သော၊ ယံကမ္မဇ္ဈိ၊ အကြင်အလုပ်သည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏၊ တထောပိ၊ ထိုနောက်ဆုံးဖြစ်သောအလုပ်အဆုပ်မှလည်း၊ နေသံသတ္တာ
 နံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ ပဋိဂ္ဂါဟကာ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သစေအထု၊
 အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်ကုန်ပြားအံ့၊ ဇေ၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အသံဝိ
 ဇ္ဇိတ္တာ၊ မခွဲချမ်းမဝေဘန်ကုန်မူ၍၊ နဟုဠေယျူ၊ မစားပေကုန်ရာ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရ
 ဟန်းတို့၊ ယသ္မာစခေါ၊ အကြင်ကြောင့်မူကား၊ အဟံ၊ ငါထုရားသည်၊ ဒါနသံ
 ဝိဘာဂဿ၊ ပေးကမ်းဝေဘန်ခြင်း၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဇာနာမိယထာ၊ သိ
 ဟော်မူသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒါနသံဝိ
 ဘာဂဿ၊ ပေးကမ်းဝေဘန်ခြင်း၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ နဇာနန္တိ၊ မထိကြ

ဣတိဂုဏ်ပါဠိတော်နိဿယ

ကုန်၊ တက္ကသိုလ်၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ပရေသံ၊ သူဘဝါးတို့
အား၊ အဒတွာ၊ မပေးလှူကုန်မူ၍၊ ဘုရား၊ စားမိလေကုန်၏၊ မစ္ဆေရမသစ္စ၊
ဝန်တိုခြင်းတည်းဟူသော အညစ်အကြေးသည်လည်း၊ နေသံသတ္တာနံ၊ ထို
သတ္တဝါတို့၏၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ပရိယာဒါယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှနှိပ်နင်း၍၊ တိဗ္ဗ
တိ၊ တည်ဆဲ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဒါနသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤသဘောကို၊ ဣ
တိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
မဟေသိနာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံယထာ၊ ဟောတော်မူအပ်သကဲ့သို့၊
ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ သံဝိဘာဂဿ၊ ခွဲခြမ်းဝေ
ဘန်ခြင်း၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးသည်၊ မဟပ္ပဿံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ စေဇာနေယျံ၊
အကယ်၍ သိကုန်ငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သိကုန်သည်ရှိသော်၊ မစ္ဆေရမသံ၊ ဝန်
တိုခြင်းတည်းဟူသော အညစ်အကြေးကို၊ ဝိနေယျံ၊ ပယ်၍၊ ဝိပ္ပသန္နေန၊ အလွန်
ကြည်ဆင်စွာသော၊ စေသဿာ၊ ပိတ်ဖြင့်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အလှူခံပိုရှိလိမ့်
၌၊ ဝိန္ဒံ၊ လှူအပ်သော အလှူသည်၊ မဟပ္ပဿံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ တတ္ထအနိယေသု၊ ထိုအနိယာကို၌၊ ကာလေန၊ သင့်တင့်ထျောက်ပတ်
သောအခါ၌၊ ဓန္တံ၊ ပေးလှူကုန်ရာ၏၊ ဗဟုနော၊ များစွာကုန်သော၊ ဒါယကာ၊
အလှူရှင်တို့သည်၊ ဧက္ခိဏေယျသု၊ မြတ်သော အလှူကိုခံလိုက်ကုန်သော အ
ရိသာတို့၌၊ ဓက္ခိတံ၊ မြတ်သော၊ ဒါနဉ္စ၊ အလှူကိုလည်း၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူကုန်၍၊
ဣတောမနုဿတ္တာ၊ ဤလူ၏အဖြစ်မှ၊ စတု၊ စတုကုန်သော်၊ သဂ္ဂံနတ်ပြည်
သို့၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ သွားရကုန်၏၊ အမစ္ဆရာ၊ ဝန်တိုခြင်းမရှိကုန်သော၊ တေစ
ခေါ၊ ထိုအလှူရှင်တို့သည်သာလျှင်၊ သဂ္ဂတာ၊ နတ်ပြည်သို့ရောက်ကုန်၍၊
တတ္ထ၊ ထိုနတ်ပြည်၌၊ ကာမကာမိနော၊ အလိုရှိအပ်သောကာမစည်းစိမ်နှင့်
ပြည့်စုံကုန်သူကံ၊ မောဒန္တိ၊ မွေ့လျော်ကေန်၏၊ သံဝိဘာဂဿ၊ ခွဲခြမ်းဝေ
ဘန်ခြင်း၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ အနုထောန္တိ၊ ခံစားရကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘ
ဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယမ္ပိအ
တ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟော
တော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမာသာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုထံ၊ ကြားရ
လိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒါနသုတ်အပြီးတည်း၊ ။

ဘဂဝတာ၊ ထုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှား
ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသော မြတ်

ဇောနိပါတ်-ဒုတိယမောဟဝဂ်၊

စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇောသုတ္တံ၊ ဤမေတ္တာသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုထံ၊ ကြားရလိုက်၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာနိကာနိစ၊ အကြင်အလုံးစုံကုန်သော၊ ဩပမိကာနိ၊ ဥပမိ၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပုညကြိယဝတ္ထုနိ၊ ပုညကိရိယဝတ္ထုတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တာနိပုညကိရိယဝတ္ထုနိ၊ ထိုပုညကိရိယဝတ္ထုတို့သည်၊ မေတ္တာယစေတောပိရက္ခိယာ၊ မေတ္တာစေတောပိရက္ခိ၏၊ သောဇ္ဇထိံ၊ တဆဲ့ခြောက်စိတ်မြောက်ဖြစ်သော၊ ကလံ၊ အစိတ်ကို၊ နုဒ္ဓန္တိ၊ မထိုက်ကုန်၊ မေတ္တာယေဝစေတောပိရက္ခိ၊ မေတ္တာစေတောပိရက္ခိသာလျှင်၊ တာနိပုညကိရိယဝတ္ထုနိ၊ ထိုပုညကိရိယဝတ္ထုတို့ကို၊ အဓိဂ္ဂဟေတွာ၊ နှိပ်နင်း၍၊ တာသထေစ၊ တောက်လည်းတောက်ပ၏။ တပထေစ၊ ပူလည်းပူပန်းစေ၏၊ ပိရောစတိ၊ စ၊ တင့်လည်းတင့်တယ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ယာကာစိ၊ အကြင်အလုံးစုံကုန်သော၊ တာရကဗ္ဗပါနံ၊ ကြံယ်တို့၏၊ ပထာ၊ အရောင်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တာပထာ၊ ထိုအရောင်တို့သည်၊ စန္ဒိမာယ၊ ထ၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ပထာယ၊ အရောင်၏၊ သောဇ္ဇထိံ၊ တဆဲ့ခြောက်စိတ်မြောက်သော၊ ကလံ၊ အစိတ်ကို၊ နုဒ္ဓန္တိ၊ သေယျထာပိ၊ မထိုက်ကုန်သကဲ့သို့၊ စန္ဒပထာယေဝ၊ လရောင်သည်သာလျှင်၊ တာပထာ၊ ထိုကြယ်၏အရောင်တို့ကို၊ အဓိဂ္ဂဟေတွာ၊ နှိပ်နင်း၍၊ တာသထေစ၊ သေယျထာပိ၊ တောက်ပသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တပထေစ၊ သေယျထာပိ၊ ပူပန်းစေသည်သာလျှင်ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပိရောစတိစ သေယျထာပိ၊ တင့်တယ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝေမေဝေ၊ ဧဝံထေ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာနိကာနိစ၊ အကြင်အလုံးစုံကုန်သော၊ ဩပမိကာနိ၊ ဥပမိ၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပုညကိရိယဝတ္ထုနိ၊ ပုညကိရိယဝတ္ထုတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တာနိပုညကိရိယဝတ္ထုနိ၊ ထိုပုညကိရိယဝတ္ထုတို့သည်၊ မေတ္တာယစေတောပိရက္ခိယာ၊ မေတ္တာစေတောပိရက္ခိ၏၊ သောဇ္ဇထိံ၊ တဆဲ့ခြောက်စိတ်မြောက်ဖြစ်သော၊ ကလံ၊ အစိတ်ကို၊ နုဒ္ဓန္တိ၊ မထိုက်ကုန်၊ မေတ္တာယေဝစေတောပိရက္ခိ၊ မေတ္တာစေတောပိရက္ခိသာလျှင်၊ တာနိပုညကိရိယဝတ္ထုနိ၊ ထိုပုညကိရိယဝတ္ထုတို့ကို၊ အဓိဂ္ဂဟေတွာ၊ နှိပ်နင်း၍၊ တာသထေစ၊ တောက်လည်းတောက်ပ၏။ တပထေစ၊ ပူလည်းပူပန်းစေ၏၊ ပိရောစတိစ၊ တင့်လည်းတင့်တယ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။

ဣဒိဂုတံပါဠိထေဝ်နိဿယျံ။

မိဗ်ဥကုတို့၏။ ပစ္စိမေ၊ နောကဆုးဖြစ်သော၊ မာသော၊ လန္တံ၊ သဓေသမယေ၊
 သဓေဥတုကာလန္တံ၊ ဝိဇ္ဇေ၊ မြင့်သော၊ ဝိဂတဝလာဟကေ၊ ကင်းသောတိမ်
 တိုက်ရှိသော၊ နုတေ၊ ကောင်းကင်၌၊ အာဒိဇ္ဈာ၊ နေမင်းသည်၊ နဘံ၊ ကောင်း
 ကင်သို့၊ အတ္တု၊ သာဓုမာနော၊ တက်လတ်သော်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ အာကာ
 သဂတံ၊ ကောင်းကင်၌တည်သော၊ တမဂတံ၊ အရိုက်ကို၊ အဘိဝိဟစ္စ၊
 ဖျော်၍၊ ဘာသတေစသေယျထာပိ၊ တေဝံလည်းထေဝံသကဲ့သို့၊ တပတေ
 စသေယျထာပိ၊ ပူလည်းပူပန်စေသကဲ့သို့၊ ဝိရောစတိစသေယျထာပိ၊ တင့်
 လည်းတင့်တယ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါဝေံတထာ၊ ထိုအ
 တူသာလျှင်လည်းကောင်း၊ ယာနိကာနိမိ၊ အကြင်အလုံးစုံကုန်သော၊ ဩပ
 မိကာနိ၊ ဥပမိ၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပုညကိရိယဝတ္ထုနိ၊ ပုညကိရိယ
 ဝတ္ထုတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တာနိပုညကိရိ
 ယဝတ္ထုနိ၊ ထိုပုညကိရိယ ဝတ္ထုတို့သည်၊ မေတ္တာယစေတောပိရတ္ထိယာ၊
 မေတ္တာစေတောပိရတ္ထိ၏၊ သောဇ္ဇထိံ၊ တဆဲ့ခြောက်မိတ်မြောက်ဖြစ်သော၊
 ကလံ၊ အစိတ်ကို၊ နုဗ္ဗန္တိ၊ မထိုက်ကုန်၊ မေတ္တာယေဝစေတောပိရတ္ထိ၊ မေ
 က္ကာစေတောပိရတ္ထိသည်သာလျှင်၊ တာနိပုညကိရိယဝတ္ထုနိ၊ ထိုပုညကိ
 ယေဝတ္ထုတို့ကို၊ အဓိဂ္ဂတော၊ နှိပ်နင်း၍၊ ဘာသတေစ၊ တောက်လည်း
 တောက်ပ၏၊ တပတေစ၊ ပူလည်းပူပန်စေ၏၊ ဝိရောစတိစ၊ တင့်လည်းတင့်
 တယ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာပိ၊ ဥပမာဘနည်းလည်း၊ ရတ္ထိယာ၊
 ညဉ့်၏၊ ပစ္စု၊ ယမယံ၊ မိုးသောက်ထ၌၊ ဩသမိတာ ရကော၊ သောက်ရှူး
 ကြယ်သည်၊ ဩဘာသတေစသေယျထာပိ၊ တေဝံလည်းထေဝံသကဲ့သို့၊
 တပတေစသေယျထာပိ၊ ပူလည်းပူပန်စေသကဲ့သို့၊ ဝိရောစတိစသေယျထာ
 ပိ၊ တင့်လည်းတင့်တယ်စေသကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါဝေံ
 တထာ၊ ထိုအတူလျှင်၊ ယာနိကာနိမိ၊ အကြင်အလုံးစုံကုန်သော၊ ဩပမိကာ
 နိ၊ ဥပမိ၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပုညကိရိယဝတ္ထုနိ၊ ပုညကိရိယဝတ္ထု
 တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တာနိပုညကိရိယဝတ္ထု
 နိ၊ ထိုပုညကိရိယဝတ္ထုတို့သည်၊ မေတ္တာယစေတောပိရတ္ထိယာ၊ မေတ္တာစေ
 တောပိရတ္ထိ၏၊ သောဇ္ဇထိံ၊ တဆဲ့ခြောက်မိတ်မြောက်ဖြစ်သော၊ ကလံ၊ အ
 စိတ်ကို၊ နုဗ္ဗန္တိ၊ မထိုက်ကုန်၊ မေတ္တာယေဝစေတောပိရတ္ထိ၊ မေတ္တာစေ
 တောပိရတ္ထိ သည်သာလျှင်၊ တာနိပုညကိရိယဝတ္ထုနိ၊ ထိုပုညကိရိယဝ
 ဘိက္ခဝေ၊ အဓိဂ္ဂတော၊ နှိပ်နင်း၍၊ ဘာသတေစ၊ တောက်ပလည်းထေဝံပ၏
 တပတေစ၊ ထွန်းလည်းထွန်းပ၏၊ ဝိရောစတိစ၊ တင့်လည်းတင့်တယ်၏။

ကောနိပါတ်-ဒုတိယမောဟဝဂ်၊

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမေတ္တာသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုဗ္ဘတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ။
 ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ ပရိဿသထော၊ ထင်သောသဘောရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ အပ္ပမာတံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ မေတ္တာ၊ မေတ္တာကို၊ ဘာဝယတိ၊
 ပွားစေ၏၊ ဥပပိက္ခယံ၊ ဥပပိဏ်ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဿတော၊ မြင်ပြီ
 သော၊ တဿ၊ ထိုမေတ္တာကိုပွားစေသောသူအား၊ သုခေနော၊ ချမ်းသာသ
 ဖြင့်သာလျှင်၊ သံယောဇနာ၊ သံယောဇဉ်တို့သည်၊ တနု၊ ခေါင်းပါးကုန်
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အပဒုဠပိတ္တော၊ မ
 ပျက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကောနိပါတံ၊ တခုသောသတ္တဝါကို သော်
 လည်း၊ စေမေတ္တာယတိ၊ အကယ်၍မေတ္တာကိုပြုငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့မေ
 တ္တာကိုပြုခဲ့သည်ရှိသော်၊ တေန၊ ထိုသူသည်၊ ကုသလော၊ ကုသိုလ်ကို၊ က
 တော၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ဆိမ်းကုန်သော၊ ပါဏေစ၊ သ
 တ္တဝါတို့ကိုကား၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုကမ္ဘံ၊ အစဉ်သနားသော၊ အရိယော
 စင်ကြယ်သောစိတ်ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗဟုလံ၊ များစွာသော၊
 ဝုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏၊ ။ ယေရာဇိဿယော၊ အကြင်တရား
 စောင့်သောမင်းတို့သည်၊ သတ္တသဏ္ဍ၊ လူသတ္တဝါအပေါင်းဖြင့်ပြည့်သော၊
 ပထဝီ၊ မြေအလုံးကို၊ ဝိဒိနိတွာ၊ တရားသဖြင့်အောင်ကုန်၍၊ ယဇမာနာ၊ ပေး
 လှူပူဇော်ကုန်လျက်၊ သဿမေခံ၊ ကောက်ကို သိမ်းယူခြင်း၌ လိမ္မာခြင်း
 လည်းကောင်း၊ ပူရိသမေခံ၊ သူရဲကြီးတို့ကိုမြီးမြောက်ခြင်း၌ လိမ္မာခြင်း
 လည်းကောင်း၊ သမ္မာပါသံ၊ လူတို့ကိုကျော့တွင်းဖြင့်နှလုံး၌ ဖွဲ့တိသကဲ့သို့ပြု
 ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝါစာပေယံ၊ ချစ်ဘွယ်သောစကားရှိခြင်းလည်းကောင်း
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ယေဟိသင်္ဂဟဝတ္ထုဟိ၊ အကြင်
 သင်္ဂဟဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ သောကံ၊ လောကကို၊ သင်္ဂဏ္ဍန္တာ၊ သပြိုင်ထောက်ပံ့
 ကုန်လျက်၊ ရေဋ္ဌံ၊ တိုင်းနိုင်ငံကို၊ နိရဂ္ဂဋ္ဌံ၊ အပိတ်တံခါးမရှိသည်ကို၊ ဣတွာ၊ ပြု
 ကုန်၍၊ အနုပရိယဂါ၊ ဟုည့်လည်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုမင်းတို့၏၊ တေသဿ
 မေခာဒယောယညာ၊ ထိုသဿမေခာစရှိသောယဇ်တို့သည်၊ သဗ္ဗေ၊ အ
 လုံးစုံကုန်သော၊ တာရဂတာ၊ ကြယ်အပေါင်းတို့သည်၊ စန္ဒပူဘာယ၊ လအ
 ရောင်၏၊ သောဇ္ဇသံ၊ တဆဲ့ခြောက်စိတ်ဖြစ်သော၊ ကလံ၊ အစိတ်ကို၊ နာနုဘ
 ဝန္တိယထာ၊ မမြီနိုင်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံထထာ၊ ထိုအတူ၊ သုဘာပိတဿ၊
 ကောင်းစွာပွားစေအပ်သော၊ မေတ္တဿပိက္ခဿ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောစိတ်

ဣတိဂုတ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

၏။ သောဠာယံ၊ တဆဲ့ခြေခံပိတ်ခြေခံဖြစ်သော၊ ကလမ္ပိ၊ တပိတ်ကိုမျှလည်း၊
 နာနုဘဝန္တိ၊ မရှိနိုင်ကုန်၊ ။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘုတေ
 သု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို၊ ကတု၊ ပြု
 ၍၊ ကိဗ္ဗိသတ္တံ၊ တစုံတခုသော သတ္တဝါကို၊ နဟန္တိ၊ မညှဉ်းဆဲ၊ ပရံ၊ သူတပါး
 ကို၊ သမာဒါပေက္ခာ၊ ဆောံဘဉ်စေ၍၊ နဗ္ဗာတေတိ၊ မညှဉ်းဆဲစေ၊ ကိဗ္ဗိတံ၊ စုံ
 တယောက်သောသူကို၊ နုဇိနာတိ၊ နိုင်အောင်မပြု၊ ပရံပိ၊ တပါးသောသူကို
 လည်း၊ ပယောဇေတွာ၊ တိုက်တွန်း၍၊ နဇာပယေ၊ ရှုံးအောင်မပြုရ၊ တဿ၊
 ထိုသူအား၊ ကေနပိကာရဏေန၊ တစုံတခုသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝေရံ၊
 ရန်သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံတိ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏။ အယတ္ထိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အ
 ကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသျှင်မေတ္တသုတ်အပြီး
 တည်း၊ ။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိတ္တံ၊ ပသန္နုပိတ္တသုတ်လည်း
 ကောင်း၊ ဈာယိ၊ ဈာယီသုတ်လည်းကောင်း၊ ဥဘောအတ္ထော၊ ဥဘောအတ္တ
 သုတ်လည်း ကောင်း၊ ပုဗ္ဗဝေပုလ္လာပဗ္ဗတံ၊ ပုဗ္ဗဝေပုလ္လာ ပဗ္ဗတသုတ်လည်း
 ကောင်း၊ သမ္မဇာနရုသာဝါဒေါ၊ သမ္မဇာနရုသာဝါဒသုတ်လည်းကောင်း၊
 ဒါနုဗ္ဗ ဒါနုသုတ်လည်းကောင်း၊ မေတ္တဝါစဗ္ဗ၊ မေတ္တသုတ်လည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဓ၊ ဤဝင်၌၊ သတ္တ၊ ဤချနစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမာနိသုတ္တာနိ၊ ဤ
 သုတ်တို့လည်းကောင်း၊ ဝုရိမာနိ၊ ငှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိသတိစ၊ နှစ်ဆယ်
 သောသုတ်တို့ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကဓမ္မေသု၊ ဧကဓမ္မတို့၌၊
 သုတ္တန္တာ၊ သုတ်တို့သည်။ သတ္တဝိသတိသင်္ဂဟာ၊ နှစ်ဆယ်ချနစ်သုတ်အ
 အရေတွက်ရှိကုန်၏။ ဧကနိပါးတာ၊ ဧကပါတ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ။

ဒုကနိပါတ်တတိယဝဂ်။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော။ အရံ၊ ဘာသာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤပဌမတိ
 ကျသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရ
 လိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗြိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သ
 မန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နိဗ္ဗေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောင်သော

ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ပင်လျှင်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊ သဝိဇာတံ၊ ငြိုငြင်ခြင်းနှင့်တကွ၊ သဥပါယာသံ၊ ပင်ပန်းခြင်းနှင့်တကွ၊ သပရိဇ္ဈာဟံ၊ ပူပန်ခြင်းနှင့်တကွ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ။ သေသည်မှာပရံ၊ နေ့နက်၌။ ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းသော အလောင်းကို၊ ပါမိက ဝါ၊ လိုအပ်၏။ ကတမေဟိန္ဒိဟိ၊ အဘယ်နှစ်ပါးသော တရားတို့နှင့်၊ သမန္ဓာဂတော၊ ပြည့်စုံသောရဟန်းသည်၊ ဝိဟရတိ၊ နေသည်။ နေသနည်း၊ ဣန္ဒြိယသု၊ ဣန္ဒြေတို့၌၊ အဂုတ္တန္တိရတာယစ၊ မလုံခြုံသော တံခါးရှိသည်၏အဖြစ်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣန္ဒိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော တရားတို့နှင့်၊ သမန္ဓာဂတော၊ ပြည့်စုံသောရဟန်းသည်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘောဇနော၊ ဘောဇဉ်၌၊ အမတ္တညတာယစ၊ အတိုင်းအရှည်ကို မထိသည်၏ အဖြစ်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေဟိန္ဒိဟိ၊ ဝေဠုတိ၊ ဤနှစ်ပါးသော တရားတို့နှင့်၊ သမန္ဓာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊ သဝိဇာတံ၊ ငြိုငြင်ခြင်းနှင့်တကွ၊ သဥပါယာသံ၊ ပင်ပန်းခြင်းနှင့်တကွ၊ သပရိဇ္ဈာဟံ၊ ပူပန်ခြင်းနှင့် တကွ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှာပရံ၊ နေ့နက်၌၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းသော အလောင်းကို၊ ပါမိက ဝါ၊ လိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေမတ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဝတ္ထု၊ ထိုဘိက္ခု၊ သုတ်၌၊ ဝေံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ဣဓေသာကော၊ ဤသောက၌၊ ယဿဘိက္ခုနော၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ စက္ခု၊ စက္ခု၊ ခွါရလည်းကောင်း၊ သောတဉ္စ၊ သောတခွါရ လည်းကောင်း၊ ဗာနဉ္စ၊ ဗာနခွါရလည်းကောင်း၊ ဇိဝှါစ၊ ဇိဝှါခွါရ လည်းကောင်း၊ ကာယေ၊ ကာယခွါရလည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ မနောစ၊ မနောခွါရလည်းကောင်း၊ ဝေတနိန္ဒါရာနိ၊ ဤခွါရတို့သည်၊ အဂုတ္တာနိ၊ မလုံခြုံလှသည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘောဇနမ္ပိ၊ ဘောဇဉ်၌၊ အမတ္တည၊ အတိုင်းအရှည်ကို သိလေ့မရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣန္ဒြိယသု၊ ဣန္ဒြေတို့၌၊ အသံဝတော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ကာယဒုက္ခဉ္စ၊ ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ စေယောဒုက္ခဉ္စ၊ စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရေ၍၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသောရဟန်းသည်၊ ဝုပ္ပမာနေန၊ ထောင်သော၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဝုပ္ပမာနေန၊ ထောင်သော၊ စေတသ္မာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒိဝှါဝါ၊ နေ့၌

လည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ယိ၊ ရက္ခိ၊ ဝါ၊ ညဉ့်၌လည်းကောင်း၊ နက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊
ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂစ္ဆတိ၊
ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

အယဒ္ဓိ၊ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂ
တ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊
သုဘံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋ္ဌမတိက္ခ၊ သုတ်အပြီးတည်း၊

ဘဂဝတာ၊ သနိုးတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂတ္တိယိ၊ ထင်ရှား
ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှူးဝေးသောမြတ်စွာဘု
ရားသည်၊ ဂတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤဒုတိယတိက္ခ၊ သုတ်
ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုဘံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဘိ
က္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧတိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂ
တော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကို
၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ အဝိဇ္ဇာတံ၊ ငြိငြင်ခြင်းမရှိဘဲ၊ အနုပါ
ယာသံ၊ ပင်ပန်းခြင်းမရှိဘဲ၊ အပရိတ္တာဟံ၊ ပူပန်ခြင်းမရှိဘဲ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။
ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှာ
ပရံ၊ နေခံ၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းသောအလောင်းကို၊ ပါဠိကင်္ခါ၊ လိုအပ်၏။ ကထမေ
ဟိန္ဒိယိ၊ အဘယ်နှစ်ပါးသောတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောရ
ဟန်းသည်၊ ဝိဟရတိ၊ နေသနည်း၊ ဣန္ဒြေသု၊ ဣန္ဒြေတို့၌၊ ဂုဏ္ဍု၊ တောထု၊ စာလုံ
မြို့သောတံခါးရှိသည်၏ အဖြစ်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌၊ မ
တ္တညတယစ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုထိသည်၏အဖြစ်နှင့်လည်းကောင်း၊ သမန္နာ
ဂတော၊ ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ
မေဟိန္ဒိယိဓမ္မေတိ၊ ဤနှစ်ပါးသော တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌
ပင်လျှင်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ အဝိဇ္ဇာတံ၊ ငြိငြင်ခြင်းမရှိဘဲ၊ အနုပါယာသံ၊
ပင်ပန်းခြင်းမရှိဘဲ၊ အပရိတ္တာဟံ၊ ပူပန်ခြင်းမရှိဘဲ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ကာယ
ဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှာ၊ ပရံ၊ နေခံ
၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းသောအလောင်းကို၊ ပါဠိကင်္ခါ၊ လိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမ
တ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တ
တ္ထံ၊ သီဒုတိယတိက္ခ၊ သုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝ
တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣထော၊ ဤထော
က၌၊ ယဿ၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ စက္ခု၊ စ၊ စက္ခု၊ ရလည်းကောင်း

သောတဉ္စ၊ သောကဒ္ဓါရလည်းကောင်း၊ စာနဉ္စ၊ စာနဒ္ဓါရလည်းကောင်း၊
 ဇိဝါစ၊ ဇိဝါဒ္ဓါရလည်းကောင်း၊ ကာယောစ၊ ကာယဒ္ဓါရလည်းကောင်း၊ အ
 ထော၊ ထိုမြို့၊ မနောစ၊ မနောဒ္ဓါရလည်းကောင်း၊ ထောနိဒ္ဓါရနိ၊ ဤဒ္ဓါရတို့
 သည်၊ သုက္ကာနိ၊ ကောင်းစွာလိုခြ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘောဗ
 နုမ္မိ၊ ဘောဇဉ်၌၊ မတ္တဉ္စ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုထိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣန္ဒြ
 သုစ၊ ဣန္ဒြတို့၌လည်း၊ သံဝုတ္တော၊ ကောင်းစွာစောင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သော၊ သိုရဟန်းသည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ကာယသုခဉ္စ၊ ကိုယ်၏ချမ်းသာ
 ခြင်းသို့ လည်းကောင်း၊ စေတောသုခဉ္စ၊ စိတ်၏ချမ်းသာခြင်းသို့ လည်း
 ကောင်း၊ အဓိဂ္ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သ
 ဘောဂ္ဂိသော၊ ထိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အဗုပ္ပမာနေန၊ မလောင်သော၊ ကာယေန
 ကိုယ်ဖြင့်၊ အဗုပ္ပမာနေန၊ မလောင်သော၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒိဝါဝါ၊ နေ့
 ၌လည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ထိုမြို့၊ ရတ္တိဝါ၊ ည၌လည်းကောင်း၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ
 စွာ၊ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊
 အက္ခန္တိအာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိက္ခု
 သုဘံ၊ အပြီးတည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှားဟော
 တော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသောမြတ်စွာ
 ထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံ၊ သုတ္တံ၊ ဤလဂ္ဂမတပဒံ၊ ယ
 သုတံကို၊ မေမယာ၊ အက္ခန္တိအာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်
 ၏၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တပနိယာ၊ ပုပန်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့
 သည်၊ ဣမေစ္စေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း၊ ကတမေစ္စေ၊ အဘယ်နှစ်ပါးတို့နည်း၊ ထိ
 က္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣသောကေ၊ ဤသောက၌၊ ဧကေစ္စေ၊ အချို့သောသူသည်
 အကတကဏ္ဍာယော၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အ
 ကတကုသလော၊ ပြုအပ်သောကုသိုလ်မရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အကတ
 ဝိရုတ္တာနော၊ ပြုအပ်သောအကြောက်ခြင်းကို စောင့်ရှောက် ထုတ်သော
 ကောင်းမှုမရှိသည် ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတပါပေါ၊ ပြုအပ်သောမကောင်းမှုရှိ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတလုဒ္ဓေါ၊ ပြုအပ်သောရန်ရှင်သောအမှုရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတကိပ္ပိတော၊ ပြုအပ်သော ကြမ်းကြုတ်သောအမှုရှိ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ကဏ္ဍာဏံ၊
 ကောင်မှုကို၊ အကတ်၊ မပြုအပ်၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း၊ တပတိ၊ ပုပန်၏၊ မေမ

ဣတိဝုတိပါဠိတော်နိဿယ

ယာ၊ ငါသည်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း၊ တပတိ၊ ပူပန်၏။ ဣတိ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တပနိယာ၊ ပူပန်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဣမေဇ္ဇေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ အဒဝါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပဋ္ဌမထဖန်ယသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကာယဒုက္ခရိတံဝါ၊ ကာယဒုက္ခရိုက်ကိုမူလည်း၊ ကတွာ၊ ပြုသောကြောင့်၊ ဝစီဒုက္ခရိဘာနိဝ၊ ဝစီဒုက္ခရိုက်တို့ကိုမူလည်း၊ ကတွာ၊ ပြုသောကြောင့်၊ မနောဒုက္ခရိတံ၊ မနောဒုက္ခရိုက်ကိုမူလည်း၊ ကတွာ၊ ပြုသောကြောင့်၊ အညံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသည့်မှတစ်ပါး၊ သော၊ ဒေါသသည်တံ၊ အပြစ်နှင့်တကွသော၊ ယံအကုသလံ၊ အကြင်အကုသိုလ်သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဗ္ဗအကုသလံ၊ ထိုအကုသိုလ်ကိုလည်း၊ ကတွာ၊ ပြုသောကြောင့်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ အကတွာ၊ မပြုသောကြောင့်၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ ကတွာ၊ ပြုသောကြောင့်၊ ဒုပညော၊ နည်းသောပညာရှိသော၊ ဝောပုဂ္ဂဒဿ၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ တေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ နိရယံ၊ ငဲ့နှံ့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထံ၊ တပနိယသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ သုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှတော်မူသောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤဒုတိယတပနိယသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတပနိယာ၊ မပူပန်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဣမေဇ္ဇေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း၊ ကထမေဇ္ဇေ၊ အဘယ်နှစ်ပါးတို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမလောကေ၊ ဤလောက၌၊ ဧကဇ္ဇော၊ အချို့သောသူသည်၊ ကထကဏှာဏော၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတကုသယော၊ ပြုအပ်သောကုသိုလ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတဘိ ရုက္ခာနော၊ ပြုအပ်သော ကြောက်ခြင်းကို ထားမြစ်ယတ်သောအမှုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အကတပါပေါ၊ မပြုအပ်သော

ဗုဒ္ဓကနိပါတ်-တတိယဝဂ်၊

မကောင်းမှုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အကတလုဒ္ဓေါ၊ မပြုအပ်သော ရှုန်
 ရင်းသော အမှုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အကတကိဗ္ဗိသော၊ မပြုအပ်
 သောကြမ်းကြုတ်သောအမှုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။
 မေ၊ ငါသည်။ ကဏှာဏံ၊ ကောင်းသည်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣဘိဝိ၊ ဤသို့
 ထည်း။ နုတပတိ၊ မပူပန်၊ မေ၊ ငါသည်။ ဝါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ အကတံ၊
 မပြုအပ်။ ဣဘိဝိ၊ ဤသို့ထည်း။ နုတပတိ၊ မပူပန်။ ဣမေန္တေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့
 တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့အပုဒ်နိယာ၊ မပူပန်စေထုတ်ကုန်သော၊ ဝေဠာ၊
 ထရားတို့သည်။ ဣမေန္တေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့ထည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအ
 နက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုရုတိ
 ယတပနိယသုတ်၌။ ဧဝံ၊ ဤအနက်သဘောကို။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာထုရားသည်။ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကာယဒုက္ခရိတံစ၊ ကာ
 ယဒုက္ခရိက်ကိုထည်း။ ဟိတွာ၊ စွန့်သောကြောင့်။ ဝစိဒုက္ခရိတံ၊ ဝစိဒုက္ခရိက်
 တို့ကိုထည်း။ ဟိတွာ၊ စွန့်သောကြောင့်။ မနောဒုက္ခရိတံ၊ မနောဒုက္ခရိက်ကို
 ထည်း။ ဟိတွာ၊ စွန့်သောကြောင့်။ အညံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသည်မှ တပါးသော၊
 ဒေါသသတ္တိတံ၊ အပြစ်နှင့်တကွသော။ ယံအကုသလံ၊ အကြင်အကုသိုလ်
 သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဉ္စ၊ ထိုအကုသိုလ်ကိုထည်း။ ဟိတွာ၊ စွန့်သောကြောင့်။
 အကုသလံ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို။ အကတွာ၊ မပြုသော
 ကြောင့်။ ဗဟံ၊ များစွာသော။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော။ ကမ္မံ၊ ကံကို။ က
 တွာ၊ မပြုသောကြောင့်။ သပညော၊ ပညာရှိသော။ သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ထိုသတ္တ
 ဝါသည်။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ပရံ၊ နေ့၌။ သဂ္ဂံ၊
 နတ်ပြည်၌။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်
 ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယန္တိ၊ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုထည်း။ ဘဂ
 ဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ မေ
 ဟာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ အ
 တပနိယသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်
 သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသော၊ မြတ်စွာထုရားသည်။
 ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော ဧတံသုတ္တံ၊ ဤပဌမပပုတ္တသုတ်ကို၊ မေမဟာ၊
 အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရ
 ဟန်းတို့၊ ဗုဒ္ဓိယံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝေဠာ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္ဓာဂထော၊ ပြည့်
 စုံသော၊ ဝုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ အာဘတံယထာ၊

ဣဒိဂုတံပါဠိတော်နိဿယ။

ဆောင်အပ်သောဝတ္ထုကိုကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အကုသလကမ္မန္နာ၊ အကုသိုလ်ကံသည်၊ နိဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတမေဟိန္ဒိဟိ၊ အဘယ်နှစ်ပါးသောတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ပါပကေန၊ ယုတ်မာသော၊ သီလေန၊ သီလနှင့်လည်းကောင်း၊ ပါပိကာယ၊ ယုတ်မာသော၊ ဒိဗ္ဗိယာစ၊ အမြင်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတိ၊ နှစ်ပါးကုန်သောတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေဟိန္ဒိဟိ၊ ဤနှစ်ပါးသောတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဝုဋ္ဌဇော၊ ဝုဋ္ဌိလ်သည်၊ ကိပ္ပိ တရသော၊ အဝတ်ယထာ၊ ဆောင်အပ်သောဝတ္ထုကိုကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အကုသလကမ္မန္နာ၊ အကုသိုလ်ကံသည်၊ နိဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကေတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပဉ္စမပရတ္တသုတ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုဋ္ဌတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်၊ ပါပကေန၊ ယုတ်မာသော၊ သီလေန၊ သီလနှင့်လည်းကောင်း၊ ပါပိကာယ၊ ယုတ်မာသော၊ ဒိဗ္ဗိယာစ၊ အမြင်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဧထေဟိန္ဒိဟိ၊ ဤနှစ်ပါးသောတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုပ္ပညော၊ နည်းသောပညာရှိသော၊ သောနရော၊ ထိုသူသည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ နိရယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုဋ္ဌတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယန္တိ၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ။ ဣဒိ၊ ဤသို့၊ သီလပဉ္စမသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ကိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧတိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝုဋ္ဌတိ၊ တရားတို့နှင့်၊

ဒုကနိပါတ်-တတိယဝဂ်၊

သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကိပ္ပိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော၊ အာဘတ်ယထာ၊ ဆောင်အပ်သောဝတ္ထုကြုံသို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ကုသလကမ္မ၊ နားကုသိုလ်ကံသည်၊ နိဟရိတွာ၊ ဆောင်၍ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတမေဟိန္ဒိတိ၊ အဘယ်နှစ်ပါးသော တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူသည်၊ နိဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘဒ္ဒကေန၊ ကောင်းသော၊ သီလေနစ၊ သီလနှင့်လည်းကောင်း၊ ဘဒ္ဒိကာယ၊ ကောင်းသော၊ ဒိဋ္ဌိယာစ၊ အမြင်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိတိ၊ နှစ်ပါးသောတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူသည်၊ နိဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ဣမေဟိန္ဒိတိဓမ္မေဟိ၊ ဤနှစ်ပါးသောတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော၊ အာဘတ်ယထာ၊ ဆောင်အပ်သောဝတ္ထုကြုံသို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ကုသလကမ္မ၊ နားကုသိုလ်ကံသည်၊ နိဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ယဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဒုတိယပရတ္ထသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ ယေနရော၊ အကြင်သူသည်၊ ဘဒ္ဒကေန၊ ကောင်းသော၊ သီလေနစ၊ သီလနှင့်လည်းကောင်း၊ ဘဒ္ဒိကာယ၊ ကောင်းကော၊ ဒိဋ္ဌိယာစ၊ အမြင်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဧကေဟိန္ဒိတိဓမ္မေဟိ၊ ဤနှစ်ပါးသောတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သပ္ပညော၊ ကောင်းသောပညာရှိသော၊ သေနရော၊ ထိုသူသည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ပရိ၊ နောက်၌၊ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိတ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ ဤသျှင်ဒုတိယသီလသုတ်အပြီးတည်း။

ဘဂဝတာ၊ သုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိတိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံ၊ သုတ္တံ၊ ဤပဓာန

သုတ်ကိုမေမယာအကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ။ ကြားရလျက်
 ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနာတာပီ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သောလုံ့
 လမရှိသော၊ အနောဂ္ဂိ၊ ဒုစရိုက်တို့မှလွတ်တတ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 ခြင်းငြါ၊ အဘဗ္ဗော၊ လေးပါးကိုသိတတ်သော အရိယမဂ်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရ
 သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာမစွမ်းနိုင်၊ နိဗ္ဗာနယ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငြါ၊
 အဘဗ္ဗော၊ မစွမ်းနိုင်၊ အနုတ္တရဿ၊ အတုမရှိသော၊ ယောဂက္ခေမဿ၊ ယော
 ဟတည်းဟူသောဘေးမရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငြါ၊ အ
 ဘဗ္ဗော၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာ
 ကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့ လမရှိသော၊ ဩတ္တပ္ပိ၊ ဒုစရိုက်တို့မှလွတ်တတ်သော၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်သာလျှင်၊ သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာထေးပါးကိုသိတတ်သော
 အရိယမဂ်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငြါ၊ ဘဗ္ဗော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ နိဗ္ဗာနယ၊ နိဗ္ဗာန်
 ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငြါ၊ ဘဗ္ဗော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ အနုတ္တရဿ၊ အတုမရှိသော၊
 ယောဂက္ခေမဿ၊ ယောဂဘည်းဟူသောဘေးမရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
 အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငြါ၊ ဘဗ္ဗော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်
 ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပဓာန
 သုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤ အနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အနာတာပီ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေ
 တတ်သောလုံ့ လမရှိ၊ အနောဂ္ဂိ၊ ဒုစရိုက်တို့မှလွတ်တတ်သော ဩတ္တပ္ပလည်း
 မရှိ၊ ကုဘိက္ခော၊ ပျင်းလည်းပျင်းရိ၏၊ ဟိနုဝီရိယော၊ ယုတ်သောလုံ့ လလည်း
 ရှိ၏၊ ထိနမိဒ္ဓဗဟုလော၊ ထိနမိဒ္ဓလည်းများ၏၊ အဟိရိကော၊ အရှက်လည်းမ
 ရှိ၊ အနာဒရာ၊ တရားပုဂ္ဂိုလ်တို့၌လည်းရှိသေခြင်းမရှိ၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သ
 ဘောရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သမ္မောဓိံ၊ သမ္မောဓိဟုဆိုအပ်သော၊ ဥ
 ဣဝံ၊ မြတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငြါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မစွမ်းနိုင်၊
 ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်ကား၊ သတိမာစ၊ သတိလည်းရှိ၏၊ နိပ
 ကောစ၊ ရင့်သော ပညာလည်းရှိ၏၊ ဈာယီစ၊ ဈာန်ကို လည်းဝင်စား၏၊ အာ
 တာပီ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့ လလည်းရှိ၏၊ ဩတ္တပ္ပိ၊ ဒုစ
 ရိုက်တို့မှလွတ်တတ်သော ဩတ္တပ္ပလည်းရှိ၏၊ အပ္ပမက္ခောစ၊ မေ့လည်းမမေ့
 ထော့၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဣဝေ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ ဇာ
 တိဇနာယ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအခြင်း၏၊ သံယောဇနံ၊ အဖွဲ့ကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်
 ၍၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ သမ္မောဓိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ဗုဒ္ဓော၊ ရောက်၏။

ဓုကနိပါတ်-တတိယဝဂ်၊

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊

အယတ္တိ၊ အတ္တော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သျှင်မောဟသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ အပ်သော၊ ဣဒံ၊ ဤသို့။ ဤပဌမကုဟာနသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဘိက္ခုပေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤသို့။ ဤမြတ်သော အကျင့်ကို၊ ဇနကုဟနတ္ထံစ၊ လူတို့ နှစ်သက်ခြင်းငှါလည်း၊ နုဿတိ၊ မသုံးအပ်၊ ဇနထပနတ္ထံစ၊ လူတို့ မြီးမွမ်းပြောဆိုခြင်းငှါလည်း၊ နုဿတိ၊ မသုံးအပ်၊ လာဘသက္ကာရသိလောကာနိသံသတ္ထံစ၊ လာဘပူဇော်သကာ အကျော်အစောဟူသော အကျိုးငှါလည်း၊ နုဿတိ၊ မသုံးအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ မြတ်သော သီတင်းကိုသုံးသည်ရှိသော်၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ သီလဝါ၊ သီလရှိ၏။ ဣတိ၊ အာဒိနာ၊ ဤသို့။ အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဇာနာတုတိ၊ သိစေသတည်းဟူ၍လည်း၊ နုဿတိ၊ မသုံးအပ်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဣဒံ၊ ဤသို့။ ဤမြတ်သော အကျင့်ကို၊ သံဝရတ္ထဉ္စ၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပဟာနတ္ထဉ္စ၊ ကိလေသာကို ပယ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဝုဿတိ၊ သုံးအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ယတ္ထ၊ ထိုပဌမကုဟာနသုတ်၌၊ ဇေ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊ သံဝရတ္ထံ၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပဟာနတ္ထံ၊ ကိလေသာကို ပယ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အနိတိတံ၊ ဥပဒ္ဒဝေ၊ မရှိသော၊ နိဗ္ဗာနောဂဂေါမိနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းထောက်သို့ရောက်စေတတ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ မဟေသိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သေဇေသောမဂ္ဂေါ၊ ဤမြတ်သော အကျင့်တည်းဟူသော ခရီးကို၊ မဟတေဟိ၊ မြတ်ကုန်သော အရိယေတိ၊ အရိယာတို့သည်၊ အနုယာတော၊ အစဉ်တစိုက်လိုက် အပ်၏။ ၊ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ ဇေံ၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သော အကျင့်ကို၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူ

ဣတိဂုတံပါဠိတော်နိဿယ

အပ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဋိဇ္ဇန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ သာသနကာရိနော၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်းကျင့်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသူ
 တို့သည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝေဒ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ က၊ ရိသာန္တိ၊ ပြုရကုန်လ
 ဣ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏။ အယဒ္ဓိမ္မေတ္တာ၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အားနန္ဒာသည်၊
 သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုဟနသုတံ၊ အပြီးတည်း၊ ဘဂဝ
 တာ၊ သုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ထင်ရှားဟော
 တော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤဒုတိယကု
 ဟနသုတံကို၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အားနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြား
 ရလိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်ကို၊
 ဇနက္ကဟနတ္ထံ၊ လူတို့နှစ်သက်စေခြင်းငှါလည်း၊ နုဿတိ၊ မသုံးအပ်၊ ဇန
 ထပနတ္ထံ၊ လူတို့ မြီးမွမ်းပြောပစေခြင်းငှါလည်း၊ နုဿတိ၊ မသုံးအပ်၊ ထာ
 ဘသက္ကာရသီလောကာနိသံသတ္ထံ၊ ထာဘူဇေသကာအကျော်အစော
 ဟူသောအကျိုးငှါလည်း၊ နုဿတိ၊ မသုံးအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ မြတ်သောသီ
 တင်းသုံးသည်ရှိသော်၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ သီလဝါ၊ သီလရှိ၏။ ဣတိ၊ အာဒိနာ၊
 ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝံ၊ ဝါကို၊ ဇနော၊ လူအပေါင်းအပြု၊ ဇာနာတူတိ၊ သီလ
 သတည်းဟူ၍လည်း၊ နုဿတိ၊ မသုံးအပ်။ ဘိက္ခဝေ၊ ဟောင်းတို့၊ အထေခေါ၊
 စင်စစ်သော်ကား၊ အညတ္ထံယေဝ၊ ကုဟနစသည်မှတပါးသောအကျိုးငှါ
 သာလျှင်၊ ဣဒံဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်ကို၊ ဝုဿတိ၊ သုံးအပ်၏။ အ
 တိညတ္ထဉ္စ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိခြင်းငှါသာလျှင်၊ ဝုဿတိ၊ သုံးအပ်၏။ ပရိ
 ညတ္ထဉ္စ ပိုင်းခြား၍သိခြင်းငှါလည်း၊ ဝုဿတိ၊ သုံးအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ
 မတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တ
 ထု၊ ထိုဒုတိယကုဟနသုတံ၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘ
 ဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အတိညတ္ထဉ္စ၊
 ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပရိညတ္ထဉ္စ ပိုင်းခြား၍သိခြင်း
 ငှါလည်းကောင်း၊ အနိတိယံ၊ ဥပဒ္ဒဝေမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနောဂဂေါမိနံ၊ နိဗ္ဗာန်
 တည်းဟူသော ကမ်းတာဘက်သို့ရောက်စေတတ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်
 သောအကျင့်ကို၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဒေသယိ၊ ဟော
 တော်မူပြီးမဟူသိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒေသေသမဂ္ဂေါ၊ ဤမြတ်သော

ဒုကနိပါတ်-တတိယဝဂ်၊

အကျင့်ဘုဒသာခရီးကိုမဟန္တေဟိ၊ မြတ်သောအလိုရှိကုန်သော၊ အရိယေဟိ၊ အရိယာတို့သည်၊ အနုယာတော၊ အစဉ်ထစိုက်လိုက်အပ်၏။ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ ထေဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သော အကျင့်ကို၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဋိပစ္ဆန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနကာရိနော၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်း၊ ကျင့်လေ့ရှိကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယတ္တိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း။ ဟဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုဒတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုပ္ပတိ၊ ယကုဟာနုသုတ်အပြီးထည်း။ ။

တဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတော၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော် မူသော မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ တေသုက္ကံ၊ ဤသော မနုဿသုတ်ကို၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နှိပ်ပါးကုန်သော၊ ဝေဠေဟိ၊ တရားတို့နှင့် သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဒိဗ္ဗစေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သုခသောမနုဿ ဗဟုလော၊ ချမ်းသာခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အဿအနေန၊ ဤရဟန်းသည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏၊ ဝယာယ၊ ကုန်ခြင်းငှါ၊ ယောနိသောစ၊ အကြောင်းကိုလည်း။ အာရဒ္ဓါ၊ မြီးမြောက်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတမေဟိန္ဒိ၊ ဘိက္ခုတိ၊ အထယ်နှိပ်ပါးသော တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောရဟန်းသည်၊ သုခသောမနုဿ ဗဟုလော၊ ချမ်းသာခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေသနည်း။ သံဝေဇနိယေသု၊ ထိတ်ထိတ်လန့်ခြင်းကိုဖြစ်စေဘတ်ကုန်သော၊ ဋ္ဌာနေသု၊ ပဋိပစ္ဆန္တေန၊ ခြင်းအစရှိသောအကြောင်းတို့၌၊ သံဝေဇနေစ၊ ထိတ်ထိတ်လန့်ခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ သံဝေဂဿ၊ ထိတ်ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသောသူ၏၊ ယောနိသော၊ အထင်အားဖြင့်၊ ပဝေနစ၊ အားထုတ်ခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေဟိန္ဒိ၊ ဘိက္ခုတိ၊ နှိပ်ပါးသောတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သုခသောမနုဿ ဗဟုလော၊ ချမ်းသာခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းများသည်

ဣတိဂုတံပါဒ္ဓိထေဝံနိဿယျ။

ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေဇ္ဇိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေဟိန္ဒြိဟိခမ္ပေဟိ၊ ဤနှစ်ပါး
 သောဟရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဒိဋ္ဌ
 ဝေဝခမ္ပ၊ မျက်မှောင်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌လည်း၊ သုခသောမနဿဗဟုထော၊
 ချမ်းသာခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေရဇ္ဇိ၊ အဿအ
 နေန၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေတို့၏၊ ခယာယ၊ ကုန်ခြင်းငှါ၊
 ယောနိဓယာစ၊ အကြောင်းကိုလည်း၊ အာရဇ္ဈေါ၊ အားထုတ်အပ်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကိုဘဝဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊
 အဝေါစ၊ ဝိနိဋ္ဌထေဝံမူဇ္ဇိ၊ တတ္ထ၊ ထိုသောမနဿသုတ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤအနက်သ
 ဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဝဝတာ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောထေဝံမူ
 အပ်၏။ ပဏှိကော၊ ပညာရှိသော၊ အတာပိ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်
 သောလုံ့လရှိသော၊ နိပကော၊ ရင့်သောပညာရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 သံဝေဇနိယေသု၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဋ္ဌာနေသု၊ အ
 ကြောင်းတို့၌၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ သမဝေက္ခိယ၊ ကောင်းစွာဆင်ခြင်၍၊ သံ
 ဝေဇထေဝ၊ ထိတ်လန့်ရာသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဟာရိ၊ နေ
 ထွေရှိသော၊ အတာပိ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသော၊ သန္တ
 ဝုတ္တိ၊ ငြိမ်သက်သောကိုယ်ပိတ်၏ ဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ အနုဗ္ဗတော၊ မပျံ့လွင့်
 သော၊ စေတောသမထံ၊ စေတောသမထဟုဆိုအပ်သောဈာန်သမာပတ်ကို၊
 အနုယုဒတ္တာ၊ မပြတ်ဟူ၍သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊
 ခယံ၊ ကုန်ရာဖြစ်သောအရာ၊ ဘက္ကဗိလ်နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါဝုဏော၊ ရော်ဘူ၏။ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဘဝဝတာ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောထေဝံမူအပ်၏။ အယတ္တိအ
 ညော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဝဝတာ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟော
 ထေဝံမူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြား
 ရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤလျှင်သောမနဿသုတ်အပြီးတည်း။

တတိယောသုံးခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိဒယာ၊ ပြီးခြင်း
 သို့၊ ရောက်ပြီ။ ဘဿ၊ ထိုဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကား၊ နွေးနှစ်ပါးကုန်သော၊
 ဣန္ဒြိယာ၊ ဣန္ဒြိယသုတ်တို့လည်းကောင်း၊ နွေးနှစ်ပါးကုန်သော၊ တပနိ
 ယာစ၊ တပနိယသုတ်တို့လည်းကောင်း၊ ဝီရိယေန၊ ဝီရိယဖြင့်၊ အပရေ၊ ထိုဝ
 တပါးကုန်သော၊ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးသောသုတ်တို့လည်းကောင်း၊ အနောတ္တပ္ပဗ္ဗ၊
 အနောတ္တပ္ပသုတ်လည်းကောင်း၊ နွေးနှစ်ပါးကုန်သော၊ ကုဟနာစ၊ ကုဟန
 သုတ်တို့လည်းကောင်း၊ သောမနဿန၊ သောမနဿသုတ်နှင့်တကွ၊ ဧဝံ၊
 ထိုသုတ်တို့သည်၊ ဓသ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

ဒုကနိပါတ်-စတုတ္ထဝဂ်၊

ဒုကနိပါတ်-စတုတ္ထဝဂ်၊

ဘဂဝတာ၊ တုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာတုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှားဟောဘော်မူအပ်သော၊ အရဟတ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသော မြတ်စွာတုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤဝိတက်သုတ်ကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟေတံ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသော၊ သဗ္ဗသမ္ပန္နဿ၊ မဖောက်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်ခင်ထိမ်းသောတုရားတို့ကို၊ နိဗ္ဗာနံ၊ တထာဂတံ၊ ငါတုရားအား၊ ခေမော၊ ဘေးမရှိသော၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်လည်းကောင်း၊ ပဝိဝေကော၊ ဆိတ်ငြိမ်းခြင်းနှင့် တကွဖြစ်သော၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နန္ဒေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်တို့သည်၊ ဗဟုလံ၊ များစွာ၊ သမုဒါစရတိ၊ မိမိ၏အပိုင်းအခြားဖြင့်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတော၊ ငါတုရားသည်၊ အဗျာပဇ္ဇာမော၊ သူတပါးတို့အား မဆင်းရဲစေခြင်းတည်းဟူသော မွေ့လျော်ရာရှိ၏၊ အဗျာပဇ္ဇာရတော၊ သူတပါးတို့အား မဆင်းရဲစေခြင်းနှင့်မွေ့လျော်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဗျာပဇ္ဇာရာမံ၊ သူတပါးတို့အား မဆင်းရဲစေခြင်းတည်းဟူသောမွေ့လျော်ရာရှိသော၊ အဗျာပဇ္ဇာရတံ၊ သူတပါးတို့အား မဆင်းရဲစေခြင်းနှင့်မွေ့လျော်သော၊ တမေနံတထာဂတံ၊ ထိုငါတုရားအား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမာယဣရိယာယ၊ ဤအမူအရာဖြင့်၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ တသံဝါ၊ တုန်လှုပ်ထိတ်လန့်တတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ တာဓရံဝါ၊ မြဲမြံတည်ကြည်သည်လည်းဖြစ်သော၊ သတ္တံ၊ သတ္တဝါကို၊ နဗျာဗာဓေမိ၊ မဆင်းရဲစေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧသေဝဧသေဝေဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောဝိတက်သည့်သာလျှင်၊ ဗဟုလံ၊ များစွာ၊ သမုဒါစရတိ၊ မိမိအပိုင်းအခြားကို မလွန်မူ၍ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတော၊ ငါတုရားသည်၊ ပဝိဝေကာရာမော၊ ဆိတ်ငြိမ်းခြင်းတည်းဟူသောမွေ့လျော်ရာရှိ၏၊ ပဝိဝေကာရတော၊ ဆိတ်ငြိမ်းခြင်းနှင့်မွေ့လျော်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဝိဝေကာရာမံ၊ ဆိတ်ငြိမ်းခြင်းတည်းဟူသောမွေ့လျော်ရာရှိသော၊ ပဝိဝေကာရတံ၊ ဆိတ်ငြိမ်းခြင်းနှင့်မွေ့လျော်သော၊ တမေနံတထာဂတံ၊ ထိုငါတုရားအား၊ ယံအကုသလံ၊ အကြင်အကုသိုလ်သည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ တံအကုသလံ၊ ထိုအကုသိုလ်သည်၊ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧသေဝဧသေဝေဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောဝိတက်သည့်သာလျှင်၊ ဗဟုလံ၊ များစွာ၊ သမုဒါစရတိ၊ မိမိ၏အပိုင်းအခြားကို မလွန်မူ၍

ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤငါတုရားသာသနာ
 တော်၌၊ တုမှေဝိ၊ သင်တို့သည်လည်း၊ အဗျာပဇ္ဇရာမာ၊ သူတပါးအားမ
 ဆင်ရဲစေခြင်းတည်းဟူသော မွေ့လျော်ရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဗျာပဇ္ဇ
 တာ၊ သူတပါးတို့အားမဆင်ရဲစေခြင်း၌မွေ့လျော်ကုန်သည့်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရထ
 နေကုန်သော၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဗျာပဇ္ဇာရာမာနံ၊ သူတပါးတို့အားမ
 ဆင်းရဲစေခြင်း တည်းဟူသော မွေ့လျော်ရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဗျာပဇ္ဇ
 ရတာနံ၊ သူတပါးတို့အား မဆင်းရဲစေခြင်း၌ မွေ့လျော် ကုန်သည်ဖြစ်၍။
 ဝိဟရတံ၊ နေကုန်သော၊ တေသံဝေါတုမှာကံ၊ ထိုသင်တို့အား၊ မယံ၊ ငါတို့
 သည်၊ ဣမာယဣဒိယာယ၊ ဤသို့သော အမူအရာဖြင့်၊ ကိဗ္ဗိ၊ တရံတရသော၊
 တသံဝါ၊ တုနံလွှပ်ထိတ်လန့် တတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ထာဝရံ၊ မြဲမြံ
 တည်ကြည်သည်လည်းဖြစ်သော၊ သတ္တံ၊ သတ္တဝါကို၊ နဗျာဗာဓေမ၊ ဆင်း
 ရဲစေကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧသေဝဧသောဝေဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောဝိဘက်
 သည့်သာလျှင်၊ ဗဟုလံ၊ များစွာ၊ သရဒေါဝရိဿတိ၊ မိမိ၏အပိုင်းအခြားကိုမ
 လွန်မူ၍ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဝိဝေကရာမေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းတည်း
 ဟူသောမွေ့လျော်ရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဝိဝေကတာ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း၌မွေ့
 လျော်ကုန်သည့်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရထ၊ နေကုန်ထေ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဝိဝေက
 ရာမာနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းတည်းဟူသောမွေ့လျော်ရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဝိဝေ
 ကာရတာနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း၌ မွေ့လျော်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတံ၊ နေကုန်
 သော၊ တေသံဝေါတုမှာကံ၊ ထိုသင်တို့အား၊ ကိံ၊ အဘယ်သည်၊ အကုသ
 လံ၊ အကုသိုလ်မည်သနည်း၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ အပဟိနံ၊ မပယ်အပ်သနည်း၊
 ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ပဗဟာမ၊ ပယ်ရကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧသေဝဧသော
 ဝေဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောဝိဘက်သည်သာလျှင်၊ ဗဟုလံ၊ များစွာ၊ သရဒေါ
 ဝရိဿတိ၊ မိမိအပိုင်းအခြားကိုမလွန်မူ၍ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေမတ္ထံ၊
 ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တက္က
 ထိုဝိတက္ကသုဘ်၌၊ တေ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာတုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဗုဒ္ဓံ၊ လေးပါးသော သစ္စာ
 တို့ကိုဆိတ်တော်မူပြီးသော၊ အပသယျ သာဟိနံ၊ သူတပါးတို့ရှု က်ဆောင်နိုင်
 သောတုရား၊ ကိစ္စကို ရှု က်ဆောင်တော်မူတတ်လေသော၊ နံတထာဂတံ၊ ထို
 မြတ်စွာတုရားအား၊ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်တို့သည်၊ သ
 ရဒေါဝရန္တိ၊ မိမိ၏အပိုင်းအခြားကိုမလွန်မူ၍ဖြစ်ကုန်၏၊ ပာတ္ထံ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့
 တွင်၊ ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်ကို၊ ခေမော၊ ခေမဝိတက်

ဒုကနိပါတ်-စတုတ္ထဝဂ်၊

ဟူ၍၊ ဥဒိဂိတော၊ ဆိုအပ်၏။ တတော၊ ထိုခေမပိတက်မှ၊ ပရော၊ နောက်ဖြစ်
 သော၊ ဧုဟိယော၊ နှစ်ခုခွဲခြားသော၊ ပိတက္ကော၊ ပိတက်ကို၊ ပိဝေကော၊ ပိဝေက
 ပိဘက်ဟူ၍၊ ပကာသိတော၊ ပြုအပ်၏။ ၊ တမောနုဒံ၊ မောဟတည်းဟူ
 သော၊ မှောင်ကို၊ ဧပျာက်တော်မူပြီးထသော၊ ပရဂီတံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော
 ကမ်းဘက်သို့ ရောက်တော်မူပြီးထသော၊ မဟေသိံ၊ သိဇာက္ခန္ဓအစရှိ
 သော ကျေးဇူး အပေါင်းကို ရှာတော်မူ ပြီးထသော၊ တံတထောဝေ၊ ထို
 ကြောင့်လျှင်၊ ပတ္တိပတ္တံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားတို့သည် ရောက်အပ်သော ကျေးဇူး
 ကော်သို့၊ ဧကုန်တော်မူပြီးထသော၊ ပသိမံ၊ သူတပါးတို့နှင့်မဆက်ဆံသော
 ပိတိန္နိ၊ လေ့လာခြင်းလည်းရှိတော်မူထသော၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါလည်း
 မရှိပြီးထသော၊ ဝေဿန္တရံ၊ ကာယပိသမစသော အဆိတ်ကို လည်းအန်
 တော်မူပြီးထသော၊ တဗျာက္ခယေ၊ တဗျာဇာဏိကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်
 နိဗ္ဗာန်၊ ဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်တော်မူပြီးထသော၊ ရနံ၊ နှစ်ပါးသော
 လောကကို သိတတ်သော သဗ္ဗညုဘုရားတည်းဟူသောရရှိဖြစ်တော်မူထ
 သော၊ အန္တိမဒေဟဓာရိံ၊ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော ကိုယ်တော်ကိုလည်းသောင့်
 တော်မူထသော၊ မာနံ၊ မာန်ကို၊ ဧတံ၊ စွန်းတော်မူပြီးထသော၊ ဧရာယ၊ ဒရို
 ခြင်း၏၊ ပါရဂုံ၊ ကမ်းသို့ရောက်တော်မူပြီးထသော၊ တံတထာဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားအား၊ ဒေဝ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ပိတက္ကော၊ ပိတက်တို့သည်၊ သရဒါစေ
 န္တိ၊ မိမိ၏အပိုင်းအခြားကိုမလွန်မူ၍ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတံ၊ ငါတို့ရာ
 သည်၊ ပြုမိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ သေထေ၊ တခဲနက်
 ကျောက်အတိပြီးသော၊ ပဗ္ဗတရဒ္ဓနိ၊ တောင်ထိပ်၌၊ ဗြူတောယထာပိ၊ တည်
 သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယော
 ကျ်ားသည်၊ သေထေ၊ တခဲနက်ကျောက်အတိပြီးသော၊ ပဗ္ဗတရဒ္ဓနိ၊ တောင်
 ထိပ်၌၊ ဗြူဘာဝ၊ တည်လျက်လျှင်၊ ပဗ္ဗတဿ၊ တောင်၏၊ သမန္တတော၊
 ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဇနတံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ပသေယထာပိ၊ ရှုရာသကဲ့သို့
 ထည်းကောင်း၊ ဧဝမေဝေတထာ၊ ထိုအတူလျှင်၊ သုမေဝေကောင်းသောပ
 ညာရှိတော်မူထသော၊ သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်းကျင်မြင်သော ပညာစက္ခုရှိ
 တော်မူထသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထုပမံ၊ ထိုတောင်လျှင်ဥပ
 မာရှိသော၊ ဓမ္မမယံ၊ တရားဖြင့် ပြီးသော၊ ပါသာဒံ၊ ပြဒသာဒ်သို့၊ အာရုပ္ပာ၊
 ထက်တော်မူ၍၊ အပေတသောကော၊ ကင်းပြီးသော စိုးရိမ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ သောကာဝတိဏ္ဍံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမှ မကူးမြောက်သေးသော၊ ဇာတိဇရာဘိ
 ဘူထံ၊ ပဒိုသန္ဓေနေခြင်း ဒရိုခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သော၊ ဇနတံ၊ သတ္တဝါအ

ဣတိဝတ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

ပေါင်းကိုအဝေက္ခတိ၊ သင်ခြင်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယတ္တိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို
 ထည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤ
 ထျှင်ပဋ္ဌမဝိတက္ကသုတ်အပြီးတည်း၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတော၊
 ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
 သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤဒေသနာသုတ်ကို၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အရဟတော၊ ကိလေ
 သာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသော၊ သဗ္ဗသမ္ပုဒ္ဓဿ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို
 သိတော်မူတတ်သော၊ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရားအား၊ ဧန္ဒေး၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊
 ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာတို့သည်၊ ပရိယာယေန၊ အတွည့်အားဖြင့်၊ ဘဝ
 န္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကတမာဧန္ဒေး၊ အဘယ်နှစ်ပါးတို့နည်း၊ ပါပံ၊ ယုတ်မာသော၊ အ
 ကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ဗါပကတော၊ ယုတ်မာသောအားဖြင့်၊ ပဿထ၊ ရှု
 ကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်သော၊ အယံဓမ္မဒေသနာ၊ ဤတရားဒေသ
 နာသည်၊ ပထမာ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာတည်း၊ ပါပံ၊
 ယုတ်မာသော အကုသိုလ်တရားသည်၊ ဗါပကတော၊ ယုတ်မာသောအား
 ဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုယုတ်မာသောအကုသိုလ်တရား၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒထ၊ ငြီး
 ငွေ့ကုန်လော့၊ ဝိဇ္ဇေထ၊ တပ်ခြင်းကင်းကုန်သော၊ ဝိရဗ္ဗထ၊ လွတ်ကုန်လော့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကော့၊ အယံဓမ္မဒေသနာ၊ ဤတရားဒေသနာသည်၊
 ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာတည်း၊ ဣတိ၊ ဣ
 မာဧန္ဒေး၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အရဟတော၊ ကိလေသာတို့
 မှဝေးတော်မူပြီးသော၊ သဗ္ဗသမ္ပုဒ္ဓဿ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို သိ
 တော်မူတတ်သော၊ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရားအား၊ ဧန္ဒေး၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊
 ဣမာဓမ္မဒေသနာ၊ ဤတရားဒေသနာတို့သည်၊ ပရိယာယေန၊ အတွည့်အား
 ဖြင့်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဒေသနာသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤ
 အနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏။ ဗုဒ္ဓဿ၊ သုစ္စာ ထေးပါးတို့ကို သိတော်မူတတ်
 သော၊ သဗ္ဗဘူတာနူကမ္ပိနော၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို သနားတော်မူ
 တတ်သော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပရိယာယဝစနံ၊ အတွည့်

ဒုကနိပါတ်-စတုတ္ထဝဂ်၊

အားဖြင့်ဟောတော်မူခြင်းကို၊ ပဿ၊ ရှုထော၊ ဇေတံပါပကံ၊ ဤယုတ်မာသော
 အကုသိုလ်ကို၊ ပါပကတော၊ ယုတ်မာသောအားဖြင့်၊ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော၊
 တတ္ထစာပိ၊ ထိုယုတ်မာသောတရား၌လည်း၊ ဝိရဇ္ဇထ၊ တစ်ခြင်းကင်းကုန်
 လော၊ တတော၊ ထိုယုတ်မာသော အကုသိုလ်တရားမှ၊ ဝိရတ္တဝိတ္တာ၊ တစ်
 ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်း
 ရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ကရိဿထ၊ မျက်မှောက် ပြုရကုန်လ
 ဟံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဒေဗ္ဗာ၊ နှစ်ပါးသောတရားတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာထုရား
 သည်၊ ပကာထိတာ၊ ပြင်ဆင်မှုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ထုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်
 ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 သျှင်ဒုတိယဓမ္မဒေသနာသုတ်အပြီးတည်း၊ ဘဂဝတာ၊ သုန်းတော်ကြီး
 သောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံပိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟ
 တာ၊ ကိလေသာတို့မှစေးတော်မူပြီးသောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤအဝိဇ္ဇာသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာန
 န္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဝိဇ္ဇာ၊
 အဝိဇ္ဇာသည်၊ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊
 သမာပတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဝုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ရှေ့သွားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အန္
 ဓေဝ၊ ထကွသာလျှင်၊ အဟိရိကဉ္စ၊ အဟိရိကသည်လည်း ကောင်း၊ အနော
 ဟ္တပ္ပဉ္စ၊ အနောဟ္တပ္ပသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ဝိဇ္ဇာစခေါ၊ ဝိဇ္ဇာသည်သာလျှင်၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊ သမာပတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဝုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ရှေ့သွားသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အန္ဓေဝ၊ ထကွသာလျှင်၊ ဟိရိစ၊ ဟိရိသည်လည်းကောင်း၊
 ဩတ္တပ္ပဉ္စ၊ ဩတ္တပ္ပသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ
 မတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣဟထောကော၊
 ဤထောက၌၊ အသ္မိံ၊ ထောကေစ၊ ဤပဂ္ဂုပ္ပန်ဘဝ၌လည်းကောင်း၊ ပရေစိစ၊ တ
 မလ္လုန်ဘဝ၌လည်းကောင်း၊ ယာကာပိ၊ အဆုံးပုံကုန်သော၊ ဣမာဒုဂ္ဂတိယော၊
 ဤမကောင်းသောဂတိတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
 သော၊ တာဒုဂ္ဂတိယော၊ ထိုမကောင်းသောဂတိတို့သည်၊ အဝိဇ္ဇာမူလကော၊

အဝိဇ္ဇာဟူသောအကြောင်းရှိကုန်၏။ ဣစ္ဆာလောဘ သရဿယာ၊ ဣစ္ဆာ
 လောဘသည်ဖြစ်စေအစ်ကုန်၏။ ယတောစ၊ အကြင်အဝိဇ္ဇာ ဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ပါပိစ္ဆော၊ မကောင်းသောအလိုရှိသည်၊ အဟိရိ
 ကော၊ အရှက်မရှိသည်၊ အနာဒရော၊ ရှိသေခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။
 တထော၊ ထိုကြောင့်၊ ပါဝံ၊ ယုတ်မာသောအကုသိုလ်သည်၊ ပသုဝတံ၊ ငွါး၏
 တေန၊ ထိုယုတ်မာသော အကုသိုလ်ပွားခြင်းကြောင့်၊ ဇနံ၊ သတ္တဝါအ
 ပေါင်းသည်အပါယံ၊ အပါယ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ထားရ၏။ တထွာ၊ ထိုကြောင့်
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဆန္ဒဉ္စ၊ မကောင်းသောအလိုကိုလည်းကောင်း၊ လော
 ဘဉ္စ၊ လောဘကိုလည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာကိုလည်းကောင်း၊ ဝိရာဇ
 ယံ၊ သရဉ္စေဒပဟာနံ၊ ဖြင့်ပယ်ထုက်၊ ဝိဇ္ဇံ၊ အရဟတ္တမစ်တည်းဟူသောဝိဇ္ဇာ
 ကို၊ ဥပ္ပါဒယံ၊ ဖြစ်စေထုက်၊ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဒုဂ္ဂတိယော၊ မ
 ကောင်းသောဂတိတို့ကို၊ ဇဟော၊ ဝွန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဆရာသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအစ်၏။ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်
 ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဆရာသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအစ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ တတိယဝိဇ္ဇာသုတ်အပြီးတည်း၊ ပဋ္ဌမဘာထဝါရံ၊ ပဋ္ဌမ
 ဘာမုတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ သုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဆရာသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအစ်သော၊ အရံ၊ ဘာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော
 မြတ်စွာဆရာသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအစ်သော၊ ဇေတံ၊ ဘုရား၊ ဤညာ
 သုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်
 ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ အရိယာယ၊
 စင်ကြယ်သော၊ ပညာယ၊ ပညာမှ၊ ပရိဟိနာ၊ ယုတ်ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ ထို
 သတ္တဝါတို့သည်၊ သုပရိဟိနာ၊ အလွန်ယုတ်ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တ
 ဝါတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌေဝေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌လည်း၊ ဒုက္ခံ၊
 ဆင်းရဲစွာ၊ သဝိဇာတံ၊ မြို့ငြင်ခြင်းနှင့်တကွ၊ သဥပါယာသံ၊ ပင်ပန်းခြင်း
 နှင့်တကွ၊ သပရိဇ္ဇာဟံ၊ ပူပန်ခြင်းနှင့်တကွ၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေရကုန်၏။ ကာယ
 သာ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နေဝံ
 ခွံ၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းသောအထားကို၊ ပါဒီကင်္ခါ၊ လိုအစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ အရိယာယ၊ စင်ကြယ်သော၊
 ပညာယ၊ ပညာမှ၊ အပရိဟိနာ၊ မယုတ်ကုန်၊ ယေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့

သည်။ အပရိတိနာ၊ မယုတ်ကုန်၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည် ဒိဋ္ဌေဝေ၊
 ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ သာလျှင်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ အဝိ
 စာထံ၊ ပြုပြင်ခြင်းမရှိဘဲ၊ အနုပါယာသံ၊ ပင်ပန်းခြင်းမရှိဘဲ၊ အပရိဇ္ဇာဟံ၊
 ပူပန်ခြင်းမရှိဘဲ၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေရကုန်၏။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊
 ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မချထားသောသည့်မှ၊ ပရံ၊ နေ့ခင်း၊ သုဂတိ၊ ကောင်းသောအ
 ယားကို၊ ပါဠိကင်္ခါ၊ လိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ ဝါဒိန္တံ၊ တေတံ၊ တတ္ထ၊ ထိုပညာသုတ်၌၊ ဧတံ၊
 ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ ပဿ၊ ရှုလော့၊ ပညာယ၊ ပညာမှ၊ ပရိဟာနေန၊
 ယုတ်သဖြင့်၊ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ ထောက်၊ ယောကန္တံ၊ နာမရူပ
 ဟိ၊ နာမ်ရုပ်၌၊ အဘိနိဝိဋ္ဌံ၊ နှလုံးသွင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတောဝေ၊
 ထိုကြောင့်လျှင်၊ ဣဒမေဝ၊ ဤငါ၏စကားသည်သာလျှင်၊ သစ္စံ၊ မှန်၏။ အညံ၊
 တပါးသောစကားသည်၊ မောဇံ၊ အချည်းနှီးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညတိ၊
 အောက်မေ့၏။ ယာယံပညာ၊ အကြင်ပညာသည်။ နိဗ္ဗေဝဂါမိနိ၊ လောဘစ
 သောဘုံကိုဖောက်ခွဲလျက်သွားထတ်၏။ ယာယံပညာယစ၊ အကြင်ပညာ
 ဖြင့်လည်း၊ ဇာတိဘဝပရိက္ခယံ၊ ဇာတိဘဝ၏ကုန်ရာကို၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊
 ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ အယံဟံပညာ၊ ဤပညာသည်၊ သာလျှင်၊
 ထောကတ္ထိ၊ ထောကန္တံ၊ သေဋ္ဌာ၊ မြတ်၏။ သမ္မုန္နာနံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို
 ထိတော်မူကုန်ပြီးသော၊ သတိမတံ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဟာသပညာ
 နံ၊ ရှင်သာယာပညာရှိကုန်သော၊ သရိရန္တိ၊ မခရိန်၊ အဆုံးစွန်သောကိုယ်ကို
 သောင်ကုန်သော၊ တေသံဝိတာသဝါနံ၊ ထိုရဟန္တာတို့အား၊ ဒေဝါစ၊ နတ်
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိဟရန္တိ၊
 တောင့်တကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏။ ။ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝဒတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်
 အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ။ ဣတိ၊ ဤလျှင်၊ စတုတ္ထပညာသုတ်
 အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံတိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသောမြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ထေသုတ္တံ၊ ဤသုက္ကဓမ္မသုတ်
 ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ သုက္ကာ၊ ဖြူစင်ကုန်သော၊ ဣမေန္တေဓမ္မာ၊ ဤနှစ်ပါးသော
 တရားတို့သည်၊ ထောက်၊ ထောက်ကံ၊ ပါဝေန္တိ၊ စောင့်ကုန်၏၊ ကာမန္တေ၊
 အဝယ်နှစ်ပါးတို့နည်း၊ ဟိရိစ၊ ဟိရိလည်းကောင်း၊ ဩတ္တပ္ပဉ္စ၊ ဩတ္တပ္ပ
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဒ္ဒန္တိ၊ ဤတည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ သု
 က္ကာ၊ ဖြူစင်ကုန်သော၊ ဣမေန္တေဓမ္မာ၊ ဤနှစ်ပါးသောတရားတို့သည်၊ လော
 ကံ၊ ထောက်ကံ၊ စေနပါဝေယျံ၊ အကယ်၍မစောင့်ကုန်အံ့၊ ဣဝေထာကေ၊
 ဤထောက်ကံ၊ မာတာတိဝါ၊ အမိဟူ၍လည်းကောင်း၊ မာတုတ္ထတိဝါ၊ မိလ္လေး
 ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မာတုဇာနိတိဝါ၊ ဦးရီးဟူ၍လည်းကောင်း၊ အာစရိ
 ယထရိယာတိဝါ၊ ဆရာ၏မယားဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဂဉ္စနံ၊ အလေးပြုအပ်
 ကုန်သောသူတို့၏၊ ဒါရာတိဝါ၊ မယားဟူ၍လည်းကောင်း၊ နပညာယေထ၊ မ
 ထင်ကုန်ရာ၊ လောကော၊ လောကသည်၊ အဇ္ဇေကာစ၊ ဆိတ်တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ကုက္ကု၊ ဝုသကရာစ၊ ကြက်ဝက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သောထ
 သိင်္ဂီထာစ၊ ရွေးမြေရွေးတို့သည်လည်းကောင်း၊ သမ္ပေဒေန၊ ရောဂှက်သဖြင့်
 ဝတ္တန္တိ၊ ယထာ၊ ကျင့်ကုန်သကဲ့သို့၊ သမ္ပေဒံ၊ ရောဂှက်သဖြင့်၊ အဂမိဿ၊ ရေခံ
 ရာပြီ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ သုက္ကာ၊ ဖြူစင်ကုန်
 သော၊ ဣမေန္တေဓမ္မာ၊ ဤနှစ်ပါးသောတရားတို့သည်၊ ထောက်၊ ထောက်ကံ၊ ပါ
 ဝေန္တိ၊ စောင့်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ထောကေ၊ ထောက်ကံ၊ မာတာတိဝါ၊
 အမိဟူ၍လည်းကောင်း၊ မာတုတ္ထတိဝါ၊ မိလ္လေးဟူ၍လည်းကောင်း၊ မာတု
 ဇာနိတိဝါ၊ ဦးရီးဟူ၍လည်းကောင်း၊ အာစရိယထရိယာတိဝါ၊ ဆရာ၏မ
 ယားဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဂဉ္စနံ၊ အလေးပြုအပ်ကုန်သောသူတို့၏၊ ဒါရာတိ
 ဝါ၊ မယားဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊
 ဤအနက်ကို၊ ထဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊
 ထိုသုက္ကဓမ္မသုတ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယေသံသက္ကန္တံ၊ အ
 ကြင်သတ္တဝါတို့အား၊ ဟိရိစ၊ ရှက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဩတ္တပ္ပဉ္စ၊
 ထန်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဒါစ၊ အခါ ခပ်သိမ်းလျှင်၊ ဒုပိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊
 တေသက္ကံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ သုက္ကမူထာ၊ ဖြူစင်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်
 သောကုသိုလ်တရားမှ၊ ဝေါက္ကန္တာ၊ ဖဲကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇာကိမရထဂါမိ
 နော၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ယေသဉ္စသက္ကန္တံ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့အားကား၊ ဟိရိစ၊ ရှက်ခြင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ ဩတ္တပ္ပဉ္စ၊ ထန်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဣမေန္တေဓမ္မာ၊

ဒုကနိပါတ် စတုတ္ထဝဂ်၊

ဤနှစ်ပါးသော တရားတို့သည်၊ သဒါ။ အခါခပ်သိမ်း၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွ၍၊ ဥပဋ္ဌိတာ။ ကပ်၍တည်ကုန်၏။ ဝိရုဠုဗြဟ္မစရိယာ။ စည်ပင် ပြန့်ပွားခြင်းသို့ ရောက်သောမြတ်သော အကျင့်ရှိကုန်၏။ တေသံသတ္တာနံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ ဝုနတ္တဝါ။ တာဝန်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဝိတာ၊ ကုန်ခဲ့ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ * အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤ အနက်ကိုလည်း၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက် ၏။ ဣတိ၊ ဤလျှင်ပဉ္စသုက္ကမဉ္စသုတ်အပြီးတည်း။ ။

တဂဝတာ၊ ထန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤအဇာတ သုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရ လိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဇာတံ၊ မဖြစ်သော၊ အဘူတံ၊ မထင်သော၊ အကတံ၊ မပြုအပ်သော၊ အသင်္ခတံ၊ အသင်္ခတဓာတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘိက္ခ ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဇာတံ၊ မဖြစ်သော၊ အဘူတံ၊ မထင်သော၊ အကတံ၊ မပြု အပ်သော၊ ဇေတံအသင်္ခတံ၊ ဤအသင်္ခတဓာတ်သည်၊ နောစေအတပိဿ၊ အ ကယ်၍မရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ဇာတဿ၊ ဖြစ်သော၊ ဘူတဿ၊ ထင်သော၊ ကတ ဿ၊ ပြုအပ်သော၊ သင်္ခတဿ၊ သင်္ခတတရား၏၊ နိဿရတံ၊ အကြွင်းမရှိငြိမ်း ခြင်းသည်၊ နပညာယေထ၊ မထင်တည့်ရာ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံသ္မာစ ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ အဇာတံ၊ မဖြစ်သော၊ အဘူတံ၊ မထင်သော၊ အ ကတံ၊ မပြုအပ်သော၊ အသင်္ခတံ၊ အသင်္ခတဓာတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊ ဇာတဿ၊ ဖြစ်သော၊ ဘူတဿ၊ ထင်သော၊ ကတဿ၊ ပြုအပ်သော၊ သင်္ခတဿ၊ သင်္ခတတရား၏၊ နိဿရတံ၊ အကြွင်းမရှိငြိမ်းခြင်းသည်၊ ပညာ ယတိ၊ ထင်ရှား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာထု ရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဇာတသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤအနက် သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟော တော်မူအပ်၏။ ဇာတံ၊ မဖြစ်သော၊ ဘူတံ၊ ထင်သော၊ သရပန္နံ၊ မြစ်ဖက်ထုရား တို့နှင့် တကွဖြစ်သော၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ သင်္ခတံ၊ ပစ္စည်းတရားကိုသည် ဝန်းရံ၍စီရင်အပ်သော၊ အဗ္ဗု၊ မမြဲသော၊ ဇရာမဇတ သင်္ခတံ၊ အိုခြင်း သေခြင်းတို့နှင့်နှိုးနှောသော၊ ဧရာဂနိဗ္ဗိ၊ များစွာကုန်သောအနာတို့၏အလိုက် သပ္ပယ်ဖြစ်သော၊ ပဇာဝံ၊ ပျက်စီးလေ့ရှိသော၊ အာဟာရနေတ္ထိပထဝံ၊ လေး

ပါးသော အာဟာရတဏှာတည်းဟူသော အကျိုးလျှင် အပ္ပန္နံရှိသော၊ ယံဥပ္ပ
 ဒါနက္ခန္ဓပဉ္စကံ၊ အကြင်ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ အပေါင်းသည်၊ အတ္ထိန္ဒြိ၏၊
 ထံဥပ္ပဒါနက္ခန္ဓပဉ္စကံ၊ ထိုဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ အပေါင်းကို၊ အဘိနန္ဒိ
 တုံ၊ နှစ်သက်ခြင်းငှါ။ နာလံ၊ မသင့်၊ ထဿသက္ကာယဿ၊ ထိုဥပါဒါနက္ခန္ဓာ
 ငါးပါးတည်းဟူသော သက္ကာရ၏၊ နိဿရတံ၊ တွက်မြော ၊ ရာဖြစ်သော၊
 သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော၊ အတက္ကာဝစရံ၊ ကြိဆသောဥာဏ်၏ကျက်စားရာမ
 ဟုတ်သော။ ရဝံ၊ မမြဲသော၊ အဇာတံ၊ မဖြစ်သော၊ အဘူတံ၊ မထင်သော၊ အ
 သရပန္နံ၊ ဖြစ်ဖက်တရားနှင့် တကွမဖြစ်သော၊ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိ
 သော၊ ဝိရဇံ၊ ရာဂစသောမြူမရှိသော၊ ပဒံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ အလိုရှိအပ်
 သော၊ ဒုက္ခဓမ္မာနံ၊ ဇာတိအစရှိသောဆင်းရဲတရားတို့၏၊ နိရောဓော၊ ချုပ်ရာ
 ဖြစ်သော၊ သင်္ခါရသမော၊ သင်္ခါရတရားတို့၏ ငြိမ်းရာသည်၊ သုခေါ၊ ချမ်း
 သာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏၊ အယဒ္ဓိအပ္ပော၊ ဤအနက်ကိုထည်း။ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အက္ခန္ဓိန်အာ
 နန္ဓာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသျှင်ဆဋ္ဌ အဇာတသုတ် အပြီး
 ထည်း။ ။

✓ တဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်ထုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ယင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ တေသုတ္တံ၊ ဤသင်္ခါတစာ
 တုသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အက္ခန္ဓိန်အာနန္ဓာသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရ
 လိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယော၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်တို့သည်၊ ဣမာ
 ဇ္ဈေး၊ ဤနှစ်ပါးတို့ထည်း၊ ကတမာဒစ္စ၊ အဘယ်နှစ်ပါးတို့နည်း၊ သဥပါဒိသေ
 သာ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုစ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ထည်း
 ကောင်း၊ အနုပါဒိသေသာ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတု
 စ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ထည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာဇ္ဈေး၊ ဤနှစ်ပါးတို့ထည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့။ သဥပါဒိသေသာ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာ
 တု၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်သည်၊ ကတမာဒစ္စ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမာ
 ဤသာသနာတော်၌၊ ဝိကာသဝေ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေဂါရှိသော၊ ဝုဿိ
 တာဝါ၊ သုံအပ်ပြီးသော မင်္ဂတည်းဟူသော သတင်းရှိသော၊ ကထကရဏီ
 ယော၊ ချအပ်ပြီးသော ခန္ဓာစသောဝန်ရှိသော၊ အပ္ပုပ္ပတ္တသဒ္ဓက္ခော၊ အစဉ်အား
 ဖြင့်ရောက်အပ်ပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော၊ ပရိက္ခိတာဘဝသံယောဇ

ဒုကနိပါတ်-စတုတ္ထဝဂ်၊

နော၊ ကုန်ပြီးသောထဝဝံယောဇဉ်ရှိသော၊ သမ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာ၊ သိ၍၊
 ဝိမုက္ခော၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီးသော၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော၊ ထိ
 က္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန္တာ၏၊ တိဋ္ဌန္တော၊ တည်
 စဉ်လျှင်၊ ပဏ္ဍိယာနိ၊ ငါးပါးကုန်သော ဣန္ဒြေတို့သည်၊ အဝိစာ၊ တတ္ထာ၊ မ
 ချုပ်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မနာပါမနာပံ၊ အလိုရှိအပ်အလိုမရှိအပ်
 သော၊ ခူပါဒါဝေ၊ ခူပါရုံအစရှိသော အာရုံကို၊ ပစ္စန္ဒတောတိ၊ ခံစား၏၊ သု
 ဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကို၊ ပဋိသံဝေဒါ၊ ခံစား၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန္တာအား၊
 ယောရာဂက္ခယော၊ အကြင်ရာဂ၏ကုန်ခြင်းသည်၊ ယောဒေါသက္ခယော၊ အ
 ကြင်ဒေါ၏ ကုန်ခြင်းသည်၊ ယောမောဟက္ခယော၊ အကြင်မောဟ၏ကုန်
 ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤရာဂဒေါသမော
 ဟ၏ကုန်ခြင်းကို၊ သဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတု၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိ
 သော၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနုပါဒိသေ
 သာနိဗ္ဗာနဓာတု၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော နိဗ္ဗာနဓာတ်သည်၊ ကထ
 မာစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဝိ
 ကာသဝေ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေရှိသော၊ ဝုယိတဝါ၊ သုံးအပ်ပြီးသော
 မဂ်တည်းဟူသော သတင်းရှိသော၊ ကဗာကရဏီယော၊ ပြုအပ်ပြီးသော
 မဂ်ကိစ္စရှိသော၊ ဩဟိတဘာရော၊ ချစ်အပ်ပြီးသော ခန္ဓာစသောဝန်ရှိသော၊
 ဣန္ဒြေပုတ္တ သဒက္ခော၊ အစဉ်အားဖြင့် ရောက်အပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိ
 သော၊ ပရိက္ခိတထဝဝံယောဇနော၊ ကုန်ပြီးသောဘဝဝံယောဇဉ်ရှိသော၊
 သမ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာ၊ သိ၍၊ ဝိမုက္ခော၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးသော၊
 အရဟာ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော၊ ဘိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊
 ထိုရဟန္တာအား၊ ဣဝေ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ သဗ္ဗဝေဒယိတာနိ၊
 ခပ်သိမ်းသော ဝေဒနာတို့သည်၊ အနုအဘိနန္ဒိတာနိ၊ မထောင့်တအပ်ကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဘိဘိ၊ ငြိမ်းနေကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်ထက္ကံ၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ အယံနိဗ္ဗာနဓာတု၊ ဤနိဗ္ဗာနဓာတ်ကို၊ အနုပါဒိသေသာနိဗ္ဗာနဓာ
 တု၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော နိဗ္ဗာနဓာတ်ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယော၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်တို့သည်၊ ဣမာခေါဒ္ဓေ၊
 ဤနှစ်ပါးတို့လျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအသစ်တစာတုသုတ်၌၊
 ဝေ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝု
 ပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ စက္ခုမတာ၊ ငါးပါးသောမျက်စိရှိသော်မူထ

သော၊ အနိဿိတေန၊ တရံထရသောတရားကိုမဋိထသော၊ ထာဒိနာ၊ တာဒိ
 ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာထုရားသည်။ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်
 သော၊ ဣမာနိဗ္ဗာနဓာတု၊ ဤနိဗ္ဗာန်ဓာတ်တို့ကို၊ ပကာသိတာ၊ ပြတော်မူအပ်
 ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားမှန်၏၊ ဧကာ၊ တရသော၊ ဓာတု၊ နိဗ္ဗာန်ဓာတ်သည်။
 ဣခိဋ္ဌဝိဒ္ဓိကာ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်၌ဖြစ်၏၊ သဥပါဒိသေသာ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇ
 ရုပ်အကြွင်းရှိ၏၊ ဘဝနေတ္ထိသင်္ခါယာ၊ ဘဝသို့ဆောင်တတ်သောတဏှာ၏
 ကုန်ခြင်း သာသျှင်တည်း။ ဧကာ၊ တရသော၊ ဓာတုပန၊ နိဗ္ဗာန်ဓာတ်သည်
 ကား၊ သမ္ပရာယိကာ၊ တမလွန်၌ဖြစ်၏၊ ယမိ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ဓာတ်၌၊ ဘဝါနိ၊
 ဘဝတို့သည်။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်
 ၏၊ သာ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဓာတ်သည်။ အနုပါဒိသေသာ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမ
 ရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်ကုန်၏၊ ယေ၊ အကြင်ရဟန္တာတို့သည်။ အ
 သင်္ခါတံ၊ မပြုပြင်အပ်သော၊ ဧတံပဒံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ဓာတ်ကို၊ အညာယ၊ သိကုန်၍၊
 ဘဝနေတ္ထိသင်္ခါယာ၊ ဘဝသို့ဆောင်တတ်သောတဏှာ၏ကုန်ခြင်းကြောင့်၊
 ဝိရတ္တစိတ္တာ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သောစိတ်ရှိ၊ ဘူဇိနံ၊ တေအရဟန္တာ၊ ထို
 ရဟန္တာတို့သည်။ ဓမ္မသာရာမိဂမာ၊ တရားတတာတို့တွင်အနှစ်ဖြစ်သောအရ
 ဟတ္တဗိုလ်ကိုရခြင်းကြောင့်၊ ခယေ၊ ရာဂ၏ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်၌၊ ရတာ၊
 မွေ့ထောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တာဒိနေ၊ တာဒိသက္ခထာရှိကုန်သော၊ တေ၊ ထို
 ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သဗ္ဗဘဝါနိ၊ ခပ်သိမ်းသောဘဝတို့ကို၊ ပဟံသု၊ စွန့်
 ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏။ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုထည်း။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရား
 သည်။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာန
 န္ဓာသည်။ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တမနိဗ္ဗာန်ဓာတုသုတ်
 အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ ထုန်းထော်ကြီးသောမြတ်စွာထုရားသည်။ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်
 ရှားဟောတော်မူ အပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီး
 သောမြတ်စွာ ထုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော် မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤ
 ပဋိသလ္လာနသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊
 ကြားရ လိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဋိသလ္လာနာ ရာမာ၊ တကိုယ်
 တည်းနေခြင်းတည်းဟူသောမွေ့ထောင်ရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဋိသလ္လာနရ
 တာ၊ တကိုယ်တည်းနေခြင်း၌ မွေ့ထောင်တတ်သည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိ
 သန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ စေတောသမထံ၊ မိတ်၏ငြိမ်းခြင်းကို၊ အနုယုတ္တာ၊ အမြဲ

နုကနိပါတ်-စတုတ္ထဝဂ်၊

ယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနိရာကတဇ္ဈာနာ၊ မပျောက်သောဈာန်ရှိကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာနှင့်၊ သမန္တာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊
သုညာဂါရာနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်တို့ကို၊ ဗြူဟေတာ၊ ငွါးစေကုန်သည်ဖြစ်
၍၊ ဝိဟရထ၊ နေကုန်သော၊ ဘိက္ခုဒေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဋိသလ္လာနာရာမာနံ၊ တ
ကိုယ်ဘည်းနေခြင်းထွင်မွေ့ထျော်ရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဋိသလ္လာနရတာ
နံ၊ တကိုယ်ဘည်းနေခြင်း၌မွေ့ထျော်တတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသ
န္တာန်၌ဖြစ်သော၊ စေတောသမထံ၊ စိတ်၏ငြိမ်းခြင်းကို၊ အနုယုတ္တာနံ၊ အမြဲ
ယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနိရာကတဇ္ဈာနာနံ၊ မပျောက်သောဈာန်ရှိကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာနှင့်၊ သမန္တာဂတာနံ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သု
ညာဂါရာနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်တို့ကို၊ ဗြူဟေတာနံ၊ ငွါးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိ
ဟရထံ၊ နေကုန်သောသူတို့အား၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ယျက်မှောက်သောကိုယ်၏အ
အဖြစ်၌ပင်၍၊ အညာဂါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်လည်းကောင်း၊ ဥပါဒိသေသေ၊
ကိလေသာတည်းဟူသော အကြွင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ အနာဂါမိတာဂါ၊
အနာဂါမိဖိုလ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခန္တိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ပထာနံ၊ ဖိုလ်
တို့တွင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသော၊ ပထံ၊ ဖိုလ်ကို၊ ပါဋိကဿံ၊ လိုအပ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်
တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပဋိသလ္လာနသုတ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။
ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တမိတ္တာ၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ နိပကမ၊ ရင့်သောပညာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သတိမန္တော၊ သတိရှိကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ ဈာယိနော၊ ဈာန်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာမေသု၊ ကာမတို့၌၊
အနုပက္ခိဒနာ၊ ဝဲကွက်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္မာ၊ မဟောက်မပြန်၊ ဓမ္မံ၊ တ
ရားကို၊ ဝိပဿန္တိ၊ ရှုကုန်၏၊ အပ္ပမာဒရတာ၊ မမေ့မလျော့ခြင်း၌ မွေ့ထျော်
ကုန်သည်၊ သန္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ပမာဒေ၊ မေ့လျော့ခြင်း၌၊ ဘယဒသိ၊ နော၊
ဘေးကိုရှုထေ့ရှိကုန်သော၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပရိဟာနာယ၊ သမထဝိ
ပဿနာမဂ်ဖိုလ်တို့မှယုတ်ခြင်းငှါ၊ အတဗ္ဗာ၊ မထိုက်ကုန်၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်
၏၊ သန္တိကေဝ၊ အနီး၌လျှင်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ အယဋ္ဌိအတ္ထော၊ ဤ
အနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣ
တိ၊ ဤသို့အဋ္ဌမပဋိ သိလ္လာနသုတ်ပြီး၏။ ။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား

ဣတိဂုတံပါဠိတော်နိဿယံ

သည်။ ဂုတ္တံတိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတော၊ ကိလေသာတို့
 ရှေးတော်မူပြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧ
 တံသုတ္တံ၊ ဤသိက္ခာသုတ်ကို၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သိက္ခာနိဿယံ၊ သုံးပါးသော
 သိက္ခာတို့ကြောင့်မူအပ်သောအကျိုးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပညတ္တော၊ အဓိပညာ
 သိက္ခာဟုဆိုအပ်သောပညာလျှင်အလွန်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိရတ္တိသာရာ၊ အ
 ရဟတ္တဖိုလ် ဟုဆိုအပ်သောဝိရတ္တိလျှင်အနှစ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သတာဓိပ
 တေယျာ၊ သတိလျှင်အကြီးအကဲရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတံ၊ နေကုန်လော့၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သိက္ခာနိဿယံ၊ သုံးပါးသောသိက္ခာကြောင့်ဖြစ်သော
 အကျိုးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပညတ္တရာနံ၊ အဓိပညာသိက္ခာဟု ဆိုအပ်သော
 ပညာလျှင်အလွန်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိရတ္တိသာရာနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟုဆို
 အပ်သောဝိရတ္တိလျှင်အနှစ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သတာဓိပတေယျာနံ၊ သတိ
 လျှင်အကြီးအကဲရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတံ၊ နေကုန်သောသူတို့အား။ ဒိဋ္ဌေ
 ဝဓဇ္ဈေ၊ ချက်မြောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ အညာဝါ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်သည်ကောင်း၊ ဥပါဒိသေသေ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့ကိုအကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့်
 ယူတတ်သောကိလေသာကြွင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ အနာဂါမိတာဝါ၊ အ
 နာဂါမိဖိုလ်ကိုထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗ္ဗိန္ဒံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ပထဝံ၊ ဖိုလ်
 တို့တွင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသော၊ ပထံ၊ ဖိုလ်ကို၊ ပါဠိကဏ်၊ လိုအပ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊
 ဝိနိတော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုသိက္ခာသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပရိပု
 ဏ္ဏသိက္ခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၍ပြည့်စုံသောသိက္ခာရှိသော၊ အပဟာန
 ခမ္မံ၊ ပျက်သောဝိရတ္တိတရားနှင့်တကွမဖြစ်သော၊ ပညတ္တရံ၊ အဓိပညာသိ
 က္ခာဟုဆိုအပ်သောပညာလျှင်အလွန်ရှိသော၊ ဇာတိဗဟန္တဒသမိ၊ ပဋိသ
 နေခြင်း၏ကုန်ရာအဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုမြင်ပြီးထသော၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ အန္တိ
 မဇ္ဇေဟဝာရိ၊ အဆုံးစွန်သောကိုယ်ကိုဆောင်ထသော၊ မာနံ၊ မာန်ကို၊ ဧတံ၊
 စွန့်ပြီးထသော၊ တံ၊ မာန်၊ ထိုအသေကွေ့ရန်ဖြစ်သောရဟန္တာကို၊ ဧရာယ၊ အို
 ခြင်း၏၊ ပါရံ၊ နိဗ္ဗာန်ထည်းဟူသောကမ်းသို့ ရောက်ပြီးသောသူဟူ၍၊ အ
 တံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဖြိုခါးဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယသ္မာ
 အကြင်ကြောင့်၊ သိက္ခာပါရိပုရိယာ၊ သိက္ခာပြည့်စုံခြင်း၏၊ ဧရာပါရံ၊ နိဗ္ဗာန်
 ဟောသောနော၊ အိုခြင်း၏ အဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ထည်း ဟူသော ကမ်းသို့

ဗုဒ္ဓကနိပါတ်-စတုတ္ထဝဂ်၊

ရောက်ခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသော၊ အယံအာနိသံသော၊ ဤအကျိုးသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဈာနရတာ၊ ဈာန်၌မြေ
 ဝေ့ကိုကုန်သည်၊ သမာဟိတာ၊ ဈာန်၌တည်ကုန်သည်၊ အာတာပိနော၊ ကိလေ
 သာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့ထရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇာတိဝေဗ္ဗဒယိနော၊ ပဋိ
 သန္ဓေနေခြင်း၏အဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကိုရှုလေ့ရှိကုန်သည်၊ သသေနံ၊ ကိ
 လေသာတည်းဟူသောစစ်သည်နှင့်တကွသော၊ မာရံ၊ မာရ်ကို၊ အဘိဘုဗျ
 နှိပ်နင်း၍၊ ဇာတိမရဏဿ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်း၏၊ ပါရဂါ၊ နိဗ္ဗာန်
 တည်းဟူသောကမ်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊ ဘဝထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဘဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယ
 ဓိအဒတ္ထာ၊ ဤအနက်ကိုသည်၊ ဘဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊
 ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊
 ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤလျှင်နဝမထိက္ခာနိသံသသုတ်အံပြီးတည်း။

✓ ဘဝတာ၊ ထန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသောမြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော ဇေတုသုတ္တံ၊ ဤဇာဂရိယံသုတ်
 ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ခုဟန်းသည်၊ ဇာဂရေစ၊ နိုးကြားခြင်းနှင့်ယှဉ်
 သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ သဘောစ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ လည်း
 ကောင်း၊ သမ္ပဒာနောစ၊ အဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊
 သမာဟိတောစ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ပရိဒိ
 တောစ၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ဝိပဿန္နောစ၊ မြတ်စွာဘု
 ရား၌အလွန်ကြည်ညို သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ကုသလေသု၊ အပြစ်မရှိ
 ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ ဗောဇ္ဈင်တရားတို့၌၊ တတ္ထကာလပိပသိစ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်း
 စီးဖြန်းခြင်းနှင့်ယှဉ်ရာသော ကာလကိုရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊
 ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ ဇာဂရဿ၊ နိုးကြားခြင်းနှင့်ယှဉ်
 သည်ဖြစ်၍၊ သတဿ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဒာနဿ၊ အဆင်အ
 ခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သမာဟိတဿ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ပရိဒိတဿ၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿန္နဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၌အလွန်
 ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ ဗော
 ဇ္ဈင်တရားတို့၌၊ တတ္ထကာလပိပသိနော၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းနှင့်ယှဉ်
 ရာသောကာလကိုရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယော၊ နေသော၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ ခု

ဣတိဂုဏ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဟန်းအား၊ ဖိဠေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ အညာ
 ပါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုထည်းကောင်း၊ ဥပါဒိသေသေ၊ ခန္ဓာငါးပါးကိုအကျိုး
 ၏အဖြစ်ဖြင့်ယူဘတ်သောကိလေသာအကြွင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသေးသော်၊
 အနာဂါမိတာဝါ၊ အနာဂါမိဖိုလ်ကိုမူထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဖိန္ဒု၊ နှစ်ပါး
 ကုန်သော၊ ဗလ္လာနံ၊ ဖိုလ်တို့တွင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသော၊ ဗလံ၊ ဖိုလ်
 ကို၊ ပါဠိကံ၊ လိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာထုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဇာဂရိယသုတ်၌၊ ဧတံ၊
 ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ။
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤငါဆိုလတ္တံ့သောစကားကို၊ ဇာဂရ
 န္တာ၊ နိုးကြားကုန်လျက်၊ သုဏာထ၊ နာကုန်ထော၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊
 သုတ္တာ၊ အိပ်ပျော်ကုန်၏၊ တေတုဋ္ဌေ၊ ထိုသင်တို့သည်၊ သဗ္ဗန္ဓာထ၊ နိုးကြား
 ကုန်ထော၊ သုတ္တာ၊ အိပ်ပျော်သောထက်၊ ဇာဂရိတံ၊ နိုးကြားခြင်းသည်၊ သေ
 ယျော၊ မြတ်၏၊ ဇာဂရံတေ၊ နိုးကြားသော သူအား၊ ဘယံ၊ ဘေးသည်၊
 နုတ္တိ၊ မရှိ၊ သော၊ အကြင်သူသည်၊ ဇာဂရေစ၊ နိုးကြားခြင်းနှင့်ယှဉ်သည်
 လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သတိမာစ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်
 ရာ၏၊ သမ္ပဇာနောစ၊ အဆင်ခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သ
 မာဟိတောစ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပရဒိ
 တောစ၊ ဝမ်းမြောက်သည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဝိပ္ပဿန္ဓောစ၊ မြတ်စွာ
 ထုရား၌အလွန်ကြည်ညိုသည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သောပုဂ္ဂဏော၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာထေန၊ ထျောက်ပတ်သောကာလ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သမ္ပာ၊
 ကောင်းစွာ၊ ပရိဝိမံသမာနော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစုစည်းဆင်ခြင်သည်လည်း။
 အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဧကောဒိဘူတော၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ထောမဂ္ဂသမာဓိရှိ
 သည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သောပုဂ္ဂဏော၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တမံ၊
 အဝိဇ္ဇာဟူသောမှောင်ကို၊ ဝိဟနေ၊ ပျောက်နိုင်ရ ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟ
 ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြားခြင်းသို့၊ ဘဇေထ၊ ဆည်းကပ်ကုန်လော့၊ ဇာ
 ဂရိယံ၊ နိုးကြားခြင်းသို့၊ ဘဒ္ဒန္တော၊ ဆည်းကပ်သော၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာ
 ကိုမူပန်စေထတ်သောလုံ့လရှိသော၊ နိပကော၊ ရင့်သောပညာရှိသော၊ ဈာန
 ထာကီ၊ ဈာန်ကိုရသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဇာတိဇရာယ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သန္ဓေနေ
 ခြင်းအိုခြင်း၏၊ သံယောဇနံ၊ အတ္တကို၊ ဆေတွာ၊ မြတ်၍၊ ဣဓေဝ၊ ဤပစ္စုန်
 ဘဝ၌ပင်လျှင်၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ သမ္မောမိံ၊ အရဟတ္တမဂ်သို့၊ ဖျ
 သော၊ ရော့ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟော

ဇနနိပါတ်-ဝတုတ္ထဝဂ်။

ထော်မူအပ်၏။ အယဇ္ဈိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အားနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤလျှင်ဒဿမဇာဂရိယသုတ်ပြီး၏။ ။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထံ၊ ထင်ရှားဟောတော် မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤအပါယသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အားနန္ဒာသည်၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤယခုဆိုထွက်သောအကျင့်ကို၊ အပဟာယ၊ မပယ်ခြင်းကြောင့်၊ အပါယိကာ၊ အပါယ်သို့ ဖြစ်ထွက်ကုန်သော သူတို့သည်၊ နေရယိကာ၊ ငရဲ၌ဖြစ်ထွက်ကုန်သော သူတို့သည်၊ ဣမေန္တေ၊ ဤနှစ်ယောက်တို့တည်း၊ ကတုမေန္တေ၊ အဘယ်နှစ်ယောက်တို့နည်း၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အဗြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သောအကျင့်ကြောင့်၊ ဗြဟ္မစာရီပုဂ္ဂိုလ်၊ မြတ်သောအကျင့်ရှိ၏ဟု ဝန်ခံ၏။ သော၊ စာရီပုဂ္ဂိုလ်တည်းကောင်း၊ ယော၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံစွာ၊ ပရိသုန္ဒံ၊ စင်ကြယ်စွာ၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရန္တံ၊ ကျင့်သော်လျှင်၊ အမူလကေန၊ အရင်းမရှိသော၊ အဗြဟ္မစရိယေန၊ မမြတ်သောအကျင့်ဖြင့်၊ အနုန္ဒံ၊ သေတိ၊ စွပ်စွဲ၏။ သော၊ စာရီပုဂ္ဂိုလ်တည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧန္တံ၊ နှစ်ယောက်တို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောမကောင်းသောအကျင့်ကို၊ အပဟာယ၊ မပယ်ခြင်းကြောင့်၊ အပါယိကာ၊ အပါယ်သို့ဖြစ်ထွက်ကုန်သော သူတို့သည်၊ နေရယိကာ၊ ငရဲ၌ဖြစ်ထွက်ကုန်သော သူတို့သည်၊ ဣမေန္တေ၊ ဤနှစ်ယောက်တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အဘူတဝါဒိ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကိုဆို၍ သူတပါးကို စွပ်စွဲသောသူသည်၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပေတိ၊ ကပ်ရ၏။ ယော၊ ဝါ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကတု၊ ပြုပြီး၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နကရောမိ၊ မပြု၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏။ နိဟိနကမ္မော၊ ယုတ်ညံ့သောအကျင့်ထံရှိကုန်သော၊ ထေဥဘောပိမနုဇာ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော သူတို့သည်လည်း၊ ပရတ္ထံ၊ တမလွန်ဘဝသို့၊ ပစ္စန္ဒတောဂတ္တာ၊ ဤထုံမှသွား၍၊ သမာ၊ အလားအားဖြင့်တူကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ ဗဟုဝေါ၊

ဣန္ဒြေတိဂါယတြသီလနိဿယ

များစွာကုန်သော၊ ကာသာဝကဗျာ၊ သင်္ကန်းဖြင့်လည်ကို ထောက်သောသူ တို့သည်လည်း၊ ပါပဓမ္မာ၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိကုန်သော၊ အသည တာ၊ ကိုယ်နှုတ်နှုတ်လုံးကိုမစောင့် ဂြောက်ကုန်သော၊ ပါပ၊ ယုတ်မာကုန် သော၊ ထိုဒုသိလပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပါပေဟိ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ကမ္မေ ဟိ၊ အကုသိုလ်ကံတို့ကြောင့်၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပဇ္ဇရေ၊ ဖြစ်ရကုန်၏။ ။ အသညတော၊ ကိုယ်နှုတ်နှုတ်လုံးကိုမစောင့်ဂြောက်သော၊ ဒုသိလော၊ သိလ မရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယံရဇ္ဇပိဏ္ဍံ၊ အကြင်ပြည်သူတို့ လှူသောဆွမ်းကို၊ စေတုဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍၊ စားရာ၏၊ တတော၊ ထိုဒုသိလပုဂ္ဂိုလ်သည်စား အပ်သောဆွမ်းထက်၊ တက္ကော၊ ပြောင်းပြောင်တော်သော၊ အဂ္ဂိထိရူပမော၊ မီးလျှံလျှင်ဥပမာရှိသော၊ တက္ကော၊ စားအပ်သော၊ အယောဂုဇ္ဇောဝ၊ သံတွေ သည်သာလျှင်၊ ဝေယျော၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရား သည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယတ္တိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမသာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤလျှင် ကောဒသမ အပါယသုတ် အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတုသုတ္တံ၊ ဤဒိဋ္ဌိသုတ် ကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့ စွဲဘိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိဂတေဟိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်၊ ပရိယုဋ္ဌိတာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်လူတို့ သည်၊ ဩယိယန္တိ၊ ဆုတ်နစ်ကုန်၏၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်လူတို့သည်၊ အဘိဓာဝန္တိ၊ အလွန်ပြေးကုန်၏၊ စက္ခု၊ မနွေ၊ ပညာမျက်စိ ရှိကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်လူတို့သည်ကား၊ ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်၏၊ ဘိက္ခ ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဗ္ဗ၊ အသိရှိလျှင်၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ် လူတို့သည်၊ ဩယိယန္တိ၊ ဆုတ်နစ်ကုန်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေဒေ ဝမနုဿာ၊ အကြင်နတ်လူတို့သည်၊ ဘဝါရာမာ၊ ဘဝလျှင်မွေ့ထောင်ရာရှိကုန် ၏၊ ဘာရတာ၊ ဘဝ၌မွေ့ထောင်ထတ်ကုန်၏၊ ဘဝသမုဒိတာ၊ ဘဝ၌အလွန် ဝမ်းမြောက်ကုန်၏၊ တေသံဒေဝမနုဿာနံ၊ ထိုနတ်လူတို့အား၊ ဘဝနိရောဓါ ယ၊ ဘဝ၏ချုပ်ခြင်းငှါ၊ ဓမ္မေ၊ တရားကို၊ ဒေသိယမာနေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိ သော်၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ နပက္ခန္ဓတိ၊ မဝင်၊ နပထိဒတိ၊ မကြည်ညို၊ နသန္တိဗ္ဗ

နိကာယိတ်-စတုတ္ထဝဂ်၊

တိ၊ဒေသနာ၌မတည်းနာမိရစ္စတိ၊နှလုံးမသွင်း၊တိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ကထဉ္စ၊
 အသို့လျှင်၊ဇေက၊အချို့ကုန်သော၊ဒေဝမနုဿံ၊ နတ်လူတို့သည်၊အတိဝာ
 ဝန္တိ၊အလွန်ပြေးကုန်သနည်း။ တိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဇေက၊အချို့ကုန်သော၊
 ဒေဝမနုဿံ၊ နတ်လူတို့သည်၊ ဇာဝေနေဝခေါ၊ဘဝဖြင့်သာလျှင်၊အဋ္ဌိယ
 မာနာ၊သင်းရဲနိုးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဟရာယမနာ၊ရှက်နိုးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဇိဂု
 ဣယနာ၊ ရှုရှာနိုးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဘော၊အချင်းတို့၊ယတောယဒါ၊အကြင်
 အခါ၌၊အသိအက္ခာ၊ဤကိုယ်သည်၊ကာယဿ၊ဖိစိတန္ဒြေ၏၊ဘေဒါဥပ္ပေန္တ
 ဝါ၊ပြတ်ခြင်းကြောင့်၊မရဏာ၊သေသည်မှ၊ပရိဥဒ္ဓံ၊အထက်၌၊ ဥန္တိဇ္ဇတိကိ
 ရ၊ပြတ်သတတ်၊ဝိနဿတိကိခ၊ ပျောက်သတတ်၊မရဏာ၊သေသည်မှ၊ပရိ
 ဥဒ္ဓံ၊အထက်၌၊နဟောတိကိမ၊မဖြစ်သတတ်၊ ဇေ၊ဤသို့ပြတ်ခြင်းပျောက်
 ခြင်းမဖြစ်ခြင်းသည်၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်၏၊ ဇေ၊ဤသို့ ပြတ်ခြင်း ပျောက်
 ခြင်းမဖြစ်ခြင်းသည်၊ပဏိတံ၊မြတ်၏၊ဇေ၊ဤပြတ်ခြင်းပျောက်ခြင်းမဖြစ်
 ခြင်းသည်၊ယထာဝံ၊မဘောက်မပြန်ဟုတ်မှန်၏၊ဤသို့၊ဝိဘဝံ၊ဘဝ၏
 ပြတ်ခြင်းကို၊အဘိနန္ဒန္တိ၊အလွန်နှစ်သက်ကုန်၏၊သထာဝ၊ အကြင်အခြင်း
 အရာဖြင့်သည်၊ဇေတံ၊ ဤသန္တပဏိ သနှစ်ပါးသို့၊ အတိဝေဝန္တိ၊ လွန်၍
 ပြေးကုန်၏၊တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊အဘိနန္ဒန္တိ၊အလွန်နှစ်သက်ကုန်
 ၏၊တိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဇေခေါ၊ဤသို့လျှင်၊ဇေက၊အချို့ကုန်သော၊ ဒေဝမနု
 ဿံ၊နတ်လူတို့သည်၊အဘိဝေဝန္တိ၊လွန်၍ပြေးကုန်၏၊တိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။
 ကထဉ္စ၊အသို့လျှင်၊စက္ခုမန္တော၊ပညာမျက်စိရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ပဿ
 ဣ၊မြင်ကုန်သနည်း၊တိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဣ၊ဤသာသနာတော်၌၊တိက္ခ၊
 ရဟန်းသည်၊ ဘုတံ၊ခန္ဓာငါးပါးကို၊ ဘုတတော၊ မဘောက်မပြန်ဟုတ်မှန်
 သောအားဖြင့်၊ပဿတိ၊မြင်၏၊ဘုတံ၊ခန္ဓာငါးပါးကို၊ဘုတတော၊မဘောက်
 မပြန်မှန်သောအားဖြင့်၊ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ဘုတဿ၊ ခန္ဓာငါးပါးမှ၊နိဗ္ဗိဒါယ၊ငြီး
 ဋေခြင်းငှါ၊ဝိရာဂါယ၊ တစ်ခြင်းကင်းခြင်းငှါ၊နိရောဓယ၊ချုပ်ခြင်းငှါ၊ပဗ္ဗိ
 ပုဒန္န၊ကျင့်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဇေခေါ၊ဤသို့လျှင်၊
 စက္ခုမန္တော၊ပညာမျက်စိရှိသောသူတို့သည်၊ပဿန္တိ၊မြင်ကုန်၏၊ဣ၊ဤ
 သို့၊ ဇေမထ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊မိန့်
 ထော်မူ၏၊ထတ္ထ၊ထိုဒိဋ္ဌိသုတ်၌၊ ဇေ၊ဤအနက်သဘောကို၊ဣ၊ဤသို့၊ဘ
 ဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ဟောထော်မူ၏။ ယော၊အကြင်အရိ
 ယသာဝကသည်၊ဘုတံ၊ခန္ဓာငါးပါးကို၊ဘုတတော၊ ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်၊
 ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ဘုတဿ၊ခန္ဓာငါးပါးကို၊ အတိက္ကမဉ္စ၊လွန်ကြောင်းဖြစ်သော

တိကဒိပါတ်-ပဋ္ဌမဝဂ်၊

ကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အက္ခန္ဓိဝိအာနန္ဓာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အက္ခယသမ္ပယုတံ၊ အက္ခယသမ္ပယုတံဟု ဆိုအပ်သောမူလတို့
 သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဝိတိဏိ၊ သုံးပါးတို့သည်၊ ကတမာနိ၊
 အဘယ်သည် ဘို့နည်း၊ ထောဘော၊ ထောဘယဟူသော၊ အက္ခယသမ္ပယုတံ၊ အက္ခ
 ယသမ္ပယုတံ၊ အက္ခယသမ္ပယုတံဟု ဆိုအပ်သောမူလတည်းကောင်း၊ ဒေါသော၊ ဒေါသဟူသော၊ အက္ခ
 ယသမ္ပယုတံ၊ အက္ခယသမ္ပယုတံဟု ဆိုအပ်သော မူလတည်းကောင်း၊ မောဟော၊ မော
 ဟဟူသော၊ အက္ခယသမ္ပယုတံ၊ အက္ခယသမ္ပယုတံဟု ဆိုအပ်သော မူလတည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ အက္ခယသမ္ပယုတံ၊ အက္ခယသမ္ပယုတံဟု ဆိုအပ်သောမူလတို့သည်၊ ဣမာနိခေါ
 တိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝတံ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမူလသုတ်၌၊ ဇေ၊
 ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ တစသာရံ၊ အစဉ်အနုစိရှိသောဝါးကျူအစရှိသည်
 ကို၊ သပလံ၊ မိမိအသီးသည်၊ ဟိံသုတိဣ၊ နှိပ်စက်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထို
 အတူ၊ ပါပစေဘသံ၊ ယုတ်မာသောစိတ်ရှိသော၊ ပုဂိုသံ၊ သတ္တဝါကို၊ အတ္တ
 သမ္ဘူတာ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ထောဘော၊ ထောဘသည်တည်းကောင်း
 ဒေါသော၊ ဒေါသသည်တည်းကောင်း၊ မောဟော၊ မောဟသည်တည်း
 ကောင်း၊ ဟိံသန္တိ၊ နှိပ်စက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုတည်း
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 မေမယာ၊ အက္ခန္ဓိဝိအာနန္ဓာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်
 ယျင် အက္ခယသမ္ပယုတံ သုတ်အပြီးတည်း၊ ပဋ္ဌမ အက္ခယသမ္ပယုတံ
 ပြီး၏။ ။

ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်
 သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝု
 တ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေ၊ ဤခေတုသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အက္ခန္ဓိဝိအာ
 နန္ဓာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေတု
 ယော၊ အကျိုးသဘောတို့၏တည်ရာဖြစ်ကုန်သောခေတ်တို့သည်၊ ဣမာတိ
 သော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ကတမာတိသော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊
 ဂူပခေတု၊ ဂူပဘဝဟု ဆိုအပ်သော ဂူပခေတ် တည်းကောင်း၊ အဂူပခေတု၊
 အဂူပ ဘဝဟု ဆိုအပ်သော အဂူပခေတ် တည်းကောင်း၊ နိရောဓခေတု၊

ဣတိဝုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော နိရောဓခေတ် လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာတိသော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဓာတုယော၊ အကျိုးသဘောတို့၏ တည်ရာဖြစ်ကုန်သောခေတ်တို့သည်၊ ဣမာခေါတ်သော၊ ဤသုံးပါးတို့လျှင် တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေမတ္ထံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊ တတ္ထ၊ ထိုဓာတုသုတ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤအနက် သယောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ယေဇနာ၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဂူပဓာတု၊ ဂူပ ဓာတ်ကို၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားလျက်သိကုန်၍၊ အဂ္ဂပေသု၊ အဂ္ဂပါဝစရတ ရားတို့၌၊ အသဗ္ဗိတာ၊ မထညီကုန်၊ နိရောဓေ၊ အာရုံဖြစ်၍ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၌၊ ဝိရုဇ္ဈိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ကုန်၏။ တေဇနာ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်၊ မစ္စုဟာယိဇနာ၊ သေခြင်းမှလွတ်ကုန်၏။ ၊ အနာသဝေါ၊ ကင်း သောအာသဝေါရှိတော်မူထသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အမတံ၊ သေခြင်းမရှိသော၊ ဥပဓိမရှိသော၊ ဥပဓိပနိဋိသ၊ ဝံ၊ ဥပဓိကို စွန့်ရာဖြစ်သော၊ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော၊ ဝိရဇံ၊ ကင်းသောကိလေ သာတည်း ဟူသော မြူရှိသော၊ ပဒံ၊ အရိယာတို့သည် ရောက်အပ်သော၊ ဓာတု၊ နိဗ္ဗာန်သာတ်ကို၊ ကာမေန၊ မဂ်ဖိုလ်တည်းဟူသော နာမကာယဖြင့်၊ ဗုဿိတွာ၊ ရောက်တော်မူ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက် ပြုထောင်မူ၍၊ ဒေသေထိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယဗ္ဗိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝ တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမ ယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓာတု သုတ်အပြီးတည်း၊ ဒုတိယဓာတုသုတ်ပြီး၏။ ၊

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ထင်ရှား ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဤပဋ္ဌမဝေ ဒနာသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရ လိုက်၏။ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ဣမာတိသော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ကတမာ တိသော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ သုခါ ဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာ လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာလည်း ကောင်း၊ အဒုက္ခ မသုခါဝေဒနာ၊ အဒုက္ခ မသုခဝေဒနာ လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာတိသော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဝိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ ဝေဒနာ၊ ဝေ

တိကုနိပါတ်-ပဌမဝဂ်၊

ဒနာတို့သည်၊ ဣမာတိဿော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ ခိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဝေဒနာသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သမာဟိတော၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သော၊ သမ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့်ထိသော၊ သဘော၊ သဘိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကော၊ တပည့်သားသည်၊ ဝေဒနာစ၊ ဝေဒနာကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့၏၊ သမ္ပဝံစ၊ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဟတ္ထစ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌လည်း၊ ဧတော၊ ဤဝေဒနာတို့၏ဖြစ်ကြောင်းတို့သည်၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏၊ တပ္ပ၊ ထိုချုပ်ရာကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ခယဂါမိနံ၊ ဝေဒနာ၏ကုန်ရာဖြစ်သောနိရောဓသတ္တသို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဇ္ဇ၊ မဂ်ကိုလည်း၊ ပဇာနာသိ၊ သိ၏၊ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဘိက္ခ၊ ရဟန္တာဖြစ်သောရဟန်းသည်၊ နိစ္ဆာတော၊ တဏှာကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗ၊ တော၊ ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယဒ္ဓိအလ္လော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဝေဒနာသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ သုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ဝင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကံလေသာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤဒုတိယဝေဒနာသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ဣမာတိဿော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ကတမာတိဿော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ သုခါဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာလည်းကောင်း၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာ၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာတိဿော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ဣမာခေါတိဿော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုခါဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာကို၊ ဒုက္ခထော၊ ဆင်းရဲဟူ၍၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ရှုအပ်၏၊ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို၊ သလ္လထော၊ ငြောင့်တကျင်ဟူ၍၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ရှုအပ်၏၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာ၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာကို၊ အနိစ္စတော၊ အမြဲမရှိဟူ၍၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ရှုအပ်၏၊ ဘိက္ခ

ဣတိဂုတိပါဠိတော်နိဿယ

ဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ယတောယဒါကာဇေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းသည်၊ သုခါဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာကို၊ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲဟူ၍၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို၊ သလ္လတော၊ ပြောင့်တကျင်ဟူ၍၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာ၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာကို၊ အနိစ္စတော၊ အမြဲမရှိဟူ၍၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို၊ အရိယော၊ စင်ကြယ်သောသူဟူ၍၊ သဗ္ဗဒဿော၊ ကောင်းစွာမြင်သောသူဟူ၍၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊ အတ္ထိန္ဒြိ၊ ဖြတ်ပြီးသောသူဟူ၍၊ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်ကို၊ ဝိဝတ္တယိ၊ ကင်းစေပြီးသောသူဟူ၍၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဇာနတိ၊ မမယာ၊ မာန်ကိုပယ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ အကာယိ၊ ပြုပြီးသောသူဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေယထိ၊ ဤအနက်ကို၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဒုတိယဝေဒနာသုတ်၌၊ ဒုတံ၊ ဤအနက်သတောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယောအရိယသာဝကော၊ အကြင်အရိယသာဝကသည်၊ သုခံ၊ သုခဝေဒနာကို၊ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခဟူ၍၊ အဒက္ခိ၊ မြင်ပြီ၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို၊ သလ္လတော၊ ပြောင့်တကျင်ဟူ၍၊ အဒက္ခိ၊ မြင်ပြီ၊ သန္တံ၊ ပြင်သက်သော၊ နံအဒုက္ခမသုခံ၊ ထိုအဒုက္ခမသုခဝေဒနာကို၊ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟူ၍၊ အဒက္ခိ၊ မြင်ပြီ၊ သဗ္ဗဒဿော၊ ကောင်းစွာမြင်ပြီးသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ သုခါဒိဒ္ဓံ၊ သုခအစရှိသည်တို့ကို၊ ဒုက္ခာဒိတော၊ ဒုက္ခအစရှိသောအားဖြင့်၊ အဒက္ခိ၊ မြင်ပြီ၊ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုဝေဒနာ၌၊ ဝိမုဗ္ဗတံ၊ မုဗ္ဗရာဂမှလွတ်၏၊ အဘိညာဝေါထိတော၊ ခြောက်ခု၊ မြောက်သောအဘိညာဉ်ကိုပြီးစေအပ်ပြီးသော၊ သန္တော၊ ရာဂအစရှိသောကိလေသာတို့မှ ငြိမ်းပြီးသော၊ သောဇနံ၊ သိသာဝကဇနံသည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ယောဂါတိဂေါ၊ လေးပါးသောယောဂကိုလွန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုပ္ပတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤလျှင်ဒုတိယဝေဒနာသုတ်အပြီးတည်း။ ။

တဂဝတာ၊ ယုန်းထော်ကြီးသောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော

တိကနိပါတ် ပဌမဝဂ်၊

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤပဌမဝေဒနာသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလျက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဒနာ၊ ရှာဖွေခြင်းတို့သည်၊ ဣမာတိ၊ သေခါ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ကတမာတိ၊ သေခါ၊ အတပင်သုံးပါးတို့နည်း၊ ကာမေသနာ၊ ကာမကို ရှာဖွေခြင်းလည်းကောင်း၊ ဘဝေသနာ၊ ဘဝကို ရှာဖွေခြင်းလည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိယေသနာ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုရှာဖွေခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာတိ၊ သေခါ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဒနာ၊ ရှာဖွေခြင်းတို့သည်၊ ဣမာခေတိ၊ သေခါ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မြို့နဲ့တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဝေဒနာသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာကောင်းစွာတည်ကြည်သော၊ သမ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာထိတတ်သော၊ သထော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကော၊ တပဉ္စသားသည်၊ ဝေဒနာ၊ ရှာဖွေခြင်းတို့ကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဝေဒနာနံ၊ ရှာဖွေခြင်းတို့၏၊ သမ္ဘံစ၊ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောဇာတိဏှာကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ သတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌၊ ဧတာ၊ ဤရှာဖွေခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအဝိဇ္ဇာတဏှာတို့သည်၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုချုပ်ခြင်းကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဝေဒနာ၊ အဝိဇ္ဇာတဏှာတို့၏ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ မဂ်ကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဝေဒနာနံ၊ ရှာဖွေခြင်းတို့၏၊ ဝေယ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နိစ္စာတော၊ တဏှာ တည်းဟူသော မွတ်သိပ်ခြင်း ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှငြိမ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယမ္ပိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလျက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒနာသုတ်အပြီးတည်း၊ ။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှပေးတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤဒုတိယဝေဒနာသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလျက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဒနာ၊ ရှာဖွေခြင်းတို့သည်၊ ဣမာတိ၊ သေခါ၊

ဣဒိဂုတံပါဠိတော်နိဿယံ။

ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ကထမာတိသေသာ၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း။ ကာမေသနာ၊ ကာမကိုရှာဖွေခြင်း၊ လည်းကောင်း၊ ဘဝေသနာ၊ ဘဝကိုရှာဖွေခြင်း၊ လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိယေသနာ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုရှာဖွေခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိဣမာတိသေသာ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ခုဟန့်တို့၊ ဝေဒနာ၊ ရှာဖွေခြင်းတို့သည်။ ဣမာခေါတိသေသာ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧကမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထံ၊ ထိုဒုတိယဝေဒနာသုတ်၌။ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဗြဟ္မစရိယေသနာ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုရှာဖွေခြင်းနှင့်။ သဟ၊ ထကွ။ ကာမေသနာ၊ ကာမကိုရှာဖွေခြင်း၊ လည်းကောင်း၊ ဘဝေသနာ၊ ဘဝကိုရှာဖွေခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိသေသာ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ရှာဖွေခြင်းတို့ကို။ ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ဣတိသစ္စပရာမာသေသာစ၊ ဤငါ၏ အယူသာမှန်၏ဟုမှားသောအားဖြင့်သုံးသပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာစ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသာလျှင်ဖြစ်သော အကြောင်းသည်လည်းကောင်း၊ သရဿယာစ၊ ကိလေသာတို့၏ပွားများကြောင်းဖြစ်သောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိယေသနာ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုရှာဖွေခြင်းမည်၏။ သဗ္ဗရာဂဝိရတ္တဿ။ ခပ်သိမ်းသောရာဂတို့ဖြင့်တင်ခြင်းကင်းသော၊ ထဏှက္ခယဝိရတ္တံနော၊ တဏှာက္ခယဟုဆိုအပ်သောနိဗ္ဗာန်၌ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးသော။ အရဟတော၊ ရဟန္တာအား။ ဝေဒနာ၊ ရှာဖွေခြင်းတို့ကို၊ ပဋိနိဿဋ္ဌာ၊ စွန့်အပ်ကုန်ပြီး၊ ဒိဋ္ဌေသနာ၊ ဒိဋ္ဌိဟူသောရှာဖွေခြင်းကို၊ သမူဟတာ၊ နှုတ်အပ်ကုန်ပြီး၊ ဝေဒနာနံ၊ သုံးပါးသောရှာဖွေခြင်းတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာကို၊ ဘိက္ခုတိစ၊ ချိုးပျက်အပ်သော ကိလေသာရှိသောသူဟူ၍လည်းကောင်း။ နိရားသာတိစ၊ တဏှာဟူသောတောင့်တခြင်းကင်းသောသူဟူ၍လည်းကောင်း။ အကတံကထိ ဘိစ၊ သို့သောသို့လောဟေတေ့တေခြင်းမရှိသောသူဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယန္တိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ဝုပ္ပတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာသည်။ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤလျှင်ဒုတိယဝေဒနာသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ ထုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာ ထုရားသည်။ ဝုပ္ပတိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော။ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော

တိကနိပါတ်-ပဌမဝဂ်၊

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤပဌမအာသဝသုတ်ကို၊ မေမယော၊ အက္ခန္ဓိဝိအာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာသဝေါ၊ အာသဝေါတို့သည်၊ ဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ကတမေတယော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ ကာမာသဝေါ၊ ကာမသဝလည်းကောင်း၊ ဘဝါ သဝေါ၊ ဘဝါ သဝလည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ အဝိဇ္ဇာသဝလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာသဝေါ၊ အာသဝေါတို့သည်၊ ဣမေခေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့လျှင်ဟည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုအာသဝသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သမာဟိတော၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သော၊ သမ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့်ထိသော၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဓကော၊ တပည့်သည်၊ အာသဝေစ၊ အာသဝေါတို့ကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ ထိ၏၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏၊ သံဘဝဉ္စ၊ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ ထိ၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌၊ တော၊ ဤအာသဝေါ အာသဝေါ၏ ဖြစ်ကြောင်းတို့သည်လည်း၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုချုပ်ရာကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ ထိ၏၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏၊ ခယဂါမိနံ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ မဂ်ကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ ထိ၏၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အရဟတာ၊ ရဟန္တာကို၊ ဘိက္ခုတိစ၊ ချီးဖျက်အပ်ပြီးသော၊ ဂီလေသာရှိသော သူဟူ၍လည်းကောင်း၊ နိစ္ဆာဇောတိစ၊ တဏှာဟူသော ငှတ်ခြင်းကင်းသော သူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပရိနိဗ္ဗုတောတိစ၊ ထက်ဝန်းကျင်ငြိမ်းပြီးသော သူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယတ္ထိ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယော၊ အက္ခန္ဓိဝိအာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင် ပဌမအာသဝသုတ်အပြီး တည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ဂီလေသာတို့မှဝေးတော် မူသော မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤဒုတိယအာသဝသုတ်ကို၊ မေမယော၊ အက္ခန္ဓိဝိအာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊

ကြားလိုက်ရ၏။ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတို့သည်၊ ဣမေ
 တယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ကတမေတယော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း။
 ကာမာသဝေါစ၊ ကာမာသဝလည်းကောင်း၊ ဘဝါသဝေါစ၊ ဘဝါသဝ
 လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာသဝေါစ၊ အဝိဇ္ဇာသဝလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေတ
 ယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတို့
 သည်၊ ဣမေခေါတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေမတ္ထံ၊ ဤအ
 နက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထံ၊ ထိုဒုတိ
 ယအာသဝသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတံ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ယဿအရိယဝုဂ္ဂလ
 သာ၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာမာသဝေါ၊ ကာမာသဝကို၊ ဝိတော၊
 ကုန်စေအပ်ပြီ၊ အဝိဇ္ဇာစ၊ အဝိဇ္ဇာသဝကိုလည်း၊ ဝိရာဇိတော၊ ကင်းစေအပ်
 ပြီ၊ တဝါသဝေါစ၊ ဘဝါသဝကိုလည်း၊ ပရိက္ခိဏော၊ ကုန်စေအပ်ပြီ၊ ဝိပ္ပရ
 ဧတ္တာ၊ ခပ်ထိမ်းသောကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီးသော၊ နိဂ္ဂုပမိ၊ ကိလေသာ
 တည်းဟူသောဥပဓိမရှိသော၊ သောအရိယဝုဂ္ဂလော၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ သပါဟနံ၊ ဗိုလ်ပါနှင့်တကွသော၊ မာရံ၊ ဝါးပါးသောမဂ်ကို၊ ဇေတွာ၊
 အောင်မြင်သောကြောင့်၊ အန္တိမဓေဟံ၊ အဆုံးစွန်သောကိုယ်ကို၊ ဓာရေတိ၊
 ဆောင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏။ အယန္တိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာ
 နန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုတိယအာသဝသုတ်အ
 ပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတံ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ယင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတံ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤတဏှာ
 သုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရ
 လိုက်၏။ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဏှာ၊ တဏှာတို့သည်၊ ဣမာတိသော၊ ဤ
 သုံးပါးတို့တည်း။ ကတမာတိသော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း။ ကာမတဏှာ၊
 ကာမတဏှာလည်းကောင်း၊ ဘဝတဏှာ၊ ဘဝတဏှာလည်းကောင်း၊ ဝိထ
 ဝတဏှာ၊ ဝိထဝတဏှာလည်းကောင်း။ ဣတိဣမာတိသော၊ ဤသုံးပါးတို့
 တည်း။ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဏှာ၊ တဏှာတို့သည်၊ ဣမာခေါတိသော၊
 ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘု

ရားသည်၊ အဝေါစ၊ ဝိနိတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုထုဏှာသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက် သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ တဏှာယောဂေန၊ တဏှာဟုဆိုအပ်သောယောဂနှင့်၊ သံယုတ္တာ၊ ဟွဉ်ကုန်၏။ ဘဝါတဝေ၊ သဿဒဒိဋ္ဌိဥစ္ဆေ၊ ထဒိဋ္ဌိ၌၊ ရတ္တပိတ္တာ၊ တပ်သောပိတ်ရှိကုန်၏။ မာရဿ၊ မာရ်၏။ ယောဂယုတ္တာ၊ ယောဂနှင့် ဟွဉ်ကုန်သော၊ အယောဂက္ခေပိနော၊ ယောဂတည်းဟူသောဘေးမရှိသော နိဗ္ဗာန်ကိုမရကုန်သော၊ သတ္တာ၊ ရူပါရုံအဝရှိသည်တို့၌ တပ်တတ်ကုန်သော၊ ဧတေနာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ဇာတိမရဏဂါမိနော၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သံသာရံ၊ သံသာရသို့၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ထားရကုန်၏။ ယေစအရိယာပုဂ္ဂလော၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊ ပဟတ္တာနု၊ နုပယ်ကုန်၍၊ ဘဝါဘဝေ၊ သဿတဒိဋ္ဌိဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ၊ နိတဏှာစ၊ ကင်းသော တဏှာရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေစ အရိယ ပုဂ္ဂလော၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သရဿျင်၊ ထောကော၊ ထောက၌၊ ပါရံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းသို့၊ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေတရားတို့၏ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယမ္ပိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုထံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထုဏှာသုတ်အပြီးတည်း။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရံ၊ ဘတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧထံသုတ္တံ၊ ဤမာရဓေယျသုတ်ကို၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုထံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဒိစ္စောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့၊ မာရဓေယျံ၊ မာရ်၏ နိုင်ငံကို၊ အတိတ္တမ၊ နှိပ်နှင်း၍၊ ဝိရောစတိ၊ ထင်တတ်၏။ ကတမေဟိ၊ တီဟိ၊ အဘယ်သုံးပါးသော တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်၊ ဝိရောစတိ၊ ထင်တတ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သေခေ၊ သေခဖြစ်သော၊ ဘိလက္ခန္ဓေန၊ ဘိလက္ခေဇူးနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟော

တိ၊ ဖြစ်၏။ အသေခေး၊ အသေခဖြစ်သော၊ သမာဓိက္ခန္ဓေန၊ ပလသမာဓိကျေး
 ဇူးနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသေခေး၊ အ
 သေခဖြစ်သော၊ ပညက္ခန္ဓေန၊ ပညာကျေးဇူးနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဣမေဟိတိဟိ၊ ဤသုံးပါးတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်
 စုံသောရဟန်းသည်၊ ဝိရောစတိ။ ထင်ထယ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေဟိ
 ခေါတိတိဝဇ္ဇေဟိ၊ ဤသုံးပါးသောတရားတို့နှင့်လျှင်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
 သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာဒိစ္စောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့၊ မာရဓေယျံ၊ မာရ်၏
 နိုင်ငံကို၊ အတိက္ကမ၊ နှိပ်နင်း၍၊ ဝိရောစတိ၊ ထင်ထယ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမ
 ဣတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ထ
 ဣတ္ထံ၊ ထိုမာရဓေယျသုတ်၌တော်၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ယဿ၊ အကြင်
 ဟန္တာသည်။ သိသဉ္စ၊ သိလကိုလည်းကောင်း၊ သမာဓိစ၊ သမာဓိကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပညာစ၊ ပညာကိုလည်းကောင်း၊ ဧတေသိသာဒယော၊ ဤသိသ
 အစရှိသော ကျေးဇူးတို့ကို၊ သုဘာဝိတာ၊ ကောင်းစွာ ပွားစေအပ်ကုန်၏။
 သော၊ ထိုရဟန္တာသည်။ အာဒိစ္စောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့၊ မာရဓေယျံ၊ မာရ်၏
 နိုင်ငံကို၊ အတိက္ကမ၊ နှိပ်နင်း၍၊ ဝိရောစတိ၊ ထင်ထယ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤ
 အနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ သုတံ၊ ကြားရလိုက်
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မာရဓေယျသုတ်အပြီးလည်း၊ ပဌမောဝဂ္ဂေါ၊ ပဌမဝဂ်
 ထည်း။ တဿ၊ ထိုပဌမဝဂ်၏။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ မူလ၊ မလသုတ်
 ထည်းကောင်း၊ ဓာတု၊ ဓာတုသုတ်ထည်းကောင်း၊ အထ၊ ထိုမြို့၊ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါး
 ကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသုတ်တို့ထည်းကောင်း၊ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊
 သေနာစ၊ သေနာသုတ်တို့ထည်းကောင်း၊ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ အာသဝါ
 စ၊ အာသဝသုတ်တို့ထည်းကောင်း၊ ထဗျာတောစ၊ ထဗျာသုတ်တို့ထည်း
 ကောင်း၊ အထ၊ ထိုမြို့၊ မာရဓေယျတောစ၊ မာရဓေယျသုတ်ထည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓဿ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဥတ္တံ၊ မြတ်
 သော၊ ဣဝံ၊ ဤဝဂ်ကို၊ ပဌမန္တိ၊ ပဌမဝဂ်ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ။

တိကနိပါတ်နုဘိယဝဂ်၊

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုပ္ပတိ၊ ထင်ရှား

ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတဇာတိလောသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော
 မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတိသုတ္တံ၊ ဤပုညကိရိ
 ယဝတ္ထု၊ သုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြား
 ရလိုက်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုညကိရိယဝတ္ထု၊ ပုညကိရိယဝတ္ထုတို့
 သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ကတမာနိတိဏိ၊ အဘယ်သုံးပါး
 တို့နည်း၊ ဒါနမယံ၊ ဒါနဟူသော၊ ပုညကိရိယဝတ္ထု၊ ပုညကိရိယဝတ္ထုလည်း
 ကောင်း၊ ဘိသမယံ၊ ဘိလဟူသော၊ ပုညကိရိယဝတ္ထု၊ ပုညကိရိယဝတ္ထု
 လည်းကောင်း၊ ဘာဝနာမယံ၊ ဘာဝနာဟူသော၊ ပုညကိရိယဝတ္ထု၊ ပုညကိ
 ရိယဝတ္ထုလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ပုညကိရိယဝတ္ထု၊ ပုညကိရိယဝတ္ထုတို့သည်၊ ဣမာနိခေါတိ
 ဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့လျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ထဂဝါ၊
 မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပုညကိရိယဝတ္ထု
 သုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရား
 သည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အတ္ထကာမော၊ အကျိုးစီးပွားကိုအလိုရှိ
 သော၊ သောကုလပုတ္တော၊ အကြင် အမျိုးကောင်းသားသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊
 သောကုလပုတ္တော၊ ထိုအမျိုးကောင်း သားသည်၊ အာယတတ္ထံ၊ ပြန်ပြော
 သောအကျိုးရှိသော၊ သုခိန္ဒြိယံ၊ ကောင်းသော အကျိုးရှိသော၊ ပုညမေဝ၊
 ကောင်းမှုကိုသာလျှင်၊ သိက္ခေယျ၊ နှလုံးသွင်းရာ၏၊ ဒါနဉ္စ၊ ပေးလှူခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ ဝါသမစရိယဉ္စ၊ ကောင်းသော အကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊ ဧမ
 ဣပိတ္တဉ္စ၊ မေတ္တာနှင့်ဘက္ခသော စိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘာဝယေ၊ ပွားစေ
 ရာ၏၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ သုခသရဒ္ဒယေ၊ ကောင်းသော
 အကျိုးရှိသော၊ ဧတေတယောဓမ္မေ၊ ဤသုံးပါးသော ထုရားတို့ကို၊ ဘာဝယိ
 တွာ၊ ပွားစေ၍၊ တထော၊ ထိုဘဝမှ၊ အဗျ ပန္နံ၊ ဆင်းရဲမရှိသော၊ သုခံ၊ ချမ်း
 သာစွာ၊ သော၊ လောကံ၊ လောကသို့၊ ဥပပန္နတံ၊ ကပ်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယဂ္ဂိအတ္ထော၊ ဤ
 အနက်ကိုလည်းကောင်း၊ ထဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြား
 ရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပဋ္ဌပုညကိရိယဝတ္ထု၊ သုတ်အပြီးတည်း၊
 ထဂဝတာ၊ သန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတဇာတိလောသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော
 မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတိသုတ္တံ၊ ဤစကား

ကိုမေမယာ၊ အက္ခန္ဓိဝိအာနန္ဒာသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ စက္ခု၊ နှို၊ မျက်စိတို့သည်။ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့
 တည်း။ ကထမာနိတိဏိ၊ အတုတ်သုံးပါးတို့နည်း။ ဝံသစက္ခု၊ ဝံသစက္ခုဟု
 ဆိုအပ်သောမျက်စိသည်။ ကောင်း၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ နတ်တို့မျက်စိနှင့်တူသောဗိဗ္ဗ
 စက္ခုဟု ဆိုအပ်သောမျက်စိသည်။ ကောင်း၊ ပညာစက္ခု၊ ပညာစက္ခုဟုဆို
 အပ်သောမျက်စိသည်။ ကောင်း၊ ဣတိဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဘိ
 က္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ စက္ခု၊ နှို၊ မျက်စိတို့သည်။ ဣမာနိခေါတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့
 တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကိုထင်၍၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခုသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သတော
 ကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊
 ဝံသစက္ခု၊ ဝံသစက္ခုဟုဆိုအပ်သောမျက်စိသည်။ ကောင်း၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ နတ်
 တို့၏မျက်စိနှင့်တူသောဗိဗ္ဗစက္ခုဟုဆိုအပ်သောမျက်စိသည်။ ကောင်း၊ အနု
 ဣန္ဒြိယ၊ အတုမရှိသော၊ ပညာစက္ခု၊ ပညာစက္ခုဟုဆိုအပ်သောမျက်စိသည်။
 ကောင်း၊ ဧတောနိတိဏိစက္ခု၊ ဤသုံးပါးသောမျက်စိတို့ကို။ ပုဂ္ဂိုလ်သုတ္တမော။
 ယောဂျိယာ၊ ထကာတို့ထက်မြတ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ အက္ခာ
 ဝါ၊ ဧတောတော်မူပြီး။ ၊ ဝံသစက္ခု၊ ဝံသစက္ခုဟုဆိုအပ်သောမျက်စိ၏
 ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ နတ်၏မျက်စိနှင့်တူသောဗိဗ္ဗစက္ခု၏။
 မဂ္ဂေါ၊ ဖြစ်ခြင်းအကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟတော၊ အကြင်အခါ၌၊
 ဥပာဏိ၊ အာသဝက္ခယဥပာဏိသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 ဟသပညာစက္ခု၊ အကြင်ပညာစက္ခုဟုဆိုအပ်သောမျက်စိကို။ ပဋိ
 ယာဘာ၊ ခြေခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ ခပ်ဆိပ်သော ဆင်းရဲမှာ။ ပမုပ္ပတိ၊
 လွတ်၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အနုဣန္ဒြိယ၊ အတုမရှိသော၊ ပညာစ
 က္ခု၊ ပညာစက္ခုဟုဆိုအပ်သောမျက်စိသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊ အယတ္ထိ
 အတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုထင်၍၊ ထင်တော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုပ္ပတိ၊ ဟော
 တော်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အက္ခန္ဓိဝိအာနန္ဒာသည်။ သုတံ၊ ကြားရ
 လိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်သျှင်ဒုတိယစက္ခုသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

ဘဂဝတာ၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။
 ဘဂဝတာ၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။
 ဘဂဝတာ၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။
 ဘဂဝတာ၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။

တိကနိပါတ်-ဒုတိယဝဂ်၊

လိုက်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့သည်။ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤ
 သုံးပါးတို့တည်း။ ကတမာနိတိဏိ၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း။ အနညာဘည
 သာမိတိန္ဒြိယံ၊ အနညာဘညသာမိတိန္ဒြေတည်းကောင်း။ အညိန္ဒြိယံ၊ အ
 ညိန္ဒြေတည်းကောင်း။ အညာတာဝိန္ဒြိယံ၊ အညာတာဝိန္ဒြေတည်းကောင်း။
 ဣတိဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣ
 ဣန္ဒြေတို့သည်။ ဣမာနိခေါတိဏိ၊ ဤသုံးတို့လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတမတ္ထံ၊
 ဤအနက်ကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစမိနိတေဝံမူဇ္ဈိ၊ တတ္ထ၊
 ထိုဣန္ဒြိယသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်။ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝိတိက္ခမာနဿ၊ အမိဝိလ
 သိက္ခာစသောသိက္ခာသုံးပါးကိုကျင့်ဆဲသော။ ဥဗ္ဗမဂ္ဂါဒုသာရိနော၊ ဖြောင့်
 မတ်သောအရိယမဂ်တည်းဟူသောခရီးသို့အစဉ်လျှောက်ထသော။ သေခ
 သာ၊ သေခဝုဂ္ဂိုလ်အား။ ခယတ္ထိံ၊ အကြွင်းမဲ့ခပ်သိမ်းသောကိလေသာတို့ကို
 ကုန်စေတတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်၌။ ဥာတံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်သည်။ ဗဒ္ဓ
 ဝံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏။ တထော၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်မှ။ အနန္တရာ၊
 အခြားမဲ့၌။ အညာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဥာဏ်သည်။ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏။ တထော၊ ထို
 အရဟတ္တဖိုလ်ဖြစ်သည်မှ။ ပစ္စာ၊ နောက်၌။ အညာဝိမုတ္တဿ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်ဖြင့်ကိလေသာတို့မှဝေးပြီးသော။ တာဒိနော၊ တာဒိကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံ
 သော။ ဝိတာသဝဿ၊ ရဟန္တာအား။ ဘဝသံယောဇနက္ခယာ၊ ဘဝသံယော
 ဇဉ်၏ကုန်ခြင်းကြောင့်။ မေ၊ ဝါအား။ ဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ အကပ္ပါ၊
 မပျက်ပြို။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ညာတံစေဝ၊ ပစ္စက္ခာဥာဏ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣန္ဒြိယသမ္ပန္နော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောထောကုတ္တရာဣန္ဒြေနှင့်ပြည့်စုံသော။
 သန္တော၊ ခပ်သိမ်းသောကိလေသာမှပြင်းပြီးသော။ သန္တိပဒေ၊ ငြိမ်သက်စွာ
 သောနိဗ္ဗာန်၌။ ရတော၊ ရွှေထောင်သော။ အမဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ သဝါဟနံ၊
 ဗိုလ်ပါနှင့်တကွသော။ မာရံ၊ မာရ်ကို။ ဧတော၊ အောင်ပြီး၍။ အန္တိမဒေတံ၊
 အဆုံးစွန်သောကိုယ်ကို။ ဝေရေတိ၊ ဆောင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်။ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်
 ကိုလည်း။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။
 ဣတိ၊ ဤလျှင်တတိယဣန္ဒြိယသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ကိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော။ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသော

ဣတိဝုတ်ပါဠိထေရ်နိဿယ၊

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤအဒ္ဓါ
သုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အက္ခန္တိအာနန္ဒာသည်၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ သုတ်ကြားရလိုက်
၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့အဒ္ဓါ၊ ကာထတို့သည်၊ ဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့
ထည်း၊ ကာမေတယော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ အတီတော၊ အတိတ်ဖြစ်
ဖြစ်သော၊ အဒ္ဓါ၊ ကာထထည်းကောင်း၊ အနာဂတော၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော၊
အဒ္ဓါ၊ ကာထထည်းကောင်း၊ ပဂ္ဂုပ္ပန္နော၊ ပဂ္ဂုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ အဒ္ဓါ၊ ကာထ
ထည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့ထည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
တို့အဒ္ဓါ၊ ကာထတို့သည်၊ ဣမေခေါတယော၊ ဤသုံးပါးတို့ထည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဇေမတ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်
တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအဒ္ဓါသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဘဂဝဏ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အက္ခေ
ယု သညိနော၊ အက္ခေယုဟုဆိုအပ်သောခန္ဓာငါးပါးတို့၏ အပေါင်း၌၊ ဇေတံ
ဥဂ္ဂာစသည်ဖြင့်ဖြစ်သောအမှတ်ရှိကုန်သော၊ အက္ခေယုတ္ထိ၊ အက္ခေယုဟုဆို
အပ်သောခန္ဓာငါးပါးတို့၏အပေါင်း၌၊ ပတိဗ္ဗိတာ၊ တည်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊
သတ္တဝါတို့သည်၊ အက္ခေယု၊ အက္ခေယုဟုဆိုအပ်သောခန္ဓာငါးပါးကို၊ အပ
ရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍ထိခြင်းကြောင့်၊ မဂ္ဂုပ္ပန္နော၊ သေမင်း၏၊ ယောဂံ၊ အနှောင်
မွှဲသို့၊ အာယန္တိ၊ ကပ်ရကုန်၏၊ ဝိကာသဝေါစ၊ ရဟန္တာသည်ကား၊ အက္ခေ
ယု၊ အက္ခေယုဟုဆိုအပ်သောခန္ဓာငါးပါးကို၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍ထိ
သောကြောင့်၊ ဝိမောက္ခော၊ ခပ်ထိမ်းသောသင်္ခါရတရားတို့မှလွတ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိမောက္ခ အမည်ရှိထသော၊ သန္တိပဒံ၊ ခပ်ထိမ်းသောကိလေ
သာတို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်၍၊ သန္တိပဒ အမည်ထည်းရှိထသော၊ အနုတ္တရံ၊ မိမိ
ထက်လွန်သော တရားမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုတ္တရ အမည်ထည်း ရှိထသော၊
နိဗ္ဗာနဝဓ္မော၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ မနဿ၊ မဂ်စိတ်ဖိုလ်စိတ်ဖြင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြင့်
ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓော၊ ရောက်အပ်ပြီ၊ ဘသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုရဟန္တာသည်
အက္ခာဘာရံ၊ ပြုတတ်ပြုအပ်သောသဘောရှိသောတရံတရသော အတ္တကံ၊
နမညတိနပဂ္ဂေတိ၊ မယုံကြည်၊ အက္ခေယု၊ သမ္ပန္နော၊ အက္ခေယုဟုဆို
အပ်သောခန္ဓာငါးပါးကိုပိုင်းခြား၍ထိခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော အကျိုးတို့နှင့်
ပြည့်စုံသော၊ သက္ခော၊ ခပ်ထိမ်းသောကိလေသာတို့မှငြိမ်းပြီးသော၊ သန္တိ
ပဒေ၊ ခပ်ထိမ်းသောကိလေသာတို့၏ငြိမ်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်၌၊ ရတော၊ မွေ
ထောင်သော၊ သင်္ခါယသေဝီ၊ နှိုင်းဆင်ခြင်း၌ဖြစ်ထွေရှိသော၊ ဓမ္မဋ္ဌော၊ အ
သေခထရားတို့၌ တည်သော၊ ဝေဒဂူ၊ ထိအပ်သောဘဝ္ဗာလေးပါး၏ကမ်း

တိကနိပါတ်-ဒုတိယဝဂ်၊

သို့ရောက်ပြီးသောသောအရဟတ၊ ထိုရဟန္တာသည်သင်္ချို၊ လူနတ်ဟူသော အရေအတွက်သို့၊ နှောပေတိနဥပေတိ၊ မရောက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆဟိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤ အနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက် ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်စတုတ္ထအခွါသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တဟိ၊ ထင်ရှား ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတော၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော် မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤဒုဗ္ဗရိတ သုတ်ကို၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက် ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုဗ္ဗရိတာနိ၊ မကောင်းသော ကျင့်ခြင်းတို့သည်။ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ကတမာနိ တိဏိ၊ အတယ်သုံးပါးတို့ နည်း၊ ကာယဒုဗ္ဗရိတံ၊ ကိုယ်ဖြင့်မကောင်းသော ကျင့်ခြင်း သည်လည်း ကောင်း၊ ဝစိဒုဗ္ဗရိတံ၊ နှုတ်ဖြင့်မကောင်းသော ကျင့်ခြင်း သည်လည်း ကောင်း၊ မနောဒုဗ္ဗရိတံ၊ စိတ်ဖြင့်မကောင်းသော ကျင့်ခြင်း သည်လည်း ကောင်း၊ ဣတိ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုဗ္ဗရိ တာနိ၊ မကောင်းသော ကျင့်ခြင်းတို့သည်။ ဣမာနိခေါတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဒုဗ္ဗရိတသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သ ဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆဟိ၊ ဟောတော် မူအပ်၏။ ကာယဒုဗ္ဗရိတံစ၊ ကိုယ်ဖြင့်မကောင်းသော ကျင့်ခြင်းကို လည်း၊ ကတော၊ ပြုသောကြောင့်၊ ဝစိဒုဗ္ဗရိတာနိစ၊ နှုတ်ဖြင့်မကောင်းသော ကျင့်ခြင်းတို့ကိုလည်း၊ ကတော၊ ပြုသောကြောင့်၊ မနောဒုဗ္ဗရိတဉ္စ၊ စိတ်ဖြင့် မကောင်းသောကျင့်ခြင်းကိုလည်း၊ ကတော၊ ပြုသောကြောင့်၊ အညံ၊ ထိုဆို အပ်ပြီးသည်မှတစ်ပါးသော၊ ဒေါသသညှိတံ၊ အပြစ်နှင့်တကွသော၊ ယံအကု သလံ၊ အကြင်အကုသိုလ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဉ္စအကုသလံ၊ ထိုအကုသိုလ် ကိုလည်း၊ ကတော၊ ပြုသောကြောင့်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ အကတော၊ မပြုသောကြောင့်၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ ဗဟုံ၊ များစွာ၊ ကတော၊ ပြုသောကြောင့်၊ ဒုပညော၊ နည်းသောဟညာရှိသော သောသတ္တော၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ ကာယသ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက် ခြင်းကြောင့်၊ မရတေ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အထက်၌၊ နိရယံ၊ ရေသို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊

ဣတိဂုတ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

ကပ်၍ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယတ္တိအတ္ထော၊ ဤအနက် ကိုလည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤလျှင်ပဉ္စမဒုဂ္ဂတိထသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတော၊ တုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ယင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတော၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော် မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤ သုစရိတသုတ်ကို၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုစရိတာနိ၊ ကောင်းသောကျင့်ခြင်းတို့သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ကတမာနိဏိဏိ၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ ကာယသုတံစရိ၊ ကိုယ်ဖြင့်ကောင်းသောကျင့်ခြင်းသည်၊ ဝစီသုစရိတံ၊ နှုတ်ဖြင့်ကောင်းသောကျင့်ခြင်းသည်၊ မနောသုစရိတံ၊ စိတ်ဖြင့်ကောင်းသောကျင့်ခြင်းသည်၊ ဣတိဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုစရိတာနိ၊ ကောင်းသော ကျင့်ခြင်းတို့သည်၊ ဣမာနိခေါတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုစရိတုသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကာယဒုဂ္ဂရိတံ၊ ကိုယ်ဖြင့်မကောင်းသောအကျင့်ကိုလည်း၊ ဟိတွာ၊ စွန့်သောကြောင့်၊ ဝစီဒုဂ္ဂရိတာနိစ၊ နှုတ်ဖြင့်မကောင်းသောအကျင့်တို့ကိုလည်း၊ ဟိတွာ၊ စွန့်သောကြောင့်၊ မနောဒုဂ္ဂရိတဉ္စ၊ စိတ်ဖြင့်မကောင်းသောကျင့်ခြင်းကိုလည်း၊ ဟိတွာ၊ စွန့်သောကြောင့်၊ အညံ၊ ဆိုအပ်ပြီသည်မှတစ်ပါးသော၊ ဒေါသသဗ္ဗိတံ၊ အပြစ်နှင့်တကွသော၊ ယံအကုသလံ၊ အကြင် အကုသိုလ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဉ္စအကုသလံ၊ ထိုအကုသိုလ်ကိုလည်း၊ ဟိတွာ၊ စွန့်သောကြောင့်၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ အကတွာ၊ မပြုသောကြောင့်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ ဗဟုံ၊ များစွာ၊ ကတွာန၊ ပြုသောကြောင့်၊ သပ္ပည်း၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သောသပ္ပုရိသော၊ ထိုသူတော်ကောင်းသည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှာပင်၊ အထက်၌၊ သဂ္ဂံ၊ နှုတ်ပြည်သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

တိကနိပါတ်-နုတိယဝဂ်၊

အယဉ္ဇိ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အားနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် သဗ္ဗသုစရိတသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော် ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤသောစေယျ သုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အားနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သောစေယျာနိ၊ စင်ကြယ်သောသူ၏အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သောအကျင့်တို့သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ကတမာနိတိဏိ၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း။ ကာယသောစေယျံ၊ ကိုယ်ဖြင့်စင်ကြယ်သော သူ၏ အဖြစ်လည်း၊ ကောင်း၊ ဝစီသော စေယျံ၊ နှုတ်ဖြင့် စင်ကြယ်သော သူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ မနောသော စေယျံ၊ စိတ်ဖြင့်စင်ကြယ်သော သူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဣတိဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သောစေယျာနိ၊ စင်ကြယ်သော သူ၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ် သောအကျင့်တို့သည်၊ ဣမာနိခေါတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထံ၊ ထိုသောစေယျသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကာယသုစ၊ ကိုယ်ဖြင့်စင်ကြယ်သော၊ ဝါစာသုစ၊ နှုတ်ဖြင့်စင်ကြယ်သော၊ စေတေသုစ၊ စိတ်ဖြင့်စင်ကြယ်သော၊ အနာသဝံ၊ ကင်းသောအာသဝေဝါရှိသော၊ သောစေယျသမ္ပန္နံ၊ စင်ကြယ်သောသူ၏အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သောအကျင့်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ သဗ္ဗဟာယိနံ၊ ခပ်သိမ်းသောအကျင့်တို့ကိုပယ်ပြီးသော၊ ဝုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသုစ္စတိ၊ စင်ကြယ်သောသူဟူ၍၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အာဟု၊ ချီးကုန်ပြီး ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယဉ္ဇိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အားနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် သတ္တမသောစေယျသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှားဟောတော် မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသောမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော် မူအပ်သော၊ ဇေတံ

ဣတိဂုဏ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဤမောနေယျသုတ်ကို၊ မေမယာအက္ခန္ဓိဘိက္ခဝေ၊ ရဟန္တာတို့အား ဖြစ်သောအကျင့်တို့သည်၊ ဣမာနိဂုဏ်၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ကတမာနိဂုဏ်၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ ကာယမောနေယျ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောအကျင့် ထည်းကောင်း၊ ဝစီမောနေယျ၊ နှုတ်၌ဖြစ်သောအကျင့်ထည်းကောင်း၊ မနော မောနေယျ၊ စိတ်၌ဖြစ်သောအကျင့်ထည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိဂုဏ်၊ ဤသုံး ပါးတို့တည်း၊ ဝစီမောနေယျ၊ ရဟန္တာတို့အားဖြစ်သော အကျင့်တို့သည်၊ ဣမာနိဂုဏ်၊ ဤသုံးပါးတို့ထွင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ မတ္ထံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော် မူ၏။ ၊ တတ္ထ၊ ထိုမောနေယျသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤ သို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကာယရနိ ကိုယ်ဖြင့်မုနိအဖြစ်ကိုပြုတတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်တတ်သော၊ ဝါစာရနိ၊ နှုတ်ဖြင့်မုနိအဖြစ်ကိုပြုတတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်တတ်သော၊ မနောရနိ၊ စိတ်ဖြင့်မုနိအဖြစ်ကို ပြုတတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်တတ်သော၊ အနာသဝံ၊ ကင်းပြီးသော အာသဝေါရှိသော၊ မောနေယျသမ္ပန္နံ၊ ရဟန္တာတို့အားဖြစ် သောအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ နိဒ္ဒာတပါဏံ၊ အကြွင်းမဲ့ဆေးထွေအပ်ပြီး သောအကုသိုလ်ရှိသော၊ ဝုပ္ပလံ၊ ဝုပ္ပလံကို၊ မုနိတိ၊ မုနိဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓော၊ ဘုရား အစရှိသောပညာရှိတို့သည်၊ အာဟာ၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤ အနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတ္တော၊ ဟောတော်မူ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အက္ခန္ဓိဘိက္ခဝေ၊ ရဟန္တာတို့အား ဖြစ်သော အကျင့်တို့သည်၊ ဣမာနိဂုဏ်၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ၊

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ထင်ရှား ဟောတော် မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူ ပြီးသောမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတ္တံ၊ ဟောတော်မူ အပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤပဌမ ရာဂသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အက္ခန္ဓိဘိက္ခဝေ၊ ရဟန္တာတို့အား ဖြစ်သော အကျင့်တို့သည်၊ ဣမာနိဂုဏ်၊ ဤသုံးပါးတို့ထွင်တည်း၊ ကတမာနိဂုဏ်၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ ကာယမောနေယျ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောအကျင့် ထည်းကောင်း၊ ဝစီမောနေယျ၊ နှုတ်၌ဖြစ်သောအကျင့်ထည်းကောင်း၊ မနော မောနေယျ၊ စိတ်၌ဖြစ်သောအကျင့်ထည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိဂုဏ်၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဝစီမောနေယျ၊ ရဟန္တာတို့အားဖြစ်သော အကျင့်တို့သည်၊ ဣမာနိဂုဏ်၊ ဤသုံးပါးတို့ထွင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ မတ္ထံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော် မူ၏။ ၊ တတ္ထ၊ ထိုမောနေယျသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤ သို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကာယရနိ ကိုယ်ဖြင့်မုနိအဖြစ်ကိုပြုတတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်တတ်သော၊ ဝါစာရနိ၊ နှုတ်ဖြင့်မုနိအဖြစ်ကိုပြုတတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်တတ်သော၊ မနောရနိ၊ စိတ်ဖြင့်မုနိအဖြစ်ကို ပြုတတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်တတ်သော၊ အနာသဝံ၊ ကင်းပြီးသော အာသဝေါရှိသော၊ မောနေယျသမ္ပန္နံ၊ ရဟန္တာတို့အားဖြစ် သောအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ နိဒ္ဒာတပါဏံ၊ အကြွင်းမဲ့ဆေးထွေအပ်ပြီး သောအကုသိုလ်ရှိသော၊ ဝုပ္ပလံ၊ ဝုပ္ပလံကို၊ မုနိတိ၊ မုနိဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓော၊ ဘုရား အစရှိသောပညာရှိတို့သည်၊ အာဟာ၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤ အနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတ္တော၊ ဟောတော်မူ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အက္ခန္ဓိဘိက္ခဝေ၊ ရဟန္တာတို့အား ဖြစ်သော အကျင့်တို့သည်၊ ဣမာနိဂုဏ်၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ၊

တိကုဒိပါတ်-ဒုတိယဝဂ်၊

ကွင်းကို၊ အတ္တနော၊ ပိမိန္ဒါ၊ ဝိတ္တသန္တာနော၊ စိတ်၏စေတနာ၊ ပရိရတ္တော၊
သွင်းအပ်၏၊ ပါပိမတော၊ မာဂ်ယုတ်သည်၊ ယထာကာမကရဏိယော၊
အလိုအတိုင်းပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ ယဿကဿစိ၊ အကြင်တစ်ယောက်သော သူအား၊ ရာဂေါ၊ ရာဂ
ကို၊ ပဟိဒနာ၊ ပယ်အပ်၏၊ ခေါသော၊ ခေါသကို၊ ပဟိဒေနံ၊ ပယ်အပ်၏၊ မော
ဟော၊ မောဟကို၊ ပဟိဒေနာ၊ ပယ်အပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤသူ
ကို၊ မာရဿ၊ မာဂ်သည်၊ အဗန္ဓော၊ မမွဲအပ်၊ အဿ၊ ထိုသူသည်၊ မာရပါ
သော၊ မာဂ်၏ကျော့ကွင်းကို၊ ဩရတ္တော၊ ချွတ်အပ်၏၊ ပါပိမတော၊ မာဂ်
ယုတ်သည်၊ နယထာကာမကရဏိယော၊ အလိုအတိုင်းမပြုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပဌမရာဂသုတ်၌၊ ဝေ၊ ဤအ
နက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏၊ ယဿအရိယဝုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အား၊
ရာဂေါစ၊ ရာဂကိုလည်း၊ ဝိရာဇိတော၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ချုပ် စေအပ်၏၊
ခေါသောစ၊ ခေါသကိုလည်း၊ ဝိရာဇိတာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ချုပ်စေအပ်၏၊
အဝိဇ္ဇာစ၊ အဝိဇ္ဇာကိုလည်း၊ ဝိရာဇိတာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ချုပ်စေအပ်၏၊ တံ
အရိယဝုဂ္ဂလံ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဘာဝိတတ္ထညထရံ၊ ပွားစေအပ်သော
ကိုယ်စိတ်သီအဂ္ဂိသောသူတို့တွင်တယောံဟူ၍၊ ဗြဟ္မဘူတံ၊ ဗြဟ္မသဘူတံ
ဟူ၍၊ တထာဂတံ၊ ဘဝါးသောရဟန္တာတို့ကဲ့သို့ရှေးဖြစ်သောဥပနိဿယနှင့်
ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍သာသောသူဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓံ၊ သစ္စာထေးပါးကိုသိတတ်သောသူ
ဟူ၍၊ ဝေရဘယာတိထံ၊ ရန်ဘေးကိုလွန်ပြီးသောသူဟူ၍၊ သဗ္ဗပဟာယိနံ၊
ခပ်သိမ်းသောကိလေသာဘိသင်္ခါရအစရှိသည်တို့ကိုပယ်ပြီးသောသူဟူ၍
ဗုဒ္ဓါဒယော၊ ထုရားအစရှိကုန်သော၊ အရိယာ၊ အရိယာတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆို
ကုန်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏၊ အယဒ္ဓိအတ္တော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အားနန္ဒာ
သည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်နဝရာဂသုတ်အပြီး
တည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား
တော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဝေတံ၊ ဤဒုတိယရာဂသုတ်

ဣတိဂုတိပါဠိတော်နိဿယ

ကိုးမမယာ၊ အက္ခန္ဓိဘာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယဿကဿပိ၊ အကြင်ထရံတယောက်သော၊ ဘိက္ခုဿဝါ၊ ရဟန်းယောကျ်ားအားလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနိယာဝါ၊ ရဟန်းမိန်းမအားလည်းကောင်း၊ ရာဂေါ၊ ရာဂကို၊ အပ္ပဟိနော၊ မပယ်အပ်၊ ခေါသော၊ ခေါသကို၊ အပ္ပဟိနော၊ မပယ်အပ်၊ မေဟော၊ မေဟာကို၊ အပ္ပဟိနော၊ မပယ်အပ် ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤရဟန်းယောကျ်ားရဟန်းမိန်းမကို၊ သဥမိံ၊ လှိုင်းနှင့် ဘက္ခသော၊ သမိမိံ၊ တံပိုးနှင့်တကွသော၊ သာဝန္တံ၊ ဝဲနှင့်တကွသော၊ သဂဟံ၊ ကြမ်းသောမကမ်းနှင့်တကွသော၊ သရက္ခသံ၊ ကြမ်းသောရေစောင့်ဘီလူးနှင့်တကွသော၊ သရန္တံ၊ သရခြံကို၊ အတိဇ္ဈော၊ မကူးမြောက်သောသူဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယဿကဿပိ၊ အကြင်ထရံတယောက်သော၊ ဘိက္ခုဿဝါ၊ ရဟန်းယောကျ်ားအားလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနိယာဝါ၊ ရဟန်းမိန်းမအားလည်းကောင်း၊ ရာဂေါ၊ ရာဂကို၊ ပဟိနော၊ ပယ်အပ်၏၊ ခေါသော၊ ခေါသကို၊ ပဟိနော၊ ပယ်အပ်၏။ မောဟော၊ မောဟာကို၊ ပဟိနော၊ ပယ်အပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤရဟန်းယောကျ်ားရဟန်းမိန်းမကို၊ သဥမိံ၊ လှိုင်းနှင့်တကွသော၊ သမိမိံ၊ တံပိုးနှင့်တကွသော၊ သာဝန္တံ၊ ဝဲနှင့်တကွသော၊ သဂဟံ၊ ကြမ်းသောမကမ်းနှင့်တကွသော၊ သရက္ခသံ၊ ရေစောင့်ဘီလူးနှင့်တကွသော၊ သရန္တံ၊ သရခြံကို၊ အတရိ၊ ကူးပြီးတိဇ္ဈော၊ ကူးမြောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ပါရဂံတော၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မဒေသာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထယော၊ ကုန်း၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဂေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကတ္ထ၊ ထိုဒုတိယရာဂသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သာယ၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ရာဂေါ၊ ရာဂကိုလည်း၊ ဝိရာဇိတော၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ချုပ်စေအပ်ပြီးခေါသော၊ ခေါသကိုလည်း၊ ဝိရာဇိတော၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ချုပ်စေအပ်ပြီးအဝိဇ္ဇာစ၊ အဝိဇ္ဇာကိုလည်း၊ ဝိရာဇိတော၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ချုပ်စေအပ်ပြီးသော၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဂဟံ၊ ကြမ်းသော မကမ်းငါးနှင့်တကွသော၊ သရက္ခသံ၊ ကြမ်းသောရေစောင့်ဘီလူးနှင့်တကွသော၊ သဥမိကယံ၊ လှိုင်းတံပိုးဟု ဆိုအပ်သောဘေးနှင့်တကွသော၊ ဒုတ္တံရံ၊ ကူးမြောက်နိုင်ခဲ့သော၊ ဣဓိသမုန္တံ၊ ဤသရဒ္ဒရာကို၊ အစ္စတရိ၊ လွန်ပြီးသင်္ဂါ၊ တိဂေါ၊ ငါးပါးသောအငြိအတွယ်ကိုလွန်ပြီး၊ မဂ္ဂ၊ ဇဟော၊ သေမင်းကို

တိကနိပါတ် နုထိယဝဂ်၊

စွန့်ပြီ၊ နိဗ္ဗပဓိ၊ ကိလေသာအစရှိသော ဥပဓိမရှိပြီ၊ အပုနု ဗ္ဗဝါယ၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခံ၊ ခပ်သိမ်းသော ဝဋ်ဆင်းရဲကို၊ ပဟာထိ၊ ပယ်ပြီ၊ သောအဟောထိ၊ ရဟန္တာသည်၊ အထင်တော၊ စင်စစ်ကုန်ခြင်းသို့ရော်ပြီ၊ ပမာနံ၊ ကျေးဇူးတို့ဖြင့်အီမည်သော သူနှင့်တူ၏ဟူ၍၊ နှိုင်းရှည်ခြင်းသို့၊ နုထိ၊ မရောက်၊ မရွှေ့ရမ်း၊ သေမင်းကို၊ အမောဟာထိ၊ ချန်ခဲ့ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဖြူငြိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ထဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဋ်မရာဂသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဒုတိယောဝဂ္ဂေါ၊ ဒုတိယဝဂ်တည်း။ တဿ၊ ထိုဒုတိယဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနိုးသည်ကား၊ ဝုညာစ၊ ဝုညသုတ် လည်းကောင်း၊ စက္ခုစ၊ စက္ခုသုတ်လည်းကောင်း၊ အထ၊ ထိုမြို့၊ ဣန္ဒြိယာစ၊ ဣန္ဒြိယသုတ်လည်းကောင်း၊ အဒ္ဓါစ၊ အဒ္ဓါသုတ်လည်းကောင်း၊ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ စရိတာ၊ စရိတသုတ်လည်းကောင်း၊ သောစိ၊ သောစေယသုတ်လည်းကောင်း၊ ရနော၊ မောနေယသုတ်လည်းကောင်း၊ အထ၊ ထိုမြို့၊ ပုနု၊ တတန်း၊ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ရာဂါ၊ ရာဂသုတ်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ငမ၊ ငမသုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ဣမံဝဂ္ဂံ၊ ဤဝဂ်ကို၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ရမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂံ၊ ဝဂ်ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ။

တိကနိပါတ်-တတိယဝဂ်၊

ဘဂဝဟာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤဗုဒ္ဓမဒိဋ္ဌသုတ်ကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ကာယ၊ ခုစွရိတေန၊ ကာယ ခုစရိတ်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝစိ၊ ခုစွရိတေန၊ ဝစိ၊ ခုစွရိတ်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ မနော၊ ခုစွရိတေန၊ မနော၊ ခုစရိတ်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ အရိယာနံ၊ တုရားအစရှိသော အရိယာတို့ကို၊ ဥပဝါဒကာ၊ စွပ်စွဲဆဲး ရေတတ်ကုန်သော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ ဖောက်ပြန်သော အမြင်ရှိကုန်သော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကမ္မ၊ သမအဒါနာ၊ ဖောက်ပြန်သော အမြင်ဟူသော အကြောင်း

ဣဒါဂုတီပါဠိတော်နိဿယ၊

ကြောင့် မြို့ရွာယူအပ်သော အထူးထူးသော အကုသိုလ်ကံရှိ ကုန်သော၊
သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်တော်မူအပ်ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တ
ဝါတို့သည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊
သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မ
ကောင်းသဖြင့်ထားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊
ငဲ့သို့၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တံခေါပနဝစနံ၊ ထိုစကား
ကိုလည်း၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ အညဿ၊ တပါးသော၊ သမဏဿဝါ၊ ရ
ဟန်းမှထည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏဿဝါ၊ ဝုတ္တားမှ ထည်းကောင်း၊ သုတွာ၊
ကြား၍၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ကာယဒုစရိတေန၊ ကာ
ယဒုစရိုက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝစီဒုစရိတေန၊ ဝစီဒုစရိုက်
နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ မနောဒုစရိတေန၊ မနောဒုစရိုက်နှင့်၊ သမ
န္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ အရိယာနံ၊ ထုရားအစရှိသောအရိယာတို့ကို၊ ဥပ
ဝါဒကာ၊ စွပ်စွဲဆဲရေးတတ်ကုန်သော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ ဖော်ပြန်သောအမြင်ရှိ
ကုန်သော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊ ဖော်ပြန်သောအမြင်ဟူသောအကြောင်း
ကြောင့်မြို့ရွာ ယူအပ်သော အထူးထူးသော အကုသိုလ်ကံ ရှိကုန်သော၊
သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့
သည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေ
သည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာ ကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မ
ကောင်းသဖြင့်ထားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊
ငဲ့သို့၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဝဒါဒိ၊ ဟောတော်မူ၊ ဘိက္ခ
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အပီစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ယဒေဝ၊
အကြင်စကားကို သာလျှင်၊ သာဝံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဥာတံ၊ ထိအပ်၏။ သာ
ဝံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်၏။ သာဝံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဝိဒိတံ၊ ထင်စွာသိ
အပ်၏။ တဒေဝ၊ ထိုစကားကို သာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊
ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ကာယ ဒုစရိတေန၊
ကာယ ဒုစရိုက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝစီဒုစရိ တေန၊
ဝစီ ဒုစရိုက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံ ကုန်သော၊ မနောဒုစရိ တေန။
မနောဒုစရိုက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ အရိယာနံ၊ ထုရားအ
စရှိသောအရိယာတို့ကို၊ ဥပဝါဒကာ၊ စွပ်စွဲဆဲရေးတတ်ကုန်သော၊ မိစ္ဆာ
ဒိဋ္ဌိကာ၊ ဖောက် ပြန်သော အမြင်ရှိကုန်သော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကမ္မ သမာ ဒါနာ၊
ဖောက်ပြန်သော အမြင်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် မြို့ရွာယူအပ်သောအ

တိကနိပါတ်-ဘတိယဝဂ်၊

ဇူးထူးသောအကုသိုလ်ကံရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်
 အပ်ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊
 ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရထား၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြား၊ ဓမ္မကာလန္တံ၊ အပါ
 ယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသဖြင့်လားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊
 ပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဝဒါမိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 တု ဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပဋ္ဌမဒိဋ္ဌသုတ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤအ
 နက်သဘောကို၊ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝဏ္ဏ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏။ အဘယောကေ၊ ဤသောက၌၊ ဝိစ္ဆာမနံ၊ မကောင်း
 သောဝိတ်ကို၊ ပဏိဝေယ၊ မသင့်သောအားဖြင့်ထား၍၊ ဝိစ္ဆာဝါစံ၊ မကောင်း
 သောစကားကို၊ အဘာထိယ၊ ဆို၍၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဝိစ္ဆာကမ္မာနိ၊ မ
 ကောင်းသောကံတို့ကို၊ ကတ္တံ၊ ပြု၍၊ ဣဝ၊ ဤလူတို့၌၊ ဇီဝိတေ၊ အသက်
 သည်၊ အပ္ပတ္တိံ၊ တိုလျက်၊ အပ္ပသုတေ၊ နည်းသောအကြားအမြင်ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ အပုညကရော၊ မကောင်းမှုကိုပြုထေ့ရှိသော၊ ဒုပ္ပညော၊ နည်းသောပ
 ဉ္ဈာရှိသော၊ သောဝုပ္ပဏော၊ ထိုဝုပ္ပိလ်သည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊
 ဘေဒါ၊ ဝွန်ခြင်းကြောင့်၊ မရထား၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြား၊ ဓမ္မကာလန္တံ၊ နိရယံ၊
 ငရဲသို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝဏ္ဏ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဝုပ္ပတိံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယန္တိ၊ အညော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂ
 ဝဏ္ဏ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေ
 မယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋ္ဌမဒိဋ္ဌ
 သုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝဏ္ဏ၊ ထုန်းထော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပံယိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤဒုတိယဒိ
 ဋ္ဌသုတ်ကိုမေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရ
 လိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ကာယသုစရိတေန၊
 ကာယသုစရိတ်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝစီသုစရိတေန၊ ဝစီ
 သုစရိတ်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ မနောသုစရိတေန၊ မနောသုစ
 ရိတ်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ အရိယာနံ၊ တရားအစရှိသောအရိ
 ယာတို့ကို၊ အနုပဝါဒကာ၊ မစွပ်စွဲမဆဲရေးထတ်ကုန်သော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊
 ကောင်းသောအယူရှိကုန်သော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊ ကောင်းသောအ

ဣဒါဂုဏ်ပါဠိတော်နိဿယ

မြင်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်မြိစ္စာယူအပ်သောအထူးထူးသောကုသိုလ်
 ကံရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊
 ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊
 မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းသောသူတို့၏
 ထားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂဇောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ တံခေါပနဝစနံ၊ ထိုစကားကိုထည်း၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ အ
 ဉ္ဇဿ၊ တပါးသော၊ သမဏဿဝါ၊ ရဟန်းမှထည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏဿဝါ
 ပုစ္ဆာ၊ မှထည်းကောင်း၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မယာ၊ ငါတု
 ရားသည်၊ ကာယသုစရိတေ၊ ကာယသုစရိုက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်
 သော၊ ဝစီသုစရိတေန၊ ဝစီသုစရိုက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ မ
 နောသုစရိတေန၊ မနောသုစရိုက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ အရိ
 ယာနံ၊ တုရားအစရှိသော အရိယာတို့ကို၊ အနုပဝါဒကာ၊ မစွပ်စွဲမဆဲရေး
 တတ်ကုန်သော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊ ကောင်းသောအမြင်ရှိကုန်သော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ
 ကမ္မသမာဒါနာ၊ ကောင်းသောအမြင်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်မြိစ္စာယူ
 အပ်သောအထူးထူးသောကုသိုလ်ကံရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊
 ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်ဖော်မှု အပ်ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယ
 ဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊
 အခြားမဲ့ ကာလ၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းသော သူတို့၏ ထားရာ ဖြစ်သော၊
 သဂ္ဂဇောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဝဒါမိ၊ ဟော
 တော်မူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မယာ၊ ငါတု
 ရားသည်၊ ယဒေဝ၊ အကြင်စကားကိုလျှင်၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဉာထံ၊ ထိ
 အပ်၏။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်၏။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဝိဒိတံ၊ ထင်
 စွာထိအပ်၏။ ထဒေဝ၊ ထိုစကားကို သာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါတုရား သည်၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ကာယသုစရိတေန၊ ကာယ
 သုစရိုက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝစီသုစရိတေန၊ ဝစီသုစ
 ရိုက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ မနောသုစရိတေန၊ မနောသုစရိုက်
 နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ အရိယာနံ၊ တုရားအစရှိသော အရိယာ
 တို့ကို၊ အနုပဝါဒကာ၊ မစွပ်စွဲမဆဲရေး တတ်ကုန်သော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊
 ကောင်းသောအမြင်ရှိကုန်သော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊ ကောင်းသောအ
 မြင်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်မြိစ္စာယူအပ်သောအထူးထူးသောကုသိုလ်
 ကံရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်ဖော်မှုအပ်ကုန်၏။ တေသ

ဣဒါ သတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်း
 ကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းသော
 သူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂဇယာကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထိ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဒုတိယဒိဋ္ဌသုတ်
 ၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ ဣဓေယာကေ၊ ဤလောက၌၊ သမ္မာမနံ၊
 ကောင်းသော စိတ်ကို၊ ပဏိဓာယ၊ အသင့်အားဖြင့် ထား၍၊ သမ္မာဝါဝံ၊
 ကောင်းသောစကားကို၊ အဘာထိယ၊ ဆို၍၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ သမ္မာက
 မ္မာနိ၊ ကောင်းသော ကံတို့ကို၊ ကတ္တာန၊ ပြု၍၊ ဣဓ၊ ဤလူ့သံ့၌၊ ဇိဝိတေ၊ အ
 သက်သည်၊ အပ္ပတ္တိံ၊ တိုလတ်သော်၊ ဗဟုသုတော၊ များသောအကြားအမြင်
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုညကရော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုပြုလေ့ရှိသော၊ သပ္ပညော၊
 ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သောပုဂ္ဂဇယော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်
 ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ကာ
 လ၌၊ သဂ္ဂဇယာကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယ မိအတ္ထော၊
 ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်
 ၍၊ ။ ဣတိ၊ ဤလျှင်ဒုတိယဒိဋ္ဌသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ သုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံ၊ သုတ္တံ၊ ဤနိဿရဏ
 သုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရ
 လိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နိဿရဏိယာ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းနှင့်
 ဟဉ္ဇကုန်သော၊ ဝေတုယော၊ ဝေတံတို့သည်၊ ဣမာတိ၊ ဤသုံးပါးတို့
 တည်း၊ ကတမာတိ၊ သော၊ အထယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ ယဒိဒံယံ၊ အနံ၊ အ
 ကြင်ပဋ္ဌမဈာန်ဟုဆိုအပ်သောနေက္ခမသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ၊ နေက္ခမံ၊ ဤပဋ္ဌ
 မဈာန်ဟုဆိုအပ်သောနေက္ခမသည်၊ ကာမာနံ၊ ကိလေသာကာမဝတ္ထု၊ ကာ
 ကာမတို့မှ၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယဒိ
 ဒံယံ၊ အနံ၊ အကြင်အရူပဈာန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ၊ အရူပံ၊ ဤအရူပ
 ဈာန်သည်၊ ဂူပါနံ၊ ဂူပါဝဂ်ဘုရားတို့မှ၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်း

ဣတိဝုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ယေခါပနကိဗ္ဗိယံ၊ အကြင်အလုံးရံသော၊ ဘုထံ၊ဖြစ်
 သော၊သင်္ခတံ၊အကြောင်းတရားတို့သည်တကွဖြစ်စေအပ်သော၊ပဋိပ္ပသရ
 ပ္ပန္တံ၊အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သောတရားသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။ နိရောဓော၊နိဗ္ဗာန်
 သည်၊အဿ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော တရားမှ၊နိဿယေ၊ထွက်
 မြောက်ကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ နိဿယေ၊ထွက်
 ယာ၊ထွက်မြောက်ကြောင်းနှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ဓာတုယော၊ဓာတ်တို့သည်။
 ဣမာနိခေါတိသော၊ဤသုံးပါးတို့လျှင်တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဇေမတ္ထံ၊ဤအ
 နက်ကို၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ထိုနိ
 သာရဏသုတ်၌၊ ဇေံ၊ဤအနက်သဘောကို၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ဝုတ္တတိ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ သဗ္ဗဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊အာ
 တာပီ၊ကိလေသာတို့ကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသော၊ယောအရိယသာ
 ဝကော၊အကြင်အရိယာသာဝကသည်၊ကာမနိဿရဏံ၊ကာမတို့မှထွက်
 မြောက်သောအခြင်းအရာကို၊ ဥတွာ၊သိ၍၊ ရူပါနံ၊ရူပါဝစရတရားတို့မှ၊အ
 တိက္ကမဉ္စ၊လွန်ကြောင်းဖြစ်သောအရူပါဝစရချာန်ကိုလည်း၊ဥတွာ၊သိ၍၊သ
 ဗ္ဗသင်္ခါရသမထံ၊ခပ်သိမ်းသော သင်္ခါရတရားတို့၏ငြိမ်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်
 သို့၊ဗုဿံ၊အာရုံပြုသော အာ မြင့်ရောက်ပြီး၊သဗ္ဗဒေဝော၊ ကောင်းစွာမြင်ပြီး
 သော၊သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်။ ဝေ၊စင်စစ်၊ယတော၊အ ကြင်ကြောင့်၊
 ကာမနိဿရဏာဒိ၊ကာမတို့မှထွက်မြောက်သော အခြင်းအရာသည်တို့
 ကို၊ဇာနာတိ၊သိ၏။ တတော၊ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ထိုကာမသည်တို့၌၊ဝိရုဓ
 တိ၊သရဇ္ဈေဒအစွမ်းဖြင့်လွတ်၏။အဘိညာဝေါ၊သိလော၊မြောက်ချမြောက်
 သောအဘိညာဉ်ကိုပြီးစေအပ်ပြီးသော၊ သန္တော၊ရာဂစသော ကိလေသာ
 တို့မှငြိမ်းပြီးသော၊သောရနိ၊ထိုရဟန်းသည်။ ဝေ၊စင်စစ်၊ယောဂါတိဂေါ၊
 လေးပါးသောယောဂကိုလွန်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝုတ္တတိ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ။အယဇိအတ္ထော၊ဤအ
 နက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝုတ္တော၊ဟောတော်မူအပ်
 ၏။ဣတိ၊ဤသို့၊မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊သုတံ၊ကြားရလိုက်၏။ဣ
 တိ၊ဤလျှင်တတိယနိဿရဏသုတ်အပြီးလည်း။

ဘဂဝတာ၊ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေံသုတ္တံ၊ဤရူပသုတ်
 ကို၊ မေမယာ၊အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊သုတံ၊ကြားရလိုက်၏။

တိကနိပါတ်-တတိယဝဂ်။

ဘိက္ခုဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ ရူပေတိ၊ ရူပါဝစရတရားတို့ထက်၊ အရူပါ၊ အရူပါဝစရတရားတို့သည်၊ သန္တတရား၊ အလွန်ငြိမ်သက်ကုန်၏၊ အရူပေတိ၊ အရူပါဝစရတရားတို့ထက်၊ နိရောဓော၊ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်၊ သန္တတရော၊ အလွန်ငြိမ်သက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယေမတ္တံ၊ ကိုအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေ၊ ဝါဒိန်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရူပသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယေစသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ ရူပပဂါ၊ ရူပထံသို့ ကပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေစသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ အရူပဋ္ဌာယိနံ၊ အရူပထံ၌တည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ နိရောဓံ၊ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ အပ္ပဇာနန္တာ၊ မထိကုန်သောကြောင့်၊ ဝုပ္ပတ္တံ၊ တဘန်ဖြစ်ခြင်းသို့၊ အာဂန္တာရော၊ ရောက်ရကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေစ၊ အကြင်အိရိယာသာဝကတို့သည်ကား၊ ရူပေ၊ ရူပါဝစရတရားတို့ကို၊ ပရိညာယံ၊ ပိုင်းခြားထုတ်ထိကုန်၍၊ အရူပေသု၊ အရူပထံတို့၌၊ အသဗ္ဗိဘာ၊ မတည်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိရောဓေ၊ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၌၊ ဝိရုဗ္ဗန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏၊ ဧတေနာ၊ ထိုအိရိယာသာဝကတို့သည်၊ မဂ္ဂုဟာယိနေ၊ သေခြင်းကိုချန်ရစ်ခဲ့ကုန်ပြီ၊ အနာသဒေါ၊ ကင်းပြီ၊ သောအာသဝေါ၊ ရှိတော်မူသော၊ သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်၊ အမတံ၊ သေခြင်းမရှိသော၊ နိရူပမိံ၊ ကင်းသော ဥပမိဂါ၊ ဥပမိပမိနိ၊ သင်္ဂု၊ ဥပမိကိုစွန့်ရာဖြစ်သော၊ ဓာတု၊ နိဗ္ဗာန်ဓာတ်ကို၊ ဗုဒ္ဓိယိတွာ၊ တွေ့တော်မူ၍၊ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော၊ ဝိရုဓံ၊ ကင်းသော၊ မြူရှိသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကတ္တာ၊ ချက်မှောက်ပြု၍၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယမိစ္ဆိ၊ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တရူပသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ တုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံ၊ သုတ္တံ၊ ဤဝုတ္တသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ တိက္ခဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ လောကဗ္ဗိ၊ လောက၌၊ ယယော၊ သုံးယောက်ကုန်

ဣတိဂုဏ်ပါဠိကောသိနိဇ္ဈာနံ

သော၊ ပုတ္တော၊ သားတို့သည်။ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ တယော
သုံးယောက်တို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယံသည်တို့နည်း။ အတိဇာတော၊ မိမိ
၏ဂုဏ်တို့ဖြင့် အဓိအာဘ ဣကိုလွန်၍ ဖြစ်သောသားလည်းကောင်း၊ အနု
ဇာတော၊ မိမိ၏ဂုဏ်တို့ဖြင့် အဓိအာဘတို့အားလျော်စွာဖြစ်သောသားလည်း
ကောင်း၊ အဝဇာတော၊ မိမိ၏ဂုဏ်တို့ဖြင့် အဓိအာဘတို့အောက်ယုတ်၍ဖြစ်
သောသားလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့ထည်း။ ဘိက္ခ
ဂေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယံသို့လျှင်၊ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အတိဇာတော
မိမိ၏ဂုဏ်တို့ဖြင့် အဓိအာဘတို့ကိုလွန်၍ဖြစ်သောသားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
သနည်း။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤလောက၌၊ ပုတ္တဿ၊ သား၏။ မာတာပိ
တဇော၊ အဓိအာဘတို့သည်။ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားကို။ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကိုပယ်
ပျောက်၍ကောင်းကျိုးစီးပွားကိုစိရင်တတ်၏ဟူ၍။ နဂတာ၊ မထိကုန်သည်
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကိုပယ်ပျောက်
၍ကောင်းကျိုးစီးပွားကိုစိရင်တတ်၏ဟူ၍။ နဂတာ၊ မထိကုန်သည်။ ဟော
န္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သံစံ၊ သံဃာကို။ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကိုပယ်ပျောက်
၍ကောင်းကျိုးစီးပွားကို စိရင်တတ်ကုန်၏ဟူ၍။ နဂတာ၊ မထိကုန်သည်။
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပါတာဟိ၊ ပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွဲချခြင်းမှ၊ အ
ပ္ပဗ္ဗိရိတော၊ မကြဉ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည်
ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေးအပ်သောသူ၏ ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ အပ္ပဗ္ဗိရိတော၊
မကြဉ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကာမေသု၊ ကာမတို့၌၊ မိစ္ဆာစာဇော၊
မှားသောအကျင့်မှ၊ အပ္ပဗ္ဗိရိတော၊ မကြဉ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ရ
သာဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ အပ္ပဗ္ဗိရိတော၊ မကြဉ်ကုန်
သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သုရာမေရယမဇ္ဇ ပမာဒဉ္စာနာ၊ သေအရက်ဟု
ဆိုအပ်သောယစ်ခြင်းမှေးထူခြင်း၏အကြောင်းမှ၊ အပ္ပဗ္ဗိရိတော၊ မကြဉ်
ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒုသီလော၊ သီလမရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ပါပဓမ္မာ၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏။ နေသံ၊ ထိုအဓိအာဘတို့၏၊ ပုတ္တောစ၊ သားသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓံ ဘုရားကို။ သရ
ဏံ၊ မကောင်းကျိုးကို ပယ်ပျောက်၍ ကောင်းကျိုးစီးပွားကို စိရင်တတ်၏
ဟူ၍၊ ဂတော၊ သိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြင့်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သရဏံ၊ မကောင်း
ကျိုးကိုပယ်ပျောက်၍ကောင်းကျိုးစီးပွားကိုစိရင်တတ်၏ဟူ၍၊ ဂတော၊ သိ
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံစံ၊ သံဃာကို။ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကိုပယ်
ပျောက်၍ကောင်းကျိုးစီးပွားကိုစိရင်တတ်၏ဟူ၍၊ ဂတော၊ သိသည်။ ဟောတိ

တိကနိပါတ်-တတိယဝဂ်။

ဖြစ်၏။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုထွင်စွာချခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဒိန္နဒါနာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သောသူ၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမေသု၊ ကာမတို့၌၊ ဝိစ္စာစာရာ၊ မှားသော အကျင့်မှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရသာဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သူရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ၊ သေအရက်ဟု ဆိုအပ်သော ယစ်ခြင်းမှေ့ထော့ခြင်း၏ အကြောင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝီလဝါ၊ ဝီလဝါသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကဏ္ဍာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသောသဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အတိဇာတော၊ မိမိ၏ဂုဏ်တို့ဖြင့်မိဘတို့ကိုထွန်၍ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ့်သို့လျှင်၊ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အနုဇာတော၊ မိမိ၏ဂုဏ်တို့ဖြင့်မိဘတို့အားထော့စွာဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ဣမံ၊ ဤသောက၌၊ ပုတ္တဿ၊ သား၏။ မာတာပိတဇရာ၊ အမိအဘတို့သည်။ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားကို။ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကို ပယ်ပျောက်၍ကောင်းကျိုးစီးပွားကိုစိရင်တတ်၏ဟူ၍။ ဂတာ၊ သိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကိုပယ်ပျောက်၍ ကောင်းကျိုးစီးပွားကိုစိရင်တတ်၏ဟူ၍။ ဂတာ၊ သိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သံဗံ၊ သံဃာကို။ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကို ပယ်ပျောက်၍ကောင်းကျိုးစီးပွားကိုစိရင်တတ်၏ဟူ၍။ ဂတာ၊ သိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုထွင်စွာချခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဒိန္နဒါနာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်မပေးအပ်သောသူ၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကာမေသု၊ ကာမတို့၌၊ ဝိစ္စာစာရာ၊ မှားသော အကျင့်မှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ရသာဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သူရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ၊ သေအရက်ဟုဆို အပ်သော ယစ်ခြင်းမှေ့ထော့ခြင်း၏အကြောင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝီလဝဉ္စော၊ ဝီလဝါကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကဏ္ဍာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသောသဘောရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုအမိအဘတို့၏၊ ပုဒတ္တာပိ၊ သားသည်လည်း။ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားကို။ သရဏံ၊ မကောင်း

ကျိုးကို ပယ်ပျောက်၍ကောင်းကျိုးစီးပွားကိုစီရင်တတ်၏ဟူ၍၊ ဂတော၊ သိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကိုပယ်ပျောက်၍ကောင်းကျိုးစီးပွားကိုစီရင်တတ်၏ဟူ၍၊ ဂတော၊ သိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကို ပယ်ပျောက်၍ကောင်းကျိုးစီးပွားကို စီရင်တတ်၏ဟူ၍၊ ဂတော၊ သိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းမှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနိန္ဒာဒါနာ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေးသောသူ၏ ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာမေသုကာမတိန္ဒိ၊ မိစ္ဆာစာရာ၊ မှားသောအကျင့်မှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရုသာဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကလျာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသောဘောဂါသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဝေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ အဝဇာဓော၊ မိမိ၏ဂုဏ်တို့ဖြင့်အမိအဘတို့အားလျော်စွာဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဗ္ဗ၊ အသို့လျှင်၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ အဝဇာဓော၊ မိမိ၏ဂုဏ်တို့ဖြင့် အမိအဘတို့အောက်ယုတ်၍ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤလောက၌၊ ပုတ္တံ၊ သား၏၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ တရားကို၊ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကိုပယ်ပျောက်၍ ကောင်းကျိုးစီးပွားကိုစီရင်တတ်၏ဟူ၍၊ ဂတော၊ သိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကိုပယ်ပျောက်၍ ကောင်းကျိုးစီးပွားကိုစီရင်တတ်၏ဟူ၍၊ ဂတော၊ သိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကိုပယ်ပျောက်၍ကောင်းကျိုး စီးပွားကို စီရင်တတ်၏ဟူ၍၊ ဂတော၊ သိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းမှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အနိန္ဒာဒါနာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်မပေးအပ်သောသူ၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကာမေသုကာမတိန္ဒိ၊ မိစ္ဆာစာရာ၊ မှားသောအကျင့်မှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ရုသာဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သူဒုဂ္ဂေ၊ မမှန်မာဓမ္မာနာ၊ သေအရက်ဟုဆိုအပ်သောပတ်ခြင်းမှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိလဝန္တော၊ သိသဂါကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ကသျှာဏဓမ္မာ၊ ကောင်းသောသဘောရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နေသံ၊ ထိုအခါအဘတို့၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ တုရားကို၊ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကိုပယ်ပျောက်၍ ကောင်းကျိုးစီးပွားကိုစိမ့်ထုတ်၏ဟူ၍၊ နဂတော၊ မသိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကိုပယ်ပျောက်၍ ကောင်းကျိုးစီးပွားကို စိမ့်ထုတ်ဟူ၍၊ 'နဂတော၊ မသိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သံစံ၊ သံစာကို၊ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကိုပယ်ပျောက်၍ ကောင်းကျိုးစီးပွားကိုစိမ့်ထုတ်၏ဟူ၍၊ နဂတော၊ မသိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုထွင်စွာချခြင်းမှ၊ အပ္ပဗ္ဗိရိတော၊ မကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်မပေးအပ်သောသူ၏ဥစ္စာကိုနိုးယူခြင်းမှ၊ အပ္ပဗ္ဗိရိတော၊ မကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာမေ သျှ၊ ကာမတို့၌၊ ဝိစ္စာစာရာ၊ မှားသောအကျင့်မှ၊ အပ္ပဗ္ဗိရိတော၊ မကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါသဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ အပ္ပဗ္ဗိရိတော၊ မကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သူရာမေရယမဇ္ဈာမဒဗ္ဗာနာ၊ သေအရက် ဟုဆိုအပ်သော ယစ်ခြင်း ဝေဒဏေဝုခြင်း၏ အကြောင်းမှ၊ အပ္ပဗ္ဗိရိတော၊ မကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုဿိဇေယျာ၊ ထိသမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါပဓမ္မော၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ အဝဇာတော၊ မိမိ၏ ဂုဏ်တို့ဖြင့် အခါအဘတို့ အောက်ယုတ်၍ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေတယောပုတ္တော၊ ဤသုံးယောက်သောသားတို့သည်၊ ယောကတ္ထိံ၊ ယောကဋ္ဌံ၊ သန္တောဝံ၊ ဝိန္နာမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တပ္ပ၊ ထိုပုတ္တသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ပုဂ္ဂဟိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အတိဇာတံ၊ အတိဇာတဖြစ်သော၊ ပုတ္တဉ္စ၊ သားကို လည်းကောင်း၊ အနုဇာတံ၊ အနုဇာတဖြစ်သော၊ ပုတ္တဉ္စ၊ သားကို လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိဘာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဣန္ဒြိယန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏၊ ယောပုတ္တော၊ အကြင်သားသည်၊ ကုဗဂန္ဓနော၊ အမျိုး၏ အကျင့်ကို ပျက်ထုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အဝဇာတံ၊ အဝဇာတဖြစ်သော၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ ပဏ္ဍိဘာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ နဣန္ဒြိယန္တိ၊ အလိုမရှိကုန်၊ ယောကတ္ထိံ၊ ယောကဋ္ဌံ၊ ဧထေခေါပုတ္တော၊ ဤသုံးယောက်သော သားတို့သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတော၊ ဤသုံးယောက်မှ၊ ရိဒိ

ဣတိဂုတပါဠိထော်နိဿယံ။

ရက္ခာ၊ လွတ်ကုန်သော၊ ပုတ္တနာမ၊ သားတို့မည်သည်ကား၊ နုတ္တိ၊ မရှိကုန်၊
 ဣမေ သုပန၊ ဤသုံးယေဝံသောသားတို့တွင်ကား၊ ယေပုတ္တာ၊ အကြင်သား
 တို့သည်၊ ဥပါသကာ၊ ရတနာသုံးပါးသို့ မည်းကပ်တတ်ကုန်သည်၊ သဒ္ဓါ၊
 သဒ္ဓါခြင်းရှိကုန်သည်၊ သီးလန၊ ထိလနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံကုန်သည်
 ဝဒညူ၊ သူတောင်းစားတို့၏အလိုကိုထိတတ်ကုန်သည်၊ ဝိတမန္တေရာ၊ ကင်း
 သောဝန်တို့ခြင်းရှိကုန်သည်၊ သုဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေပုတ္တာ၊ ထိုသားတို့
 သည်၊ အတ္တစနာ၊ တစ်ခုနက်သောတိပ်တိုက်မှ၊ မုတ္တော၊ လွတ်သော၊ စန္ဒော၊
 လသည်၊ ဝိရောစတိဣဝ၊ ထင်တယ်သကဲ့သို့၊ ပရိသာသု၊ ပရိသတ်တို့၌၊ ဝိ
 ရောစသေ၊ တင်တယ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝု
 စ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယဒ္ဓိအတ္တော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝဒတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမ
 ယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စမပုတ္တ
 သုတ်အပြီးတည်း။

ဘဂဝတာ၊ ဘုရားတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတော၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော
 မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧဝံသုတ္တံ၊ ဤအရဋ္ဌိ
 သုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်
 ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၊ ဝေကာတ္ထိ၊ ထောင့်၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနေ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ က
 တမေကယော၊ အဘယ်သုံးယောက်တို့နည်း၊ အရဋ္ဌိကသမော၊ မရွာသော
 ခိုဗန်းနှင့်တူသောသူလည်း၊ တယောကံ၊ ပဒေသဝသယိ၊ အစိတ်မျှသာရွာသော
 ခိုဗန်းနှင့်တူသော သူလည်း၊ တယောကံ၊ သဗ္ဗတ္တာဘိဝသယိ၊ ထပြိုင်နက်ရွာ
 သောခိုဗန်းနှင့်တူသော သူလည်း၊ တယောကံ၊ ဣတိဣမေတယော၊ ဤသုံး
 ယောက်တို့သည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ပုဂ္ဂဿ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အရဋ္ဌိကသမော၊ မရွာသော ခိုဗန်းနှင့်တူသောသူသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့
 သော၊ ပုဂ္ဂဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗေသညေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်
 သော၊ သမထဗြဟ္မဏကပထဒ္ဓိကဝဏိပ္ပကယာစကာနံ၊ ရဟန်းပုတ္တော၊ သူ
 ဆင်းရဲရှိကွာကုန်သောသူခရီးသွားပုန်းတောင်းယာစကာတို့အား၊ အနံ၊ ထ
 မှင်းကို၊ ပါနံ၊ အပျော်ကို၊ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို၊ ယာနံ၊ ယာဉ်ကို၊ မာလာဂန္ဓံ၊ ပန်းနံ
 သာကို၊ ဝိလေပနံ၊ နံ့သာပျောင်းကို၊ သေယျာဝသထပစ္စိပေယျံ၊ အိပ်ရာနေရာ

ထိကနိပါတ်-ထတိယဝဂ်၊

ကျောင်းသင်္ကန်းဆီမီးကို၊ ဒါတာ၊ပေးလှူတတ်သည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ဤသို့လျှင်၊ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဝုဋ္ဌိကသမော၊မရွာသော ခိုလှမ်းနှင့်တူသော သူသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ကထဉ္စ၊အဘယ်သို့လျှင်၊ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ပဒေသဝသီ၊အစိတ်မျှသာရွာသောခိုလှမ်းနှင့်တူသောသူသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ဤထောကဋ္ဌ၊ ဧကစ္စော၊အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဧကစ္စာနံ၊အချို့ကုန်သော၊သမဏဗြာဟ္မဏကပဏဒ္ဓိကဝဏိပ္ပကယာစကာနံ၊ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်များသူဆင်းရဲဒုက္ခကုန်သော သူခရီးသွားဖုန်းတောင်းယာစကာတို့အား၊ အနံ၊ထမင်းကို၊ ပါနံ၊အပျော်ကို၊ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို၊ ယာနံ၊ ယာဉ်ကို၊မာဏဂန္ဓံ၊ပန်းနံသာကို၊ ဝိလေပနံ၊နံသာပျောင်းကို၊ သေယျာဝသထပဒိပေယျံ၊ အိပ်ရာ နေရာ ကျောင်းသင်္ကန်း ဆီမီးကို၊ ဒါတာ၊ပေးလှူတတ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဧကစ္စာနံ၊အချို့ကုန်သော၊သမဏဗြာဟ္မဏကပဏဒ္ဓိကဝဏိပ္ပကယာစကာနံ၊ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်များသူဆင်းရဲဒုက္ခကုန်သောသူခရီးသွားဖုန်းတောင်းယာစကာတို့အား၊အနံ၊ထမင်းကို၊ ပါနံ၊အပျော်ကို၊ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို၊ယာနံ၊ယာဉ်ကို၊မာဏဂန္ဓံ၊ပန်းနံသာကို၊ ဝိလေပနံ၊နံသာပျောင်းကို၊ သေယျာဝသထပဒိပေယျံ၊ အိပ်ရာနေရာ ကျောင်းသင်္ကန်းဆီမီးကို၊ဒါတာ၊ပေးလှူတတ်သည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ဤသို့လျှင်၊ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ပဒေသဝသီ၊အစိတ်မျှသာရွာသောခိုလှမ်းနှင့်တူသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ကထဉ္စ၊အဘယ်သို့လျှင်၊ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊သဗ္ဗတ္ထာဘိဝသီ၊ တပြိုင်နက်ရွာသောခိုလှမ်းနှင့်တူသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဣဓ၊ဤထောကဋ္ဌ၊ဧကစ္စော၊အချို့သော၊ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗေသညေဝ၊ အထုံးရံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ သမဏဗြာဟ္မဏကပဏဒ္ဓိကဝဏိပ္ပက ယာစကာနံ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်များသူဆင်းရဲဒုက္ခကုန်သောသူခရီးသွားဖုန်းတောင်းယာစကာတို့အား၊ အနံ၊ထမင်းကို၊ပါနံ၊အပျော်ကို၊ ဝတ္ထံ၊အဝတ်ကို၊ ယာနံ၊ယာဉ်ကို၊မာဏဂန္ဓံ၊ပန်းနံသာကို၊ ဝိလေပနံ၊ နံသာပျောင်းကို၊ သေယျာဝသထပဒိပေယျံ၊ အိပ်ရာနေရာကျောင်းသင်္ကန်းဆီမီးကို၊ဒေတိ၊ပေးလှူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထာဘိဝသီ၊တပြိုင်နက်ရွာသောခိုလှမ်းနှင့်တူသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဣဓ၊ခေါတယောပုဂ္ဂလော၊ဤသုံးယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ဧထာကတ္ထိ၊ထောကဋ္ဌ၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဧထမတ္ထံ၊ဤအ

ဣတိဝုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

နက်သဘောကို၊ ဘဏဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ ပိန္နဲတော်မူ၏၊ တ
 ဣ၊ ထိုအပုဋ္ဌိသုတ်၌၊ ဇေ၊ ဤအနက် သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယောပုဂ္ဂလော၊
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမဏော၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ပဝါရေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်၍၊
 ထဒ္ဓါန၊ ရ၍၊ အန္တဉ္စ၊ ဆွမ်းကို ထည်းကောင်း၊ ပါနဉ္စ၊ အပျော်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဘောဇနဉ္စ၊ စားဘွယ်ကို ထည်းကောင်း၊ နသံဝိဘဇ္ဇတိ၊ မဝေ
 တန၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပဝါရေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်၍၊ ထဒ္ဓါန၊ ရ၍၊ အန္တဉ္စ၊
 ဆွမ်းကို ထည်းကောင်း၊ ပါနဉ္စ၊ အပျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇနဉ္စ၊
 စားဘွယ်ကို ထည်းကောင်း၊ နသံဝိဘဇ္ဇတိ၊ မဝေတန၊ ကပထဒ္ဓိကဝ
 နိဗ္ဗဏော၊ သူဆင်းရဲ ခဏိသွား ဖုန်းတောင်းယာစကားတို့ကို၊ ပဝါရေတွာ၊
 ဘိတ်၍၊ ထဒ္ဓါန၊ ရ၍၊ အန္တဉ္စ၊ ထမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနဉ္စ၊ အပျော်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇနဉ္စ၊ စားဘွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ နသံဝိဘဇ္ဇတိ၊
 မဝေတန၊ တံတာဒိသံ၊ ထိုသို့အလွန်ဝန်တိုသော၊ ပရိသာဝဇ္ဇံ၊ ပရိသတ်
 ကိုပျက်ဆီးတတ်သော၊ နံ၊ ထိုယောကျ်ားယုတ်ကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ အပုဋ္ဌိကသ
 မောတိ၊ မရွာသောရိပ်းနှင့်တူသောသူဟူ၍၊ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊
 အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧကေစ္စာနံ၊ အချို့
 ကုန်သောသူတို့အား၊ နဒေတိ၊ မပေး၊ ဧကေစ္စာနံ၊ အချို့သောသူတို့အား၊ ပဝ
 ဇ္ဇေထိ၊ ပေး၏၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ပဒေသဝဿတိ၊ အချို့
 မှုသာရွာသောရိပ်းနှင့်တူသောသူဟူ၍၊ မေဓာဝိနော၊ ပညာရှိကုန်သော၊
 ဇနာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ သုဘိက္ခဝါစော၊
 ဝပြောသောစကားရှိသော၊ သဗ္ဗဘူတာနုကမ္မကော၊ ခပ်ထိမ်းသောသတ္တဝါ
 တို့ကိုမြတ်နိုးတတ်သော၊ ဝရိသော၊ ယောကျ်ားမြတ်သည်၊ အာမောဒမာ
 နော၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ၊ ပကိရေတိ၊ ဖြန့်ကြဲ၏၊ ဒေထဒေတာတိ၊ ပေးလှူ
 ကုန်ပေးလှူကုန်ဟူ၍၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏၊ မေစော၊ ရိပ်းကြီးသည်၊ ပဌမံ
 ဂှေးဦးစွာ၊ မန္တနိစောသေန၊ ဖြည်းဖြည်းစွာသောအသံဖြင့်၊ ထနယိတွ၊ ကျိုး
 ၍၊ ပုန၊ တတန်၊ သကထနဒိကန္ဓရာနိ၊ အထုံးရံသောမြစ်ချောင်းတို့ကို၊ ဧကနိ
 န္နာဒံ၊ တပြိုင်နက်သောပဲ့တင်သံကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုလျက်၊ ဂဇ္ဇယိတွာ၊
 ကျိုး၍ သာလျှင်၊ ပဝဿတိယထာ၊ ရွာသကဲ့သို့၊ တထံပ၊ ကုန်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ နိနဉ္စ၊ ချိုင့်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါရိနာ၊ ရေဖြင့်၊ အဘိသန္ဓဇ္ဇော၊ အနံ့
 စွတ်စေလျက်၊ ပုရေတိယထာ၊ ပြည့်စေသကဲ့သို့၊ ဇေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်၊
 ဣ၊ ဤသောက၌၊ ဧကေစ္စာ၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တာဒိသော

တိကနိပါတ်-တတိယဝဂ်၊

ထိုသို့အနံ့ရှာသောရိပ်စားနှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဥစ္စာနာဓိဂတံ၊ ဝိပိလုံ့လ၏ အစွမ်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအသုံးဖြင့်၊ အနုလသော၊ မပျင်းရိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ မဗ္ဗေန၊ ထေးသဖြင့်၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ သံဟရိတွာနုဆည်းဘူး၍၊ တံနိဗ္ဗက္ကေန၊ ထိုဥစ္စာဖြင့်ဖြစ်သော၊ အနုပါနေနံ၊ ထမင်းအပျော်ဖြင့်၊ သမ္ပက္ကေ၊ ရောက်လာကုန်သော၊ ဝနပ္ပကေ၊ သူတောင်းစားတို့ကို၊ သမ္ပ၊ ကောင်းစွာ၊ တပေတိ၊ ရောင့်ရဲပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယဒ္ဓိအက္ကော၊ ဤအနက်ကိုထည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝုဗ္ဗိသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော။ အရံ၊ ဘဝ၊ ကိလေသဒဏ်မှတစ်ဆင့်ပေးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသတ္တံ၊ ဤသုခသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမာနိတိဏိသုခါနိ၊ ဤသုံးပါးသောချမ်းသာတို့ကို၊ ပတ္ထယမာနော၊ တောင့်တသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ သီလံ၊ သီလကို၊ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရှောက်၏။ ကတမာနိတိဏိ၊ အတယ်သုံးပါးသောချမ်းသာတို့ကို၊ ပတ္ထယမာနော၊ တောင့်တသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ သီလံ၊ သီလကို၊ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရှောက်သနည်း။ မေ၊ ငါ့အား၊ ပသံသာ၊ ပြီးပွမ်းခြင်းတို့သည် အာနန္ဒန္တု၊ ရောက်လာစေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္ထယမာနော၊ တောင့်တသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ သီလံ၊ သီလကို၊ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရှောက်၏။ မေ၊ ငါ့အား၊ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်တို့သည်၊ ဥပပဇ္ဇန္တု၊ ဖြစ်လာစေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္ထယမာနော၊ တောင့်တသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ သီလံ၊ သီလကို၊ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရှောက်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ သေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ သဂ္ဂထောက်၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပဇ္ဇိသာမိ၊ ဖြစ်ရလို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္ထယမာနော၊ တောင့်တသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ သီလံ၊ သီလကို၊ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရှောက်၏။ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးသောချမ်းသာတို့ကို၊ ပတ္ထယမာနော၊ တောင့်တသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ သီလံ၊ သီလကို၊ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရှောက်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမာနိခေါတိဏိသုခါနိ၊ ဤသုံး

ဣတိဂုဏ်ပါဠိတော်နိဿယ။

ပါးသောချမ်းသာတို့ကိုလျှင်၊ ပတ္တယမာနေ၊ တောင့်တသော၊ ပတ္တိတော၊ ပညာရှိသည်၊ ဘိလံ၊ ဘိလကို၊ ရက္ခယျ၊ စောင့်ရှောက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတမတ္တံ ဤအနက်ကို၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါစ၊ ဝိနိတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုခသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော် မူအပ်၏။ ပဝံသဉ္စ၊ ငြိမ်းစွမ်းခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိတ္တိသာဘဉ္စ၊ စည်းစိမ်ကိုရခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စေ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ပမောဒနဉ္စ၊ မွေ့လျော်ရခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဣမေတယောသုခေ၊ ဤသုံးပါးသောချမ်းသာတို့ကို၊ ပတ္တယမာနေ၊ တောင့်တသော၊ မေခေါ၊ ပညာရှိသည်၊ ဘိလံ၊ ဘိလကို၊ ရက္ခယျ၊ စောင့်ရှောက်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ အကရော နန္ဒာပိ၊ မပြုငြား သော်လည်း၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကရော နန္ဒာ ပြုသောသူကို၊ ဝေဥပသေဝတိ၊ အကယ်၍ မှီဝဲအံ့သော၊ ထိုမှီဝဲသောသူသည်၊ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ ဣမိနာ၊ ဤသူသည်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကလံ၊ ပြုမှုလည်းပြုအပ်ပြီ၊ ကရိဿတိ၊ ပြုမှုလည်းပြုလေ့ရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါပတ္ထိံ၊ မကောင်းမှု၌၊ သင်္ကယော၊ ယုံမှားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုမကောင်းမှုပြုသောသူကိုမှီဝဲသောသူ၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အဝဇ္ဇောစ၊ ကဲ့ရဲ့စွမ်းစွဲခြင်းသည်လည်း၊ ရဟတိ၊ ရောက်၏၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယာဒိသဉ္စ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသောသူကိုလည်း၊ ဝိတ္တံ၊ အစွမ်းစွမ်းကို၊ ကုရုတေ၊ ပြုအပ်၏၊ ယာဒိသဉ္စ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသောသူကိုလည်း၊ ဥပသေဝတိ၊ မှီဝဲ၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ တာဒိသကော၊ ထိုမှီဝဲအပ်သောသူနှင့် တူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘဲ၊ ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သဘဝါသော၊ အထူးကွဲနေခြင်းသည်၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏အခြင်းအရာကိုယူစေတတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တာဒိသကော၊ ထိုမှီဝဲအပ်သောသူနှင့်တူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသေန အဆိပ်ဖြင့်၊ လိက္ခော၊ လိမ်းကျံအပ်သော၊ သရကထာ၊ စင်စစ်၊ မြားတောင့်၌ တည်သော၊ သရော၊ မြားသည်၊ အတ္တနာ၊ ဝိမိသည်၊ သဗုဒ္ဓံ၊ ထိအပ်သော၊ ကထာပံ၊ မြားတောင့်ကို၊ ဝိသေန၊ အဆိပ်ဖြင့်၊ ဥပလိမ္မာ၊ လိမ်းကျံစေသကဲ့သို့၊ ဇေတံ၊ ဤအတူ၊ သေဝမာနေ၊ မှီဝဲအပ်သော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရံ၊ တပါးသေး၊ ပကတိသုန္ဓံ၊ ငြိမတေ၊ စင်ကြယ်သော၊ သေဝမာနံ၊ မှီဝဲအပ်သော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပါပေန၊ မကောင်းမှုဖြင့်၊ ဥပလိမ္မာ၊ လိမ်းကျံပေ၏။ သံဗုဒ္ဓော၊ တွေ့အပ်သောသူသည်၊ သံဗုဒ္ဓံ၊ တွေ့တတ်သောသူကို။

ထိကနိပါတ် တတိယဝဂ်၊

ပါပေန၊မကောင်းမှုဖြင့်၊ ဥပထိမ္မတိ၊ထိမ်းကျစေ၏။ ဥပထိမ္မဘာယာ၊ထိမ်း
ကျအံ့သည်မှကြောက်သော၊ မိရော၊ ပညာရှိသည်။ ပါပသခါ၊ မကောင်း
သောအဆွေ ခင်ပွန်းရှိသည်။ နေဝထိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ ။ယောနရော၊ အ
ကြင်သူသည်၊ ပုတိမန္တိ၊ ငါးပုတ်ကို၊ ကုသဂ္ဂေန၊ သမန်းမြက်ဖြင့်၊ ဥပနယျတိ၊
ထုပ်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ကုသာ၊ သမန်းမြက်တို့သည်။ အပုတိကာပိ၊
မပုပ်ကုန်သော်ထည်း။ ပုတိမန္တိသမ္ပန္နေန၊ ပုပ်သော ငါးနှင့်စပ်သဖြင့်၊ ပုတိ၊
မကောင်းသောအနံ့ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါယန္တိယထာ၊ ထိုင်ကုန်သကဲ့
သို့၊ ဗာလူပသေဝနာ၊ သူရိက်ကိုမှိတ်ခြင်းသည်၊ ဇေဝသမ္ပဒါ၊ ဤသို့သော
ဥပမာ၏ပြည့်စုံခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ယောနရောစ၊ အကြင်
သူသည်လည်း၊ တဂ္ဂရံ၊ တောင်စထပ်ပန်းကို၊ ပထာသေန၊ ပေါက်ရွက်ဖြင့်၊
ဥပနယျတိ၊ ထုပ်၏။ တဿနရဿ၊ ထိုသူ၏ပတ္တာ၊ ပေါက်ရွက်တို့သည်၊
အဂန္တာပိ၊ အနံ့မရှိကုန်သော်ထည်း။ သုဂန္ဓတဂ္ဂရသမ္ပန္နေန၊ ကောင်သောအနံ့
ရှိသော ကောင်စထပ်ပန်းနှင့်စပ်သဖြင့်၊ သုမုဘိ၊ ကောင်းသော အနံ့ရှိကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ ဝါယန္တိယထာ၊ ထိုင်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဗိရူပသေဝနာ၊ ပညာရှိ
ကိုမှိတ်ခြင်းသည်၊ ဇေဝသမ္ပဒါ၊ ဤသို့သောဥပမာ၏ပြည့်စုံခြင်းရှိသည်။ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ။ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကထျာဏကထျာဏမိတ္တ၊ သူ
တော်ကောင်းမဟုတ်သော သူကိုမှိတ်ခြင်းသူတော်ကောင်းကို၊ သေဝနာ၊
မှိတ်ခြင်းတို့သည်။ ဇေဝသမ္ပဒါ၊ ဤသို့သောအနံ့ရှိကုန်သော၊ အာဒိနဝါနိသံသော၊ အ
ဖြစ်အကျိုးရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဇာသ
ပုရဿ၊ ထုပ်သောသမန်းမြက်ပေါက်ပက်၏။ ဒုဂန္ဓသုဂန္ဓဝတ္ထု၊ သံသဂ္ဂေန၊
မကောင်းသောအနံ့ရှိသော ဝတ္ထုကောင်းသော အနံ့ရှိသောဝတ္ထုနှင့်နှိုင်းနှော
သဖြင့်၊ ဒုဂန္ဓသုဂန္ဓဘာဝေါပိယ၊ မကောင်းသော အနံ့ကောင်းသောအနံ့ရှိ
သည်၏ အဖြစ်ကဲ့သို့၊ အသာရ သာရဇနနိဿယေန၊ သူတော်ကောင်းမ
ဟုတ်သောသူကိုမှိတ်ခြင်းသူတော်ကောင်းကိုမှိတ်ခြင်းကြောင့်၊ အတ္တနော၊
မိမိအား၊ သပါကံ၊ အကျိုး၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ပဏှိတော၊ ပညာရှိ
သည်။ အသန္တေ၊ သူတော်ကောင်းမဟုတ်သောသူတို့ကို။ နောဥပသေဝေယျ
မမှိတ်ရာ၊ သန္တေ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို၊ သေဝေယျ၊ မှိတ်ရာ၊ တိ၊ ထိုစကား
သင့်စွာ၊ အသန္တေ၊ သူတော်ကောင်းမဟုတ်သောသူတို့သည်။ နိရယံ၊ ရေဲသို့၊
နေန္တိ၊ ဆောင်တတ်ကုန်၏။ သန္တေ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ သုဂတိ၊
သုဂတိသို့၊ ပါပန္တိ၊ ရောက်စေတတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
စွာရားသည်။ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။အယမ္ဗိအက္ခော၊ ဤအနက်

ဣဒိဂုတိပါဠိတော်နိဿယ၊

ကိုလည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် သတ္တသုခသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတော၊ ထန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတော၊ ကိလေသာကိုမှ ဝေးတော်မူပြီးသော မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤသိဒ္ဓံသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ ဘိဒ္ဓန္တော၊ ပျက်စီးတတ်သောအထွေရှိသည်၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်၊ ဝိရာဂုရမ္ပံ၊ ပျောက်ကင်းထတ်သောသဘောရှိ၏၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဥပမိ၊ ဥပမိတို့သည်၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏၊ ဝိပရိတာမမ္ပော၊ ဖောက်ပြန်တတ်သောသဘောရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ။ တဏှံ၊ ထိုဘိဒ္ဓံသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကာယဉ္စ၊ ကိုယ်ကိုလည်း၊ ဘိဒ္ဓန္တံ၊ ပျက်စီးတတ်၏ဟူ၍၊ ဥတွာ၊ ထို၍၊ ဝိညာဏဉ္စ၊ ဝိညာဉ်ကိုလည်း၊ ဝိရာဂုရမ္ပံ၊ ပျောက်ကင်းတတ်ဟူ၍၊ ဥတွာ၊ ထို၍၊ ဥပမိသု၊ ဥပမိတရားတို့၌၊ ဘယံ၊ ဘေးကို၊ ဒိဿ္မာ၊ မြင်၍၊ ပပေမံ၊ မြတ်သော၊ သန္တိံ၊ ငြိမ်သက်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ သမ္ပတွာ၊ ရော်သောကြောင့်၊ ဇာတိမရတံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းကို၊ အဇ္ဈဂါ၊ လွန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံသုယော၊ ဤသို့ဖြစ်သော၊ ဘာဝိတက္ကော၊ ပွားစေအပ်သောကိုယ်စိတ်သိသညာရှိသော၊ ဝီတာသဝေါ၊ ရဟန္တာသည်၊ ကာလံ၊ မိမိ၏ခန္ဓာပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအပ်သောကာလကို၊ ကင်္ခိတိဥဒိက္ခတိ၊ ရှု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ ထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ။ အယန္တိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဘိဒ္ဓံသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတော၊ ထန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတော၊ ကိလေသာကိုမှ ဝေးတော်မူပြီးသော မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဓာတုသော၊ အလို

တူသောအားဖြင့်၊ သတ္တေဟိ၊ သတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ သံသန္ဓိန္ဒြိန္ဒြောကုန်၏။ သမေန္တိ၊ ညီညွတ်ကုန်၏။ ဟိနာဓိရတ္တိကာ၊ ယုတ်သောကာမဂုဏ်အစရှိသည်တို့ကိုနှလုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည် ဟိနာဓိရတ္တိကေဟိ၊ ယုတ်သောကာမဂုဏ်အစံ ရှိသည်တို့ကို နှလုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တေဟိ၊ သတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ သံသန္ဓိန္ဒြိန္ဒြောကုန်၏။ သမေန္တိ၊ ညီညွတ်ကုန်၏။ ကဏ္ဍာဏဓိရတ္တိကာ၊ ကောင်းသောနေက္ခမအစရှိသည်တို့ကို နှလုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ကဏ္ဍာဏဓိရတ္တိကေဟိ၊ ကောင်းသော နေက္ခမအစရှိသည်တို့ကိုနှလုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တေဟိ၊ သတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ သံသန္ဓိန္ဒြိန္ဒြောကုန်၏။ သမေန္တိ၊ ညီညွတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတိတံ၊ အတိတ်ဖြစ်သော၊ အဗ္ဗါနိဝိ၊ ကာလန္တိလည်း၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဓာတုယော၊ အလိုတူသောသဘောအားဖြင့်၊ သတ္တေဟိ၊ သတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ သံသန္ဓိံ သု၊ နှိန္ဒြောကုန်ပြီ၊ သမိံ သု၊ ညီညွတ်ကုန်ပြီ၊ ဟိနာဓိရတ္တိကာ၊ ယုတ်သောကာမဂုဏ်အစရှိသည်တို့ကို နှလုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဟိနာဓိရတ္တိကေဟိ၊ ယုတ်သောကာမဂုဏ်အစရှိသည်တို့ကို နှလုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တေဟိ၊ သတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ သံသန္ဓိံ သု၊ နှိန္ဒြောကုန်ပြီ၊ သမိံ သု၊ ညီညွတ်ကုန်၏။ ကဏ္ဍာဏဓိရတ္တိကာ၊ ကောင်းသောနေက္ခမအစရှိသည်တို့ကိုနှလုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ကဏ္ဍာဏဓိရတ္တိကေဟိ၊ ကောင်းသောနေက္ခမ အစရှိသည်တို့ကိုနှလုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တေဟိ၊ သတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ သံသန္ဓိံ သု၊ နှိန္ဒြောကုန်၏။ သမိံ သု၊ ညီညွတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော၊ အဗ္ဗါနိဝိ၊ ကာလန္တိလည်း၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဓာတုယော၊ အလိုတူသောသဘောအားဖြင့်၊ သတ္တေဟိ၊ သတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ သံသန္ဓိံ သန္တိ၊ နှိန္ဒြောကုန်လတ္တံ၊ သမေဿန္တိ၊ ညီညွတ်ကုန်လတ္တံ၊ ဟိနာဓိရတ္တိကာ၊ ယုတ်သောကာမဂုဏ်အစရှိသည် တို့ကိုနှလုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဟိနာဓိရတ္တိကေဟိ၊ ယုတ်သော ကာမဂုဏ် အစရှိသည်တို့ကိုနှလုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တေဟိ၊ သတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ သံသန္ဓိံ သန္တိ၊ နှိန္ဒြောကုန်လတ္တံ၊ သမိဿန္တိ၊ ညီညွတ်ကုန်လတ္တံ၊ ကဏ္ဍာဏဓိရတ္တိကာ၊ ကောင်းသောနေက္ခမအစရှိသည်တို့ကိုနှလုံးသွင်းခြင်းရှိ

ကုန်သော၊ သက္ကတိ၊ သတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္က၊ သံသန္ဓိ၊ သန္ဓိ၊ ဦးနှော
ကုန်လတ္တံ့၊ သမိသန္ဓိ၊ ညိညွတ်ကုန်လတ္တံ့၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တေရ
ဟိ၊ ယရလည်း၊ ပဂ္ဂုပ္ပန္နံ၊ ပဂ္ဂုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ အဋ္ဌါနိပိ၊ ကာလန္တိလည်း၊ သက္ကာ၊
သက္ကဝါတို့သည်၊ ဓာတုနော၊ အလိုတူသောသဘောအားဖြင့်၊ သက္ကတိ၊
သက္ကဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္က၊ သံသန္ဓိ၊ ဦးနှောကုန်၏၊ သမေန္တိ၊ ညိညွတ်
ကုန်၏၊ ဟိနာမိရတ္တိကာ၊ ယုတ်သောကာမဂုဏ်အစရှိသည်တို့ကိုနှုတ်လှမ်း
ခြင်းရှိကုန်သော၊ သက္ကာ၊ သက္ကဝါတို့သည်၊ ဟိနာမိရတ္တိကေဟိ၊ ယုတ်
သောကာမဂုဏ်အစရှိသည်တို့ကို နှုတ်လှမ်းခြင်းရှိကုန်သော၊ သက္ကတိ၊
သက္ကဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္က၊ သံသန္ဓိ၊ ဦးနှောကုန်၏၊ သမေန္တိ၊ ညိညွတ်
ကုန်၏၊ ကထျာတာမိရတ္တိကာ၊ ကောင်းသော နေက္ခမအစရှိသည်ကို နှု
တ်လှမ်းခြင်းရှိကုန်သော၊ သက္ကာ၊ သက္ကဝါတို့သည်၊ ကထျာတာမိရတ္တိကေ
ဟိ၊ ကောင်းသော နေက္ခမအစရှိသည်တို့ကိုနှုတ်လှမ်းခြင်းရှိကုန်သော၊ သ
က္ကတိ၊ သက္ကဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္က၊ သံသန္ဓိ၊ ဦးနှောကုန်၏၊ သမေန္တိ၊ ညိ
ညွတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေမတ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရား
သည်၊ အဝေ၊ ဝါဒိနိထောဒိသျှ၊ တတ္ထ၊ ထိုဓာတုထုရ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သ
ဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောထောဒိ
အပ်၏၊ သံသဂ္ဂါ၊ ဦးနှောရောရှက်ခြင်းကြောင့်၊ ဝနထော၊ ကိလေသာ
သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ အသံသဂ္ဂေန၊ မဦးနှောမရောရှက်ခြင်းကြောင့်၊ ဝန
ထော၊ ကိလေသာသည်၊ သိဇ္ဇတိ၊ ဖြတ်၏၊ ပရိတ္တံ၊ ငယ်သော၊ ဒါရုံ၊ သစ်ဘောင်
ကို၊ အာရုပ္ပာ၊ တက်စီး၍၊ မဟတ္ထ္တံ၊ နက်စွာကျယ်သော သရဒ္ဓရာကို၊ တရိ
ထုကာမော၊ ကူးလိုသောသူသည်၊ တိရုံ၊ ကမ်းသို့၊ အပတ္တာ၊ မရောက်မူ၍၊ မ
ဟတ္ထဝေ၊ နက်စွာကျယ်သောသရဒ္ဓရာ၌၊ သိဒေယထာ၊ နက်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံ
ထထာ၊ ထိုအတူ၊ ကုထိတံ၊ ပျင်းရိသောသူကို၊ အာဂမ္မ၊ အဖို့ပြု၍၊ တေန၊ ထို
ပျင်းရိသောသူနှင့်၊ သံသဂ္ဂေါ၊ ဦးနှောသော၊ သာရဇိဝိပိ၊ ကောင်းသော အ
သက်မွေးခြင်းရှိသောသူသည်လည်း၊ ဟိနသံသဂ္ဂတော၊ ယုတ်သောသူနှင့်
ဦးနှောရောရှက်ခြင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နေဟိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမပိတက္ကာဒိဟိ၊
ကာမပိတက်အစရှိသည်တို့သည်၊ ဓန္ဓမာနော၊ ခဲအပ်သော ကြောင့်၊ ပါရုံ၊ နိ
ဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကမ်းသို့၊ ပတ္တု၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်း
နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ သံသာရမဟတ္ထဝေယေဝ၊ သံသာ ရာတည်းဟူသောသ
ရဒ္ဓရာ၌သာလျှင်၊ သိဒတိ၊ နစ်ထေ၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကုထိထသံ
သဂ္ဂေါ၊ ပျင်းရိသောသူနှင့်ဦးနှော ရောရှက်ခြင်းသည်၊ ဧဝံအာတ္ထာဝဟော၊

ဤသို့အကျိုးမရှိခြင်းကိုဆောင်တတ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကုသိတံ၊ ယင်း
 ရိသော၊ ဟိနုပိရိယံ၊ ယုတ်ကျောသောပိရိယရှိသော၊ တံအကဏ္ဍာထမိတ္တံ၊
 ထိုမကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းကို၊ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ဝေးဝွာကြဉ်ရာ၏။ ပပိ
 ဝိက္ခေဟိ၊ တဒဂ်ပိဝေကစသည်တို့ဖြင့်ဆိတ်ငြိမ်ကုန်သော၊ အရိယေဟိ၊ ကံ
 လေသာတို့မှစင်ကြယ်ကုန်သော၊ ပဟိတက္ကေဟိ၊ နိဗ္ဗိန်သို့စေလွှတ်အပ်
 သောပိတ်ရှိကုန်သော၊ ဈာယီတိ၊ ဈာန်ဖြင့်ရှုထောင့်ကုန်သော၊ နိဂ္ဂံ၊ အမြဲ၊ အပရ
 ဋ္ဌပိရိယေဟိ၊ အားထုတ်ခြင်းထုံလရှိကုန်သော၊ ပဏှိတေဟိယေဝ၊ ပညာရှိ
 တို့နှင့်သာလျှင်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အဝသေ၊ နေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယဒ္ဓိအက္ခော၊ ဤအ
 နက်ကိုထည်း၊ ဘဂဝထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣ
 တိ၊ ဤသည်လျှင်နဝမေဝေထုသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိတိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊
 အရဟတာ၊ ကံလေသာတို့မှဝေးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံ၊
 ဤပရိဟာနသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊
 ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေတယောဓမ္မာ၊ ဤသုံးပါးသောတ
 ရားတို့သည်၊ သေခဿ၊ သေခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ နေ၊ ရဟန်းအား၊ ပရိဟာနာ
 ယ၊ ယုတ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကတမေတယော၊ အဘယ်သုံးပါး
 တို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤသစသနာတော်၌၊ သေခေါ၊ သေခဖြစ်
 ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကမ္မရာမော၊ အမှုလျှင်မွေ့လျော်ရာရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကမ္မရထော၊ အမှု၌မွေ့လျော်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ကမ္မရာမတံ၊ အမှုဟူသောမွေ့လျော်ရာကို၊ အနုယုက္ကော၊ မပြတ်ဖျဉ်သည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဿာရာမော၊ စကားလျှင်မွေ့လျော်ရာရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဘဿရထေါ၊ စကား၌မွေ့လျော်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဿာ
 ရာမတံ၊ စကားတည်းဟူသောမွေ့လျော်ရာကို၊ အနုယုက္ကော၊ မပြတ်ဖျဉ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗါရာမော၊ အိပ်ခြင်းတည်းဟူသောလျှင်မွေ့လျော်ရာရှိ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗါရတော၊ အိပ်ခြင်း၌မွေ့တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ နိဗ္ဗါရာမတံ၊ အိပ်ခြင်းတည်းဟူသောမွေ့လျော်ရာကို၊ အနုယုက္ကော၊ မ
 ပြတ်ဖျဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိ
 က္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေတယောဓမ္မာ၊ ဤသုံးပါးသောတရားတို့သည်၊ သေခ
 ဝဿ၊ သေခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ နေ၊ ရဟန်းအား၊ ပရိဟာနာယ၊ ယုတ်ခြင်းငှါ၊

ဣတိဂုတံပါဠိတော်နိဿယ၊

သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေတယောဓမ္မော၊ ဤသုံးပါး
သောတရားတို့သည်၊ သေခဿ၊ သေခဖြစ်သော၊ သိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ အ
ပရိဟာနာယ၊ မယုတ်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကတမေတယော၊ အ
ကတသုံးပါးတို့နည်း၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ သေခေါ
သေခဖြစ်သော၊ သိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကမ္မာရာမော၊ အမှု၌မ္မေထျှော်ရာရှိသည်
နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကမ္မရတော၊ အမှု၌မ္မေထျှော်တတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
ကမ္မာရာမတံ၊ အမှုတည်းဟူသော မ္မေထျှော်ရာကို၊ အနုယုက္ကော၊ မပြတ်
ယှဉ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘဿာရာမော၊ စကားထျှင်မ္မေထျှော်ရာရှိ
သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘဿရဟော၊ စကား၌ မ္မေထျှော်တတ်သည်၊ န
ဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘဿာရာမတံ၊ စကားတည်းဟူသော မ္မေထျှော်ရာကို၊ အနု
ယုက္ကော၊ မပြတ်ယှဉ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နိဒ္ဒါရာမော၊ အိပ်ခြင်းတည်းဟူ
သော မ္မေထျှော်ရာရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နိဒ္ဒါရတေ၊ အိပ်ခြင်း၌ မ္မေထျှော်
တတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နိဒ္ဒါရာမတံ၊ အိပ်ခြင်းတည်းဟူသော မ္မေ
ထျှော်ရာကို၊ အနုယုက္ကော၊ မပြတ်ယှဉ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ ဣမေတ
ယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေခေါတယောဓမ္မော၊ ဤ
သုံးပါးသောတရားတို့သည်၊ သေခဿ၊ သေခဖြစ်သော၊ သိက္ခုနော၊ ရဟန်း
အား၊ အပရိဟာနာယ၊ မယုတ်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
တေမထ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ ဝိနိတော်မူ
၏။ တတ္ထ၊ ထိုပရိဟာနသုတ်၌၊ တေ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ယောဘိက္ခု၊
အကြင်ရဟန်းသည်၊ ကမ္မာရာမောစ၊ အမှုထျှင်မ္မေထျှော်ရာရှိသည်လည်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဿာရာမောစ၊ စကားထျှင်မ္မေထျှော်ရာရှိသည်လည်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိဒ္ဒါရာမောစ၊ အိပ်ခြင်းထျှင် မ္မေထျှော်ရာရှိသည်လည်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဒ္ဓတောစ၊ ပေါ်လွင့်ပျံလွင့်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ထာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊
သမ္မောမိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ဗုဒ္ဓု၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊
အပ္ပကိစ္စောစ၊ နည်းသောကိစ္စရှိသည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပမိဒ္ဓေါစ၊
နည်းသောအိပ်ခြင်းရှိသည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အနုန္ဒတောစ၊ မပေါ်
လွင့်မပျံလွင့်သည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိ
သော၊ သိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ သမ္မောမိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။

ဗုဒ္ဓါရောက်ခြင်းငှါ၊ ဘဒ္ဒဗ္ဗာထိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယဓိအက္ခော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမံ၊ သာ၊ အကျွန်ုပ်အားနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒဿမပရိဟာနသုတ်အပြီးတည်း။

တဘိယောဝဂ္ဂေါ၊ တဘိယဝဂ်တည်း၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနိုးသည်၊ ဘဝတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဇေဋ္ဌံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌာစ၊ ဒိဋ္ဌသုတ်တို့လည်းကောင်း၊ နိဿရဏံ၊ နိဿရဏသုတ်တည်းကောင်း၊ ရူပံ၊ ရူပသုတ်လည်းကောင်း၊ ဝုပ္ပောစ၊ ဝုပ္ပတ္တသုတ်လည်းကောင်း၊ အာဝုဋ္ဌိကေနစ၊ အာဝုဋ္ဌိကသုတ်လည်းကောင်း၊ သုခါစ၊ သုခသုတ်လည်းကောင်း၊ ဘိန္နနာစ၊ ဘိန္နသုတ်လည်းကောင်း၊ ဓာတုစ၊ ဓာတုသုတ်လည်းကောင်း၊ ပရိဟာနန၊ ပရိဟာနသုတ်နှင့်တကွ၊ ဧတေ၊ ထိုကိုးပါးသောသုတ်တို့သည်၊ ဒဿ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

တိကနိပါတ်-စတုတ္ထဝဂ်၊

ဘဂဝဟာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ လင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ တေးတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံ၊ ဤဝိတက္ကသုတ်ကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အားနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အကုသလဝိတက္ကံ၊ ပညာကြောင့် မဖြစ်သော ရှားသော အကြံ တို့သည်၊ ဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ကတမေတယော၊ အတယ်သုံးပါး တို့နည်း၊ အနုပညတ္တိ ပဋိသံ ယုက္ခော၊ သူတပါးတို့မထိမဲ့မြင် မအောက်မေ့ခြင်းကိုအလိုရှိသည်နှင့် ယှဉ်သော၊ ဝိတက္ကောစ၊ အကြံလည်းကောင်း၊ သာထသက္ကာရထိလောကပဋိသံယုက္ခော၊ သာတ်ပူဇော်သကာ အကျော်အစောတို့နှင့်ယှဉ်သော၊ ဝိတက္ကောစ၊ အကြံလည်းကောင်း၊ ပရာနုဒယတာပဋိသံယုက္ခော၊ သူတပါးနှိုးသနားခြင်းနှင့်တူသောအိမ်ကိုမြီသော ချစ်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော၊ ဝိတက္ကောစ၊ အကြံလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အကုသလဝိတက္ကံ၊ ပညာကြောင့်မဖြစ်သောရှားသောအကြံတို့သည်၊ ဣမေခေါတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစံ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိတက္ကသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ဣတိဂုတိပါဠိတော်နိဿယ၊

အနုဝညတ္တိသံယုတ္တော၊ သူတပါးတို့မထိမဲ့မြင်မအောက်စေခြင်းကို အလို
 ရှိသည်နှင့်ပွင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ ထာဘာသက္ကာရဂါရဝေါ၊
 ထာဘာပူဇော်သကာကိုအလေးပြုစေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊
 အမဂ္ဂေယျံ၊ ချမ်းသာဆန်းရဲတို့၌အပေါင်းအဖော်အစေ့ခင်ပွန်းနှင့်တူသော
 ဓါယကာတို့နှင့်၊ အဟနန္တိ၊ တကွနှစ်သက်မြတ်နိုးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း
 ကောင်း၊ သံယောဇနက္ခယာ၊ သံယောဇဉ်၏ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တ
 ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်မှ၊ အာရာ၊ ဝေးထွားသောစပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား
 ပုတ္တပသံစ၊ သားမြေးမယားနွားကျွဲမြင်းကိုင်းထပ်ဖာစသည်ကိုလည်း၊ ဟိ
 တွာ၊ စွန့်ပစ်၍၊ ဝိဝါဟေစ၊ သမီးဆောင်ခြင်း၊ သမီးပေးခြင်းတို့ကိုလည်း၊ ဟိ
 တွာ၊ စွန့်ပစ်၍၊ သံဟရာနိစ၊ အိမ်ထောင်ပရိက္ခရာအိမ်ဆည်းခြင်း တို့ကို
 လည်း၊ ဟိတွာ၊ စွန့်ပစ်၍၊ သက္ကာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယထာပုတ္တပဗ္ဗိ
 ယာ၊ ဟောတော်မူအပ်သောအကျင့်အတိုင်း၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏၊ တာဒိသော
 ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သောဘိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊
 သမ္မောမိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ရောက်ခြင်း၌၊ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်စွာ၊ အ
 ယန္တိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊
 ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ထျှင်ပဌမ အကုသလ ဝိတက္ကသုတ်အပြီး
 တည်း။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သက္ကာရေန၊ သူတပါးတို့ ကောင်းစွာ ပြုခြင်း
 ကြောင့်၊ အဘိဘူတာ၊ အကုသိုလ်သည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိ
 ယာဒိတ္ထုပိတ္တာ၊ ကုန်ခန်းသောကုသိုလ်စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယဿ၊
 ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့
 ကာထန္တိ၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသောသူတို့၏ထား
 ရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးထွက်ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပန္နာ
 ဖြစ်ကုန်သော၊ သက္ကာ၊ သက္ကာဝါတို့ကို၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်တော်
 မူအပ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အသက္ကာရေန၊ သူတပါးတို့ကောင်းစွာမ
 ပြုခြင်းကြောင့်၊ အဘိဘူတာ၊ အကုသိုလ်သည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ပရိယာဒိတ္ထုပိတ္တာ၊ ကုန်ခန်းသောကုသိုလ်စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယဿ
 ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြား
 မဲ့ကာထန္တိ၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသောသူတို့၏
 ထားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးထွက် ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊

တိကနိပါတ်-စတုတ္ထဝဂ်၊

ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သက္ကာ၊ သက္ကဝါတို့ကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊
 မြင်တော်မူအပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သက္ကာဓရေနစ၊ သူတပါးတို့
 ကောင်းစွာပြုခြင်းကြောင့် ထည်းကောင်း၊ အသက္ကာဓရေနစ၊ သူတပါးတို့
 ကောင်းစွာမပြုခြင်းကြောင့် ထည်းကောင်း၊ တဇ္ဇဘယေန၊ ထိုနှစ်ပါးကြောင့်
 အဘိဘူတာ၊ အကုသိုလ်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယာဒိဋ္ဌာ၊ ပိတ္တာ၊
 ကုန်းခန်းသော ကုသိုလ်စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေ
 ဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ အပါယံ၊
 ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသော သူတို့၏ ထားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိ
 ပါတံ၊ ပျက်စီးထျက်ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊
 သက္ကာ၊ သက္ကဝါတို့ကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်တော်မူအပ်ကုန်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တံခေါပနဝစနံ၊ ထိုစကားကိုထည်း၊ အဟံ၊ ငါတုရား
 သည်၊ အညဿ၊ တပါးသော၊ သမဏဿဝါ၊ ရဟန်းမှထည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မ
 ဏဿဝါ၊ ပုတ္တဿမှထည်းကောင်း၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 သက္ကာဓရေန၊ သူတပါးတို့ ကောင်းစွာပြုခြင်းကြောင့်၊ အဘိဘူတာ၊ အကု
 သိုလ်သည် နှိပ်စက်အပ် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယာဒိဋ္ဌာ၊ ပိတ္တာ၊ ကုန်းခန်း
 သော ကုသိုလ်စိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ။
 ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ အပါယံ၊ ချမ်း
 သာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသော သူတို့၏ ထားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊
 ပျက်စီးထျက်ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သက္ကာ၊
 သက္ကဝါတို့ကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်တော်မူအပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အသက္ကာဓရေန၊ သူတပါးကိုကောင်းစွာ မပြုခြင်းကြောင့်၊ အ
 ဘူတာ၊ အကုသိုလ်သည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယာဒိဋ္ဌာ၊ ပိတ္တာ၊
 ကုန်းခန်းသော ကုသိုလ်စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊
 ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ အပါ
 ယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသော သူတို့၏ ထားရာဖြစ်သော၊
 ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးထျက် ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်
 သော၊ သက္ကာ၊ သက္ကဝါတို့ကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်တော်မူအပ်
 ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သက္ကာဓရေနစ၊ သူတပါးတို့ ကောင်းစွာပြုခြင်း
 ကြောင့် ထည်းကောင်း၊ အသက္ကာဓရေနစ၊ သူတပါးတို့ ကောင်းစွာမပြုခြင်း
 ကြောင့် ထည်းကောင်း၊ တဇ္ဇဘယေန၊ ထိုနှစ်ပါးရုံကြောင့်၊ အဘိဘူတာ၊ အ
 ကုသိုလ်သည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယာဒိဋ္ဌာ၊ ပိတ္တာ၊ ကုန်းခန်း

သောကုသိုလ်စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရိ၊ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးထွက်ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်ထော်မှုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဝဒါမိ၊ ဆီတော်မမူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝေဒေဝ၊ အကြင်စကားကိုသာလျှင်၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင် ဥာတံ၊ သိထော်မှုအပ်၏၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်ထော်မှုအပ်၏၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဝိနိပါတံ၊ ထင်စွာသိထော်မှုအပ်၏၊ တဒေဝ၊ သိစကားကိုသာလျှင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သက္ကာရေန၊ သူတပါးတို့ကောင်းစွာပြုခြင်းကြောင့်၊ အဘိဘူတာ၊ အကုသိုလ်သည်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယာဒိဋ္ဌဗိတ္တာ၊ ကုန်ခန်းသောကုသိုလ်စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရိ၊ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသောသူတို့၏ထားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးထွက်ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်ထော်မှုအပ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အသက္ကာရေန၊ သူတပါးတို့ကောင်းစွာမပြုခြင်းကြောင့်၊ အဘိဘူတာ၊ အကုသိုလ်သည်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယာဒိဋ္ဌဗိတ္တာ၊ ကုန်ခန်းသောကုသိုလ်စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရိ၊ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသောသူတို့၏ထားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးထွက်ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်ထော်မှုအပ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သက္ကာရေန၊ သူတပါးတို့ကောင်းစွာမပြုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ အသက္ကာရေန၊ သူတပါးတို့ကောင်းစွာမပြုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ တဒုဘယေန၊ ထိုနှစ်ပါးဝံကြောင့်၊ အဘိဘူတာ၊ အကုသိုလ်သည်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယာဒိဋ္ဌဗိတ္တာ၊ ကုန်ခန်းသောကုသိုလ်စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရိ၊ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသောသူတို့၏ထားရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်ထော်မှုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝ

ထိကနိပါတ်-စတုတ္ထဝဂ်၊

ဒါမိ၊ဆိုတော်မူ၏။ဣတိ၊ဤသို့၊ ထဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ သက္ကာရိယမာနဿ၊သူတပါးတို့ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊အပ္ပမာဒပိဘာရိနေ၊ မဝေမထေ့သည်ဖြစ်၍ နေ့ရှေ့ရှိသော၊ ယဿအရဟတော၊အကြင်ရဟန္တာ၏။ သမာဓိ၊သမာဓိသည်၊သက္ကာရေနစ၊သူတပါးတို့ကောင်းစွာ ပြုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ အသက္ကာရေနစ၊ သူတပါးတို့ကောင်းစွာ မပြုခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဥတယံ ဥထယေန၊ နှစ်ပါးစုံကြောင့်၊နဝိကမ္ပတိ၊မတုန်ထွပ်၊ ဈာယိနံ၊အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနဇ္ဈာနထက္ခဏူပနိဇ္ဈာနဇ္ဈာနဖြင့်ရှုထေ့ရှိကုန်သော၊ သာတာတိတံ၊ ရာဂအားဖြင့်နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုလွန်ပြီးသော၊ သုခုမဒိဗ္ဗိပိပသိတံ၊ ဖထသမာပတ်အထို့ငှါထိပ်မွေ့သောပညာကြောင့်မပြတ်ဖြစ်သော ဝိပဿနာရှိသော၊ဥပါဒါနက္ခယာရာဇံ၊ဥပါဒါနံတရားတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ထွင်မွေ့လျော်ရာရှိသော၊တံအရဟန္တံ၊ဘိရဟန္တာကို၊သပ္ပုရိသောဣတိ၊သူတော်ကောင်းဟူ၍၊ အရိယာ၊ဘုရားအစရှိသော အရိယာတို့သည်၊ အာဟု၊ဆိုကုန်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ထဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဂစ္ဆတိ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ဣတိ၊ဤသည်၌င်ဒုတိယထာထသက္ကာရသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဒေဝေသု၊နတ်တို့၌၊သမယာ၊အခါမှ၊သမယံ၊အခါကို၊ဥပါဒါယ၊စွဲ၍၊တယော၊သုံးခွန်းကုန်သော၊ဒေဝသဒ္ဓါ၊နတ်တို့၏နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော အသံတို့သည်၊ နိစ္ဆရန္တိ၊ အချင်းချင်းပြောဟောသောအားဖြင့်ဖြစ်ကုန်၏၊ ကတမေတယော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ယထိံသမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အရိယသာဝကော၊အရိယာဖြစ်သော သုရားတပည့်သည်၊ ကေသမထံ၊အံ့မုတ်ဆိတ်ကို၊ဩဟာရေတွာ၊ ချ၍၊ကာသာယာနိ၊ဖန်ရည်ဖြင့်စွန်းကုန်သော၊ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို၊ အပ္ပာဒေတွာ၊ဝတ်ရုံ၍၊ အဂါရသ္မာ၊ လူ၏ဘောင်မှ၊နိက္ခမိတွာ၊ထွက်၍၊အနာဂါရိယံ၊ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗန္ဓာယ၊ရဟန်းပြုခြင်းငှါ၊စေတေတိ၊လုံ့ထပြု၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ထထိံသမယေ၊ထိုအခါ၌၊ ဒေဝေသု၊နတ်တို့၌၊ ဘော၊အချင်းတို့၊ ဧသောအရိယသာဝကော၊ဤအရိယာဖြစ်သောဘုရားတပည့်သားသည်၊မာရေန၊မာရ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊တက္က၊ သင်္ဂမာယ၊ စစ်ပြိုင်ခြင်ငှါ၊စေတေတိ၊လုံ့ထပြု၏။ဣတိ၊ဤသို့၊ဒေဝသဒ္ဓေါ၊နတ်တို့၏နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော အသံသည်၊နိစ္ဆရတိ၊အချင်းချင်းပြောဟောသော အားဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဒေဝေသု၊နတ်တို့၌၊ သမယာ၊အခါမှ၊ သမယံ၊အခါကို၊ဥပါဒါယ၊စွဲ၍၊ပဋ္ဌမော၊ရှေးဦးစွာသော၊

ဣတိဝုတ်ပါဠိထော်နိဿယ၊

အယံဒေဝသဒ္ဓေါ၊ ဤနုတ်တို့၏နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောအ
သံသည်၊ နိစ္ဆရတိ၊ အချင်းချင်းပြောဟောသော အားဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရ
ဟန်းတို့၊ ပုန၊ တဖန်၊ ပရံ၊ တပါးတံ့လည်း၊ ယထိံ၊ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊
အရိယသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သော ဘုရားထပည့်သားသည်၊ သတ္တန္တံ၊ ခု
နစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဓိပက္ခိယာနံ၊ သစ္စာထေးပါးကို သိတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်
၏အတို့၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ဘာဝနာနုယောဂံ၊ ပွားစေ
ခြင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်းကို၊ အနုယုတ္တော၊ မပြတ်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊
ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝေသု၊ နုတ်တို့၌၊ ဘော၊
အချင်းတို့၊ ဧသော၊ အရိယာသာဝကော၊ ဤအရိယာဖြစ်သောဘုရားတပည့်
သားသည်၊ မာရေန၊ မာရ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ သင်္ဂါ၊ ရေတိ၊ စစ်ပြိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဒေဝသဒ္ဓေါ၊ နုတ်တို့၏နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောအသံ
သည်၊ နိစ္ဆရတိ၊ အချင်းချင်းပြောဟောသော အားဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရ
ဟန်းတို့၊ ဒေဝေသု၊ နုတ်တို့၌၊ သမယာ၊ အခါမှ၊ သမယံ၊ အခါကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ
၍၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ အယံဒေဝသဒ္ဓေါ၊ ဤနုတ်တို့၏နှစ်သက်
ဝမ်းမြောက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောအသံသည်၊ နိစ္ဆရတိ၊ အချင်းချင်းပြော
ဟောသောအားဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တဖန်၊ ပရံ၊ တပါးတံ့
လည်း၊ ယထိံ၊ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အရိယာသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်
သောဘုရားထပည့်သားသည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေတရားတို့၏၊ ခယာ၊
ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေမရှိသော၊ စေတောပိရတ္တိံ၊ အရဟ
တ္တဖိုလ်သမာဓိကို၊ ပညာပိရတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဥာဏ်ကို၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊
မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာ၊
ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိ၍၊ သန္တိကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံ
စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေ
ဒေသု၊ နုတ်တို့၌၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ ဧသော၊ အရိယာသာဝကော၊ ဤအရိယာ
ဖြစ်သော ဘုရားထပည့်သားသည်၊ ဝိဇိတသင်္ဂါမော၊ အောင်အပ်ပြီးသော
စစ်မြေရှိသည်ဖြစ်၍၊ တမေဝသင်္ဂါမသိသံ၊ ထိုစစ်ဦးကိုလျှင်၊ အဘိဝိဇိယ၊
အောင်၍၊ အဇ္ဈာဝသတိ၊ ပိုးအုပ်ထွက်နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝသဒ္ဓေါ၊ နုတ်
တို့၏နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောအသံသည်၊ နိစ္ဆရတိ၊ အ
ချင်းချင်းပြောဟောသော အားဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေဝေသု၊
နုတ်တို့၌၊ သမယာ၊ အခါမှ၊ သမယံ၊ အခါကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ တတိယော၊ သုံး
ခုမြောက်သော၊ အယံဒေဝသဒ္ဓေါ၊ ဤနုတ်တို့၏နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း

တိကနိပါတ်-စတုတ္ထဝဂ်၊

ကြောင့်ဖြစ်သော အသံသည်။ နိစ္ဆရတိ၊ အချင်းချင်း ပြောဟောသောအား ဖြင့်ဖြစ်၏။ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေဝေသု၊ နတ်တို့၌၊ သမယာ၊ အခါမှ၊ သမယံ၊ အခါကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ တယော၊ သုံးခွန်းကုန်သော၊ ဣမေခေါဒေဝသဒ္ဓါ၊ ဤနတ် ဣန္ဒြိယသက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောအသံတို့သည်။ နိစ္ဆရန္တိ၊ အချင်းချင်းပြောဟောသောအားဖြင့်ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဝိဒိတသင်္ဂါဓံ၊ အောင်အပ်ပြီးသောစစ်မြေရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာဝကံ၊ မြတ်စွာထုရား၏စေလွှတ်သားတော်ဖြစ်သော၊ မဟန္တံ၊ မြတ်သော၊ ဝိတသာရဒါ၊ ကင်းသော ရွံရှာခြင်းရှိသော၊ အရိယပုဂ္ဂလံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဒေဝတာပိ၊ နတ်တို့သည်လည်း၊ ပုဂိသာဇည၊ ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ထုရား၊ ယောတွံ၊ အကြင်အရှင်သည်။ အနာဝရံ၊ သူတပါးတို့တားမြစ်ခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်သော၊ မဇ္ဈနော၊ မာရ်မင်း၏၊ သေနံ၊ ကံလေသာတည်းဟူသော စစ်သည်ကို၊ ဝိဒေမာက္ခေန၊ အရိယာမဂ်ဖြင့်၊ ဇေတွာန၊ အောင်တော်မူ၍၊ ဒုဇ္ဈယံ၊ သူတပါးတို့အောင်နိုင်ခဲ့သော ကံလေသာကို၊ အဇ္ဈာဘူ၊ နှိပ်နှင်းတော်မူပြီ၊ တဿထေ၊ ထိုအရှင်ထုရားအား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ နမော၊ ရှိခိုးပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားအားဖြင့်၊ ပတ္တမာနသံ၊ ရပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော၊ တံဘိကာသဝံ၊ ထိုရဟန္တာကို၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယေနကာရဏေန၊ အကြင် အကြောင်းဖြင့်၊ သောဘိကာသဝေါ၊ ထိုရဟန္တာသည်၊ မဇ္ဈဝသံ၊ သေမင်း၏အလိုနှင့်တူ၍၊ ဝဇေ၊ လိုက်ရာ၏၊ ပုဂိသဇညဿ၊ ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်သော၊ တဿဘိကာသဝဿ၊ ထိုရဟန္တာအား၊ တံကရဏံ၊ ထိုသေမင်း၏ အလိုနှင့်တူ၍ လိုက်ရာ ဆုံးသော အကြောင်းကို၊ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ နမဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပတ္တမာနသံ၊ ရပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော၊ တံဘိကာသဝံ၊ ထိုရဟန္တာကို၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ပုဂ္ဂတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တတိယဒေဝသဒ္ဓသုတ်အပြီးတည်း။ ။

။ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဒေဝေါ၊ ဥပပတ္တိနတ်သည်၊ ဒေဝကာယာ၊ နတ်ပြည်မှ၊ စဝနဓမ္မော၊ စုတေဆုံးသောသဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုထင်သောသေခြင်းရှိသောနတ်အား၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တာ၊ ရှေ့ဖြစ်သောသေခြင်း၏အကြောင်းတို့

သည်၊ ပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။ ကိံပါတုဘဝန္တိ၊ အတယ်သို့ထင်ရှား ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ မာဏာနိ၊ မာန်တို့သည်၊ မိဏာယန္တိ၊ ညှိုးကုန်၏၊ ဝတ္ထာနိ၊ အပတ်တို့သည်၊ ကိလိဿန္တိ၊ ညစ်နွမ်းကုန်၏၊ ကစ္ဆေဟိ၊ ထက်ကတီးကြားတို့မှ၊ သေဒါ၊ ခြွေးတို့သည်၊ မုစ္ဆန္တိ၊ ထွက်ကုန်၏၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ ဣဗ္ဗန္တိယိ၊ အဆင်း၏ပျက်ခြင်းသည်၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်၏၊ ဒေဝေါ၊ နတ်သည်၊ သကော၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဒေဝါသနေ၊ နတ်၏နေရာ၌၊ နာဘိ၊ ရေတိ၊ မေဓေလျော်၊ ဣတိဣမာနိပဉ္စပုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ၊ ဤငါးပါးသောသေခြင်း၏ရှေးဖြစ်သောနိမိတ်တို့သည်၊ ပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ တမေနံဒေဝပုတ္တံ၊ ထိုနတ်သားကို၊ အယံဒေဝပုဒတ္တာ၊ ဤနတ်သားသည်၊ စဝနုခမ္မော၊ စုတေအံ့သောသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဒိတွဿတိကုန်၍၊ တိဟိဝါစာဟိ၊ သုံးခွန်းသောစကားတို့ဖြင့်၊ အနုမောဒေန္တိ၊ ဝမ်းမြောက်စေကုန်၏။ ကိံအနုမောဒေန္တိ၊ အတယ်သို့ဝမ်းမြောက်စေကုန်သနည်း၊ ဘော၊ အချင်းနတ်သား၊ ဣတော၊ ဤနတ်ပြည်မှ၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းသောအလားသို့၊ ဝဏ္ဏ၊ သွားလေထော၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းသောအလားသို့၊ ဝတံ၊ သွား၍၊ ထဗ္ဗဏာတံ၊ ရအပ်သောထာဘီကို၊ လတ၊ ရလေလောသုထဗ္ဗဏာတံ၊ ကောင်းစွာရအပ်သောထာဘီကို၊ လတိတွာ၊ ရပြီး၍၊ သုပ္ပတိပ္ပိဒတာ၊ ကောင်းစွာတည်သည်၊ ဘဝါဟိ၊ ဖြစ်လေထော၊ ဣတိဣမေဟိတိဟိဝါ၊ ဤသုံးခွန်းသောစကားတို့ဖြင့်၊ အနုမောဒေန္တိ၊ ဝမ်းမြောက်စေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေ၊ စ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဝေ၊ ဤစကားကို၊ အဝေ၊ စ၊ ဝျောက်၏။ ကိံအဝေ၊ စ၊ အတယ်သို့ ဝျောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ ကိံနုခေါဂမနံ၊ အတယ်သို့ သွားခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သုဂတိဂမနသင်္ခါတံ၊ ကောင်းသောအလားသို့ သွားခြင်းဟု ဆိုအပ်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ ကိံဗ္ဗလဘာနံ၊ အတယ်သို့သောရခြင်းကိုလည်း၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သုထဗ္ဗဏာဘသင်္ခါတံ၊ ကောင်းစွာရအပ်သောထာဘီကိုရခြင်းဟု ဆိုအပ်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ ကိံပနပတိဋ္ဌာနံ၊ အတယ်သို့သောတည်ခြင်းကိုလည်း၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သုပတိဋ္ဌိတသင်္ခါတံ၊ ကောင်းစွာတည်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေ၊ စ၊ ဝျောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ မနုဿတ္တံခေါ၊ လူ၏အဖြစ်ကိုလျှင်၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သုဂတိဂမနသင်္ခါတံ၊ ကောင်းသောအလားသို့ သွားခြင်းဟု ဆိုအပ်၏။ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍

တိကနိပါတ်-ဝတုတ္ထဝဂ်၊

ဖြစ်သည်။ သမာဓေန၊ ဖြစ်ပြီးသော်၊ တထာဂတဗ္ဗဝေဒိတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောကြားတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယေ၊ သုတ်အထိခမ္ဘာဝိနည်း၌၊ သံဗ္ဗံ၊ သဒ္ဓါခြင်းကို၊ ယံပဋိတဘတိ၊ အကြင်ရ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဣဝံခေါသဒ္ဓါပဋိတထံ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်ဟောကြားတော်မူအပ်သောသုတ်အထိ ဓမ္မဝိနည်း၌ သဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်းကို ခြင်းကိုလျှင်၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သုဇဗ္ဗဇာတသင်္ခါတံ၊ ကောင်းစွာရအပ်သောလားကိုရခြင်းဟုဆိုအပ်၏။ အဿ၊ ထိုသူ၏၊ သာခေါပနသဒ္ဓါ၊ ထိုကြည်ညိုခြင်းသည်လည်း၊ နိဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မူထဇာတာ၊ ဖြစ်သောအဖြစ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုပ္ပတိဗ္ဗိတာ၊ ကောင်းစွာတည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒဗ္ဗာ၊ မြဲမြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမထေနာ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏေနာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝေနာ၊ နတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာရေနာ၊ မာရသည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာနာ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ ယောကတ္ထိ၊ ယောက၌၊ ကေနပိ၊ တရံတယောကံသောသူသည်လည်းကောင်း၊ အသံဟာရိယာ၊ မပြောင်းမရှေ့ စေနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဣဝံခေါသဒ္ဓါသုပ္ပတိဗ္ဗာနံ၊ ဤသဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်း၏ကောင်းစွာတည်ခြင်းကိုလျှင်၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သုပ္ပတိဗ္ဗိတသင်္ခါတံ၊ ကောင်းစွာတည်ခြင်းဟုဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဒေဝေါ၊ နတ်သည်၊ အာယုသင်္ခါယာ၊ အသက်၏ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဒေဝကာယာ၊ နတ်ပြည်မှ၊ စဝတိ၊ စုတေ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အနုမောဒတံ၊ ဝမ်းမြောက်စေကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ တယော၊ သုံးခွန်းကုန်သော၊ သဒ္ဓါ၊ အသံတို့သည်၊ နိစ္ဆရန္တိ၊ မြက်ကုန်၏၊ ဘော၊ အချင်းနတ်သား၊ ဣတော၊ ဤနတ်ပြည်မှ၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ သဟဗျတံ၊ ထကွဖြစ်ရာဖြစ်သော၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းသောအသားသို့၊ ဝတ္ထု၊ သွားလေသော၊ မနုဿဘုဒတာ၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်ပြီးသော်၊ သဒ္ဓဗ္ဗော၊ သူတော်ကောင်းတရား၌၊ အနုတ္တရံ၊ အထူးမရှိသော၊ သဒ္ဓံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို၊ လတ၊ ရလေသော၊ တေ၊ သင်နတ်သား၏၊ သုပ္ပဝေဒိတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သော၊ သဒ္ဓဗ္ဗော၊ သူတော်ကောင်းတရား၌၊ သာသဒ္ဓါ၊ ထိုသဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်းသည်၊ နိဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ဖြစ်လေသော၊ မူထဇာတာ၊ ဖြစ်သောအဖြစ်ရှိသည်။ အဿဘုဒေယျ၊ ဖြစ်လေသော၊ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ သုပ္ပတိဗ္ဗိတာ၊ ကောင်းစွာတည်သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ဖြစ်လေသော၊ အသံတို့ရာ၊ သူတပါးတို့မပြောင်းမရှေ့နိုင်သည်။ အဿဘ

ဣတိဂုတိပါဠိတော်နိဿယ

ဝေယျ၊ ဖြစ်လေလော၊ ကာယဒုစရိတံ၊ ကာယဒုစရိတံ၊ ဟိတ္တံ၊ စွန့်၍
 ဝစီဒုစရိတာနိစ၊ ဝစီဒုစရိတံကိုလည်း၊ ဟိတ္တာ၊ စွန့်၍၊ မနောဒုစရိတဉ္စ၊
 မနောဒုစရိတံကိုလည်း၊ ဟိတ္တာ၊ စွန့်၍၊ အညံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှတစ်ပါးသော၊
 ဒေါသသဉ္စိတံ၊ အပြစ်နှင့်တကွသော၊ ယံအကုသလကမ္မံ၊ အကြင်အကုသိုလ်
 ကံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဉ္စအကုသလကမ္မံ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံကိုလည်း၊ ဟိ
 တ္တာ၊ စွန့်၍၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ အပ္ပမာတံ၊ မနှိုင်းယှဉ်
 အပ်သော၊ နိရူပမိ၊ ဥပမိမရှိသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဝါစာ
 ယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ အပ္ပမာတံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော၊ နိရူပမိ၊
 ဥပမိမရှိသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဗဟံ၊
 များစွာသော၊ အပ္ပမာတံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ နိရူပမိ၊ ဥပမိမရှိသော၊
 ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ တတော၊ ထိုလူ့ပြည်မှ၊ ဒါနေန၊ အလှူ
 ပေးခြင်းဖြင့်၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ ဩပဓိကံ၊ ဥပဓိကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ တံ
 ပုညံ၊ ထိုကုသိုလ်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ အညာ၊ ကိုယ်မှတစ်ပါးကုန်သော၊ မစ္စေပိ၊
 သတ္တဝါတို့ကိုလည်း၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတရားဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မစရိ
 ယေ၊ မြတ်သောအကျင့်၌၊ နိဝေသယ၊ သွင်းလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိစ္ဆန္တိ၊
 ဇွက်ကုန်၏၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ ဒေဝံ၊ နတ်ကို၊ စ
 ဝန္တိ၊ စုတေ၊ အံ့သည်ကို၊ ဝိဒ္ဓ၊ သိကုန်ရာ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣမာယ၊ အနုက
 မ္မာယ၊ ဤသို့သောမြတ်နိုးခြင်းဖြင့်၊ ဒေဝေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဝုနုပ္ပုနံ၊ အဟံတလဲ
 လဲ၊ ဥပ္ပဇ္ဇနံ၊ ဝေဒန၊ ဖြစ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဧတိ၊ ထာထည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အံနု၊ မာဒန္တိ၊ ဝမ်းမြော်စေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်စတုတ္ထဝေဒနာသုတ်
 အပြီးတည်း။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂလာ၊ ဤ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊
 ဗဟုဇနဟိတာယ၊ များစွာသောလူအပေါင်း၏အစီးအပွားအဖို့ငှါ၊ ဗဟုဇန
 သုခါယ၊ များသောလူအပေါင်း၏ချမ်းသာခြင်း အကျိုးငှါ၊ လောကော၊ နုကမ္မာ
 ယ၊ လောက ကိုအစဉ်စောင့်ခြင်းငှါ၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏အတ္ထာယ၊
 အကျိုးငှါ၊ ဟိကာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ ကတမေတယော၊ အဘယ်သုံးယောက်တို့နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ခုဟန်း
 တို့၊ ဣမေထာကေ၊ ဤထောက၌၊ အရဟံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကိုခံတော်မူထိုက်
 တာသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မပေါက်မပြန်ကိုယ်တိုင်သာလျှင် ခပ်သိမ်းသော

တိကနိပါတ် စတုတ္ထဝဂ်၊

တရားတို့ကို သိတော်မူတတ်သော၊ ဝိဇ္ဇာစရတသမ္ပဒန္နာ၊ ဝိဇ္ဇာစရတနှင့်
 ပြည့်စုံတော် မူထသော၊ သုဂတော၊ တင့်တယ်သော သွားခြင်း ရှိတော်မူ
 တတ်ထသော၊ လောကဝိဒ္ဓါ၊ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူထသော၊ အနုတ္တ
 ရောပုဂ္ဂိုလ်၊ ဒဗ္ဗသာရထိ၊ အတုမရှိသော ဆုံးမခြင်းဖြင့် ဆုံးမထိုက်သော
 ယောကျ်ားတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်ထသော၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊
 သတ္တဝါ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူထသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာထေးပါးတို့ကို သိတော်မူ
 တတ်ထသော၊ ဘဂဝါ၊ ကိလေသာတို့မှ ချိုးပျက်တော်မူတတ်ထသော၊ တ
 ထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ သောတထာဂ
 တော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဒိကဿာ၊ အစဏ္ဍိကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်
 စုံသော၊ မဇ္ဈေကဿာ၊ အလယ်၏ ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပရိယော
 သာနကဿာ၊ အဆုံး၏ ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေ
 သေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗ္ဗန္ဓံ၊ သဒ္ဓါနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ ကေဝဏပရိပုဏ္ဏံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စုံသော၊ ပရိသန္ဓံ၊ စင်
 ကြယ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အချင့်ကို၊ ပကာသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ အယံ
 ပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥပ္ပန္နမာနေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုဇနဟိတာ
 ယ၊ များစွာသော လူအပေါင်းတို့၏ စီးပွားခြင်းငှါ၊ ဗဟုဇနသုခယ၊ များစွာ
 သော လူအပေါင်းတို့၏ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ထောကန္တကမ္ဘာယ၊ လောကကို အ
 စဉ်းစာင့်ခြင်းငှါ၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဟိတာ
 ယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗိက္ခဝေ၊ ရ
 ဟန်းတို့၊ ပုန၊ တဖန်၊ ပရံ၊ တပါးတို့ထည်း၊ တသေဝသတ္ထု၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရား၏ သာယျင်၊ သာဝကော၊ တပည့်သားဖြစ်သော၊ ဝိတာသဝေ၊ ကုန်ပြီး
 သော အာသဝေ၊ ရှိသော၊ သုတိတဝါ၊ သုံးအပ်ပြီးသော သိတင်းရှိသော၊ ကတ
 ကရဏီယော၊ ပြုအပ်ပြီးသော မဂ်ကိစ္စရှိသော၊ ဩဟိတဘာရော၊ ချအပ်ပြီး
 သော ခန္ဓာ ဝန်ရှိသော၊ အနုပ္ပတ္တသဒတ္တော၊ အစဉ်အားဖြင့် ရောက်အပ်ပြီး
 သော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော၊ ပရိက္ခိတာဘဝသံယောဇနော၊ ကုန်ပြီးသော ဘ
 ဝသံယောဇာန်ရှိသော၊ သမ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာ၊ သိ၍၊ ဝိရတ္တော၊ ကိလေသာ
 တို့မှ လွတ်သော၊ အရဟံ၊ ရဟန္တာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော အရဟံ၊ ထို
 ရဟန္တာသည်၊ အာဒိကဿာ၊ အစဏ္ဍိကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဇ္ဈေက
 ဝဿာ၊ အလယ်၏ ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပရိယောသာနကဿာ၊
 အဆုံး၏ ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်

ဣဒိဝုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

မူ၏။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗ္ဗညု၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဧကဝဏ္ဏ
 ပရိပုဏ္ဏံ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စုံသော၊ ပရိသုဋ္ဌံ၊ စင်ကြယ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ
 မြတ်သော အကျင့်ကို၊ ပကာသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ လော
 ကေ၊ လောက၌၊ ဗုဒ္ဓိယော၊ နှစ်ယောက်ဖြစ်သော၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ များစွာသောလူ
 အပေါင်းတို့၏စီးပွားခြင်းငှါ၊ ဗဟုဇနသုခါယ၊ များစွာသောလူအပေါင်းတို့
 ၏ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ လောကနုကမ္ဘာယ၊ လောကကိုအစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်း
 ငှါ၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်း
 ငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တ
 ဗဟံ၊ ပရစ၊ တပါးတုံလည်း၊ တဿေဝသတ္ထု၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်၊
 သာဝကော၊ တပည့်သားဖြစ်သော၊ ပဋိပဒေါ၊ ကောင်းစွာကျင့်ထသော ဗ
 ဟုသဘုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိထသော၊ ဘိဝေဝတူပပဇ္ဇေ၊ ဘိဝေ
 အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံထသော၊ သေခေါ၊ သေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဝိ
 သေခေါ၊ ထိုသေသည်လည်း၊ အာဒိကဏ္ဍာတံ၊ အစ၏ ကောင်းခြင်းနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ မဇ္ဈေကဏ္ဍာတံ၊ အထယ်၏ ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပရိ
 ယောသာနကဏ္ဍာတံ၊ အဆုံး၏ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို။
 ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗ္ဗညု၊ သဒ္ဓါ
 နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဧကဝဏ္ဏပရိပုဏ္ဏံ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စုံသော၊ ပရိသုဋ္ဌံ၊
 စင်ကြယ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊ ပကာသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဘိ
 က္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ လောကေ၊ လောက၌၊ တတိယော၊ သုံးယောက်မြောက်
 သော၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်ထတ်သော်၊ ဗဟုဇ
 နဟိတာယ၊ များစွာသော လူအပေါင်းတို့၏စီးပွားခြင်းငှါ၊ ဗဟုဇနသုခါယ၊
 များစွာသော လူအပေါင်းတို့၏ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ လောကနုကမ္ဘာယ၊ လော
 ကကိုအစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ အတ္ထာယ၊
 အကျိုးငှါ၊ ဟိတာယ၊ အစီးပွားအဖို့ငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာအဖို့ငှါ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေခေါတယောပုဂ္ဂလော၊ ဤသုံးယောက်ကျန်
 သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်၊ လောကဗ္ဗိ၊ လောက၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်ထတ်ကျန်
 သည်ရှိသော်၊ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ များစွာသောလူအပေါင်းတို့၏စီးပွားခြင်း
 ငှါ၊ ဗဟုဇနသုခါယ၊ များစွာသော လူအပေါင်းတို့၏ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ လော
 ကနုကမ္ဘာယ၊ လောကကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့
 ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအဖို့ငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာ

တိကနိပါတ်-စတုတ္ထဝဂ်၊

အထို့ငှါ၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ လောကော၊ လောက၌၊ မဟေသီ၊ သီလက္ခန္ဓဝသောကျေးဇူးအပေါင်းကိုရှားခြင်းလေ့ရှိတော်မူထသော၊ သတ္ထာ၊ လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿသတ္ထုနော၊ ထိုမြတ်စွာထုရား၏အနွယ်ော၊ အကျင့်ခမ္မဒေသနာအစဉ်သို့ လိုက်၍ဖြစ်သော၊ သာဝကော၊ တပည့်သားတော်ဖြစ်သော၊ ဘာဝိတက္ကော၊ ဝိပဿနာမဂ်အားဖြင့်ပွားစေအပ်ပြီးသောဝိတံရှိသော၊ ဝီကာသဝေါ၊ ရဟန္တာသည်၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထာပရော၊ ထိုမှတပါး၊ ပဋိပဒေါ၊ အရိယမဂ်ဟုဆိုအပ်သော အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗဟုဿုးတာသီလဝတုပပန္နော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသောသီလအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သေခေါ၊ သေသည်၊ တတိယော၊ သုံးယောက်မြောက်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေဝမနုဿသေဋ္ဌာ၊ နတ်လူတကာတို့ထက် မြတ်တော် မူကုန် ထသော၊ ပထာကံရာ၊ တရားတည်းဟူသောအရောင်ကိုပြုတတ်ကုန်ထသော၊ ဇေတတယောပုဂ္ဂလော၊ ဤသုံးယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဥဒ္ဓိမုဗန္တော၊ ဟောတော်မူကုန်လျက်၊ အမတဿ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန် တည်းဟူသော ပြည်ကြီး၏၊ ဒွါရံ၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသောတခါးကို၊ အပါပုဓေန္တိ၊ ဖွင့်စွာတော်မူကုန်၏၊ တေတယောပုဂ္ဂလော၊ ထိုသုံးယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဗဟုဇနံ၊ များစွာသောလူအပေါင်းကို၊ ယောဂါ၊ ယောဂမှ၊ ပရုဇ္ဈန္တိ၊ ဖြေထွတ်တော်မူကုန်၏၊ ယေအရိယပုဂ္ဂလော၊ အကြင်အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အနုတ္တရေန၊ အတုမရှိသော၊ သတ္တဝါဟောန၊ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကိုဘဝကန္တာရမှထုတ်ဆောင်တော်မူဘတ်သော မြတ်စွာထုရားသည်၊ သုဒေသိထံ၊ ကောင်းစွာညွှန်တော်မူအပ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ အနုတ္တမန္တိ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်၏၊ ယေစအရိယပုဂ္ဂလော၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ သုဂတဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်၌၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မထော့ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေအရိယပုဂ္ဂလော၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်၊ ဣဝေ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပဉ္စမထောက်သုတ်အပြီးကည်း၊ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ခုဟန်းချီးကောယသ္မိံ၊ ကိုယ်၌၊ အသုဘာနုပသီ၊ မတင့်တယ်

အဘိသင်္ခာနိပါတ်

သောအခြင်းအရာကိုအာနိတလဲလဲရှုထောင့်ကိုသည့်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရထ၊ နေ
 ကြကုန်ထော၊ အာနာပါနသတိ၊ ထွက်သက် ဝင်သက်ကို ဆိမ်းဆည်း
 တတ်သောသတိသည်လည်း၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ ဂေါစရတ္တဟုဆိုအပ်သောအာရုံ၌၊
 ပရိရခံ၊ ရှေးရှု၊ သုပ္ပတိဗြိတာ၊ ကောင်းစွာထည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ သဗ္ဗ
 သင်္ခါရေသု၊ ခပ်ဆိမ်းသော သင်္ခါရတို့၌၊ အနိစ္စာနုပသထိနံ၊ အမြဲမရှိဟုရှု
 ထေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရထ၊ နေကုန်ထော၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟုန်းတို့၊ ကာယ
 သိပ္ပံ၊ ကိုယ်၌၊ အသုဘာနုပသထိနံ၊ မတင့်တယ်သော အခြင်းအရာကိုအာနိတ
 လဲလဲရှုထောင့်ကိုသည့်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရထ၊ နေကုန်ထော သုတို့အား၊ သုဘာယ
 ဓာတုယာ၊ တင့်တယ်သောသဘော၌၊ ယောရာဂါနုသယော၊ အကြင်ကာမ
 ရာဂါနုသယသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောရာဂါနုသယော၊ ထိုကာမရာဂါနုသယ
 ကို၊ ပတိယျတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ အာနာပါနသတိယာ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်
 ကိုဆိမ်းဆည်းတတ်သော သတိသည်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ ဂေါစရတ္တဟုဆိုအပ်
 သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတည်းဟူသော အာရုံ၌၊ ပရိရခံ၊ ရှေးရှု၊ သုပ္ပတိဗြိတာယ၊
 ကောင်းစွာတည်သည်ရှိသော်၊ ဗာဟိရာ၊ အပဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိဇာတပက္ခိ
 ကာ၊ ဆင်းရဲကြောင်း၏ အဘို့၌ တည်ကုန်သော၊ ယေဝိတက္ကာ သယော၊
 အကြင်ခိစ္ဆာဝိတက်အလိုတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေဝိတက္ကာသယော၊
 ထိုခိစ္ဆာ ဝိတက်အလိုတို့သည်၊ နဗောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ သဗ္ဗသင်္ခါရေသု၊
 ခပ်ဆိမ်းသောသင်္ခါရတို့၌၊ အနိစ္စာနုပသထိနံ၊ အမြဲမရှိဟုရှုထောင့်ကိုသည့်
 ဖြစ်၍၊ ဝိဟရထ၊ နေကုန်ထောသုတို့အား၊ ယာအဝိဇ္ဇာ၊ အကြင်အဝိဇ္ဇာသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယာ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာကို၊ ပတိယျတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ ယာအဝိဇ္ဇာ၊ အကြင်
 ဝိဇ္ဇာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာဝိဇ္ဇာ၊ ထိုဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ယောအရိယသော
 ဝကော၊ အကြင်အရိယာဖြစ်သောဘုရားတပည့်သားသည်၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါ
 ခပ်ဆိမ်း၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေထတ်သော လုံ့ထရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ကာယသိပ္ပံ၊ ကိုယ်၌၊ အသုဘာနုပသထိနံ၊ မတင့်တယ်သောအခြင်းအရာကိုအ
 ဘိသင်္ခာနိပါတ်လဲလဲရှုထောင့်ကို၊ အာနာပါနသတိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ဟူသောနိဝိတ်၌၊
 ပရိသုတော၊ ထင်သောသဘိရှိ၏၊ သဗ္ဗသင်္ခါရသမထံ၊ ခပ်ဆိမ်းသောတေ
 သုဗ္ဗကသင်္ခါရတို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပသထိ၊ ရှုထောင့်၏၊ သဗ္ဗဒ
 သော၊ ကောင်းစွာမြင်ထင်သော၊ ယုတော၊ သဗ္ဗတ္တနံယာမအားဖြင့်ဖြိုး
 နုသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုခုဟုန်းသည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ တတ္ထ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၌၊ ဝိရုပ္ပတိ၊
 ကိလေသာတို့မှလွတ်၏၊ အဘိညာဝေါထိတော၊ အဘိညာဉ်ကိုဖြိုးစေအပ်

တိကနိပါတ်-စတုတ္ထဝဂ်၊

ပြီးသော၊ သန္တော၊ ငြိမ်းပြီးသော၊ သောရနိ၊ ထိုသာဝကဖြစ်သောရနိသည်၊
ဝေ၊ စင်စစ်၊ သင်္ဂါတိဂေါ၊ အပြီအတွယ်ကိုလွှဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဆဋ္ဌအသုဘသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပန္နဿ၊ ထောကုက္ကရာတရားကိုးပါး
အားလျော်သောတရားကိုကျင့်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ အယံဘိက္ခု၊
ဤရဟန်းသည်၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပန္နော၊ ထောကုက္ကရာတရားကိုးပါးအားလျော်
သောတရားကိုကျင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေယျကရဏာယ၊ လောကုက္ကရာတ
ရားအားလျော်စွာသော အကျင့်ကိုကျင့်သောသူဟူ၍ကြားခြင်းငှါ၊ အယံ
အနုဓမ္မော၊ ဤသောကုက္ကရာတရားအားလျော်သောတရားသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဘာသမာနော၊ ပြောဟောသည်ရှိသော်၊ ဓမ္မညေဝ၊ တရားကိုသာ
လျှင်၊ ဘာသတိ၊ ပြောဟော၏၊ အဓမ္မံ၊ တရားမဟုတ်သည်ကို၊ နောတာသ
တိ၊ မပြောဟော၊ ဝိတုက္ကယမာနောဝါ၊ ကြံလျှင်မူလည်း၊ ဓမ္မဝိတုက္ကညေဝ၊
တရားနှင့်လျော်သောအကြံကိုသာလျှင်၊ ဝိတုက္ကတိ၊ ကြံ၏၊ အဓမ္မဝိတုက္ကံ၊
တရားနှင့်မလျော်သောအကြံကို၊ နောဝိတုက္ကတိ၊ မကြံ၊ ထဒံဘယံ၊ ထိုနှစ်
ပါးစုံသော တရားစကားပြောဟောခြင်း စွာရားနှင့် လျော်သော ကြံခြင်း
ကိုမူလည်း၊ အဘိနိဝိဇ္ဇိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဥပေက္ခကော၊ ထုတ်လျှူရှုလျက်၊ သထော၊
သတိနှင့်ပြည့်စုံ သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ အဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊
ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
မူ၏၊ ဓမ္မာရာမော၊ တရားလျှင်မွေ့လျော်ရာရှိသော၊ ဓမ္မရတော၊ တရား၌မွေ့
လျော်သော ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အနုဝိပိန္နယံ၊ အဘန်တလဲလဲကြံသော၊ ဓမ္မံ၊ တ
ရားကို၊ အနုဿရံ၊ အဆင့်ဆင့်ပွားစေသောအားဖြင့်အောင်စေသော၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓမ္မာ၊ သူတော်ကောင်းတရားမှ နပရိဟာယတိ၊ မယုတ်၊ စ
ရံဝါ၊ သွားသော်လည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ထိုမြို့၊ ဌိတံဝါ၊ ရင်သော်လည်းကောင်း၊
နိထိန္ဒောဝါ၊ ထိုင်သော်လည်းကောင်း၊ ဥဒ၊ ထိုမြို့၊ သယံဝါ၊ လျောင်းသော်
လည်းကောင်း၊ အန္တက္ကံ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော ဂေါစရန္တက္ကန္တံ၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဖိတ်ကို၊ သမယံ၊ ငြိမ်းစေသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
သန္တဝေ၊ စင်စစ်ငြိမ်းသောနိဗ္ဗာန်သို့သာလျှင်၊ အဓိဂစ္ဆိ၊ ရောက်ရ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်သတ္တမဓမ္မသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဣတိဂုတ်ဝါဒ္ဓိဟောနိဿယံ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေအကုသလပိတက္ကံ၊ ဤအကုသလပိတက်တို့သည်။ အန္တကရဏော၊ ကန်းသည်ကိုပြုတတ်ကုန်၏။ အစက္ခုကရဏော၊ ပညာမျက်စိမရှိသည်ကိုပြုတတ်ကုန်၏။ အညာဏကရဏော၊ မထိခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်၏။ ပညာနိရောဓိကော၊ ပညာကိုချုပ်စေတတ်ကုန်၏။ ဝိစာတပက္ခိကော၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အဘို့၌ဖြစ်ကုန်၏။ အနိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိကော၊ ကိလေသာတို့၏မငြိမ်းခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ ကတမေထယော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကသပိတက္ကော၊ ကာမပိတက်သည်။ အန္တကရဏော၊ ကန်းသည်ကိုပြုတတ်၏။ အစက္ခုကရဏော၊ ပညာမျက်စိမရှိသည်ကိုပြုတတ်၏။ အညာဏကရဏော၊ မထိခြင်းကိုပြုတတ်၏။ ပညာနိရောဓိကော၊ ပညာကိုချုပ်စေတတ်၏။ ဝိစာတပက္ခိကော၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အဘို့၌ဖြစ်၏။ အနိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိကော၊ ကိလေသာတို့၏မငြိမ်းခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗျာပါဒ ပိတက္ကော၊ ဗျာပါဒ ပိတက်သည်။ အန္တကရဏော၊ ကန်းသည်ကိုပြုတတ်၏။ အစက္ခုကရဏော၊ ပညာမျက်စိ မရှိသည်ကို ပြုတတ်၏။ အညာဏ ကရဏော၊ မထိခြင်းကိုပြုတတ်၏။ ပညာနိရောဓိကော၊ ပညာကိုချုပ်စေတတ်၏။ ဝိစာတပက္ခိကော၊ ဆင်းရဲ၏အဘို့၌ဖြစ်၏။ အနိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိကော၊ ကိလေသာတို့၏မငြိမ်းခြင်းကိုပြုတတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝိဟိံသာပိတက္ကော၊ ဝိဟိံသာပိတက်သည်။ အန္တကရဏော၊ ကန်းသည်ကိုပြုတတ်၏။ အစက္ခုကရဏော၊ ပညာမျက်စိမရှိသည်ကိုပြုတတ်၏။ အညာဏကရဏော၊ မထိခြင်းကိုပြုတတ်၏။ ပညာနိရောဓိကော၊ ပညာကိုချုပ်စေတတ်၏။ ဝိစာတပက္ခိကော၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အဘို့၌ဖြစ်၏။ အနိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိကော၊ ကိလေသာတို့၏မငြိမ်းခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေခေအကုသလပိတက္ကံ၊ ဤအကုသလပိတက်တို့သည်။ အန္တကရဏော၊ ကန်းသည်ကိုပြုတတ်ကုန်၏။ အစက္ခုကရဏော၊ ပညာမျက်စိမရှိသည်ကိုပြုတတ်ကုန်၏။ အညာဏကရဏော၊ မထိခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်၏။ ပညာနိရောဓိကော၊ ပညာကိုချုပ်စေတတ်ကုန်၏။ ဝိစာတပက္ခိကော၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အဘို့၌ဖြစ်ကုန်၏။ အနိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိကော၊ ကိလေသာတို့၏မငြိမ်းခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေအကုသလ ပိတက္ကံ။ ဤအကုသလ ပိတက်တို့သည်။ အန္တကရဏော၊ ကန်းသည်ကို ပြုတတ်ကုန်၏။ စက္ခုကရဏော၊ ပညာမျက်စိကိုပြုတတ်ကုန်၏။ ဥာဏကရဏော၊ ထိခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ပညာဝုဒ္ဓိကော။

တိကနိပါတ်-စတုတ္ထဝဂ်၊

ပညာကို ပွားစေတတ်ကုန်၏။ အဝိဇ္ဇာတပက္ခိကော၊ မဆင်းရဲခြင်း၏အတို့
 ခွဲဖြစ်ကုန်၏။ နိဗ္ဗာ သံဝတ္တနိကော၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြင်းကို ဖြစ်စေ
 တတ်ကုန်၏။ ကတမတေယော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ နေက္ခမဝိဘက္ခော၊ နေက္ခမနှင့် ယှဉ်သော ဝိတက်သည်။ အနန္တကရ
 ထော၊ မကန်းသည်ကိုပြုထုတ်၏။ စက္ခုကရထော၊ ပညာမျက်စိကိုပြုထုတ်
 ၏။ ဥာဏကရထော၊ သိခြင်းကိုပြုထုတ်၏။ ပညာဝုဒ္ဓိကော၊ ပညာကိုပွားစေ
 တတ်၏။ အဝိဇ္ဇာတပက္ခိကော၊ မဆင်းရဲခြင်း၏အတို့ခွဲဖြစ်၏။ နိဗ္ဗာသံဝတ္တ
 နိကော၊ ကိလေသာတို့၏ငြိမ်းခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 အဗျပါဒဝိဘက္ခော၊ အဗျပါဒဝိတက်သည်။ အနန္တကရထော၊ မကန်းသည်
 ကိုပြုတတ်၏။ စက္ခုကရထော၊ ပညာမျက်စိကိုပြုတတ်၏။ ဥာဏကရထော၊
 သိခြင်းကိုပြုတတ်၏။ ပညာဝုဒ္ဓိကော၊ ပညာကိုပွားစေတတ်၏။ အဝိဇ္ဇာတ
 ပက္ခိကော၊ မဆင်းရဲခြင်း၏အတို့ခွဲဖြစ်၏။ နိဗ္ဗာသံဝတ္တနိကော၊ ကိလေသာ
 တို့၏ ငြိမ်းခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဝိဟိံသဝိ
 တက္ခော၊ အဝိဟိံသဝိတက်သည်။ အနန္တကရထော၊ မကန်းသည်ကိုပြု
 တတ်၏။ စက္ခုကရထော၊ ပညာမျက်စိကိုပြုတတ်၏။ ဥာဏကရထော၊ သိ
 ခြင်းကိုပြုတတ်၏။ ပညာဝုဒ္ဓိကော၊ ပညာကိုပွားစေတတ်၏။ အဝိဇ္ဇာတပက္ခိ
 ကော၊ မဆင်းရဲခြင်း၏အတို့ခွဲဖြစ်၏။ နိဗ္ဗာသံဝတ္တနိကော၊ ကိလေသာတို့
 ၏ ငြိမ်းခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်
 သော၊ ဣမေခေါကုသလဝိဘက္ခော၊ ဤကုသလဝိတက်တို့သည်။ အနန္တကရ
 ထော၊ မကန်းသည်ကို ပြုထုတ်ကုန်၏။ စက္ခုကရထော၊ ပညာမျက်စိကိုပြု
 ထုတ်ကုန်၏။ ဥာဏကရထော၊ သိခြင်းကိုပြုထုတ်ကုန်၏။ ပညာဝုဒ္ဓိကော၊ ပညာ
 ကို ပွားစေတတ်ကုန်၏။ အဝိဇ္ဇာတပက္ခိကော၊ မဆင်းရဲခြင်း၏ အတို့ခွဲဖြစ်
 ကုန်၏။ နိဗ္ဗာသံဝတ္တနိကော၊ ကိလေသာတို့၏ငြိမ်းခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်
 ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ
 ၏။ ကုသလေ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ တယောဝိဘက္ခော၊ သုံးပါးသောဝိ
 တက်တို့ကိုဝိဘက္ခယော၊ ကြီးရာ၏။ အကုသလေ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊
 တယောဝိဘက္ခော၊ သုံးပါးသောဝိဘက်တို့ကိုကား၊ နိရာကရေ၊ မိမိသန္တာန်
 ခွဲမပြုရာ၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဝိဋ္ဌာနံ၊ နွေထတို့၏၊ ပစ္ဆိမေမာ
 သေ၊ အဆုံးဖြစ်သောလဒ္ဓိ၊ သမူဟတံ၊ မြေမြှုပ်ထက်သော၊ ရဇံ၊ မြူကို၊ ဝဿ
 တော၊ ရွာသော၊ မဟတော၊ သည်းစွာသော၊ မေဗဿ၊ မိလား၏၊ ဝုဒ္ဓိ၊ မိလား
 ရေသည်၊ ဋ္ဌာနသော၊ တခဏခြင်း၌၊ ဝုပသမေတိဣ၊ ငြိမ်းစေဘိသကဲ့သို့၊ ဧ

ဣတိဂုတိပါဠိထောဘိနိဿယံ။

ဝမေဝ၊ ဤအတုသာယျင်၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိတက္ကန္တံ၊ မိစ္ဆာဝိတက်
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိစာရိယာနုစ၊ ထိုမိစ္ဆာဝိတက်နှင့်ယှဉ်သောဝိစာရ
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သမေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏၊ တထာဘူတော၊ ထိုသို့ဖြစ်သော၊
 သောယောဂါဝစရော၊ ထိုယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣဝေဝ၊ ဤကိုယ်၏
 အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ ဝိတက္ကပ္ပပဿမေန၊ ခပ်ဆိမ်းသောဝိတက်မှငြိမ်းသော၊ စေ
 တဿ၊ ဝိတ်ဖြင့်၊ သန္တိပဒံ၊ ခပ်ဆိမ်းသောကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သော
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ သမဇ္ဈဂါ၊ ကောင်းစွာရသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂ
 ဝတာ၊ သုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊
 အဋ္ဌမအန္တကာရဏသုတ်အပြီးဘည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အန္တရာမယော၊ ဝိတ်၌ဖြစ်သောအညစ်အကြေးတို့
 သည်၊ အန္တရာအဓိတ္တာ၊ ဝိတ်၌ဖြစ်သောဆန့်ကျင်ဘက်တို့သည်၊ အန္တရာ
 သပတ္တာ၊ ဝိတ်၌ဖြစ်သောရန်ဘက်တို့သည်၊ အန္တရာဝဂေကာ၊ ဝိတ်၌ဖြစ်သော
 သူသတ်တို့သည်၊ အန္တရာပစ္စတ္တိကာ၊ ဝိတ်၌ဖြစ်သောရန်သူတို့သည်၊ ဣမေ
 တယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ကတမေတယော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ ဘိ
 က္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထောဘော၊ ထောဘဝသည်။ အန္တရာမယော၊ ဝိတ်၌ဖြစ်သော
 အညစ်အကြေးမည်၏။ အန္တရာအဓိတ္တာ၊ ဝိတ်၌ဖြစ်သောဆန့်ကျင်ဘက်
 မည်၏။ အန္တရာသပတ္တာ၊ ဝိတ်၌ဖြစ်သောရန်ဘက်မည်၏။ အန္တရာဝဂ
 ဧကာ၊ ဝိတ်၌ဖြစ်သောသူသတ်မည်၏။ အန္တရာပစ္စတ္တိကာ၊ ဝိတ်၌ဖြစ်သော
 ရန်သူမည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေါသော၊ ဒေါသသည်။ အန္တရာမယော၊
 ဝိတ်၌ဖြစ်သောအညစ်အကြေးမည်၏။ အန္တရာအဓိတ္တာ၊ ဝိတ်၌ဖြစ်သော၊
 ဆန့်ကျင်ဘက်မည်၏။ အန္တရာသပတ္တာ၊ ဝိတ်၌ဖြစ်သော ရန်ဘက်မည်
 ၏။ အန္တရာဝဂေကာ၊ ဝိတ်၌ဖြစ်သောသူသတ်မည်၏။ အန္တရာပစ္စတ္တိကာ၊
 ဝိတ်၌သောရန်သူမည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မောဟော၊ မောဟသည်။ အန္တ
 ရာမယော၊ ဝိတ်၌ဖြစ်သောအညစ်အကြေးမည်၏။ အန္တရာအဓိတ္တာ၊ ဝိတ်၌
 ဖြစ်သောဆန့်ကျင်ဘက်မည်၏။ အန္တရာသပတ္တာ၊ ဝိတ်၌ဖြစ်သောရန်ဘက်
 မည်၏။ အန္တရာဝဂေကာ၊ ဝိတ်၌ဖြစ်သော သူသတ်မည်၏။ အန္တရာပစ္စတ္တိ
 ကော၊ ဝိတ်၌ဖြစ်သောရန်သူမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးပါးတို့တည်း။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အန္တရာမယော၊ ဝိတ်၌ဖြစ်သောအညစ်အကြေးတို့သည်၊
 အန္တရာအဓိတ္တာ၊ ဝိတ်၌ဖြစ်သောဆန့်ကျင်ဘက်တို့သည်။ အန္တရာသပတ္တာ၊
 ဝိတ်၌ ဖြစ်သော ရန်ဘက်တို့သည်။ အန္တရာဝဂေကာ၊ ဝိတ်၌ ဖြစ်သောသူ
 သတ်တို့သည်။ အန္တရာပစ္စတ္တိကာ၊ ဝိတ်၌ဖြစ်သောရန်သူတို့သည်။ ဣမေခေါ

တိကနိပါတ်-စတုတ္ထဝဂ်။

တယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ လောဘော၊ လောဘသည်။ အနတ္ထာဇနနော၊ အကျိုးမရှိသည်ကိုဖြစ်စေတတ်၏။ လောဘော၊ လောဘသည်။ ဝိတ္တပကောပနော၊ ဝိတ်ကိုပျက်ဆီးတတ်၏။ အန္တရတော၊ ဝိတ်မှ၊ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ တံဘယံ၊ ထိုဝိတ်မှဖြစ်သောဘေးကို။ ဇနော၊ သတ္တဝါသည်။ နာဝဗုဏ္ဍာ၊ မထိနိုင်။ လုဒ္ဓေါ၊ ထပ်သောသူသည်။ အတ္ထံ၊ မိမိအကျိုးစီးပွားသူတပါးအကျိုးစီးပွားကို။ နဇာနာတိ၊ မထိနိုင်။ လုဒ္ဓေါ၊ တပ်သောသူသည်။ ဓမ္မံ၊ ဆယ်ပါးသောအကုသလကမ္မပထတရားကိုသော်လည်း။ နပဿတိ၊ မမြင်နိုင်။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ လောဘော၊ လောဘသည်။ နရံ၊ သတ္တဝါကို။ သဟတေ၊ နှိပ်စက်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အန္ဓတမံ၊ အလွန်ရိက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယောစယောဂါဝစရော၊ အကြင်ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ လောဘံ၊ လောဘကို။ ပဟတ္တာနု၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ လောဘနေယျေ၊ ထပ်မက်ဘွယ်သောအာရုံသည်။ ဥပဋ္ဌိတေဝိ၊ ထင်သာသော်လည်း။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ နုလုတ္တာ၊ မတပ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေနအရိယပုဂ္ဂလေနု၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပေါက္ခရာ၊ ကြာပဗုဒ္ဓာရုံကို။ ဥဒဓိန္နု၊ ရေပေါက်ကို။ ပဟိယတေဣဝ၊ ပယ်နှစ်သကဲ့သို့။ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်။ လောဘော၊ လောဘကို။ ပဟိယတေ၊ ပယ်အပ်၏။ ဒေါသော၊ ဒေါသသည်။ အနတ္ထဇနနော၊ အကျိုးမရှိသည်ကိုဖြစ်စေတတ်၏။ ဒေါသော၊ ဒေါသသည်။ ဝိတ္တပကောပနော၊ ဝိတ်ကိုပျက်ဆီးတတ်၏။ အန္တရတော၊ ဝိတ်မှ၊ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ တံဘယံ၊ ထိုဝိတ်မှဖြစ်သောဘေးကို။ ဇနော၊ သတ္တဝါသည်။ နာဝဗုဏ္ဍာ၊ မထိနိုင်။ ဒုဋ္ဌော၊ အမျက်ထွက်သောသူသည်။ ဓမ္မံ၊ ဆယ်ပါးသောကုသလကမ္မပထတရားကို။ နပဿတိ၊ မမြင်နိုင်။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ ဒေါသော၊ ဒေါသသည်။ နရံ၊ သတ္တဝါကို။ သဟတေ၊ နှိပ်စက်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အန္ဓတမံ၊ အလွန်ရိက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယောစယောဂါဝစရော၊ အကြင်ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ ဒေါသံ၊ ဒေါသကို။ ပဟတ္တာနု၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒေါသနေယျေ၊ အမျက်ထွက်ဘွယ်ဖြစ်သောအာရုံသည်။ ဥပဋ္ဌိတေဝိ၊ ထင်သာသော်လည်း။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ နုလုတ္တာ၊ မထွက်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေနအရိယပုဂ္ဂလေနု၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဗန္ဓနာ၊ အညှာမှ။ တာထပက္ကံ၊ ထန်းသီးမှည့်ကို။ ပဟိယတေဣဝ။

တိကနိပါတ်-စတုတ္ထဝဂ်၊

ဒက္ခော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ အပါယ်ကော၊ အပါယ်သို့လား၏၊ နေရယ်ကော၊
 ငရဲ၌ဖြစ်၏၊ ကပ္ပဋ္ဌော၊ အာယုကပ်ပတ်ထုံး ငရဲ၌တည်၏၊ အတေကိစ္ဆော၊
 ကုစားခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပါပမိတ္တတာယ၊ မ
 ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသည့်၏အဖြစ်သည်၊ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်
 အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယာဒိန္နမိတ္တော၊ ကုန်ခန်းစေအပ်သော ကုသိုလ်စိတ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝဒက္ခော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ အပါယ်ကော၊ အပါယ်သို့လား
 ၏၊ နေရယ်ကော၊ ငရဲ၌ဖြစ်၏၊ ကပ္ပဋ္ဌော၊ အာယုကပ်ပတ်ထုံး ငရဲ၌တည်၏၊ အ
 တေကိစ္ဆော၊ ကုစားခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း၊ ဗနတထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဥတ္တရိ
 ကရဏီယော၊ အလွန်သောပြုဘွယ်သည်၊ သတိယံ၊ ရှိလျက်လျှင်၊ ဩရမတ္တ
 ကေန၊ အနည်းငယ်သာဖြစ်သော၊ ပိသေသာမိဂမေန၊ ကျေးဇူးအထူးကို
 ရခြင်းဖြင့်၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ ဝေသာနံ၊ စိတ်ချခြင်းသို့၊ အာပါဒါ၊ ရောက်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေဟိခေါတိဟိအသန္ဓဋ္ဌေဟိ၊ ဤသုံးပါးသောမသူ
 တော်တရားတို့သည်၊ အဘိဘူသော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယာဒိန္န
 မိတ္တော၊ ကုန်ခန်းစေအပ်သောကုသိုလ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝဒက္ခော၊ ဒေဝ
 ဒတ်သည်၊ အပါယ်ကော၊ အပါယ်သို့လား၏၊ နေရယ်ကော၊ ငရဲ၌ဖြစ်၏၊ ကပ္ပ
 ဋ္ဌော၊ အာယုကပ်ပတ်ထုံး ငရဲ၌တည်၏၊ အတေကိစ္ဆော၊ ကုစားခြင်းငှါ မ
 တတ်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ။ တတ္ထ၊ ထိုအသန္ဓဋ္ဌသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သ
 ဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ ။ ထောကတ္ထိံ၊ ထောက၌၊ ကောမိ၊ တရံတယေဝံသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ဇာတုဇောံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ပါပိစ္ဆော၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိသည်၊
 မာဥပပစ္စတိ၊ မဖြစ်စေသင့်၊ ပါပိစ္ဆာနံ၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိကုန်သော၊ ပုဂ္ဂ
 လာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ယထာယာဒိတိ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ ဂတိအ
 လားသည်၊ ဧဘာတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံဂတိံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောအလားကို၊ ဣ
 မိနာပိ၊ ဤဒေဝဒတ်၏ဖြစ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းဖြင့်လည်း၊ ဇာနာထ၊ သိ
 လင့်ကုန်၊ ။ ဒေဝဒက္ခော၊ ဒေဝဒတ်ကို၊ ပဏ္ဍိတောဘိ၊ ပညာရှိ၏ဟူ၍၊ သ
 မညာတော၊ မြီးပွမ်းအပ်၏၊ ဘာပိတက္ခောတိ၊ ပြီးပေအပ်သောကိုယ်စိတ်ရှိ
 ၏ဟူ၍၊ သမ္ပတော၊ သရတ်အပ်၏၊ ဒေဝဒက္ခော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ အတ္တနော၊
 ဒိမိ၏၊ ယသသာ၊ အကျော်အစောအခြံအရံဖြင့်၊ ဇလံဣဝ၊ တောက်ပသကဲ့
 သို့၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမဟာ၊ ငါသည်၊ သုတံ၊ ကြားအပ်၏၊ ။
 သော၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်၊ ပမာဒံ၊ ဓမ္မေလျှော့ခြင်းကို၊ နိသာယ၊ အမှီပြု၍၊ အနံ

ဣတိဂုဏ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဇိနောယုတ်၏။ နံတထာဂတံ၊ ထိုငါတုရားကို၊ အာသန္ဓေ နှိပ်စက်၍၊ စတုခါ
 ရံ၊ လေးခုသောတခါရှိသော၊ ဘယာနကံ၊ ကြောက်ဖွယ်ရှိသော၊ အဝိစိနိရိ
 ရံ၊ အဝိစိရဲသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ဟိယုတ္တံ၊ ထိုစကားသင့်၏။ ယော၊ အ
 ကြင်သူသည်။ အဒုဋ္ဌဿ၊ အမျက်မထွက်သော စိတ်ရှိသော၊ ပါပကမ္မံ၊ မ
 ကောင်းမှုကံကို၊ အင်္ဂုဗ္ဗတော၊ မပြုသော၊ သုဇနဿ၊ သူတော်ကောင်းကို၊
 ဒုဗ္ဘေ၊ ပျက်ဆီး၏။ ခုဋ္ဌစိတ္တံ၊ အမျက်ထွက်သောစိတ်ရှိသော၊ အနာဒရံ၊ ရိုသေ
 ခြင်းမရှိသော၊ တမေဝပါပဂုဂ္ဂဟံ၊ ထိုယုတ်မာသော ပုဂ္ဂိုလ်သို့သာလျှင်၊ ပါ
 ပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ ဗုသတိ၊ ရောက်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သရဗ္ဗ
 သရဗ္ဗရာကို၊ ဝိသကုဗ္ဗနု၊ အဆိပ်ရည်တစ်ခိုးဖြင့်၊ ပဇာသိတံ၊ ပျက်ဆီးခြင်း
 ဌာ၊ မညေ့ယူ၊ အောက်မေ့စရာ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ဥဒမိ၊ သရဗ္ဗရာသည်၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်ဖွယ်တန်း၊ မဟာ၊ နက်ခေါင်
 ကျယ်ဝန်း၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သရဗ္ဗံ၊ သရဗ္ဗရာကို၊ တေနုဝိသကုဗ္ဗ
 နု၊ ထိုအဆိပ်ရည်တစ်ခိုးဖြင့်၊ နုပဇာသယုယထာ၊ မပျက်ဆီးနိုင်ရာသကဲ့သို့၊ ဧ
 ဝမေဝ၊ ဤအတူလျှင်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်။ တမဂ္ဂတံ၊ အလွန်ထည်ကြည်
 စွာထသော၊ သန္တစိတ္တံ၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိတော်မူထသော၊ တထာဂတံ၊
 မြတ်စွာတုရားကို၊ ဝါဒေန၊ အပြစ်ဖြင့်၊ ဝိတိံ၊ သတိ၊ နှိပ်စက်၏။ တမ္ပိတထာဂ
 တော၊ ထိုမြတ်စွာတုရား၌၊ ဝါဒေါ၊ အပြစ်သည်။ နုဂ္ဂဟတိ၊ မရောက်။ ယ
 သာသမာပဗိုပန္နဿ၊ အကြင်ကောင်းစွာ ကျင့်သော တုရားတုရားတပည့်
 သား၏။ မဂ္ဂါနုဂေါ၊ ကျင့်ရိုးထမ်းကြောင်းသို့လိုက်၍ကျင့်သော၊ ဘိက္ခု၊ မ
 ဟန်းသည်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ ခယံ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါဝုတော၊
 ရောက်ရာ၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသောသူကို၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ
 သည်။ ဝိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို၊ ကြိုဗ္ဗေထ၊ ပြုရာ၏။ တဗ္ဗ၊ ထိုသူကိုလည်း၊ သေ
 ဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာတုရားသည်။ ဝုဂ္ဂတိ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏။ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာတုရား၊ ဝုတ္တော၊ ဟောသော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အသွင်အာ
 နန္ဓာသည်။ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ သမဒေဝဒက္ကသုတ်
 အပြီးတည်း။ စတုတ္ထောဝဂ္ဂေါ၊ စတုတ္ထဝဂ်တည်း။ ။

တဿ၊ ထိုစတုတ္ထဝဂ်၏။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်။ ဘဂဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိထက္ကာ၊
 ဝိတက္ကသုတ်လည်းကောင်း၊ သက္ကာရ၊ သက္ကာရသုတ်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါ
 စ၊ ဒေဝသဒ္ဓသုတ်လည်းကောင်း၊ စဝမာနာစ၊ စဝမာနသုတ်လည်းကောင်း၊
 ဝေသာကောစ၊ ဝေသာကသုတ်လည်းကောင်း၊ အသုဘူ၊ အသုဘသုတ်လည်း

တိကနိပါတ်-ပဉ္စမဝဂ်၊

ကောင်း။ ဓမ္မ။ ဓမ္မသုတ်ထည်းကောင်း။ အန္ဓကာရ၊ အန္ဓကာရသုတ်ထည်း
ကောင်း။ မလိအန္တရာ၊ မလသုတ်ထည်းကောင်း။ ဒေဝဒက္ကော၊ ဒေဝဒက္က
သုတ်ထည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေ၊ ထိုသုတ်တို့သည်။ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်
တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

တိကနိပါတ်-ပဉ္စမဝဂ်၊

၁၁၀၀တာ၊ သုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား
ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧဝံ၊ ဤပသာဒသုတ်
ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားမလိုက်၏။
ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ အဂ္ဂပဿဒါ၊ မြတ်သည်၌ကြည်ညိုခြင်းတို့သည်။ ဣ
မေတယော၊ ဤသုံးပါး တို့တည်း။ ကတမေတယော၊ ဒုတိယ သုံးပါးတို့
နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ ယံဝတာ၊ အကြင်သူလောကီကုန်သော၊ အပဒါ၊
အခြေမရှိကုန်သော၊ သတ္တာဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။ နိပဒါ၊ အ
ခြေနှစ်ချောင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။ စတု
ပဒါ၊ အခြေလေးချောင်း ရှိကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်း
ကောင်း။ ဗဟုပဒါ၊ များသောခြေရှိကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်
လည်းကောင်း။ ဂျဗိနော၊ ဂျဗိရှိကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်း
ကောင်း။ အဂျဗိနော၊ ဂျဗိမရှိကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်း
ကောင်း။ သညိနော၊ သညာရှိကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်း
ကောင်း။ အသညိနော၊ သညာမရှိကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်
လည်းကောင်း။ နေဝသညိနသညိနော၊ သညာရှိ သည်လည်းမဟုတ်သညာမ
ရှိသည်လည်း မဟုတ် ကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါ တို့သည် လည်း
ကောင်း။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့တွင်၊ အရဟံ၊ ကိလေ
သာတို့မှ ဝေးတော်မူသော၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မသောကမပြန် ကိုယ်တော်
ထိုင် သာဠျင်ခပ်ထိမ်းသောတရားကို သိတော်မူသော၊ တထာဂတော၊ မြတ်
စွာဘုရားကို၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟန်း
တို့၊ သေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ပသန္နာ၊
ကြည်ညိုကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သောအရာ
၌၊ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုသည်မည်ကုန်၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သောဘု
ရား၌၊ ပသန္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်သောသူတို့အား၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သော၊ ဝိပါကော၊

အကျိုးသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေရဟန်းတို့၊ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှ
 လေ့စက်ကုန်သော၊ သင်္ခါတာ၊ အကြောင်း တရားတို့သည် ပြုပြင်အပ်ကုန်
 သော၊ ဓမ္မာဝါ၊ တရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ အသင်္ခါတာ၊ အကြောင်းတ
 ရားတို့သည်မပြုပြင်အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာဝါ၊ တရားတို့သည်လည်းကောင်း၊
 အတ္ထိ ဂှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုတရားတို့တွင်၊ မခန့်မွန့်နော့၊ ယစ်ခြင်းတို့ကိုနှိပ်
 နှင်းတတ်သော၊ ဝိပါသဝိနယော၊ သိပ်ခြင်းကိုပျောက်ထွင်တတ်သော၊ အာ
 လယသရဋ္ဌာဟော၊ တစ်ခြင်းကို ခွဲတတ်သော၊ ဝရူပစ္ဆေဒေါ၊ ဝဋ်ကိုပျက်
 တတ်သော၊ တဗျက္ခယော၊ တဏှာ၏ ကုန်ရာဖြစ်သော၊ ဝိရာဂေါ၊ ကိလေ
 သာတို့၏ကင်းရာဖြစ်သော၊ နိရောဓော၊ ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ တဏှာ
 တည်းဟူသောဝါနမရှိသော၊ ဝိရာဂေါ၊ ဝိရာဂဟုဆိုအပ်သော၊ ယဒိဒံ၊ အ
 ကြင်အသင်္ခါတံ တရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ဂှိ၏။ သော၊ ထိုအသင်္ခါတံ တရားကို၊ အ
 ဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေရဟန်းတို့၊ ယေသတ္တော၊
 အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိရာဂေါ၊ ဝိရာဂဟုဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရား၌၊ ပ
 သန္နော၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ တေသတ္တော၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သော
 တရား၌၊ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုသည်မည်ကုန်၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်
 သောတရား၌၊ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုကုန်သောသူတို့အား၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သော၊
 ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေရဟန်းတို့၊ ယာဝတာ၊
 အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ သင်္ခါတာ၊ အပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဂုဏဝါ၊ အရတို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ဂှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါအ
 ပေါင်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံ ယာနိဝတ္တောဂိ၊ အကြင်လေးပါးသောယောကျ်ားအရံ
 တို့သည်၊ ယဒိဒံ ယေတေအဋ္ဌပုဂ္ဂိုလံ၊ အကြင်ရှစ်ယောက်သော
 ယောကျ်ားပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ဂှိကုန်၏။ ဘဂဝထော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
 သေဇသောသာဝကသံဃော၊ ဤတပည့်သားသံဃာသည်၊ အာဟုနေယျော၊
 အဝေးမှဆောင်ယူခဲ့၍လှူအပ်သောအလှူကိုလည်းခံတော်မူထိုက်၏။ ပါဟု
 နေယျော၊ ဧည့်သည်အလိုငြါထားအပ်သောအလှူကိုလည်းခံတော်မူထိုက်
 ၏။ ဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သောအလှူကိုလည်းခံတော်မူထိုက်၏။ အဇ္ဈိယက
 ရဂင်္ဂိယော၊ လက်အုပ်ချီ၍ ရှိရိုးခြင်းကိုလည်းခံတော်မူထိုက်၏။ ထောက
 ယာ၊ လူ၏။ အနုတ္တရံ၊ အထူးမရှိသော၊ ပညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော
 မျိုးဝေ၏ပိုက်ပြီးရာလယ်မြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ သောတထာ
 ဂတသာဝကသံဃော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏တပည့်သားသံဃာကို၊ အဂ္ဂေါ၊
 မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေရဟန်းတို့၊ ယေသတ္တော၊

တိကနိပါတ်-ပဉ္စမဝဂ်၊

အကြင် သတ္တဝါတို့သည်၊ သံစော၊ သံစာဒ္ဓိ၊ ပဿန္နာ၊ ကြည်ညို ကုန်၏၊
 ထေ သတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါ တို့သည်၊ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သော အရာ၌၊ ပဿန္နာ၊
 ကြည်ညိုသည်မည်ကုန်၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သောသံစာဒ္ဓိ၊ ပဿ
 န္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်သောသူတို့အား၊ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သော၊ ဝိပါကော၊ အကျိုး
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ထိက္ခဝေ၊ ချမ်းသာတို့၊ အဂ္ဂပဿာဒါ၊ မြတ်သည်၌ကြည်
 ညိုခြင်းတို့ သည်၊ ဣမေခေါတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထေမ
 ဣံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်
 မူ၏၊ ထေတ္ထ၊ ထိုပဿာဒသတ်၌၊ တေ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောထော်မူအပ်၏၊ အဂ္ဂတော
 မြတ်သော ခုတနာသုံးပါး၌၊ ပဿန္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်သောသူတို့အား၊ အဂ္ဂဓမ္မံ
 မြတ်သော တရားတော်ကို၊ ဝိဇာနထံ၊ ထိုကုန်သောသူတို့အား၊ အဂ္ဂေ၊ မြတ်
 သော၊ ဒက္ခိဏေယျ၊ မြတ်သော အလှူကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်
 စွာဘုရား၌၊ ပဿန္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်သောသူတို့အား၊ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သော၊ ဝိရာ
 ဝုပသမေ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြမ်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊
 သုခေ၊ ချမ်းသာသော၊ ဝေဇ္ဇေ၊ တရား၌၊ ပဿန္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်သော သူတို့
 အား၊ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သော၊ အနုတ္တရေ၊ အထူးမရှိသော၊ ဝုဉ္ဇကော၊ ကောင်းမှု
 တည်းဟူသောမျိုးစေ့၏ပိုက်ပျိုးရာဖြစ်သော်၊ သံစော၊ သံစာဒ္ဓိ၊ ပဿန္နာနံ၊
 ကြည်ညိုကုန်သောသူတို့အား၊ အဂ္ဂတ္ထိံ၊ မြတ်သော ခုတနာသုံးပါး၌၊ ဒါနံ၊ အ
 လှူကို၊ ဒေတံ၊ ပေးလှူကုန်သော သူတို့အား၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော၊ ဝုဉ္ဇံ၊ ကောင်းမှု
 သည်၊ ပဝဗ္ဗတိ၊ ပွား၏၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော၊ အာယုစ၊ အသက်သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဝဇ္ဇောစ၊ အစားသည်လည်းကောင်း၊ ယသောစ၊ အခြံအရံသည်
 လည်းကောင်း၊ ကိတ္တိစ၊ အကျော်အစောသည်လည်းကောင်း၊ သုခဉ္စ၊ ချမ်း
 သာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗထဉ္စ၊ ခွန်အားကြီးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
 ပဝဗ္ဗတိ၊ ပွား၏၊ အဂ္ဂဿ၊ မြတ်သော ခုတနာသုံးပါးအား၊ ဒါတာ၊ ပေးလှူ
 တတ်သော၊ အဂ္ဂဓမ္မသမာဟိတော၊ မြတ်သော တရားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မေဓ
 ဝိ၊ ပညာရှိသည်၊ ဒေဝဘူထောဝါ၊ နတ်ဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ မနုဿော
 ဝါ၊ လူဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂပတ္တော၊ မြတ်သော အကျိုးကိုရသည်
 ဖြစ်၍၊ ပမောဒတိ၊ မွေ့လျော်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောထော်မူ၏၊ အယန္တိ၊ အတ္တော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘ
 ဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောထော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ သုတံ၊ ကြားရလျက်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်
ထျှင်ပဋ္ဌမအဂ္ဂပသာဒသုတ်အပြီးတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇီဝိတာနံ၊ အသက်မွေးခြင်းထက်တို့တွင်၊ ယဒိန္ဒ
ပိဏ္ဍောယျံ၊ အကြင်ဆွမ်းကိုရှာဖွေရပ်ခံ၍အသက်မွေးခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ
၏။ ဣဒံ၊ ဤဆွမ်းကိုရှာဖွေရပ်ခံ၍အသက်မွေးခြင်းသည်။ အန္တံ၊ ယုတ်သော
အသက်မွေးခြင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တံ၊ သင်သည်။ ပတ္တပါဏီ၊
စားခွက်ထက်စွဲထုတ်၊ ပိဏ္ဍောထော၊ တောင်းယမ်းရပ်ခံထုတ် အသက်
မွေးသည်ဖြစ်၍၊ ပိဝရထိ၊ သွားထာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်
ဖြစ်သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤစကားသည်။
ထောကတ္ထိ၊ ထောကန္တံ၊ အဘိသပေါ၊ ဆဲရေးခြင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ ကဉ္စခေါ၊ ဝေပိဏ္ဍောယျံ၊ ထိုဆဲရေးသော စကားဖြစ်သောယုတ်သော
ဆွမ်းကိုရှာဖွေရပ်ခံ၍အသက်မွေးခြင်းကို၊ မမ၊ ငါ၏။ သာသနေ၊ သာသနာ
တော်၌၊ ကုလပုတ္တံ၊ အမျိုးကောင်း သားတို့သည်။ အတ္ထဝထိကာ၊ အ
ကြောင်းအထူးကိုမှီကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထဝသံ၊ အကြောင်းထူးကို၊ ပဗ္ဗိစ္စ၊
စွဲကုန်၍၊ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏။ ရာဇာဘိနိတာ၊ မင်းတို့သည်နှောင်ဖွဲ့စေအပ်
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နဥပေန္တိ၊ မကပ်ကုန်၊ စောရာဘိနိတာ၊ ခိုးသူတို့သည်ပမ်း
ငင်ယူဆောင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နဥပေန္တိ၊ မကပ်ကုန်၊ ဣထဇ္ဇာ၊ မြီးရှင်တို့
တို့သည်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နဥပေန္တိ၊ မကပ်ကုန်၊ ဘယဇ္ဇာ၊ ဘေး
ဖြင့်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နဥပေန္တိ၊ မကပ်ကုန်၊ အာဇီဝိကပကတာ၊
အသက်မွေးခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နဥပေန္တိ၊ မကပ်ကုန်၊
အပိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဇာတိယာ၊ ပဗ္ဗိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ ဇရာယ၊
အိုခြင်းသည်။ မရထောန၊ သေခြင်းသည်။ သောကေဟိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်။
ပရိဒေဝေဟိ၊ ဝိကြောခြင်းတို့သည်။ ဒုက္ခေဟိ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့သည်။ ဒေါမန
သောဟိ၊ နှလုံးမသာ ယာခြင်းတို့သည်။ ဥပါယာသေဟိ၊ ပင်ပန်းခြင်းတို့
သည်။ ဩဘိဏ္ဍာ၊ သက်ဝင်အပ်ကုန်သည်။ အဋ္ဌာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒုက္ခေဟိ
ဏ္ဍာ၊ ဇာတိအစရှိသောဆင်းရဲတို့သည်သက်ဝင်အပ်ကုန်သည်။ အဋ္ဌာ၊ ဖြစ်
ကုန်၏။ ဒုက္ခပရေတာ၊ ဇာတိအစရှိသော ဆင်းရဲတို့ဖြင့် နှိပ်စက်အပ်ကုန်
သည်။ အဋ္ဌာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကေဝလသမ၊ ချမ်းသာနှင့်မရောသော၊ ဣမဿဒုက္ခ
က္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအပေါင်း၏အန္တကိရိယာ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းသည်။ အ
ပ္ပေဝနာမပညာထေဝထ၊ အကယ်၍ထင်ပါငြားအံ့ထည်းမထိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥ
ပေန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု

သော၊ အပင်ကုထပုတ္တောစ၊ ဤအမျိုးကောင်းသားသည်သည်း၊ အဘိဇ္ဈာဇု။
 များသောအဘိဇ္ဈာရှိသည်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ကိဗ္ဗဿရ၊ ဂေါ၊ အား
 ကြီးသော ထပ်ခြင်းရှိသည်၊ ဗျာပန္နဗိက္ခော၊ ဒေါသဖြင့် ပျက်သောစိတ်ရှိ
 သည်၊ ပဒုဋ္ဌမနသင်္ကပ္ပော၊ ပျက်သောနှလုံးအကြံရှိသည်၊ မုဋ္ဌဿတိ၊ လွတ်
 သောသတိရှိသည်၊ အသမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်မရှိသည်၊ အသမာ
 တိတော၊ မတည်ကြည်သည်၊ ဝိပုန္နဗိက္ခော၊ တုန်ထွပ်သောစိတ်ရှိသည်၊ ပါ
 ကတိန္ဒြိယော၊ ပေါ်လွန်သောအန္တေရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရ
 ဟန်းတို့၊ သေယုထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ အဋ္ဌဂိုဏ်မတ္တံ၊ အလျားထက်
 ရှစ်သစ်ရှိသော၊ ဥပာတောပဒိတ္တံ၊ အစွန်းနှစ်ဖက်၌ရဲရဲတောက်သောဒီးရှိ
 သော၊ မဇ္ဈော၊ အထယ်၌၊ ဂူထဂတံ၊ မစင်ဖြင့်လိမ်းကျအပ်သော၊ ဆဝါဇာ
 တံ၊ သင်းချိုင်းထင်းကလေးသည်၊ ဂါမေ၊ ရွာ၌၊ ကဋ္ဌတ္တံ၊ ထင်းကိစ္စကို၊ နေဝ
 ဖရတိ၊ သေယုထာပိ၊ မပြီးစေနိုင်လက္ခဏာသို့၊ အရဉ္စေ၊ ဆော၌၊ ကဋ္ဌတ္တံ၊ ထင်း
 ကိစ္စကို၊ နပရတိ၊ သေယုထာပိ၊ မပြီးစေနိုင်သက္ခဏာသို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဣဓံပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ တထုပဓံ၊ ထိုသင်းချိုင်းထင်းကလေးလျှင်ဥပမာ
 ရှိ၏ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောထော်မူ၏၊ ဂိဟိဘောဂါစ၊ လူ
 တို့သည်အပ်သောအသုံးအဆောင်မှထည်း၊ ပရိဟိနော၊ ယုတ်၏၊ သာမည
 ဣဉ္စ၊ ရဟန်း၏ကိစ္စကိုထည်း၊ နပရိပုရေဓါ၊ မပြည့်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဒုဗ္ဗေဝေ၊ ပညာမရှိသော
 သူယုတ်သည်၊ ဂိဟိဘောဂါစ၊ လူတို့၏ အသုံးအဆောင်မှထည်း၊ ပရိဟိ
 နော၊ ရှုံး၏၊ သာမညဣဉ္စ၊ ရဟန်းတို့၏ဥစ္စာကိုထည်း၊ ပရိဓံသမာနော၊ ပျော်
 ပျက်လျှက်၊ ပကိရေ၊ ဖရိဖရဲကြံပစ်စေ၍၊ ဆဝါဇာတံ၊ သင်းချိုင်းထင်း
 ကလေးကဲ့သို့၊ နုဿတိ၊ ပျက်၏၊ ဗဟဝေ၊ များစွာကုန်သော၊ ကာသာဝ
 ကဣဉ္စ၊ သင်္ကန်းကိုထည်း၊ ဝေျောက်ကုန်သော၊ ပါပဗ္ဗော၊ ယုတ်မာသောသ
 ဘောရှိကုန်သော၊ အသညတာ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကိုမစောင့်ရှောက်ကုန်သော၊
 ပါပါ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ယေပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိ
 ကုန်၏၊ ဧတပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပါပေဟိ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ က
 ဗ္ဗေဟိ၊ အကုသိုလ်ကံတို့ကြောင့်၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပဇ္ဇေ၊ ဖြစ်ကြကုန်ရာ
 ၏၊ အသညတော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကိုမစောင့်ရှောက်သော၊ ဒုဘိလော၊
 ဘိလမရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယံရဋ္ဌပိဏ္ဍံ၊ အကြင်တိုင်းနိုင်ငံသူ
 တို့လှူအပ်သောဆွမ်းကို၊ စေတုဋ္ဌေယျ၊ အကယ်၍စားငြားအံ့၊ ဝေသတိ၊ ဤ
 သို့ဖြစ်ခဲ့သည် ရှိသော်၊ တတော၊ ထိုဆွမ်းထက်၊ တက္ကော၊ ပြောင်မြောင်

တောက်သော၊ အဂ္ဂိသီရိပမော၊ ဝိးယျံနှင့်တူသော၊ အိယောဂုဇ္ဈော၊ သံတွေ
ခဲကို၊ ထုက္ကောဝ၊ စားခြင်း သည်သာလျှင်၊ သေယျော၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊
ဤလျှင်၊ ဣတိ၊ ဣတိ၊ သုတ်အပြီးတည်း။ ။

ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ သမ္ဘာ၊ သမ္ဘာ၊ သမ္ဘာ၊
သင်္ကန်းစွန်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ဝိဗ္ဗိတော၊ ဝိဗ္ဗိတော၊ နောက်မှနောက်မှ
ပါဒေ၊ ငါ၏ခြေရာ၌၊ ပါဒံ၊ မိမိခြေကို၊ နိက္ခိပန္နော၊ ချထုတ်၊ အနုပန္နော၊ အ
စဉ်လိုက်သည်၊ ဝေပိအဿ၊ ကယ်၍ ဖြစ်လည်းဖြစ်စေ၊ သောစတိက္ခု၊ ထို
ရဟန်းသည်လည်း၊ အဘိဇ္ဈာယု၊ များသော အဘိဇ္ဈာရှိသည်၊ ကာမေသု၊
ကာမဂုဏ်တို့၌၊ တိဗ္ဗသာရာဂေါ၊ အားကြီးသော တစ်ခြင်းရှိသည်၊ ဗျာပန္န
မိက္ကော၊ ပျက်သော စိတ်ရှိသည်၊ ပဋ္ဌဒမနမနသင်္ကပ္ပေ၊ ပျက်သော နှလုံးအ
ကြံရှိသည်၊ ရဇ္ဇသတိ၊ လွတ်သော သတိရှိသည်၊ အသမ္ပဇာနော၊ ပညာအ
ဆင်အခြင်းမရှိသည်၊ အသမာဟိတော၊ မတည်ကြည်သည်၊ ဝိဗ္ဗန္တမိက္ကော၊
တုန်ထွင်သော စိတ်ရှိသည်၊ ပါကိန္ဒိယော၊ ပေါလွင်သော ဣန္ဒြေရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊
မဟံ၊ ငါမှ၊ အာရကော၊ ဝေးသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟဉ္ဇ၊ ငါ
သည်လည်း၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းမှ၊ အာရကော၊ ဝေးသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခ
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟိယဂ္ဂော၊ အကြင်ကြောင့်၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊
ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အပဿန္တော၊ မမြင်သော
သူသည်၊ ဓံ၊ ငါကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ တဂ္ဂော၊ ထိုကြောင့်၊ အာရကော၊ ဝေး
သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
ယောဇနသထေပိ၊ ယူဇနာတရာတည်၌ပင်သော်လည်း၊ ဝေပိဟာရေယု၊ အ
ကယ်နေစေကာမူ၊ သောစတိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း၊ အဘိဇ္ဈာယု၊ များ
သောအဘိဇ္ဈာမရှိသည်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ တိဗ္ဗသာရာဂေါ၊ အား
ကြီးသောတစ်ခြင်းမရှိသည်၊ အဗျာပန္နမိက္ကော၊ ပျက်သောစိတ်မရှိသည်၊ အ
ပဒုဋ္ဌမန သင်္ကပ္ပေ၊ ပျက်သော နှလုံးအကြံမရှိသည်၊ ဥပဗ္ဗိတသတိ၊ ထင်
သောသတိရှိသည်၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်ခြင်းရှိသည်၊ သမာဟိတော၊
တည်ကြည်သည်၊ ဧကဂ္ဂမိက္ကော၊ မတုန်ထွင်သော စိတ်သည်၊ သံဂုတိန္ဒိ
ယော၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်အပ်သောဣန္ဒြေရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ အ
ထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ သန္တိ

ကေဝ၊ အနိုးသာယျင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟဉ္ဇ၊ ငါသည်လည်း၊ တဿ၊ ထို
ရဟန်း၏။ သန္တိကေဝ၊ အနိုးသာယျင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်း
သည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်၊ သောတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ပဿန္တော၊ မြင်သောသူသည်။ ဝံ၊ ငါကို၊
ပဿတိ၊ မြင်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သန္တိကေဝ၊ အနိုး၌သာယျင်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။
အနေဇဿ၊ ထဿာလည်းကင်းပြီးထသော၊ နိဗ္ဗုတဿ၊ ငြိမ်းငြိမ်းထသော၊
ဝိတဂေဓဿ၊ ကင်းပြီးသော တစ်မက်မောခြင်း လည်းရှိထသော၊ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝိမ္ဗိတော၊ နောက်တော်မှ၊ အနုပန္နော၊ အစဉ်
လိုက်သည်။ ဝေပိ၊ အဿ၊ အကယ်၍ဖြစ်ဘူးကာမှ၊ မဟိန္တော၊ ကြီးသောအလို
ရှိသော၊ ဝိစာတဝါ၊ ပင်ပန်းသော၊ ဇေဒါသော၊ တဿာ၏ကျွန်ဖြစ်သော၊ အ
နိဗ္ဗုတော၊ မငြိမ်းသော၊ ဂိဒ္ဓေါ၊ တစ်မက်မောတစ်သော၊ သော၊ ထိုသူသည်။
ယာဝဉ္ဇ၊ အလွန်လျှင်၊ အာရကာ၊ ဝေးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဿ၊ ရှုလော။
ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ယောပန၊ အကြင်သူသည်ကား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
အဘိညာယ၊ ထူးသောညာထံဖြင့်ထိ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အညာယ၊ ပိုင်းခြား
ထွက်ထိ၍၊ ဥပနိဝါတော၊ ထေမထေသင့်သောအရပ်၌တည်သော၊ ရဟဒေါ
ဝါ၊ ရေအိုင်ကြီးကဲ့သို့၊ အနေဇော၊ တုန်ထွပ်ခြင်းမရှိ သည်ဖြစ်၍သာယျင်၊
ဥပသမတိ၊ ငြိမ်း၏။ အနေဇော၊ တုန်ထွပ်ခြင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းငြိမ်း
သော၊ အဂိဒ္ဓေါ၊ တစ်မက်မောခြင်းမရှိသော၊ သော၊ ထိုသူသည်။ အနေဇဿ၊
တုန်ထွပ်ခြင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗုတဿ၊ ငြိမ်းငြိမ်းသော၊ ဝိတဂေဓဿ၊ ကင်းသော
တစ်မက်မောခြင်းရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားမှ၊ ယာဝဉ္ဇ၊ အ
လွန်လျှင်၊ သန္တိကေဝ၊ အနိုး၌သာယျင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဿ၊ ရှုလော။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ သဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တတိယသံဃာဒိကဗ္ဗာသုတ်အပြီးတည်း။ ၄။ ၃၃။ ၃၆။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဂ္ဂိ၊ မီးတို့သည်။ ဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း
ကတမေတယော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ ရာဂဂ္ဂိ၊ ရာဂဟူသောမီးလည်း
ကောင်း၊ ဒေါသဂ္ဂိ၊ ဒေါသဟူသောမီးလည်းကောင်း၊ မောဟဂ္ဂိ၊ မောဟဟူ
သောမီးလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ အဂ္ဂိ၊ မီးတို့သည်။ ဣမေခေါတယော၊ ဤသုံးပါးတို့လျှင်တည်း။ ဣ
တိ၊ ဤသို့၊ သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။ ရက္ခော၊

ထပ်ထပ်ကုန်သော၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ရုက္ခိဟေ၊ မိန်းမောကုန်
သော၊ မဂ္ဂေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ရာဂဂ္ဂိ၊ ရာဂတည်းဟူသော၊ မီးသည်၊ ဝုဟတိ၊
လောင်၏၊ ပါဏာတိပါနော၊ သူ၏အသက်ကိုမျှင်စွာချကုန်သတ်ကုန်သော၊
ဗျာပန္နော၊ နှောက်ရှက်သောစိတ်ရှိကုန်သော၊ နုရေပန၊ သတ္တဝါတို့ကိုကား၊
ဒေါသဂ္ဂိ၊ ဒေါသတည်းဟူသောမီးသည်၊ ဝုဟတိ၊ လောင်၏၊ သံရိန္ဒေ၊ ပြင်း
စွာတွေဝေကုန်သော၊ အရိယပမ္ပေ၊ အရိယာတို့၏ထရား၌၊ အကောဝိဒေ၊
မထိဗ္ဗာကုန်သော၊ နုရေပန၊ သတ္တဝါတို့ကိုကား၊ မောဟဂ္ဂိ၊ မောဟတည်း
ဟူသောမီးသည်၊ ဝုဟတိ၊ လောင်၏၊ ယေပဇာ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့
သည်၊ တေအဂ္ဂိ၊ ဤသုံးပါးသောမီးတို့ကို၊ အစေနန္တော၊ မထိကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ သက္ကာယာတိရတော၊ သက္ကာယ၌မွေ့လျော်ကုန်၏၊ တေပဇာ၊ ထိုသတ္တ
ဝါတို့သည်၊ မာရ်ဗန္ဓနော၊ မာရ်၏ အနှောင်အဖွဲ့မှ၊ အရုက္ကာ၊ မလွတ်ကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ နိရုယဉ္ဇ၊ ငရဲကိုလည်းကောင်း၊ တိရစ္ဆာန်ဥယျောနိယော၊ တိရ
စ္ဆာန်တို့၏အမျိုးကိုလည်းကောင်း၊ အသုရ်စ၊ အသူရာတို့၏အပေါင်းကို
လည်းကောင်း၊ ဝိတ္တိဝိသာယဉ္ဇ၊ ပြိတ္တာထုံကိုလည်းကောင်း၊ ဝဇယန္တိ၊ ဝှား
စေးကုန်၏၊ ယေစ၊ အကြင်အရိယာတို့သည်ကား၊ သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓသောသ
နေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာထေဝ်၌၊ ခုက္ကိဒိဝါ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ယုတ္တာ၊ ဘာ
ဝနာစီးဖြန်းခြင်း၌ ဖွင့်ကုန်၏၊ ရုက္ခမာ၊ လူတကာတို့ထက်မြတ်ကုန်သော၊
ထေ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ အသုဘသည်နော၊ မတင့်တယ်
ဟုအမှတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရာဂဂ္ဂိ၊ ရာဂတည်းဟူသောမီးကို၊ နိဗ္ဗာပေန္တိ၊
ငြိမ်းစေကုန်၏၊ ဒေါသဂ္ဂိ၊ ဒေါသတည်းဟူသောမီးကိုကား၊ မေတ္တာယ၊
မေတ္တဒြင့်၊ နိဗ္ဗာပေန္တိ၊ ငြိမ်းစေကုန်၏၊ မောဟဂ္ဂိ၊ မောဟတည်းဟူ
သောမီးကိုကား၊ နိဗ္ဗေဝါမိနိ၊ လောဘစသောသုံးကျိပ်ဖောက်ခွဲထွက်သွား
တတ်သော၊ ယာယံပညာ၊ အကြင်ပညာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာယပညာယ၊
ထိုပညာဖြင့်၊ နိဗ္ဗာပေန္တိ၊ ငြိမ်းစေကုန်၏၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တ
မဂ်တည်းဟူသောငွေဖြင့်၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ရာဂဂ္ဂိအာဒယော၊ ရာဂမီး
အစရှိသည်တို့ကို၊ နိဗ္ဗာပေတွာ၊ ငြိမ်းစေ၍၊ သုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနာတယံ၊
ဝိပါက်ကမ္မဇရစ်အကြွင်းရှိသောနိဗ္ဗာနခတ်၌၊ ဝိတော၊ တည်ကုန်သော၊ နိပ
ကာ၊ ရင့်သောပညာရှိကုန်သော၊ ခုက္ကိဒိဝါ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ အတန္တိ တာ၊ မ
ပျင်းမရိကုန်သော၊ ဧတဝုဂ္ဂဏာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စရိမကစိတ္တာနိရောဓေ
န၊ စရိနိဗ္ဗာန်စိတ်ချုပ်သဖြင့်၊ အနုပါဒိသေသာယာ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရစ်အကြွင်း
မရှိသော၊ နိဗ္ဗာနခတ်ယာ၊ နိဗ္ဗာနခတ်ဖြင့်၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ပရိနိဗ္ဗန္တိ၊

ငြိမ်းကုန်၏။ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ အစွဲ၊ လွန်ကုန်၏။ အရိယဒဿ၊ အရိယာတို့သည် မြင်အပ်သော နိဗ္ဗာန်ကို မြင်ကုန်ထသော၊ ဝေဒဂ္ဂနော၊ သိခြင်းသို့ ရောက်ကုန်ပြီးထသော၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊ သိကုန်၍၊ ဇာတိက္ခယံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏ ကုန်ရာကို ထည်း၊ အဘိညာယ၊ ထူးသော ဥာဏ်ဖြင့် သိကုန်၍၊ ပုနတ္ထံ၊ တဘန်ဖြစ်ခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက် ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုဇ္ဈတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဇ္ဈတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဇ္ဈတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဥပပရိက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော၊ အဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိတ်သည်၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဋ္ဌံ၊ အဝိက္ခိတ္တံ၊ မဖျံလွင့်သည်၊ အဝိသခုံ၊ မဖြန့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဥပပရိက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော၊ အဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိတ်၏၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတည်းဟူသော အာရုံ၌၊ အသဗ္ဗိတံ၊ တန်ခပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်သို့ သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဥပပရိက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော၊ အဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိတ်သည်၊ အနုပါဒါယ၊ မစွဲမယူမူ၍၊ နပရိတသေယျ၊ မတုန်ထွပ်ရာ၊ တထာတထာ၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းဖြင့်၊ ဥပပရိက္ခေယျ၊ ဆင်ခြင်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝိညာဏေ၊ ဝိတ်သည်၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဋ္ဌံ၊ အဝိက္ခိတ္တံ၊ မဖျံလွင့်သည်၊ အဝိသခေ၊ မဖြန့်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဝိညာဏေ၊ ဝိတ်သည်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတည်းဟူသော အာရုံ၌၊ သဗ္ဗိတေ၊ တန်ခပ်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဝိညာဏေ၊ ဝိတ်သည်၊ အနုပါဒါယ၊ မစွဲမယူမူ၍၊ အပရိတသသိတေ၊ မတုန်ထွပ်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ ဇာတိဇရာမဓဏဒုက္ခသရဒယသမ္ဘဝေ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအိုခြင်းသေခြင်းဟူသော ဆင်းရဲအပေါင်း၏ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ ဝိနိတော်မူ၏။ သတ္တသင်္ဂဟတိနဿ၊ ခုနစ်ပါးသော အငြိအတွယ်ကို ပယ်ပြီးထသော၊ နေတ္တိန္ဒိန္ဒဿ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော တဏှာတည်းဟူသော ကြီးထည်းရှိထသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဇာတိသံသာရာ၊ ဇာတိတည်းဟူသော သံသရာသည်၊ ဝိက္ခိဏော၊ ကုန်ပြီ၊ တဿ၊ ထိုရဟန္တာအား၊ ပုနတ္ထဝေါ၊ တဘန်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုဇ္ဈတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဇ္ဈတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

တို့သည်၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊ သိကုန်၍၊ ဇာတိက္ခယံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်သိကုန်၍၊ ပုဂ္ဂတ္တံ၊ ထာဘန်ဖြစ်ခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထူးသည့်၊ ပုဂ္ဂတိ၊ ဟောထောင်မှုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်သျှင်၊ သဗ္ဗဥပပတ္တိသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရာဂနိက္ခိ၊ ကာမယောဂသံယုဒတ္တာ၊ ကာမယောဂဖြင့် ဖွဲ့အပ်သော၊ ဘဝယောဂသံယုဒတ္တာ၊ ဘဝယောဂဖြင့် ဖွဲ့အပ်သော၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်၊ ဣတ္ထတ္တံ၊ ဤလူ့ကိုယ်၏အဖြစ်သို့၊ အာဂတိံ၊ ထာသောကြောင့်၊ အာဂါမိ၊ အာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကာမယောဂဝိသံယုဒတ္တာ၊ ကာမယောဂဖြင့် မဖွဲ့အပ်သော၊ ဘဝယောဂသံယုဒတ္တာ၊ ဘဝယောဂဖြင့် ဖွဲ့အပ်သော၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်၊ ဣတ္ထတ္တံ၊ ဤလူ့ကိုယ်၏အဖြစ်သို့၊ အနာဂတိံ၊ မလှသောကြောင့်၊ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမိမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကာမယောဂဝိသံယုဒတ္တာ၊ ကာမယောဂဖြင့် မဖွဲ့အပ်သော၊ ဘဝယောဂဝိသံယုဒတ္တာ၊ ဘဝယောဂဖြင့် မဖွဲ့အပ်သော၊ ပုဂ္ဂုလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိကာသဝေ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေ၊ ရှိသေး၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးသည့်၊ အဝေ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကာမယောဂနေစ၊ ကာမယောဂဖြင့် ထဉ်းကောင်း၊ ဘဝယောဂနေစ၊ ဘဝယောဂဖြင့် ထဉ်းကောင်း၊ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးစုံသော ယောဂဖြင့်၊ သံယုတ္တာ၊ ဖွဲ့အပ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သံသာရံ၊ သံသရာသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ လာ၊ မှုကုန်၏။ ဇာတိမရဏဂါနိနော၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းသို့ ရောက်ရကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယေစပုဂ္ဂလော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ ကာမေ၊ ကာမတို့ကို၊ ပဟတိံ၊ ပယ်ကုန်၍၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေ၏ ကုန်ရာ ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အပတ္တာ၊ မရောက်ကုန်သေး၊ ဘဝယေဂနေ၊ ဘဝယောဂဖြင့် သံယုတ္တာ၊ ဖွဲ့အပ်ကုန်၏။ တေပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အနာဂါမိတိ၊ အနာဂါမိတို့ဟူ၍၊ ပုဂ္ဂဓေ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏။ ယေစခေါပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ ဆိန္ဒုသံသယာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော ယုန်မှားခြင်းရှိ ကုန်ပြီး ဝိတမာနပုဂ္ဂဟိ၊ ကုန်ပြီးသော မန်တဖန်ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်ပြီး ယေစပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သည်၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေ၏ ကုန်ရာ ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်ပြီး၊ တေပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ယေကေ၊ ယေကန္တိ၊ ဝေ၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ပါရံ၊ ကင်းသို့။

ဂတာ၊ရောက်ကုန်ပြီ၊အုတ်၊ဤသို့၊ ဘဂဝဏ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊
ဟောတော်မူအပ်၏၊ အုတ်၊ ဤသည်လျှင် သတ္တမ ကာမသုတ်အပြီး
ထည်း၊ တတိယဘာဏဝါရုံ၊တတိယဘာဏဝါရသည်၊နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်း
သို့ရောက်ပြီး၊ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ကဏ္ဍာဏသီလော၊ ကောင်းသောသီလရှိသော၊
ကဏ္ဍာဏဓမ္မော၊ကောင်းသောတရားရှိသော၊ ကဏ္ဍာဏပညော၊ကောင်း
သောပညာရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းကို၊ ဣမတ္ထိံ၊ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသုတ်အထိ
ဓမ္မဝိနည်း၌၊ ကေဝလံ၊သက်သက်သောနိဗ္ဗာန်ကိုရပြီးသော၊ ဝုထိတဝါ၊
သုံးဆစ်ပြီးသောသီတင်းရှိသော၊ဥတ္တမပုရိသောတိ၊မြတ်သောယောကျ်ား
ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ဆိုအပ်၏၊ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ကထဉ္စ၊ အသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ ကဏ္ဍာဏ သီလော၊ ကောင်းသောသီလနှင့် ပြည့်စုံသည်၊
ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း၊ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊အုတ်၊ဤသာသနာထော်၌၊ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ သီလခါ၊သီလရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ပါတိမောက္ခသံဝရ
သံဝုတော၊ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကိုကောင်းစွာစောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍၊
အာစရဂေါစရသမ္ပန္နော၊အာစာဘုသီလဂေါစရသီလနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊
အနုမက္ကေသု၊အနုမြူ၊ချလောက်ကုန်သော၊ဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်တို့၌၊ ဘယဒဿ
ဝိ၊ဘေးအားဖြင့်ရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝိဟရတိ၊နေ၏၊သိက္ခာပဒေသု၊သိက္ခာ
ပုဒ်တို့၌၊သမာဒါယ၊ကောင်းစွာယူ၍၊ သိက္ခတိ၊ကျင့်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ဝေခေါ၊ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကဏ္ဍာဏသီလော၊ ကောင်း
သောသီလရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အုတ်၊ ဤသို့၊ ကာဏ္ဍာဏသီလော၊
ကောင်းသော သီလရှိသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ ကဏ္ဍာန ဓမ္မောစ၊
ကောင်းသော တရားရှိသည်လည်း၊ကထံဟောတိ၊အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း
ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊အုတ်၊ဤသာသနာထော်၌၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊သတ္တန္တံ၊
ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဓိပက္ခိကာနံ၊ အရဟတ္တမဂ်ထည်းဟူသောဗောဓိ၏
အင်္ဂါ၌တည်ကုန်သော၊ဓမ္မာနံ၊တရားတို့ကို၊ ဘာဝနာနုယောဂံ၊ ပွားစေခြင်း
နှင့်ယှဉ်ခြင်းကို၊အနုယုက္ကော၊ အာနိတလဲလဲဗျဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊
နေ၏၊ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဝေခေါ၊ဤသို့လျှင်၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ကဏ္ဍာ
ဏဓမ္မော၊ကောင်းသောတရားရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အုတ်၊ဤသို့၊ ကဏ္ဍာ
ဏသီလော၊ ကောင်းသောသီလရှိသည်၊ကဏ္ဍာဏဓမ္မော၊ကောင်းသောတ
ရားရှိသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ ကဏ္ဍာဏပညောစ၊ ကောင်းသော

တိကနိပါတ်-ပဉ္စမဝဂ်၊

ပညာ ရှိသည်ထည်း၊ ကထံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤသာသနာထေဝ်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာသဝါနံ၊ အာ
သဝေတရားတို့၏၊ ဝယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေမရှိသော၊
စေတောပိရတ္တိံ၊ စိတ်၏ကိလေသာတို့မှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိ
ကို၊ ပညာပိရတ္တိံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ် ပညာကို၊
ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊
အဘိညာ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိ၊ ကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပ
ဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကထျာ၊ ကထာပညော၊ ကောင်းသော ပညာရှိသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထျာ၊ ကထာပညော၊ ကောင်းသော ပညာရှိသော၊ က
ထျာ၊ ကထာပညော၊ ကောင်းသော တရားရှိသော၊ ကထျာ၊ ကထာပညော၊ ကောင်းသော
ပညာရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဣမတ္ထိံ၊ ဓမ္မပိနယေ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာပိ
နည်း၌၊ ကေဝထံ၊ သက်သက်သော နိဗ္ဗာန်ကိုရပြီးသော၊ ဝုယိတဝါ၊ သုံးအပ်
ပြီးသော သီတင်းရှိသော၊ ဥတ္တမပုဂ္ဂိုလော၊ မြတ်သော ယောကျ်ားဟူ၍၊
ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်
တော်မူ၏၊ ယသ၊ ဘိက္ခု၊ နေ၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်
ထည်းကောင်း၊ ဝါစယ၊ နှုတ်ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ဓုက္ကတံ၊ မကောင်းသဖြင့်ပြုအပ်သော ဒုစရိုက်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိရိ
မနံ၊ အကုသိုလ်တို့ကို စက်ဆုပ်သော စိတ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုရ
ဟန်းကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ကထျာ၊ ကထာပညောတိ၊ ကောင်းသော သီတိ
သော သူဟူ၍၊ အရိယာ၊ တရားအစရှိသော အရိယာတို့သည်၊ အာဟု၊ ဟို
ကုန်ပြီ၊ ယသ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သမ္မောဂေါ၊ မိနော၊ အရိယမဂ်ဉာဏ်
ထည်းဟူသော သမ္မောပိသို့ ရှေ့ထုတ်ကုန်သော၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်
သော၊ ဓမ္မာ၊ ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့ကို၊ သုဘာပိတော၊ ကောင်းစွာပွားစေ
ကုန်ပြီ၊ အနုဿဒံ၊ ရာဂ၏ပွားခြင်းစသည်တို့မှကင်းထသော၊ တံဘိက္ခု၊
ထိုရဟန်းကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ကထျာ၊ ကထာပညောတိ၊ ကောင်းသော တ
ရားရှိသော သူဟူ၍၊ အရိယာ၊ တရားအစရှိသော အရိယာတို့သည်၊ အာဟု၊
ဆိုကုန်ပြီ၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဣဝေ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်၌
ပင်လျှင်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဓုက္ကဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဝယံ၊ ကုန်သည်၏အဖြစ်ကို၊
ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အနာသဝံ၊ ကင်းပြီးသော အာသဝေရှိသော၊ တံဘိက္ခု၊ ထို
ရဟန်းကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ကထျာ၊ ကထာပညောတိ၊ ကောင်းသော ပညာရှိ

ဣတိဂုတံပါဠိထေဝနိဿယံ။

သောယုဟူ၍၊ အရိယာ၊ ဘုရားအစရှိသော အရိယာတို့သည်။ အာဟာ၊ ဆိုကုန်ပြီ။ တေတိဓမ္မေတိ၊ ထိုတရားတို့နှင့်၊ သမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံသော၊ အနိဗ္ဗံ၊ ဆင်းရဲမရှိသော၊ သိန္နသံသယံ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသောယုံမှားခြင်းရှိသော၊ သဗ္ဗပဟာယိနံ၊ ခပ်ထိမ်းသောကိလေသာတို့ကိုပယ်ပြီးသော၊ ဝိကာသဝံ၊ ရဟန္တာကို၊ သဗ္ဗထေဝကဿ၊ ခပ်ထိမ်းသောလောကဗ္ဗံ၊ အထိတံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့်မမြီသောယုဟူ၍၊ အရိယာ၊ ဘုရားအစရှိသောအရိယာတို့သည်။ အာဟာ၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုစ္စတိ၊ ဟောထော်မူအပ်၏။ ဣတိဤလျှင်အဋ္ဌမကထာဏသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒါနာနိ၊ အလှူတို့သည်။ အာမိသဒါနဉ္စ၊ အာမိသအလှူထည်းကောင်း၊ ဓမ္မဒါနဉ္စ၊ တရားအလှူထည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိန္ဒေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေသံဒိန္နံဒါနာနံ၊ ဤနှစ်ပါးသောအလှူတို့တွင်၊ ယဒိဒဓမ္မဒါနံ၊ အကြင်တရားအလှူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံဓမ္မဒါနံ၊ ဤတရားအလှူသည်။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သံဝိဘာဂါ၊ ခွဲခြမ်းဝေဘန်ခြင်းတို့သည်။ အာမိသသံဝိဘာဂေါ၊ အာမိသကိုခွဲခြမ်းဝေဘန်ခြင်းထည်းကောင်း၊ ဓမ္မသံဝိဘာဂေါ၊ တရားကို ခွဲခြမ်းဝေဘန်ခြင်းထည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေန္ဒေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေသံဒိန္နံ သံဝိဘာဂါနံ၊ ဤနှစ်ပါးသောခွဲခြမ်းဝေဘန်ခြင်းတို့တွင်၊ ယဒိဒဓမ္မသံဝိဘာဂေါ၊ အကြင်တရားကိုခွဲခြမ်းဝေဘန်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံဓမ္မသံဝိဘာဂေါ၊ ဤတရားကိုခွဲခြမ်းဝေဘန်ခြင်းသည်။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနုဂ္ဂဟာ၊ ငြီးမြောက်ခြင်းတို့သည်။ အမိသာနုဂ္ဂဟော၊ အမိသဖြင့်ချီးမြှောက်ခြင်းထည်းကောင်း၊ ဓမ္မာနုဂ္ဂဟော၊ တရားဖြင့် ငြီးမြှောက်ခြင်းထည်းကောင်း။ ဣတိဣမေန္ဒေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေသံဒိန္နံ အနုဂ္ဂဟာနံ၊ ဤနှစ်ပါးသောငြီးမြောက်ခြင်းတို့တွင်၊ ယဒိဒဓမ္မာနုဂ္ဂဟော၊ အကြင်တရားကိုဖြင့်ငြီးမြှောက်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံဓမ္မာနုဂ္ဂဟော၊ ဤတရားဖြင့်ငြီးမြှောက်ခြင်းသည်။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ယံဒါနံ၊ အကြင်အလှူကို၊ ပရဝံ၊ မြတ်၏။ အနုတ္တရံ၊ အထူးမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ ယံသံဝိဘာဂံ၊ အကြင်ခွဲခြမ်းဝေဘန်ခြင်းကို၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏။ အနုတ္တရံ၊ အထူးမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝဏ္ဏယံ၊ ငြီးပွမ်းတော်မူပြီ။ တံဒါနသံဝိဘာဂံ၊ ထိုပေးလှူခွဲခြမ်းဝေဘန်ခြင်းကို၊ ပဇာနံ၊ ကောင်းစွာသိသော၊ ဝိညူ၊ ပညာရှိသော၊ ကော၊ အ

တိကနိပါတ်-ပဉ္စမဝဂ်၊

ဘယ်မည်သောသူသည်၊ အဂ္ဂိခေတ္တမ္ပိ၊ မြတ်သောအယူခံ၌၊ ပဿန္နဗိက္ခော၊
 ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာဏေ၊ သင့်တင့်လျှောက်ပတ်သောအ
 ခါ၌၊ နယဇေထ၊ မပူဇော်ရာအနည်း၊ ၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ သုဂတ
 သာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ပဿန္နဗိက္ခော၊ ကြည်ညို
 သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို၊ သာသန္တိ၊
 ဟောမူထည်းဟောကုန်၏၊ သုဏန္တိ၊ စာနာမူထည်းနာကုန်၏၊ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးရံ
 သော၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ သောအတ္ထော၊ ထိုအကျိုးသည်၊ ပရမော၊ မြတ်၏၊
 ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ သုဂတသာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသ
 နာတော်၌၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မမှေ့မထေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဓိဝီဇယိက္ခာဒယော
 အဓိဝီဇယိက္ခာ အစရှိသည်တို့ကို၊ သက္ကန္တံ၊ ရိုသေစွာ၊ သမ္မာဒေန္တိ၊ ပြည့်စုံ
 စေကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ သောအတ္ထော၊ ထိုအကျိုးသည်၊ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ အ
 ထူးသဖြင့်စင်ကြယ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်နဝမဒါနသုတ်အပြီးတည်း၊ ၊

ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်
 သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဝုပ္ပံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧဝံ၊ ဤတေဝိဇ္ဇာသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်
 အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားမိလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝ
 မ္ပေန၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်၊ တေဝိဇ္ဇံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗြာဟ္မ
 တံ၊ ဗြာဟ္မဏကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ပညာပေမိ၊ ပညတ်တော်မူ၏၊ အတ္ထံ
 ကောင်းစွာကုန်သောသူမှတပါးသောသူကို၊ လဝိတထာပနမတ္ထေန၊ အဋ္ဌ
 ကအစရှိသောရသေ့တို့သည်ဆိုအပ်သည်ကို လိုက်၍ဆိုတတ်ကာမျှဖြင့်၊
 တေဝိဇ္ဇံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘု
 ရားသည်၊ နပညာပေမိ၊ ပညတ်တော်မူမူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အ
 ဘယ်သို့လျှင်၊ ဝမ္ပေန၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့်၊ တေဝိဇ္ဇံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ပညာပေမိ၊
 ပညတ်တော်မူသနည်း၊ အတ္ထံ၊ ကောင်းစွာကုန်သောသူမှတပါးသောသူကို၊
 လဝိတထာပနမတ္ထေန၊ အဋ္ဌကအစရှိသောရသေ့တို့သည် ဆိုအပ်သည်ကို
 လိုက်၍ဆိုတတ်ကာမျှဖြင့်၊ တေဝိဇ္ဇံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗြာဟ္မဏံ၊
 ဗြာဟ္မဏကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ နပညာပေမိ၊ ပညတ်တော်မူသနည်း၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အနေက
 ဝိဟိတံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေ့၌နေထူးသောခန္ဓာကိုယ်

ကို၊ အနုဿရတိ၊ အောက်မေ့၏၊ ဣဒံအယံဂုဗ္ဗေနိဝါသော။ ရှေး၌နေဘူးသော
ခန္ဓာဟူသည်။ သေယျထာကတမော၊ အထယ်နည်း၊ ကေန္တိဇာတိံ၊ တဘဝ
ကိုလည်းကောင်း၊ ဇွေဝိဇာတိယော၊ နှစ်ဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ တိသေသ
ဝိဇာတိယော၊ သုံးဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ စတသေသဝိဇာတိယော၊ လေး
ဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စဝိဇာတိယော၊ ငါးဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒ
သန္တိဇာတိယော၊ ဆယ်ဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိသန္တိဇာတိယော၊ ဘဝနှစ်
ဆယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ တိသန္တိဇာတိယော၊ ဘဝသုံးဆယ် တို့ကို
လည်းကောင်း၊ စက္ကာယိသန္တိဇာတိယော၊ ဘဝလေးဆယ် တို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ ပညာသန္တိဇာတိယော၊ ဘဝငါးဆယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဇာတိသ
တံပိစ၊ ဘဝတခုကိုလည်းကောင်း၊ ဇာတိသဟဿန္တိ၊ ဘဝအထောင်ကို
လည်းကောင်း၊ ဇာတိသကသဟဿန္တိ၊ ဘဝထထိန်းကိုလည်းကောင်း၊ အ
နေကော၊ များစွာကုန်သော၊ သံဝဇ္ဇကပ္ပေပိ၊ သံဝဇ္ဇကပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊
အနေကော၊ များစွာကုန်သော၊ ဝိဝဇ္ဇကပ္ပေပိ၊ ဝိဝဇ္ဇကပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊
အနေကော၊ များစွာကုန်သော၊ သံဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇကပ္ပေပိ၊ သံဝဇ္ဇ ဝိဝဇ္ဇကပ်တို့ကို
လည်းကောင်း၊ အနုဿရတိ၊ အောက်မေ့၏၊ ကထံအနုဿရတိ၊ အတယ်ထို့
အောက်မေ့သနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အရတြိ၊ ဤမည်သောကမ္ဘာဘဝယော
နိဂတိဝိညာဏဋ္ဌိတိသတ္တဝါသသတ္တနိကာယ၌၊ ဇေနာမော၊ ဤထို့အမည်ရှိ
သည်၊ ဇေဂေါတ္တော၊ ဤထို့အနွယ်ရှိသည်၊ ဇေဝဇ္ဇော၊ ဤထို့အဆင်းရှိ
သည်၊ ဇေမာဟာရော၊ ဤထို့အစာအဟာရရှိသည်၊ ဇေသုဒဒကပ္ပပဋိသံဝေဒိ၊
ဤထို့ချမ်းသာဆင်းရဲကိုခံစားသည်၊ ဇေမာယုပရိယန္တော၊ ဤထို့အသက်
အပိုင်းအခြားရှိသည်၊ အာထိံ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ တတော၊ ထို
ကမ္ဘာဘဝယောနိဂတိဝိညာဏဋ္ဌိတိသတ္တဝါသသတ္တနိကာယမှ၊ ဂုတော၊ ဂု
တေသည်ဖြစ်၍၊ အရတြိ၊ ဤမည်သောကမ္ဘာဘဝယောနိဂတိဝိညာဏဋ္ဌိတိ
သတ္တဝါသသတ္တနိကာယ၌၊ ဥဒပါဒိံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ တတြာပိ၊ ထိုကမ္ဘာဘဝ
ယောနိဂတိဝိညာဏဋ္ဌိတိသတ္တဝါသသတ္တနိကာယ၌လည်း၊ ဇေနာမော၊ ဤ
ထို့အမည်ရှိသည်၊ ဇေဂေါတ္တော၊ ဤထို့အနွယ်ရှိသည်၊ ဇေဝဇ္ဇော၊ ဤထို့အ
ဆင်းရှိသည်၊ ဇေမာဟာရော၊ ဤထို့အစာအဟာရရှိသည်၊ ဇေသုဒဒကပ္ပပဋိ
သံဝေဒိ၊ ဤထို့ချမ်းသာဆင်းရဲကိုခံစားရသည်၊ ဇေမာယုပရိယန္တော၊ ဤထို့
အသက်အပိုင်းအခြားရှိသည်၊ အာထိံ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ တ
တော၊ ထိုဘဝယောနိဂတိဝိညာဏဋ္ဌိတိသတ္တဝါသသတ္တနိကာယမှ၊ ဂု
တော၊ ဂုတေသည်ဖြစ်၍၊ ဣဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤ

တိကနိပါတ်-ပဉ္စမဝဂ်၊

သို့၊ အနုဿရတိ၊ အောက်မေ့၏၊ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ သာကာရံ၊ အဆင်းစ
 သော အခြင်းအရာနှင့် တကွသော၊ သဥဒ္ဓေသိ၊ အမည်အနွယ်စသော ညွှန်
 ကြောင်းနှင့် တကွသော၊ အနေကပိဟိတံ၊ များသော အပြားရှိသော၊ ပုဗ္ဗေနိ
 ဝါသံ၊ ရှေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာကို၊ အနုဿရတိ၊ အောက်မေ့၏၊ အဿအနေန၊
 ထိုရဟန်းသည်၊ ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ အယံဝိဇ္ဇာ၊ ဤဝိဇ္ဇာကို၊ အဓိကတော၊
 ရှေ့စပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ အာ
 တာပိနော၊ ကိလေသာကို ပုပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိ
 တတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေတတ်အပ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတော၊ နေ
 သော၊ အရဟတော၊ ရဟန္တာအား၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ဝိဟညေယျဟ
 တာ၊ ပျောက်ရာသကဲ့သို့၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျဟတာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့
 သို့တမော၊ အဓိကံသည်၊ ဝိဟညေယျဟတာ၊ ပျောက်ရာသကဲ့သို့၊ အာ
 ထောကော၊ အထင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျဟတာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထို
 အတူ၊ ကဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ဝိဟတာ၊
 ပျောက်ပြီ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇာ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တမော၊ အဓိကံသည်၊ ဝိဟတော၊
 ပျော်ပြီ၊ အာထောကော၊ အထင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇော၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ပုန၊ ထာဘနံ၊ ပရိစ တပါးတုံလည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်
 သော၊ အတိက္ကန္တမာနုဿကေန၊ လူတို့သည် မြင်ကောင်းသော ဥပစာကို
 လွန်သော၊ ဒိဗ္ဗနစက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု ဉာဏ်ဖြင့်၊ စဝမာနေ၊ စုတေ၊ ခါးနီးဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ၊ ပဋိသန္ဓေနေပြီးခါ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဟိနေ၊ ယုတ်ကုန်
 သော၊ ပဏီတေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ သုဝဏ္ဏေ၊ ကောင်းသော အဆင်းရှိကုန်
 သော၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏေ၊ မကောင်းသော အဆင်းရှိကုန်သော၊ သုဂတေ၊ ကောင်း
 သော အထား ရှိကုန်သော၊ ဒုဂတေ၊ မကောင်းသော အထားရှိကုန်သော၊
 သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ယထာတိ၊ မြင်၏၊ ယထာကမ္မပဂေ၊ ကံအားလျော်
 စွာထားကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ပဓာနာတိ၊ သိ၏၊ တောန္တော၊ အ
 ရှင်တို့၊ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယဒုက္ခဂိတေန၊ ကာယဒုစရိုက်
 နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဝစိဒုက္ခဂိတေန၊ ဝစိဒုစရိုက်နှင့်၊ သမန္နာဂ
 တာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ မနောဒုက္ခဂိတေန၊ မနောဒုစရိုက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်
 စုံကုန်၏၊ အရိယာနံ၊ အရိယာတို့ကို၊ ဥပဝါဒကာ၊ စွပ်စွဲတတ်ကုန်၏၊ မိစ္ဆာ
 ဒိဋ္ဌိကာ၊ မှားသော အမြင်ရှိကုန်၏၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊ မှားသော အမြင်
 ၏အစွမ်းဖြင့် မြဲစွာယူအပ်သော အကုသိုလ်ကံရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့
 သည်၊ ကာယဿ၊ နှာကိုယ်၏၊ တေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေ

ဣတိဂုဏ်မာနိတောဒိဿယျ

သည်မှာပရံ၊ အခြားမဲ့ ကာထန္တိ၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းသောသူတို့၏ ထားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးထျက်ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တောန္တော၊ အရှင်တို့၊ ဣမေဝါပနသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်ကား၊ ကာယသုခရိတေန၊ ကာယသုခရိက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဝစီသုခရိတေန၊ ဝစီသုခရိက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ မနောသုခရိတေန၊ မနောသုခရိက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ အဂိယာနံ၊ အဂိယာတို့ကို၊ အနုပဝါဒကာ၊ မစွပ်စွဲ တတ်ကုန်၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိကာ၊ ကောင်းသော အမြင်ရှိကုန်၏၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိကမ္မ သမာဒါနာ၊ ကောင်းသောအမြင်၏ အစွမ်းဖြင့်မြဲစွာယူဆင်သော ကုသိုလ်ကံရှိကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယသား၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှာ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ ကာထန္တိ၊ သုဂတိ၊ ကောင်းသော သူတို့၏ ထားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓန္တံ၊ စင်ကြယ်သော၊ အတိတ္တန္တမာနုဿကေန၊ လူတို့သည်မြင်ကောင်းသော ဥပစာကိုလွန်သော၊ ဒိဗ္ဗေနုစက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဥာဏ်ဖြင့်၊ စဝမာနေ၊ စုတေခါနီးဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ၊ ပရိသဇ္ဇနေပြီးခါစဖြစ်ကုန်သော၊ ဟိနေ၊ ယုတ်ကုန်သော၊ ပဏီတေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ သုဝဇ္ဇေ၊ ကောင်းသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ဒုပ္ပဏ္ဍေ၊ မကောင်းသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ သုဂတေ၊ ကောင်းသောအထားရှိကုန်သော၊ ဒုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသောအထားရှိကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ယထာကမ္မ၊ ပကေ၊ ကံအားလျော်စွာ ထားကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အဿအနေန၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ အယံ ဝိဇ္ဇာ၊ ဤဝိဇ္ဇာကို၊ အဓိဂတာ၊ ရအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ အာတာပိနော၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတော၊ နေသော၊ အရဟတော၊ ရဟန္တာအား၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ဝိဟနေယျ၊ သထား၊ ပျောက်ရာသကဲ့သို့၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ တမော၊ အဓိကံသည်၊ ဝိဟနေယျ၊ ယထာ၊ ပျောက်ရာသကဲ့သို့၊ အာလောကော၊ အထင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ဝိဟတာ၊ ပျောက်ပြီ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တမော၊ အဓိကံသည်၊ ဝိဟတော၊ ပျောက်ပြီ၊ အာလော

တိကုသိုလ်-ပစ္စယဝဂ်၊

ကော၊ အလင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ၊ ၊ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ ထတန်း၊ ပရံ
 စ၊ တပါးတုံလည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊
 ခယ၊ ကုန်းခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိသော၊ စေတောဗိရတ္တံ၊
 စိတ်၏ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကို၊ ပညာဗိရတ္တံ၊
 ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ပညာကို၊ ဗုဒ္ဓေဝေဓမ္မေ၊ မျက်
 မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာယ၊ ထူး
 သောဥာဏ်ဖြစ်သိ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသန္တု၊ ပြည့်စုံစေ
 ၍ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အဿအနေန၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တတိယာ၊ သုံးခုမြောက်
 သော၊ အသံဝိဇ္ဇာ၊ ဤဝိဇ္ဇာကို၊ အဓိဂတာ၊ ရအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပ္ပ
 မတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ အာတာဝိနော၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေ
 တတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေထွက်အပ်သော
 နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတော၊ နေသော၊ အရဟတော၊ ရဟန္တာအား၊ အ
 ဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ဝိဟဉ္ဇေယျယထာ၊ ပျောက်ရာသကဲ့သို့၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာ
 သည်၊ ဥပ္ပန္နေယျယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ တမော၊ အရိက်သည်၊ ဝိဟဉ္ဇေယျ
 ယထာ၊ ပျော်ချသကဲ့သို့၊ အာလောကော၊ အလင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နေယျယထာ၊
 ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား
 အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ဝိဟတာ၊ ပျောက်ပြီ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပြီ၊
 တမော၊ အရိက်သည်၊ ဝိဟတော၊ ပျောက်ပြီ၊ အာလောကော၊ အလင်းသည်၊
 ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ၊ ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဓမ္မေန၊ သင့်
 သောအကြောင်းဖြင့်၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗြဟ္မဏံ၊ ဗြဟ္မ
 ဏကို၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ပညာပေမိ၊ ပညတ်တော်မူ၏၊ အတ္ထံ၊ ကောင်း
 စွာကျင့် သောသူ မှ တပါးသော သူကို၊ ထပတလ္လာပန မတ္တေန၊ အဋ္ဌက
 အစရှိသောရသေ့တို့သည်ဆိုအပ်သည်ကိုလိုက်၍ ဆိုတတ်ကားမှဖြင့်၊ တေ
 ဝိဇ္ဇံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗြဟ္မဏံ၊ ဗြဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရား
 သည်၊ နပညာပေမိ၊ ပညတ်တော်မူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေမတ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ တတ္ထ၊ ထိုထေ
 ဝိဇ္ဇာသုတ်၌၊ တေ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊
 ဗုဒ္ဓဗ္ဗိဒါယံ၊ ရှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာကို၊ အဝေဒါ၊ ထင်ဇွာထိပြီ၊ သဂ္ဂဗ္ဗ၊ နတ်
 ပြည်ကိုလည်းကောင်း၊ အပါယဉ္ဇ၊ အပါယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဿတိ၊ မြင်
 ၍၊ အထ၊ ထိုမှ ဘပါး၊ ဇာတိက္ခယံ၊ ဇာတိ၏ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်

ဣတိဂုတိပါဠိတော်နိဿယ

နိဗ္ဗာန်ကိုပစ္စေယာရပြီ။ အဘိညာဓဝါထိတော၊ သိခြင်းကိစ္စကိုပြီးစေပြီ။ ထာ
 ဒိသော။ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ရုနိ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော ရုနိသည်။ ဧကောဟိ
 တိဟိ။ ဤသုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့ကြောင့်၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ ဗြာဟ္မဏတာနာမ၊ ဗြာဟ္မဏမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တပေဝမူ
 နိ၊ ထိုရဟန္တာဖြစ်သောရုနိကိုသာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိ
 ဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ အညံ၊ ရဟန္တာ
 မှတပါးသော၊ လပိတဿာပနံ၊ အဋ္ဌကအစရှိသော ရသေ့တို့သည်ဆိုအပ်
 သည်ကိုလိုက်၍ဆိုတတ်ကာမျှသာ သူကို၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်
 စုံသော၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ နဝဒါမိ၊ ဆိုတော်မူ
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊
 အယတ္ထိ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ဝုတ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာ
 သည်။ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒဿမဓမ္မ သုတ်အပြီး
 တည်း။ ။ ပဉ္စမေဝဂ္ဂေါ၊ ပဉ္စမဝဂ်တည်း။ ။

တဿ၊ ထိုပဉ္စမဝဂ်၏။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်ကား၊ ပဿဒ၊ အဂ္ဂပဿဒ
 သုတ်လည်းကောင်း၊ ဇိဝိတ၊ ဇိဝိတသုတ်လည်းကောင်း၊ သံဘာဋီ၊ သံဘာ
 ဋီကဏ္ဍသုတ်လည်းကောင်း၊ အတ္တိ၊ အတ္တိသုတ်လည်းကောင်း၊ ဥပပရိက္ခယ၊ ဥ
 ပပရိက္ခယ သုတ်လည်းကောင်း၊ ဥပပတ္တိကာ၊ ဥပပတ္တိက သုတ်လည်း
 ကောင်း၊ ကဿာဏံ၊ ကဿာဏသုတ်လည်းကောင်း၊ ခါနံ၊ ဒါနသုတ်လည်း
 ကောင်း၊ ဓမ္မေန၊ ဓမ္မသုတ်နှင့်တကွ၊ တေ၊ ထိုသုတ်တို့သည်။ ဒဿ၊ ဆယ်သုတ်
 တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ။ တိကနိပါတံ၊
 တိကနိပါတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်၏။ ။

စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ဗြာဟ္မဏသုတ်။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသော မြတ်
 စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံ၊ ဤဗြာဟ္မဏသုတ်ကို၊
 မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ သဒါ၊ အခါခပ်ဆိမ်း။ ယာစယောဂေါ၊
 ဘောင်းအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော၊ ပယတပါဏီ၊ ပေးလျှခြင်းငှါ ဆန့်သော
 လက်ရှိသော၊ အန္တိမဒေဟာဓရော၊ အဆုံးစွန်သော နယ်ကိုဆောင်သော။

စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ဗြာဟ္မဏသုတ်

အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ ဘိဿက္ကော၊ ဆေးသမားဖြစ်သော၊ သတ္တကတ္တော၊ ရာဂအစရှိသောပြောင့်ကို ညွတ်နှုတ်တတ်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အတ္ထိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထံသာမေ၊ ထိုငါတရား၏။ ဩရသာ၊ ရင်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ရတော၊ ငါ၏ခံတွင်းမှဖြစ်သောတရားဒေသနာကြောင့်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မဇာ၊ တရား၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မနိဋ္ဌိကာ၊ တရားသည်ဘန်ဆင်း၊ နတ်ကုန်သော၊ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်ကုန်သော၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဓမ္မဒါယဒါ၊ တရားဟူသောအပွေကို ခံထိုက်ကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ အာမိ၊ သဒါယာဒါ၊ ထာဘိပူဇော်သကာတည်းဟူသောအပွေကိုခံထိုက်ကုန်သည်။ နဟော၊ ထ၊ မဖြစ်ကုန်လင့်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒါနာနိ၊ အလှူတို့သည်။ ဣမာနိန္ဒေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။ ကတမာနိန္ဒေ၊ အဘယ်နှစ်ပါးတို့နည်း။ အာမိသဒါနဉ္စ၊ အာမိသအလှူလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဒါနဉ္စ၊ ဓမ္မအလှူလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိန္ဒေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေသံဒိန္နံဒါနာနံ၊ ဤနှစ်ပါးသောအလှူတို့တွင်၊ ယဒိဒံဓမ္မဒါနံ၊ အကြင်ဓမ္မအလှူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇေတံဓမ္မဒါနံ၊ ဤဓမ္မအလှူသည်။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သံဝိဘာဂေါ၊ ဝေဘန်ခြင်းတို့သည်။ ဣမေန္ဒေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။ ကတမေန္ဒေ၊ အဘယ်နှစ်ပါးတို့နည်း။ အာမိသသံဝိဘာဂေါ၊ အာမိသကိုဝေဘန်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဓမ္မသံဝိဘာဂေါ၊ ဓမ္မကိုဝေဘန်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေန္ဒေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေသံဒိန္နံသံဝိဘာဂါနံ၊ ဤနှစ်ပါးသောဝေဘန်ခြင်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံဓမ္မသံဝိဘာဂေါ၊ အကြင်တရားကိုဝေဘန်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇေတံဓမ္မသံဝိဘာဂေါ၊ ဤတရားကိုဝေဘန်ခြင်းသည်။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနုဂ္ဂဟာ၊ ငြီးမြှောက်ခြင်းတို့သည်။ ဣမေန္ဒေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။ ကတမေန္ဒေ၊ အဘယ်နှစ်ပါးတို့နည်း။ အာမိသနုဂ္ဂဟော၊ အာမိသဖြင့်ငြီးမြှောက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဓမ္မနုဂ္ဂဟော၊ ဓမ္မဖြင့်ငြီးမြှောက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေန္ဒေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေတေသံဒိန္နံအနုဂ္ဂဟာနံ၊ ဤနှစ်ပါးသောငြီးမြှောက်ခြင်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံဓမ္မနုဂ္ဂဟော၊ အကြင်ဓမ္မဖြင့်ငြီးမြှောက်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇေတံဓမ္မနုဂ္ဂဟော၊ ဤဓမ္မဖြင့်ငြီးမြှောက်ခြင်းသည်။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာဂေါ၊ ပူဇော်ခြင်းတို့သည်။ ဣမေန္ဒေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။ ကတမေန္ဒေ၊ အဘယ်နှစ်ပါးတို့နည်း။ အာမိသယာဂေါ၊ အာမိသဖြင့်ပူဇော်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဓမ္မယာဂေါ၊ ဓမ္မဖြင့်ပူဇော်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေန္ဒေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း

တို့၊ ဣမေသံဒ္ဓိန္ဒယာဂါနံ၊ ဤနစ်ပါးသော ပူဇော်ခြင်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံဓမ္မယာဂေါ၊ အကြင်ဓမ္မဖြင့် ပူဇော်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ဤ၏၊ ဇေတံဓမ္မယာဂေါ၊ ဤဓမ္မဖြင့်ပူဇော်ခြင်းသည်၊ အဝံ၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧထမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ၂၀ ဗ္ဗဘူတာနုကန္တိ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို ပြီးမြောက်လေ့ ရှိတော်မူသော၊ ယောတထေဝတော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အမတ္ထိ၊ ကင်းသော ဝန်တိုခြင်းရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မယာဂံ၊ တရားတည်းဟူသော ယဉ်ကို၊ အယဇိ၊ ပူဇော်တော်မူပြီ၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဒေဝမနုဿသေဋ္ဌံ၊ နတ်လူတကာတို့ထက်မြတ်တော်မူထသော၊ ဘဝဿ၊ ဘဝသုံးပါး၏၊ ပါရဂုံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းသို့ရောက်တော်မူပြီးသော၊ တံတထာဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယံ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဗဒ္ဓမုဒြိပစ္စကသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဝတုက္ကနိပါတ်- ၂-ဝတ္ထာရိသုတ်။

ဘိက္ခဝေ၊ ဝဟာနံ၊ တို့၊ ဣမာနိဝတ္ထာရိ၊ ဤထေးပါးသော ဝတ္ထုတို့သည်၊ အပ္ပာနိပေဝ၊ နည်းထည်းနည်းကုန်၏၊ သုလဘာနိစ၊ ရလည်းရလွယ်ကုန်၏၊ တာနိစ၊ ထိုထေးပါးသော ဝတ္ထုတို့သည်ထည်း၊ အနဝိဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်မရှိကုန်၊ ကတမာနိဝတ္ထာရိ၊ အဘယ်ထေးပါးတို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဝဟာနံ၊ တို့၊ ပံသုကုယံ၊ ပံသုကုသင်္ကန်းသည်၊ စိဝရာနံ၊ သင်္ကန်းထကာတို့အောက်၊ အပ္ပဉ္စ၊ နည်းထည်းနည်း၏၊ သုလဘဉ္စ၊ ရလည်းရလွယ်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုပံသုကုသင်္ကန်းသည်ထည်း၊ အနဝိဇ္ဇာ၊ အပြစ်မရှိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဝဟာနံ၊ တို့၊ ဝိလိယာလောပေါ၊ သလုံးမြင်းခေါင်းဖြင့်ရင်း၍ ရသောဘောဇဉ်သည်၊ တောဇနာနံ၊ တောဇဉ်တကာတို့ အောက်၊ အပ္ပဉ္စ၊ နည်းထည်းနည်း၏၊ သုလဘဉ္စ၊ ရလည်းရလွယ်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုသလုံးမြင်း ခေါင်းဖြင့်ရင်း၍ ရသောဘောဇဉ် သည်ထည်း၊ အနဝိဇ္ဇာ၊ အပြစ်မရှိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဝဟာနံ၊ တို့၊ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းတည်းဟူသောကျောင်းသည်၊ ဧသနာသနံ၊ ကျောင်းတကာတို့အောက်၊ အပ္ပဉ္စ၊ နည်းထည်းနည်း၏၊ သုလဘဉ္စ၊ ရလည်းရလွယ်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုသစ်ပင်ရင်းတည်းဟူသောကျောင်းသည်ထည်း၊ အနဝိဇ္ဇာ၊ အပြစ်မရှိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဝဟာနံ၊ တို့၊ ပူတိ

ရတ္တံနွားကျင်ငယ်တည်းဟူသောဆေးသည်၊ ဘေဝဇ္ဇာနံ၊ ဆေးထကာတို့
 အောက်၊ အပ္ပဉ္စနည်းလည်းနည်း၏။ သုလဘဗ္ဗ၊ ရလည်းရလွယ်၏။ တဉ္စ၊
 ထိုနွားကျင်ငယ်တည်းဟူသော ဆေးသည်လည်း၊ အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိ၊ ထိ
 ကွေးဝ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမာနိ၊ ခေါစက္ကစရိ၊ ဤထေးပါးသောဝတ္ထုတို့သည်လျှင်၊
 အပ္ပါနိစေဝ၊ နည်းလည်းနည်းကုန်၏။ သုလဘာနိစ၊ ရလည်းရလွယ်ကုန်
 ၏။ တာနိစ၊ ထိုဝတ္ထုတို့သည်လည်း၊ အနဝဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်မရှိကုန်၊ ထိက္ကဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ယတော၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အပ္ပေနစ၊ အနည်း
 ငယ်သောဝတ္ထုတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သုလဘေနစ၊ ရလွယ်သောဝတ္ထုဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 ဣမဿဘိက္ခုနေ၊ ဤရဟန်း၏၊ ဘိလသံဝရာဒိသု၊ ဘိလသံဝရအစရှိသည်
 တို့တွင်၊ အညတရံ၊ တရသော၊ သာမညဂံ၊ ရဟန်းဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း
 ထည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အနဝဇ္ဇေနစ၊
 အပြစ်မရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အပ္ပေနစ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ သု
 လဘေနစ၊ ရလွယ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ပစ္စယေန၊ ပစ္စည်းဖြင့်၊ တုဋ္ဌဿ၊
 ရောင်ရသော၊ ဘိက္ခုနေ၊ ရဟန်းအား၊ သေနံသနဉ္စ၊ ဝေချောင်းအိပ်ရာနေရာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ စိဝရဉ္စ၊ သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနဘောဇနံ၊ အပျော်
 ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဝိတ္တဿ၊ ပိတ်၏။ ဝိစာ
 တော၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဒိဿ၊ အရပ်မျက်နှာသည်၊ နပဇ္ဇိ
 ဟညတိ၊ မပိတ်ပင်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ သာမညဿ၊ ရဟန်းတရား
 အား၊ အနုလောမိကာ၊ ဝေ့ကိုကုန်သော၊ ယေစမ္ပေ၊ အကြင်တရားတို့ကို
 လည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အက္ခာတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်
 ၏။ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသောတရားတို့ကို၊ တုဋ္ဌဿ၊ ရောင်ရသောပိတ်ရှိ
 သော၊ အပ္ပမက္ကဿ၊ မခေမထေရာသော၊ ထိက္ကတော၊ ကောင်းစွာကျင့်သော၊
 ဘိက္ခုနေ၊ ရဟန်းသည်၊ အဓိဂ္ဂဟိတာ၊ နှိပ်နင်း၍ယူအပ်ကုန်သည်၊ ဟော
 ဣ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒုတိယစက္ကာရိသုတ်ပြီး၏။ ။

စတုတ္ထနိပါတ်-၁-၆-၆၀နသုတ်။

ထိက္ကဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဇာနတော၊ ထိသောသူအား
 ပဿတော၊ မြင်သောသူအား၊ အာသဝါနိ၊ အာသဝေါတို့၏၊ ခယံ၊ ကုန်

ကြောင်းဖြစ်သောမဂ်ကိုဝဒါဒါ၊ ဟောတော်မူ၏။ အဇာနတော၊ မထိသော၊ သူအား။ အပဿတော၊ မမြင်သောသူအား။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ကြောင်းဖြစ်သောမဂ်ကို၊ နောဝဒါဒါ၊ ဟောတော်မူ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကိဉ္ဇ၊ အတယ်သို့လျှင်၊ ဇာနတော၊ ထိသောသူအား။ ကိံ၊ အတယ်ကို၊ ပဿဘော၊ မြင်သောသူအား။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏။ ခယော၊ ကုန်ကြောင်းဖြစ်သောမဂ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနတော၊ ထိသောသူအား။ ပဿတော၊ မြင်သောသူအား။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏။ ခယော၊ ကုန်ကြောင်းဖြစ်သောမဂ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဒုက္ခ၏ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနတော၊ ထိသောသူအား။ ပဿတော၊ မြင်သောသူအား။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏။ ခယော၊ ကုန်ကြောင်းဖြစ်သောမဂ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဒုက္ခနိရောဓေ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနတော၊ ထိသောသူအား။ ပဿတော၊ မြင်သောသူအား။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏။ ခယော၊ ကုန်ကြောင်းဖြစ်သောမဂ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဒုက္ခနိရောဓေါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနတော၊ ထိသောသူအား။ ပဿတော၊ မြင်သောသူအား။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏။ ခယော၊ ကုန်ကြောင်းဖြစ်သောမဂ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဇာနတော၊ ထိသောသူအား။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဿတော၊ မြင်သောသူအား။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏။ ခယော၊ ကုန်ကြောင်းဖြစ်သောမဂ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုန်းသည်။ အဝေါဝါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သိက္ခာမာနဿ၊ ကျင့်ဆဲသော၊ ဥဇ္ဇမဂ္ဂါနုဿ၊ ရိသော၊ ဖြောင့်စွာသောမဂ်၏အစဉ်သို့ရှောက်ထသော။ သေခဿ၊ သေခပုဂ္ဂိုလ်အား။ ခယသိ၊ ကိလေသာကိုကုန်စေတတ်သော အရဟတ္တမဂ်၌၊ ဥဇ္ဇာံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥဇ္ဇာံသည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘတော၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်ဥဇ္ဇာံမှ၊ အနန္တရာ၊ အခြားမဲ့၌၊ အညာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်မှ၊ ပစ္စာ၊ နောက်၌၊ အညာပိရက္ကဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်ကိလေသာတို့မှလွတ်သော သူအား။ ဥက္ကမံ၊ မြတ်သော၊ ပိရက္ကဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၌ဖြစ်သောပစ္စဝေက္ကနာဥဇ္ဇာံသည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ခယေ၊ အာသဝသံယောဇဉ်တို့၏

စတုက္ကနိပါတ်-၃-ဝေဒသုတ်

ကုန်ခြင်းကိုပြုတတ်သောအရိယမဂ်၌ ဥာဏဉ္စ၊ ပစ္စဝေက္ခဉ္စ ဥာဏ်သည်လည်း ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်သည်။ ဝိတံ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥာဏဉ္စ၊ ပစ္စဝေက္ခဉ္စ ဥာဏ်သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗဂန္ထပမောစနံ၊ ခပ်သိမ်းသော အနှောင်အဖွဲ့မှလွတ်ရာဖြစ်သော၊ ဣဒံနိဗ္ဗာနံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကို။ အဝိဇာနတာ၊ မသိသော၊ ဗာလေန၊ သူရိုက်သည်။ နအဓိ ဂန္ထဗ္ဗံယထာ မရအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ ကုသိတေနာပိ၊ ပျင်းရိသောသူသည်လည်း။ နအဓိဂန္ထဗ္ဗံ မရအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော် မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ထတိယ ဝေဒသုတ်အပြီး ထည်း။ ။

စတုက္ကနိပါတ်-၄- သမဏသုတ်

ထိက္ခဝေ၊ ခုဟောင်းတို့၊ ယေဟိကေပိ၊ အကြင်အလုံးစုံကုန်သော၊ သမဏာ ဝါ၊ ခုဟောင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏာဝါ၊ ပုဏ္ဏားတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ အဟုတ်အမှန်၊ နုပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခသရဒဗေသာ၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ အဟုတ်အမှန်၊ နုပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒေါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သောအကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ အဟုတ်အမှန်၊ နုပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ထိက္ခဝေ၊ ခုဟောင်းတို့၊ တေ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ သမဏာ ဝါ၊ ခုဟောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏာဝါ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မေ၊ ဝါသည်၊ သမဏေသုဝါ၊ ခုဟောင်းတို့၌လည်း၊ နသမဏသမဏာ၊ ခုဟောင်း ဟုမသရတ်အပ်ကုန်၊ ဗြာဟ္မဏေသုဝါ၊ ပုဏ္ဏားတို့၌လည်း၊ နဗြာဟ္မဏသမဏာ၊ ပုဏ္ဏားဟုမသရတ်အပ်ကုန်၊ ဧတေအာယသ္မုဇ္ဈော၊ ထိုခုဟောင်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ သာမညတ္တံဝါ၊ ခုဟောင်း၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မညတ္တံဝါ၊ ပုဏ္ဏား၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကံ့ယ်၏၊ အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ နုစဝိဟုရန္တိ၊ မနေကုန်၊ ထိက္ခဝေ၊ ခုဟောင်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယေကေပိ၊ အကြင်အလုံးစုံကုန်သော၊ သမဏာဝါ၊ ခုဟောင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏာဝါ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်

လည်းကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ အဟုတ်အမှန်၊ ပဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခသရဒယော ဒုက္ခ၏ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ အဟုတ်အမှန်၊ ပဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ အဟုတ်အမှန်၊ ပဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ အဟုတ်အမှန်၊ ပဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တေ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော သမဏာဝါ၊ ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပြာဟူဏာဝါ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မေ၊ ငါသည်၊ သမဏေသုစေဝ၊ ရဟန်းတို့၌လည်း၊ သမဏသမတာ၊ ရဟန်းဟုသမုတ်အပ်ကုန်၏၊ ပြာဟူဏေသုစ၊ ပုဏ္ဏားတို့၌လည်း၊ ပြာဟူဏသမတာ၊ ပုဏ္ဏားဟုသမုတ်အပ်ကုန်၏၊ ဝေစပနာယသ္မန္တော၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည် သာယျင်၊ သာမညတ္တဉ္စ၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပြာဟူဏတ္တဉ္စ၊ ပုဏ္ဏား၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာယံ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိကုန်၍၊ သုတ္တိ၊ ကထွာ၊ မျက်မှောက်ပြုကုန်၍၊ ဥပသမ္ပန္တု၊ ပြည့်စုံစေကုန်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခကို၊ နပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၏၊ အထော၊ ထို၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခ၏၊ သမ္ဘဝံစ၊ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း၊ နပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ယတ္ထစ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသည်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်ထိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ဥပရုက္ခတိ၊ ချုပ်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုဒုက္ခ၏ချုပ်ရာကိုလည်း၊ နပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဒုက္ခံ၊ ပဿမဂါမိနိ၊ ဒုက္ခ၏ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ မဂ်ကိုလည်း၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ စေတောဝိရတ္တိဟိနာ၊ စေတောဝိရတ္တိမှယုတ်ကုန်၏၊ အထော၊ ထို၍၊ ပညာဝိရတ္တိယာ၊ ပညာဝိရတ္တိမှာ၊ ဟိနာ၊ ယုတ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကိရိသာယာ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗာ၊ မထိုက်ကုန်၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဇာတိဇဂ္ဂပဝါ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအိုခြင်းသို့ကပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်ကား၊ ယထော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခကို၊ ပဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခ၏၊ သမ္ဘဝံစ၊ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း၊ ပဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ယတ္ထစ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ

စတုတ္ထနိပါတ်-၄-သမဏသုတ်

သည်။ သဗ္ဗဒေသာ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့ ဥပရုက္ခတိ၊ ချုပ်၏။ တဉ္စ၊ ထိုဒုက္ခ၏ချုပ်ရာကိုလည်း၊ ပဇာနန္တိ၊ ထိကုန်၏။ ဒုက္ခာပုသမဂါမိနံ၊ ဒုက္ခ၏ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ မဂ်ကိုလည်း၊ ပဇာနန္တိ၊ ထိကုန်၏။ တထော၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုသူတို့ သည်၊ စေတောဝိမုတ္တိသမ္ပန္နာ၊ စေတောဝိမုတ္တိနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ အထော၊ ထိုမြို့ပညာဝိမုတ္တိသာ၊ ပညာဝိမုတ္တိနှင့်၊ သမ္ပန္နာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူ တို့ သည်၊ ဒုက္ခာပုသ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗပ ထိုက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဇာဘိဇဉ္စပဂါ၊ ပမိသန္ဓေနေခြင်းအရခြင်း သို့ကပ်ရကုန် သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ သုနား သည်၊ ဂုပ္ပတိ၊ ကောထော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်စတုတ္ထ သုတ်အပြီးတည်း။ ။

စတုတ္ထနိပါတ်-၅-သီလသုတ်၊

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေတေဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ သီလသ မ္ပန္နာ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ သမာဓိသမ္ပန္နာ၊ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ပညာ သမ္ပန္နာ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ဝိမုတ္တိသမ္ပန္နာ၊ ဝိမုတ္တိနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ဝိရ ဟ္တိဉ္စ၊ ကဒဿနသမ္ပန္နာ၊ ပစ္စဝေက္ခနာဉ္စ၊ နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ဩဝါဒကာ၊ ဆုံးမသတ်ကုန်၏။ ဝိညာပကာ၊ သိစေတတ်ကုန်၏။ သန္ဓုဿကာ၊ ကောင်း စွာပြတတ်ကုန်၏။ သမာဒပကာ၊ ကောင်းစွာဆော် တည်စေတတ်ကုန်၏။ သရတ္ထေဇကာ၊ ကောင်းစွာထက်စေတတ်ကုန်၏။ သမ္ပဟံသကာ၊ ကောင်း စွာ ရှင်စေတတ်ကုန်၏။ အထံ၊ စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓမ္မာသ၊ သူတော် ကောင်းတရားကို၊ သမက္ခာတာရော၊ ကောင်းစွာကြားပေတတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခ ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဒဿနမ္ပိ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းကို ထည်း၊ ဗဟုပကာရံ၊ များသောကျေးဇူးရှိ၏ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါ မိ၊ ဟောထော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တေသံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သဝနံ၊ ကြားနာခြင်းကိုလည်း၊ ဗဟုပကာရံ၊ များသောကျေးဇူးရှိ ၏ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောထော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့သို့၊ ဥပသင်္ကမနမ္ပိ၊ အနီးသို့ကပ်ရခြင်းကိုလည်း ဗဟုပကာရံ၊ များသောကျေးဇူးရှိ၏ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟော ထော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ပယိရူပါ သနမ္ပိ၊ ကပ်၍ပြုသနာမေးရခြင်းကိုလည်း၊ ဗဟုပကာရံ၊ များသောကျေးဇူး

ဝေဠုတ္တန်ပါတ်-၅-သိထသုတ်

ပေတတ်သောသူတို့ဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ အရိယာတိဝိ၊ ကိ
 လေသာတို့မှဝေးသော သူတို့ဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ စက္ခုမ
 နှောတိဝိ၊ ဂျက်မိနှင့်ပြည့်စုံပေတတ်သောသူတို့ဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်
 ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝ၊ မြစ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ၊
 သာဝိတတ္ထ၊ ဝှားစေအပ်ပြီးသောသမာဓိပညာတည်းဟူသောသန္တာန်ရှိကုန်
 သော၊ ဓမ္မဇီဝိနံ၊ တရားသဖြင့်အသက်မွေးကုန်သော၊ အရိယာနံ၊ အရိယာတို့
 ကို၊ ယဒိဒံပဿနံ၊ အကြင်ဖူးမြင်ရခြင်းသည်၊ ဟေ၊ ဂါတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇေတံအရိဒဿ
 နံ၊ ဤအရိယာတို့ကိုဖူးမြင်ရခြင်းသည်၊ ဝိဇောနတံ၊ ပညာရှိတို့အား၊ ဝေ၊ ဤ
 သို့၊ ပါမောဇ္ဇကရဏဋ္ဌာနံ၊ ဝမ်းမြေခံခြင်းကိုပြုတတ်သောအကြောင့်တည်း၊
 ယေသံ၊ အကြင်အရိယာတို့၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမကို၊ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍
 ဝေ၊ စင်စစ်၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ကေဝင်္ဂစွာ၊ အညာယ၊ သိ
 ကုန်၍၊ ဇောတိက္ခယံ၊ ပရိသန္ဓေနေခြင်း၏ကုန်ရာဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
 အဘိညာ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိကုန်၍၊ ပုနတ္ထံ၊ တဘန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်း
 သို့၊ နာဝုစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ ပဘာဂီရာ၊ ပြီးပြီး ပြက်သော အရောင်ကိုပြု
 တတ်ကုန်သော၊ အာလောကကရဏီယာ၊ အလင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ မိ
 ရာ၊ တည်ကြည်ကုန်သော၊ စက္ခုမနှော၊ ဂျက်မိနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ရဏဇ္ဇ
 ဟာ၊ ရာဂအစရှိသောကိလေသာတို့ကိုကုန်စေပြီးကုန်သော၊ ထေအရိယာ၊
 ထိုအရိယာတို့သည်၊ သဒ္ဓန္ဓံ၊ သူတော် ကောင်းတရားကို၊ ဇောတုယန္တိ၊
 ထွန်းပစေကုန်၏၊ ဘာသယန္တိ၊ တောက်ပစေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝ
 တာ၊ မြစ်စွာထုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ၊ ဣတိ၊ ဤသည်
 ဟျင်ပဉ္စမသိထသုတ်အပြီးတည်း၊ ၊

ဝေဠုတ္တန်ပါတ်-၆-တဏှာသုတ်၊

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊
 ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ဝတ္ထု၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ
 တဏှုပ္ပာဒါ၊ ထိုတဏှာ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော ဝတ္ထုတို့သည်၊ ဣမေဝ
 ဣာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ကတမေဝတ္တဒရော၊ အဘယ်လေးပါးတို့
 နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊
 ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝိဝရဟေတုဝါ၊ သင်္ကန်းဟူသောအကြောင်း
 ကြောင့်မူလည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း
 အား၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝိဏ္ဏုပါတဟေ-

ထုဝါ၊ဆွမ်းဟူသောအံကြောင်းကြောင့်မူလည်း၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုနော၊ရဟန်းအား၊ တဏှာ၊တဏှာသည်၊ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ဖြစ်
 သည်ရှိသော်၊ သေနာသန ဟေတုဝါ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာဟူသောအ
 ကြောင်းကြောင့်မူလည်း၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊ဗိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုနော၊
 ရဟန်းအား၊တဏှာ၊တဏှာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဣတိဝေံ၊
 ဤအတူထဝါဘဝဟေတုဝါ၊ မြတ်ကုန်မြတ်ကုန်သောထောပတ်ဆီဦးအစ
 ရှိသောအကြောင်းကြောင့်မူလည်း၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဘိ
 က္ခုနော၊ရဟန်းအား၊တဏှာ၊တဏှာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊
 ယတ္ထ၊ အကြင်ဝတ္ထု၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊ တေတဏှုပ္ပာဒေါ၊ ထိုတဏှာဖြစ်
 ကြောင်းဖြစ်သောဝတ္ထုတို့သည်၊ ဣမေခေါစက္ကာဓော၊ ဤထေးပေးတို့လျှင်
 တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဝဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ။
 တဏှာဒုတိယော၊တဏှာဟူသောအဖော်ရှိသော၊ပုဂ္ဂိသော၊သတ္တဝါသည်
 ဒီစံ၊ရှည်စွာသော၊အဋ္ဌါနံ၊ကံလပတ်လုံး၊ သံသရံ၊ကျင်ထည်ရသည်ဖြစ်၍၊
 ဣတ္ထဘာဝညထာသာဝံ၊ ဤလူ၏အဖြစ်မှတပါးသော အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်ခြင်းရှိ
 သော၊သံသရံ၊သံသရာကို၊နာတိဝတ္တတိ၊မလွန်နိုင်၊ ဝေံ၊ဤသို့၊ အာဒိ
 နဝံ၊အပြစ်ကို၊ဥတွာ၊သိ၍၊တဏှာ၊တဏှာသည်၊ဒုက္ခဿ၊ဆင်းရဲ၏၊သန္တံ
 ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဥတွာ၊သိ၍၊ဝိတတဏှော၊ တဏှာကင်း
 သော၊သတေဝ၊သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ အနာဒါနော၊မ
 စွဲမယူမှု၍၊ပရိဗ္ဗဇေ၊ ထွက်မြောက်နိုင်ရာ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဝဝတာ၊မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ပုဂ္ဂတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဆဋ္ဌ
 တဏှာသုတ်အပြီးတည်း၊ ။

စတုတ္ထနိပါတ်-၇-ဗြဟ္မသုတ်၊

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ယေသံပုတ္တာနံ၊အကြင်သားတို့၏၊ အဇ္ဈာဂါရေ၊
 အိမ်၌၊မာတာပိတဓော၊ အမိအဘတို့ကို၊ ပူဇိတာ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊တာနိကုလ္လာနိ၊ထိုအမျိုးတို့သည်၊သဗြဟ္မကာနံ၊ဗြဟ္မာ
 နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ယေသံပု
 တ္တာနံ၊အကြင်သားတို့၏၊အဇ္ဈာဂါရေ၊အိမ်၌၊မာတာပိတဓော၊အမိအဘတို့
 ကို၊ပူဇိတာ၊ပူဇော်အပ်ကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊တာနိကုလ္လာနိ၊ထိုအ
 မျိုးတို့သည်၊သပုဗ္ဗဒေဝတာနိ၊ အိမ်ရှေ့နတ်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သည်၊ ဟော
 န္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ယေသံပုတ္တာနံ၊အကြင်သားတို့၏၊ အ

ဝထုတ္တနိပါတ်-၇-ဗြဟ္မာသုတ်

ဣာဂါရေ၊ အိမ်၌၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ ပူဇိတာ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တာနိကုဏာနံ၊ ထိုအမျိုးတို့သည်။ သုဗ္ဗဗရိယာနံ၊ လက်ဦးဆရာနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေသံပုတ္တာနံ၊ အကြင်သားတို့၏။ အဣာဂါရေ၊ အိမ်၌၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ ပူဇိတာ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တာနိကုဏာနံ၊ ထိုအမျိုးတို့သည်။ သအာဟုနေယျကာနိ၊ အဝေးမှဆောင်၍ အလှူအပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သော မြတ်သော အလှူခံနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗြဟ္မာတိတေဝံစနံ၊ ဗြဟ္မာဟူသောအစည်းသည်။ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဘတို့၏။ အပိဝံစနံ၊ အမည်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုဗ္ဗဒေဝါတိတေဝံစနံ၊ အိမ်ရှေ့နတ်ဟူသောအစည်းသည်။ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဘတို့၏။ အပိဝံစနံ၊ အမည်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုဗ္ဗဗရိယာတိတေဝံစနံ၊ လက်ဦးဆရာဟူသောအစည်းသည်။ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဘတို့၏။ အပိဝံစနံ၊ အမည်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာဟုနေယျာတိတေဝံစနံ၊ အဝေးမှဆောင်အပ်သော မြတ်သော အလှူခံဟူသောအစည်းသည်။ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဘတို့၏။ အပိဝံစနံ၊ အမည်တည်း။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်။ ပုတ္တာနံ၊ သားတို့အား၊ ဗဟုပကာရာ၊ များသော ကျေးဇူးရှိကုန်၏။ အပါဒကာ၊ စောင့်ရှောက်ပေတတ်ကုန်၏။ ပေါသကာ၊ မွေးတတ်ကုန်၏။ ဣမဿသောကဿ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကကို ဒေသေတာရော၊ ပြုပေတတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ ပုတ္တာနံ၊ သားတို့၏။ ဗြဟ္မာတိစ၊ ဗြဟ္မာဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္စရေ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ပုဗ္ဗဒေဝါတိစ၊ အိမ်ရှေ့နတ်ဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္စရေ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ အာဟုနေယျာတိစ၊ မြတ်သော အလှူခံဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္စရေ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်။ ပဇာယ၊ မိမိသားကို၊ အနုကမ္ပကာ၊ ချီးမြှောက်ပေတတ်ကုန်၏။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်။ ဗဟုပကာရာ၊ များသော ကျေးဇူးရှိပေကုန်၏။ တသ္မာဟိ၊ ထိုကြောင့်လျှင်၊ ပဏှိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ နေ၊ ထိုအမိအဘတို့ကို၊ နမဿေယျစ၊ ကောင်းစွာလည်းရှိခိုးရာ၏။ အန္ဓေနစ၊ တမင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အထော၊ ထိုမြို့၊ ပါနေစ၊ အပျော်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထေ’

နစ၊ အဝတ်ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ သယနေနစ၊ အိပ်ရာနေရာဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဥက္ခန္ဓာဒနေနစ၊ ကောင်းသောအနံ့ ကိုထံစေသဖြင့်ထည်းကောင်း၊ နှာပေနစ၊ ရေချိုးသဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ပါဒါနံ၊ ခြေတံ့ကို၊ ဝေဝနေနစ၊ ဆေးသဖြင့် ထည်းကောင်း၊ သက္ကာရေယျစ၊ မြတ်နိုးတနွှာလုပ်ကျွေးရာ၏၊ မာတပိတူသု အဓိအာဘတိန္ဒ၊ တာယံပါရိဝရိယာယ၊ ထိုသို့လုပ်ကျွေးခြင်းကြောင့်၊ နံ၊ ထို အဓိအာဘတိကိုလုပ်ကျွေးသောသူကို၊ ဣဝေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ပင်လျှင်၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ပသံသန္တိ၊ မြီးပွမ်းကုန်၏၊ ပဏ္ဍိတော၊ အဓိအာဘ လုပ်ကျွေးသောပညာရှိသည်၊ ပပွ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ပမေ ဒတိ၊ မွေ့လျော်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတံ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်သက္ကမဗြဟ္မသုတ်အပြီးတည်း။

စက္ကန္တိပါတ်-ဂ-ဗဟုပကာရသုတ်။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေတေ၊ ပြာဟုဏဂဟပတိကာ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားသူ ကြွယ်တို့သည်၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား၊ စိဝရမိတ္တံ၊ ပါတသေနာသနဂိလာနပ ဝ္ဗယဘေသန္ဓပရိက္ခာရေဟိ၊ သင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်းအိပ်ရာနေရာသူနာ၏အ ထောက်အပံ့ဖြစ်သောဆေးပရိက္ခာရာတို့ဖြင့်၊ ပစ္စုပ္ပိတာ၊ ကောင်းစွာလုပ် ကျွေးကုန်၏၊ တေ၊ ပြာဟုဏဂဟပတိကာ၊ ထိုပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်၊ တုမှာ ကံ၊ သင်တို့အား၊ ဗဟုပကာရ၊ များသော ကျေးဇူးရှိကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရ ဟန်းတို့၊ ယေတုမှေ၊ အကြင်သင်တို့သည်၊ နေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့ အား၊ အာဒိကဏ္ဍာတံ၊ အစဉ်ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဇ္ဈေကဏ္ဍာတံ၊ အလယ်၏ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပရိယောသောနကဏ္ဍာတံ၊ အဆုံး ၏ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေထ၊ ဟောကုန်စေစေ၊ သတ္ထံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗ္ဗန္တံ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကေဝထပရိပု ဏ္ဏံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စုံသော၊ ပရိသုန္ဒိ၊ စင်ကြယ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော၊ အကျင့်ကို၊ ပကာသေထ၊ ပြကုန်၏၊ တေတုမှေ၊ ထိုသင်တို့သည် လည်း၊ ဗြဟ္မဏဂဟပတိကာနံ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့အား၊ ဗဟုပကာရ၊ များ သောကျေးဇူးရှိကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂဟဗ္ဗပဗ္ဗဇ္ဇိတေဟိ၊ လူရဟန်းတို့သည်၊ အာမိသဒါနုဓမ္မဒါနဝသေန၊ အာမိသကိုပေးခြင်းဓမ္မကို ပေးခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ နိဿယ၊ မြီကုန်၍၊ ဩ ဗာဿ၊ လေးပါးသော၊ ဩဗာမ္မာနိတ္တရဏတ္ထာယ၊ ကူးမြောက်ခြင်းငှါ၊ သမ္မာ ကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခဿ၊ ခပ်ထိမ်းသောဝရ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံး

ဝေဒနာပျက်စီးခြင်း-၈-ဗဟုပကောရသုတ်။

ကိုပြုခြင်းငှါ၊ နှစ်ဖြူစွာပရိယံ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်ကို၊ ဝုဿတိ၊ သုံးအပ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နဂေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 သာဂါရာစ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူတို့သည်လည်းကောင်း။ အနဂါရာစ၊
 အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းတို့သည် လည်းကောင်း။ တေဥဘော၊ ထိုနှစ်
 ပါးစုံသောသူတို့သည်။ အညောညနိသထိတာ၊ အချင်းချင်းမြဲကုန်သည်ဖြစ်
 ၍။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂတည်းဟူသောဘေးမရှိ
 သော အရဟတ္တဖိုတ်နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဗတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်
 ကောင်းဘုရားကို၊ အာရာမယန္တိ၊ ပြည့်စုံစေကုန်၏။ အနဂါရာ၊ အိမ်ရာမ
 ထောင်သောရဟန်းတို့သည်။ သာဂါရာ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူတို့မှလည်း၊
 စိဝရဉ္စ၊ သင်္ကန်းကို လည်းကောင်း။ ပရိဿယပိနေဒဒနံ၊ ဘေးရန်ကိုပယ်
 ဖျောက်တတ်သော၊ သေနာသနဉ္စ၊ ကျောင်းအိမ်ရာနေရာကိုလည်းကောင်း။
 ပစ္စယဉ္စ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှကြွင်းသောဆွမ်းဆေးပစ္စည်းကိုလည်းကောင်း။
 ပဋိန္ဒန္တိ၊ ခံကုန်၏။ ဝဟန္ဓာပန၊ လူတို့သည်ကား၊ သုဂတံ၊ ကောင်းစွာ
 ကျင့်သော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နိဿယ၊ မြဲကုန်၍။ စာရမေသိနေ၊ အိမ်၌နေ
 ကုန်၍လည်း၊ ဝိဝဠာလူတို့၏ သီလအစရှိသည်တို့ကို ရှာဖွေထွေရှာကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ အရဟတံ၊ အရိယာတို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သဒ္ဓဟာနေ၊ ယုံကြည်ကုန်
 လျက်၊ အရိယာပညာ၊ စင်ကြယ်သော စံညွှန်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဈာယိနေ၊
 ဈာန်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဣဓ၊ ဤသာသနာထော်၌၊ မဂ္ဂိ၊ ထောက်ထားရာ
 ဣရာချမ်းသာ၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ ထရားကို၊ စရိတွာန၊ ကျင့်
 ကုန်သောကြောင့်၊ သုဂတိဂါထိနံ၊ သုဂတိသံဃုလားကုန်သောသူတို့အား၊ ဧဝ
 ထောကတ္ထိံ၊ နတ်ပြည်၌၊ နန္ဒိနေ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ကုန်လျက်၊ ကာမဂါဝိ
 နေ၊ အလိုရှိအပ်သောဝတ္ထုကာမနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ မောဒန္တိ၊ မွေ
 လျော်ရကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုဿတိ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အဋ္ဌမဗဟုပကောရသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဝေဒနာပျက်စီးခြင်း-၉-ကုဟနသုတ်။

သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေကေစိ၊ အကြင်အထုံးစုံကုန်သော၊ သိက္ခ၊ ရဟန်း
 တို့သည်၊ ကုဟာ၊ သူတပါးတို့နှစ်သက်အောင်ပြုတတ်ကုန်၏။ ထမ္မိ၊ အမျက်
 ဒေါသမာန်မာနတို့ဖြင့် ခက်ထန်ကုန်၏။ လပ၊ လူတို့အား၊ မြှူပျား၍ပြောဆို
 တတ်ကုန်၏။ သိက္ခိ၊ အသင့်အတယ်ပြုတတ်ကုန်၏။ ဥန္တုထာ၊ အချည်းနှီးသော
 မာန်ဖြင့်ထောင်ထားတတ်ကုန်၏။ အသမာဟိတာ၊ မတည်ကြည်ကုန်၊ သိက္ခ

ဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ထေတိက္ခန္တု၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊ မေ၊ငါတုရားအား၊ နမာမ
ကော၊မမြတ်နိုးကုန်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ထေတေတိက္ခန္တု၊ထိုရဟန်းတို့သည်
ကည်း၊ ဣမသ္မာဓမ္မဝိနယော၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းမှ၊ အနာပဂတာ၊ကင်း
ကုန်၏၊ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ထေတိက္ခန္တု၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဣမသ္မိံဓမ္မဝိန
ယော၊ဤသုတ် အဘိဓမ္မာဝိနည်း၌၊ ဝုဒ္ဓိံ၊ပွားစီးခြင်းသို့၊ ဝိရုဋ္ဌိံ၊စည်ပင်ခြင်း
သို့၊ဝေပုလ္လံ၊ပြန်ပြောခြင်းသို့၊နစအာပစ္စန္တိ၊မရောက်ကုန်၊ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်း
တို့၊ယေစခေဘိက္ခန္တု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်ကား၊ နိကဟာ၊ သူတပါးတို့
နှစ်သက်အောင်မြင်ခြင်းမရှိကုန်၊ နိလ္လပါ၊လူတို့ကိုဖြူဖျား၍ ပြောဆိုခြင်းမရှိ
ကုန်၊ဇိရာ၊မြီမြီကုန်၏၊ အထဒ္ဓါ၊အမျက်ဒေါသမာန်မာန်ဖြင့် မခက်ထန်ကုန်၊
သုသမာဟိတာ၊ကောင်းစွာထည်ကြည်ကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ထေစ
ခေဘိက္ခန္တု၊ထိုရဟန်းတို့သည်သာလျှင်၊မေ၊ငါတုရားအား၊မာမကော၊မြတ်နိုး
ကုန်၏၊ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ထေစခေဘိက္ခန္တု၊ထိုရဟန်းသည်သာလျှင်၊ ဣမ
သ္မာဓမ္မဝိနယော၊ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းမှ၊ အနာပဂတာ၊မကင်းကုန်၊ဘိက္ခု
ဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ထေတေတိက္ခန္တု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်သာလျှင်၊ ဣမသ္မိံဓမ္မဝိန
ယော၊ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်း၌၊ ဝုဒ္ဓိံ၊ပွားခြင်းသို့၊ ဝိရုဋ္ဌိံ၊စည်ပင်ခြင်းသို့၊
ဝေပုလ္လံ၊ပြန်ပြောခြင်းသို့၊အာပစ္စန္တိ၊ရောက်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဂဝတာ၊
မြတ်စွာတုရားသည်၊အဝေ၊စ၊မိနိတော်မူ၏၊ ယေတိက္ခန္တု၊အကြင်ရဟန်း
တို့သည်၊ကုဟာ၊သူတပါးတို့နှစ်သက်အောင်ပြုတတ်ကုန်၏၊ထဒ္ဓါ၊အမျက်
ဒေါသမာန်မာန်တို့ဖြင့်ခက်ထန်ကုန်၏၊ထပါ၊လူတို့ကိုဖြူဖျား၍ပြောဆိုတတ်
ကုန်၏၊ ဘိဝီ၊အတင့်အထယ်ပြုတတ်ကုန်၏၊ ဥန္တုလော၊ အချည်းနှီးသောမာန်
ဖြင့်ထောင်ထွားတတ်ကုန်၏၊ အသမာဟိတာ၊ မထည်ကြည်ကုန်၊ ထေတိ
က္ခန္တု၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဇေထိတေ၊ မြတ်စွာတုရားသည်ဟော
တော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မေ၊ထရား၌၊ နဝိရူဟန္တိ၊ မစည်ပင်ကုန်၊ ယေတိ
က္ခန္တု၊အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ နိက္ကဟာ၊ သူတပါးတို့ကိုနှစ်သက်အောင်ပြု
ခြင်းမှကင်းကုန်၏၊ နိလ္လပါ၊လူတို့အားဖြူဖျား၍ ပြောဆိုခြင်းမှကင်းကုန်၏၊
ဇိရာ၊မြီမြီထည်ကြည်ကုန်၏၊အထဒ္ဓါ၊အမျက်ဒေါသမာန်မာန်ဖြင့်မခက်ထန်
ကုန်၊သုသမာဟိတာ၊ကောင်းစွာထည်ကြည်ကုန်၏၊ တေတိက္ခန္တု၊ထိုရဟန်း
တို့သည်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဇေထိတေ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ဟောတော်မူအပ်
သော၊ဓမ္မေ၊ ထရား၌၊ဝိရူဟန္တိ၊ စည်ပင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊
မြတ်စွာတုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသည်လျှင်
နပမကုဟာနသုတ်အပြီးတည်း။ ။

စတုတ္ထနိပါတ် ၁၀-ပုဂ္ဂိုလ်သုတ်၊

စတုတ္ထနိပါတ်-၁၀-ပုဂ္ဂိုလ်သုတ်၊

ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ သေယျထာပီ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သုတ်၊
 ယောကျ်ားသည်၊ ဖိဟရူပသာတရူပေန၊ ချစ်အပ်သောသဘောသာယာအပ်
 သောသဘောရှိသောဝတ္ထုကြောင့်၊ နုဒိယာ၊ မြစ်၏။ သောတေန၊ အယဉ်ဖြင့်၊
 ဩဝုပ္ပေယျ၊ ရှောရာ၏။ တပေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်
 ရှိသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သုတ်၊ ယောကျ်ားသည်၊ တီဇေ၊ ကမ်းနား၌၊ ငွေတော၊ တည်ထွက်။
 ဒိဿာ၊ မြင်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ အတ္ထောပုဂ္ဂိုလ်သုတ်၊ အဓိယောကျ်ား၊ တံ၊
 သင်သည်၊ နုဒိယာ၊ မြစ်၏။ သောတေန၊ အယဉ်ဖြင့်၊ ဩဝုပ္ပေယျ၊ ရှောရာ၏။ တ
 သံနုဒိယံ၊ ထိုမြစ်၏။ ဖိဟရူပသာတရူပံ၊ ချစ်အပ်သောသဘောသာယာအပ်
 သောသဘောရှိသောဝတ္ထုသည်၊ ကိဉ္ဇာပိအတ္ထိ၊ အကယ်၍ကား၊ ရှိ၏ရှင်၊ အ
 ဟောပုဂ္ဂိုလ်သုတ်၊ အဓိယောကျ်ား၊ ဧတ္ထေ၊ ဤမြစ်၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ယံရဟဒံ၊ အ
 ကြင်အိုင်သို့၊ ပတုာ၊ ရောက်၍၊ မရတံဝါ၊ သေခြင်းထို မူလည်း၊ နိဂစ္ဆတိ၊
 ရောက်ရအံ့၊ မရတမတ္တံ၊ သေသောက်ရုံမျှသော၊ ဒုက္ခံဝါ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့မူ
 လည်း၊ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်ရအံ့၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သဥပိ၊
 ထိုင်းတံပိုးနှင့်တကွသော၊ သာဝဇ္ဇေါ၊ ဝဲနှင့်တကွသော၊ သဂဟော၊ ကြမ်း
 သောမကမ်းငါးနှင့်တကွသော၊ သရက္ခသော၊ ကြမ်းသော်ရေစောင့်ဘိလူး
 နှင့်တကွသော၊ ရဟဒေါ၊ အိုင်ကြီးသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝ
 ဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သောပုဂ္ဂိုလ်သုတ်၊
 ထိုယောကျ်ားသည်၊ တသာပုဂ္ဂိုလ်သုတ်၊ ထိုယောကျ်ား၏။ သန္တံ၊ အသံကို၊
 သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဟတ္ထေယိစ၊ ထက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါဒေယိစ၊ ဖြေတို့
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဓိသောတံ၊ ရေအယဉ်သို့ရှေးရှု၊ ဝါယမေယျသေယျ
 ထာပီ၊ ထုံ့လပြုရာသကဲ့သို့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မေ၊ ငါတုရား၏။ အယံခေါ
 ဥပမာ၊ ဤဥပမာကို၊ အတ္ထဿ၊ အနက်ကို၊ ဝိညာပနာယ၊ ထိစေခြင်းငှါ။ က
 ထာ၊ ဟောအပ်၏။ အယံစ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဧတ္ထေ၊ ဤအရာ၌၊ အတ္ထော
 အနက်တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ နုဒိယာသောတောတိဧဝံ
 အမိဝစနံ၊ နုဒိယာသောဟောဟူသော၍ အမည်သည်၊ တဏှာယ၊ တဏှာ၏
 အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဖိဟရူပံသာတာ၊ ရူပန္တိခေါ
 ဧဝံအမိဝစနံ၊ ဖိဟရူပံသာတရူပံဟူသော၍ အမည်သည်၊ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်
 ပါးကုန်သော၊ အတ္တတ္ထိကာနံ၊ အတွင်းသန္တာန်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အာယံတနာ
 နံ၊ အာယတနတို့၏။ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊
 စင်စစ်၊ ဟေဋ္ဌာရဟဒေါတိဧဝံအမိဝစနံ၊ ဟေဋ္ဌာရဟဒေါဟူသော၍ အမည်

သည်။ ပဉ္စန္ဒ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဩရုတ္တဂိယာနံ၊ အောက်အဖိုအားထောင်
ကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သဉ္စဇိတိတေအဓိဝစနံ၊ သဉ္စဇိဟူသော
ဤအမည်သည်၊ ကောရပါယာသဿ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း ပင်ပန်းခြင်း၏၊
အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သာဝဇ္ဇောတိခေါ ဇေတံအဓိ
ဝစနံ၊ သာဝဇ္ဇောဟူသော ဤအမည်သည်၊ ပဉ္စန္ဒ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာ
မဂုဏာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သဂဟောသရက္ခ သောတိဇေတံအဓိဝစနံ၊ သဂဟောသ
ရက္ခသောဟူသော ဤအမည်သည်၊ မာတုဂါမဿ၊ မာတုဂါမ၏၊ အဓိ
ဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဒိုသောတော တိခေါ ဇေတံ
အဓိဝစနံ၊ ပဒိုသောတောဟူသောဤ အမည်သည်၊ နေက္ခမဿ၊ ရဟန်းပြု
ခြင်းဥပစာရဈာန်ပညာနိဗ္ဗာန်ခပ်သိမ်းသော ကုသိုလ်တရား၏၊ အဓိဝစနံ၊
အမည်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟတ္ထေဟိစပါဒေဟိစဝါယာမောတိ
ခေါဇေတံအဓိဝစနံ၊ ဟတ္ထေဟိစပါဒေဟိစဝါယာမော ဟူသောဤအမည်
သည်၊ ဝိဂိယာရုတ္တဿ၊ ထုံ့လကိုအားထုတ်ခြင်း၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စက္ခုမာပုရိသောတိဇေဋ္ဌိတောတိဇေတံအ
ဓိဝစနံ၊ စက္ခုမာပုရိသောတိဇေဋ္ဌိတောဟူသော ဤအမည်သည်၊ အရဟ
တော၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသော၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဘောက်မပြန်
ကိုယ်တော်တိုင်သာထွင်ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို သိတော်မူသော၊ တ
ထံဂတဿ၊ ငါထူးရား၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာထူးရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဝျာနမဂ္ဂါမိဂမတ္ထံ၊ ဈာန်
မဂ်ဖိုလ်ကိုရခြင်းငှါ၊ သမထဝိပဿနာနုယောဝံ၊ သမထဝိပဿနာ၌လုံ့လ
နှင့်ယှဉ်ခြင်းကို၊ ကာရောဇ္ဇော၊ ပြုသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣက္ခေ၊ ဆင်းရဲ
မြို့ပြင်ခြင်းနှင့်၊ သဟာဝိ၊ တကွသည်၊ ကာမေ၊ ကာမတို့ကို၊ ဇဟေယျ၊ စွန့်ရ
ထည့်စေ၊ အာဟတိ၊ နောင်အခါ၌၊ ယောဂက္ခေဝံ၊ ယောဂတည်း ဟူသော
ဘေးမရှိသောအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပတ္တယာနော၊ တောင့်တသည်ဖြစ်မှု၊ သမ္မ
ဇာနော၊ ဝိပဿနာနှင့်တကွသောမဂ္ဂပညာဖြင့်ကောင်းစွာသိလတ်သော်၊ သု
ဝိရက္ခိဗိက္ခော၊ ကိလေသာတို့မှကောင်းစွာလွတ်သော်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တ
တ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောမဂ်ဖိုလ်ကိုရသောကာလ၌၊ ဝိရက္ခိယာ၊ ခပ်သိမ်း
သောကိလေသာတို့မှလွတ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ဗုဿယေ၊ ရောက်ရာ၏၊ သော၊
ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ပြီးသောရဟန်းကို၊ ဝေဒဂျ၊ လေးပါးသော သိခြင်း၏အ

စတုက္ကနိပါတ်-၁၀-ပုရိသသုတ်၊

ဆုံးသို့ရောက်ပြီ။ ဝုသိတဗြဟ္မစရိယော၊ သုံးအပ်ပြီးသော မဂ်တည်းဟူ
လောဝိဘင်းရှိပြီ။ လောကန္တဂူ၊ လောကဏိ အဆုံးသို့ ရောက်ပြီ။ ပါရ
ဂီထော၊ နိဗ္ဗာန်တည်း ဟူသောဝံသရာဇာဏိကမ်းသို့ရောက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ဝုစ္စတိ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏။ ။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒေသမပုရိသသုတ်အပြီးတည်း။ ။

စတုက္ကနိပါတ်-၁၁-စရသုတ်၊

ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ စရတောပိ၊ သွားစဉ်
သော်လည်းကားမဝိတက္ကောဝါ၊ ကာမဝိတက်သည်မူလည်း၊ စေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဗျာပါဒဝိတက္ကောဝါ၊ ဗျာပါဒဝိတက်သည်မူလည်း၊ စေဥပ္ပ
ဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဝိဟိံသာဝိတက္ကောဝါ၊ ဝိဟိံသာဝိတက်သည်မူ
လည်း၊ စေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထိက္ခု၊ ရဟန်း
သည်။ တံ၊ ထိုဝိတက်ကို။ စေအဓိဝါသေတိ၊ အကယ်၍သည်းခံအံ့၊ စေနပ္ပဇ
ဟတိ၊ အကယ်၍မစွန့်အံ့။ စေနဝိနောဒေတိ၊ အကယ်၍မပျောက်အံ့။ ဗျန္တိံ၊
ကင်းသည်ကို၊ စေနကရေတိ၊ အကယ်၍မပြုအံ့၊ အနဘာဝံ၊ အဘန်တလဲလဲ
မဖြစ်ခြင်းသို့၊ စေနဝမေတိ၊ အကယ်၍မရောက်စေအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
စရံပိ၊ သွားသော်လည်း၊ ဇေံဘုတော၊ ဤသို့ ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ အ
နာတာပိ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လမရှိသောသူ၊ အနောတ္တပ္ပိ၊
အကုသိုလ်ဒုစရိုက်တို့မှမထိတ်ထန်တတ်သောသူ၊ သတတံ၊ အခါခပ်သိုင်း။
သမိတံ၊ မပြတ်၊ ကုသိတော၊ ပျင်းရိသော သူ၊ ဟိဒ္ဓိဝိရိယေံ၊ ယုတ်သောလုံ့
လရှိသောသူ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု
နော၊ ရဟန်းအား။ ဥတဿပိ၊ ရပ်စဉ်လည်း။ ကာမဝိတက္ကောဝါ၊ ကာမဝိ
တက်သည်မူလည်း၊ စေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဗျာပါဒဝိတက္ကောဝါ၊ ဗျာ
ပါဒဝိတက်သည်လည်း၊ စေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဝိဟိံသာဝိတက္ကော
ဝါ၊ ဝိဟိံသာဝိတက်သည်မူလည်း၊ စေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဘိက္ခဝေ
ဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုဝိတက်ကို။ စေအဓိဝါသေတိ၊ အကယ်
၍သည်းခံအံ့၊ စေနပ္ပဇဟတိ၊ အကယ်၍မစွန့်အံ့။ စေနဝိနောဒေတိ၊ အကယ်၍
မပျောက်အံ့။ ဗျန္တိံ၊ ကင်းသည်ကို။ စေနကရေတိ၊ အကယ်၍ မပြုအံ့၊ အန
ဘာဝံ၊ အဘန်တလဲလဲမဖြစ်ခြင်းသို့၊ စေနဝမေတိ၊ အကယ်၍မရောက်စေ
အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဥတောပိ၊ ရပ်သော်လည်း။ ဇေံဘုတော၊ ဤသို့ဖြစ်
သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ အနာတာပိ၊ ကိလေသာတို့မှပူပန်စေတတ်သော

ဣတိဝုတ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

လုံ့လမရှိသောသူ၊ အနှောတ္တပ္ပိ၊ အကုသိုလ်ဒုစရိုက်တရားတို့မှမထိတ်လန့်
 တတ်သောသူ၊ သတတံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သမိတံ၊ မပြတ်၊ ကုသိတော၊ ပျင်းရိ
 သောသူ၊ ဟိနုရိရိယော၊ ယုတ်သော လုံ့လမရှိသောသူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ နိသိန္နဿပိ၊ ထိုင်
 စဉ်သည်း၊ ကာမပိတက္ကောဝါ၊ ကာမပိတက်သည်မှုသည်း၊ ဝေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အ
 အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဗျာပါဒပိတက္ကောဝါ၊ ဗျာပါဒပိတက်သည်မှုသည်း၊ ဝေဥ
 ပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝိဟိံသာပိတက္ကောဝါ၊ ဝိဟိံသာပိတက်သည်မှု
 ထည်း၊ ဝေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ တံ၊ ထိုပိတက်ကို၊ ဝေအမိဝါသေတိ၊ အကယ်၍သည်းခံအံ့၊ ဝေနပ္ပဇ္ဇ
 ဟတိ၊ အကယ်၍မဝွန်အံ့၊ ဝေနပိနောဒေတိ၊ အကယ်၍မပျောက်အံ့၊ ဗျန္တိံ၊ ကင်း
 သည်ကို၊ ဝေနကရောတိ၊ အကယ်၍မပြုအံ့၊ အနဘာဝံ၊ အဘန်တလဲလဲမဖြစ်
 ခြင်းသို့၊ ဝေနဂမေတိ၊ အကယ်၍မရောက်စေအံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နိသိ
 န္နောပိခေါ၊ ထိုင်သော်လည်း၊ ဧဝံဘူတော၊ ဤသို့ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊
 အနာတာပီ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သောလုံ့လမရှိသောသူ၊ အနှောတ္တ
 ပ္ပိ၊ အကုသိုလ်ဒုစရိုက်တရားတို့မှ မထိတ်လန့်တတ်သောသူ၊ သတတံ၊ အ
 ခါခပ်သိမ်း၊ ကုသိတော၊ ပျင်းရိသောသူ၊ ဟိနုရိရိယော၊ ယုတ်သောလုံ့လမရှိ
 သောသူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုနော၊ ရ
 ဟန်းအား၊ သဿာနဿပိ၊ ထောင်းစဉ်သည်း၊ ဇာဂဓဿပိ၊ နိုးကြားစဉ်
 ထည်း၊ ကာမပိတက္ကောဝါ၊ ကာမပိတက် သည်မှုသည်း၊ ဝေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အ
 အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဗျာပါဒပိတက္ကောဝါ၊ ဗျာပါဒပိတက်သည်မှုသည်း၊ ဝေဥပ္ပဇ္ဇ
 တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝိဟိံသာပိတက္ကောဝါ၊ ဝိဟိံသာပိတက်သည်မှုသည်း၊
 ဝေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်း၊ တံ၊
 ထိုပိတက်ကို၊ ဝေအမိဝါသေတိ၊ အကယ်၍သည်းခံအံ့၊ ဝေနပ္ပဇ္ဇဟတိ၊ အ
 ကယ်၍မဝွန်အံ့၊ ဝေနပိနောဒေတိ၊ အကယ်၍မပျောက်အံ့၊ ဗျန္တိံ၊ ကင်းသည်
 ကို၊ ဝေနကရောတိ၊ အကယ်၍မပြုအံ့၊ အနဘာဝံ၊ အဘန်တလဲလဲမဖြစ်ခြင်း
 သို့၊ ဝေနဂမေတိ၊ အကယ်၍မရောက်စေအံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဿာ
 နောပိ၊ ထောင်းသော်လည်း၊ ဇာဂဓော၊ နိုးကြားထုတ်လည်း၊ ဧဝံဘူတော၊
 ဤသို့ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အနာတာပီ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေ
 တတ်သောလုံ့လမရှိသောသူ၊ အနှောတ္တပ္ပိ၊ အကုသိုလ်ဒုစရိုက်တို့မှမထိတ်
 လန့်ထတ်သောသူ၊ သတတံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သမိတံ၊ မပြတ်၊ ကုသိတော၊
 ပျင်းရိသောသူ၊ ဟိနုရိရိယော၊ ယုတ်သောလုံ့လမရှိသောသူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စ

တိ၊ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုနော၊ရဟန်းအား၊ စရထော
 ပိ၊သွားစဉ်လည်း၊ကာမဝိတက္ကောဝါ၊ ကာမဝိတက်သည်မူလည်း၊စေဥပ္ပ
 ဇ္ဇတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဗျာပါဒဝိတက္ကောဝါ၊ဗျာပါဒဝိတက်သည်မူလည်း၊
 စေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ဝိဟိံ သာဝိတက္ကောဝါ၊ဝိဟိံ သာဝိတက်သည်
 မူလည်း၊စေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်း
 သည်၊တံ၊ထိုဝိတက်ကို၊စေနအဓိဝါသေတိ၊အကယ်၍သည်းမခံအံ့၊စေပဇ
 ဟတိ၊အကယ်၍စွန့်အံ့၊ စေဝိနောဒေတိ၊အကယ်၍ပျောက်အံ့၊ဗျန္တိံ၊ကင်း
 သည်ကို၊ စေကရောတိ၊ အကယ်၍ပြုအံ့၊အနဘာဝံ၊ အဆန်တလဲလဲမဖြစ်
 ခြင်းသို့၊ စေဂမေတိ၊အကယ်၍ရောက်စေအံ့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ စရံဝိ၊
 သွားသော်လည်း၊ဇေဝုတော၊ဤသို့ဖြစ်သော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းကို၊အာတာပိ၊
 ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသောသူ၊ ဩတ္တပ္ပိ၊အကုသိုလ်ဒု
 ရိုက်တို့မှထိတ်လန့်တတ်သော သူ၊သတတံ၊မပြတ်၊ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊အား
 ထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသောသူ၊ ပဟိတက္ကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေထွတ်အပ်
 သောနှလုံးရှိသောသူ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုပ္ပတိ၊ဆိုအပ်၏။ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဘိ
 က္ခုနော၊ရဟန်းအား၊ဌိတဿပိ၊ရပ်စဉ်လည်း၊ ကာမဝိတက္ကောဝါ၊ကာမဝိ
 တက်သည်မူလည်း၊စေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဗျာပါဒဝိတက္ကောဝါ၊ဗျာ
 ပါဒဝိတက်သည် မူလည်း၊ စေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝိဟိံ သာဝိတ
 က္ကောဝါ၊ ဝိဟိံ သာဝိတက်သည်မူလည်း၊ စေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ဘိ
 ဟ္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊တံ၊ထိုဝိတက်ကို၊ စေနအဓိဝါသေ
 တိ၊အကယ်၍သည်းမခံအံ့၊စေပဇဟတိ၊အကယ်၍စွန့်အံ့၊စေဝိနောဒေတိ၊
 အကယ်၍ပျောက်အံ့၊ဗျန္တိံ၊ကင်းသည်ကို၊ စေကရောတိ၊အကယ်၍ပြုအံ့၊
 အနဘာဝံ၊ အဆန်တလဲလဲမဖြစ်ခြင်းသို့၊ စေဂမေတိ၊အကယ်၍ ရောက်စေ
 အံ့၊ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဌိတောပိ၊ရပ်သော်လည်း၊ ဇေဝုတော၊ ဤသို့ဖြစ်
 သော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းကို၊ အာတာပိ၊ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သောလုံ့
 လရှိသောသူ၊ ဩတ္တပ္ပိ၊ အကုသိုလ်ဒုရိုက်တို့မှ ထိတ်လန့်တတ်သောသူ၊
 သတတံ၊အခါခပ်သိမ်း၊ သပိတံ၊မပြတ်၊ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်
 သောလုံ့လရှိသောသူ၊ ပဟိတက္ကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေထွတ်အပ်သော နှလုံးရှိ
 သောသူ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုပ္ပတိ၊ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုနော၊
 ရဟန်းအား၊နိထိန္နဿပိ၊ထိုင်စဉ်လည်း၊ကာမဝိတက္ကောဝါ၊ကာမဝိတက်
 သည်မူလည်း၊ စေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဗျာပါဒဝိတက္ကောဝါ၊ဗျာပါဒ
 ဝိတက်သည်မူလည်း၊စေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ဝိဟိံ သာဝိတက္ကောဝါ။

ဝိဟိံသာဝိတက်သည်မူလည်း၊ စေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ထံ၊ ထိုဝိတက်ကို၊ စေနအဓိဝါသေတိ၊ အ
 ကယ်၍သည်းမခံအံ့၊ စေဇဟတိ၊ အကယ်၍စွန့်အံ့၊ စေဝိနောဒေတိ၊ အကယ်
 ၍ပျောက်အံ့၊ ဗျန္တိံ၊ ကင်းသည်ကို၊ စေကရောတိ၊ အကယ်၍ပြုအံ့၊ အနဘာဝံ
 အထန်တလဲလဲမဖြစ်ခြင်းသို့၊ စေဂမေတိ၊ အကယ်၍ရောက်စေအံ့၊ ဘိက္ခဝေ
 ရဟန်းတို့၊ နိဗ္ဗိန္ဒေဝိ၊ ထိုင်သော်လည်း၊ ဇေဘူတော၊ ဤသို့ဖြစ်သော၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အတောပိ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့ထရှိ
 သောသူ၊ ဩတ္တပ္ပိ၊ အကုသိုလ်ဒုစရိုက်တို့မှ ထိတ်ထန်တတ်သောသူ၊ သတ
 တံ၊ အခါခပ်ထိမ်း၊ သမိတံ၊ မဖြတ်၊ အာရဒ္ဓဗီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော
 လုံ့ထရှိသောသူ၊ ပဟိတက္ကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေတတ်အပ်သောနှလုံးရှိသောသူ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ နေ၊ ရဟန်း
 အား၊ သယာနဿပိ၊ လျောင်းစဉ်လည်း၊ ဇာဂရဿပိ၊ နိုးကြားစဉ်လည်း၊
 ကာမဝိတက္ကောဝါ၊ ကာမဝိတက်သည်မူလည်း၊ စေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍
 ဖြစ်အံ့၊ ဗျာပါဒဝိတက္ကောဝါ၊ ဗျာပါဒဝိတက်သည်မူလည်း၊ စေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အ
 ကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝိဟိံသာဝိတက္ကော၊ ဝိဟိံသာဝိတက်သည်မူလည်း၊ စေ
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ထံ၊
 ထိုဝိတက်ကို၊ စေနအဓိဝါသေတိ၊ အကယ်၍သည်းမခံအံ့၊ စေဇဟတိ၊
 အကယ်၍စွန့်အံ့၊ စေဝိနောဒေတိ၊ အကယ်၍ပျောက်အံ့၊ ဗျန္တိံ၊ ကင်း
 သည်ကို၊ စေကရောတိ၊ အကယ်၍ပြုအံ့၊ အနဘာဝံ၊ အထန်တလဲလဲမဖြစ်
 ခြင်းသို့၊ စေဂမေတိ၊ အကယ်၍ရောက်စေအံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သယာ
 နေဝိ၊ လျောင်းသော်လည်း၊ ဇာဂရေဝိ၊ နိုးကြားထုတ်လည်း၊ ဇေဘူတော၊
 ဤသို့ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အတောပိ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်
 သော လုံ့ထရှိသောသူ၊ ဩတ္တပ္ပိ၊ အကုသိုလ် ဒုစရိုက်တို့မှ ထိတ်ထန်
 တတ်သောသူ၊ သတတံ၊ အခါခပ်ထိမ်း၊ သမိတံ၊ မဖြတ်၊ အာရဒ္ဓဗီရိယော၊
 အားထုတ်အပ်သောလုံ့ထရှိသောသူ၊ ပဟိတက္ကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေတတ်အပ်
 သောနှလုံးရှိသောသူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏၊ စရံဝါ၊ သွားသော်လည်း
 ကောင်း၊ ယဒိ၊ ထို၊ တိဋ္ဌံ၊ ရပ်သော်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗိန္ဒေဝိ၊ ထိုင်သော်
 လည်းကောင်း၊ ဥဒါ၊ ထို၊ သဟံ၊ လျောင်းသော်လည်း ကောင်း၊ ယော
 ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ဂေဟာနိဿိတံ၊ အိပ်
 ကိုပြုသော၊ ဝိတက္ကံ၊ အကြံကို၊ ဝိတက္ကော၊ ကြံ၏၊ ကုမဂ္ဂပဒိုပန္နော၊ အဘိဇ္ဈာ

စတုက္ကနိပါတ်-၁၁-စရသုတ်

အစရှိသော မကောင်းသော ခရီးသို့သွားသော၊ မောဟနေယျေသု၊ တွေဝေခြင်းကိုဖြစ်စေထတ်ကုန်သော ရူပါရုံအစရှိသည်တို့၌၊ ရုတ္တိတော၊ မိန်းမောသော၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဥက္ကဓံ၊ မြတ်သော၊ သမ္မောမိ၊ အရိယာမဂ်ဥာဏ်သို့ ဖျဉ်းရောက်ခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ၊ စရံ၊ သွားသော်လည်းကောင်း၊ အထ၊ ထိုမြို့၊ တိဋ္ဌံ၊ ရပ်သော်လည်းကောင်း၊ နိထိန္ဒော၊ ထိုင်သော်လည်းကောင်း၊ ဥဒ၊ ထိုမြို့၊ သယံ၊ ဝါ၊ လျောင်းသော်လည်းကောင်း၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဝိတက္ကံ၊ အကြံကို၊ သမယိတွာန၊ ငြိမ်းစေ၍၊ ဝိတက္ကုပသမေ၊ အကြံ၏ငြိမ်းရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုတ်နိဗ္ဗာန်၌၊ ရတော၊ အလွန်မွေ့ထောင်၏၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဥက္ကဓံ၊ မြတ်သော၊ သမ္မောမိ၊ အရိယာမဂ်ဥာဏ်သို့ ဖျဉ်းရောက်ခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ကောဒသမစရသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

စတုက္ကနိပါတ်-၁၂-သမ္ပန္နသီလသုတ်

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမ္ပန္နသီလံ၊ ပြည့်စုံသော သီလရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရထ၊ နေကုန်သော၊ သမ္ပန္နပါတိမောက္ခသံဝရသံဝတော၊ ပြည့်စုံသော ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလကို ကောင်းစွာစောင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နံ၊ အာစာရသီလဂေါစရသီလနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနုမက္ခေသု၊ အနုမြူ၊ မြူလောက်ကုန်သော၊ ဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်တို့၌၊ ဘယဒဿာဝိ၊ ဘေးအားဖြင့်ရှုလေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရထ၊ နေကုန်သော၊ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ သမာဒါယ၊ ကောင်းစွာယူကုန်၍၊ သိက္ခထ၊ ကျင့်ကုန်သော ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမ္ပန္နသီလံ၊ ပြည့်စုံသော သီလရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရထံ၊ နေကုန်သော၊ သမ္ပန္နပါတိမောက္ခသံဝရသံဝတော၊ ပြည့်စုံသော ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကို ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နံ၊ အာစာရသီလဂေါစရသီလနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနုမက္ခေသု၊ အနုမြူ၊ မြူလောက်ကုန်သော၊ ဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်တို့၌၊ ဘယဒဿာဝိ၊ ဘေးအားဖြင့်ရှုလေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရထံ၊ နေကုန်သော၊ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ သမာဒါယ၊ ကောင်းစွာယူ၍၊ သိက္ခထံ၊ ကျင့်ကုန်သော၊ တုဋ္ဌာကံ၊ သင်တို့အား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဥက္ကရိ၊ ထိုထက်အ

ဝေ၊ရဟန်းတို့ငြိးကာဖိ၊ရင်သော်ထည်း၊ဇေံဘူတော၊ဤသို့ဖြစ်သော၊ဘိက္ခု၊
ရဟန်းကို၊အာတာပိ၊ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့ထရှိသောသူ၊ဩ
တ္တပ္ပိ၊ အကုသိုလ်ခုစရှိက်တို့မှထိတ်ထန့်တတ်သောသူ၊သတတံ၊ အခါခပ်
ထိမ်း၊သမိတံ၊မပြတ်၊အာရဒ္ဓပိရိယော၊အားထုတ်အပ်သောလုံ့ထရှိသောသူ
ပဟိတက္ကော၊နိဗ္ဗာန်သို့စေထွတ်အပ်သောနှလုံးရှိသောသူ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုစ္စ
တိ၊ဆိုအပ်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဘိက္ခုနော၊ရဟန်းအား၊နိထိန္ဒဿပိ၊ထိုင်
စဉ်လည်း၊အဘိဇ္ဈာ၊ကပ်၍ရှုခြင်းသည်၊ ဝိဂတာ၊ကင်းသည်၊ စေဟောတိ၊
အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ဗျာပါဒေါ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းသည်၊ဝိဂတော၊ကင်းသည်၊စေ
ဟောတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ထိနမိန္ဒံ၊ မနုံခြင်းငိုက်မည်းခြင်းသည်၊ ဝိဂတံ၊
ကင်းသည်၊စေဟောတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုတ္တံ၊ပျံလွင့်ခြင်းအလိုထို့
ရှိခြင်း သည်၊ဝိဂတံ၊ကင်းသည်၊စေဟောတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ဝိစိကိစ္ဆာ၊ယုံ
မှားခြင်း သည်၊ပဟိနာ၊ပယ်အပ်သည်၊စေဟောတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ဝိရိယံ
လုံ့ထသည်၊အာရဒ္ဓံ၊အားထုတ်အပ်သည်၊ အာသညိနံ၊ မတွန့်တိုသည်၊ စေ
ဟောတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အံ့ သတိ၊သတိသည်၊ဥပဗ္ဗိတာ၊ထင်သည်၊ အသံရ
ဋ္ဌာ၊မဖေ့သည်၊စေဟောတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ကာယော၊ကိုယ်သည်၊ ပဿ
ဒ္ဓေါ၊ငြိမ်းသည်၊အသာရဒ္ဓေါ၊မပူပန် သည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊
ဝိတ္တံ၊စိတ်သည်၊ သမာဟိတံ၊တည်ကြည်သည်၊ ဧကဝ္ဋံ၊ မတုန်ထုပ်သည်၊
စေး ဘာတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ နိထိန္ဒာပိ၊ ထိုင်သော်
ထည်း၊ဇေံဘူတော၊ဤသို့ဖြစ်သော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းကို၊ အာတာပိ၊ ကိလေ
သာကိုပူပန်စေတတ်သော လုံ့ထရှိသောသူ၊ ဩတ္တပ္ပိ၊ အကုသိုလ်ခုစရှိက်
တို့မှထိတ်ထန့်တတ်သောသူ၊သတတံ၊အခါခပ်ထိမ်း၊ သမိတံ၊မပြတ်၊အာ
ရဒ္ဓပိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့ထရှိသောသူ၊ပဟိတက္ကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့
စေထွတ်အပ်သောနှလုံးရှိသောသူ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ဘိက္ခုနော၊ရဟန်းအား၊သယာနဿပိ၊လျောင်းစဉ်ထည်း၊ ဇာဂ
ရဿပိ၊ နိုးကြားစဉ်လည်း၊ အဘိဇ္ဈာ၊ကပ်၍ရှုခြင်းသည်၊ဝိဂတာ၊ ကင်း
သည်၊စေဟောတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဗျာပါဒေါ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းသည်၊ ဝိဂ
ထော၊ကင်း သည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ထိနမိန္ဒံ၊ မနုံခြင်းငိုက်
မည်းခြင်းသည်၊ဝိဂတံ၊ကင်းသည်၊စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ဥဒ္ဓစ္စကု
က္ကုတ္တံ၊ပျံလွင့်ခြင်းအလိုထို့ရှိခြင်းသည်၊ဝိဂတံ၊ကင်းသည်၊စေဟောတိ၊ အ
ကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ယုံမှားခြင်းသည်၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်သည်၊ စေ
ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝိရိယံလုံ့ထသည်၊ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်အပ်

ဣတိဂုတ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

သည်။ အသလ္လိနံ၊ မတွန့်တိုသည်။ စေတောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ထင်သည်။ အာသံရဋ္ဌာ၊ မစေ့သည်။ စေတောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ကာယော၊ ကိုယ်သည်။ ပဿဒ္ဓေါ၊ ငြိမ်းသည်။ အသာရဋ္ဌေါ၊ မပူပန်သည်။ စေတောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ပိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သမာဟိတံ၊ ထည်ကြည်သည်။ ဧကဂ္ဂံ၊ မတုန်ထွပ်သည်။ စေတောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သာယာနေပိ၊ ထောင်းသော်လည်းကောင်း၊ ဇာဂရေပိ၊ နိုးကြားထွက်လည်းကောင်း၊ ဇေတုထော၊ ဤသို့ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ အာတာပိ၊ ကိလေသာကိုပူပန် စေတတ်သော လုံ့ထရှိသောသူ၊ ဩတ္တပ္ပိ၊ အကုသိုလ်ခုစိုက်တို့မှတိတ်စန့်တတ်သောသူ၊ သတတံ၊ အခါခပ်ထိမ်း၊ သမိတံ၊ မပြတ်၊ အရဋ္ဌပိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့ထရှိသောသူ၊ ပဟိဘတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေတတ်အပ်သောနှလုံးရှိသောသူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤတို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်။ အဝေါဇာမိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ယတံ၊ လုံ့ထပြုလျက်၊ စရေ၊ သွားရာ၏။ ယတံ၊ လုံ့ထပြုလျက်၊ တိဋ္ဌေ၊ ရပ်ရာ၏။ ယတံ၊ လုံ့ထပြုလျက်၊ အဗ္ဗေ၊ နေရာ၏။ ယတံ၊ လုံ့ထပြုလျက်၊ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။ ယတံ၊ လုံ့ထပြုလျက်၊ ဟတ္ထပါဒံ၊ လက်ခြေကို၊ သမိဉ္ဇ္ဇေ၊ ကွေးရာ၏။ ယတံ၊ လုံ့ထပြုလျက်၊ ဇေံ၊ ထိုသို့ဆိုအပ်ပြီးသောလက်ခြေအစရှိသည်ကို၊ ပဿာရယေ၊ ဆန့်ရာ၏။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌လည်းကောင်း၊ တိရိယံ၊ ဖိလောအရပ်၌လည်းကောင်း၊ အပါပိ၊ အောဝံ၌လည်းကောင်း၊ ယာဝတာ၊ အကြင်၍လော့က်၊ လောကဂတိ၊ သတ္တယောကသင်္ခါရထောက၏ဖြစ်ရာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထစ၊ ထိုအရပ်၌လည်းကောင်း၊ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ခန္ဓာနံ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော ရုပ်နံတရားတို့၏။ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ အဖြစ်အပျက်ကို၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အပိက္ခိတာစ၊ ရှုသည်လည်း၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဇေံ၊ ဣမိနာဝုတ္တနုယေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဝိဟာရီ၊ နေထေ့ရှိသော၊ အာတာပိ၊ ကိလေသာကိုပူပန် စေတတ်သော လုံ့ထရှိသော၊ သန္တဝုတ္တိံ၊ ငြိမ်သက်သောအကျင့်ရှိသော၊ အနုဗ္ဗတံ၊ မပျံ့လွင့်သော၊ စေတောသမထသာမိပိံ၊ စိတ်ကိုငြိမ်းစေတတ်သော အရိယာမဂ်အားလျော်သော အကျင့်ကို၊ ဘိက္ခုမာနံ၊ ကျင့်သော၊ သဒါ၊ အခါခပ်ထိမ်း၊ သတံ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ တထာပိမံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ သတတံ၊ အခါခပ်ထိမ်း၊ ပဟိဘတ္တောတိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေတတ်သော နှလုံးရှိသော သူဟူ၍၊ အရိယာ၊ ထုရားအစရှိသောအရိယာတို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤ

သို့၊ဘဂဝတ၊မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသည်လျှင်၊ဒုဿမသမ္ဘန္ဓသီလသုတ်အပြီးတည်း။ ။

စတုတ္ထနိပါတ်-၁၃-ယောကသုတ်။

ဘဂဝတ၊ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊အရဟတော၊ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ဤယောကသုတ်ကို၊မေမယာ၊အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊သုတံ၊ကြားရလိုက်၏။ ။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ တထာဂတေန၊ငါထုရားသည်၊ ယောကော၊ယောကကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်၏၊တထာဂတော၊ငါထုရားသည်၊ ယောကသ္မာ၊ယောကမှပီသညူကြွေ၊ ကင်းတော်မူ၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ တထာဂတေန၊ ငါထုရားသည်၊ ယောကသရဒယော၊ယောက၏ဖြစ်ကြောင်းကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်၏၊ တထာဂတဿ၊ ငါထုရားသည်၊ ယောက သရဒယော၊ ယောက၏ဖြစ်ကြောင်းကို၊ပဟိနော၊ ပယ်တော်မူအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊တထာဂတေန၊ငါထုရားသည်၊ ယောကနိရောဓေ၊ယောက၏ ချုပ်ရာကို၊အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ထိုးထွင်း၍သိတော်မူအပ်၏၊ တထာဂတဿ၊ငါထုရားသည်၊ယောကနိရောဓေ၊ယောက၏ချုပ်ရာကို၊သန္တိကတော၊ မျက်မှောက်ပြုတော်မူအပ်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊တထာဂတေန၊ငါထုရားသည်၊ ယောကနိရောဓေါ၊ပိနိပဒိပဒေါ၊ ယောက၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်ကို၊အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်၏၊ တထာဂတဿ၊ ငါထုရားသည်၊ယောကနိရောဓေါ၊ပိနိပဒိပဒေါ၊ယောက၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရေဝံကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်ကို၊ဘာပိတာ၊ပွားစေအပ်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ သဒ္ဓေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ သမာရကဿ၊ မာန်နှင့်တကွသော၊ သဗြဟ္မကဿ၊ဗြဟ္မာနှင့်တကွသော၊ထောကဿ၊လူသည်၊သသမတဗြဟ္မဏိယာ၊ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တကွသော၊သဒ္ဓေမနုဿ၊မင်းတည်းဟူသော သရဟိနုတံကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော၊ ပဇာယ၊သတ္တဝါသည်၊ ဒိဋ္ဌိ၊မြင်အပ်သော၊ သုတံ၊ကြားအပ်သော၊ ရုတံ၊ တွေ့အပ်သော၊ ဝိညာတံ၊သိအပ်သော၊ပတ္တံ၊ရောက်အပ်သော၊ပရိယေသိတံ၊ ရှာဖွေအပ်သော၊မနုဿ၊စိတ်ဖြင့်၊အနုပိစရိတံ၊စုံစပ်ဆင်ခြင်အပ်သော၊ ယံဓမ္မဇာတံ၊အကြင်ထုရားသဘောသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံဓမ္မဇာတံ၊ထိုထုရားသဘောကို၊ တထာဂတေန၊

ငါတရားသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဘိသမ္ပန္နံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ
အပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ ငါတရားကို၊ တထာဂတောတိ၊
တထာဂတဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတော၊ ငါတရ
ရားသည်၊ ယံဝရတ္ထိံ၊ အကြင်ညဉ့်၌လည်း၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ သမ္မာ
သမ္ဗောဓိံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို၊ အဘိသမ္ပန္နံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ
အပ်၏။ ယံဝရတ္ထိံ၊ အကြင်ညဉ့်၌လည်း၊ အနုပါဒိသေသာယ၊ ဝိပါကံကမ္မဇ
ရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဝေတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဝေတံဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိနိ
ဗ္ဗာနပြုတော်မူတတ်၏။ ဧတသ္မိံ၊ အနုဂေ၊ ဤအကြား၌၊ ယံဝရနံ၊ အကြင်စကား
ကို၊ ဘာသတိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ယပတိ၊ ပြောတော်မူ၏။ နိဗ္ဗိသတိ၊ ညွှန်းတော်မူ
၏။ ထံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော စကားထော်သည်။ တထေဝ၊ ထိုဆိုတော်မူ
တိုင်းသာလျှင်၊ ဧဟံတိ၊ ဖြစ်၏။ အညထာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်၊
နောဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ ငါတရားကို၊ တ
ထာဂတောတိ၊ တထာဂတဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တ
ထာဂတော၊ ငါတရားသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝါဒိ၊ ဆိုတော်
မူထေ့ရှိ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ကာရိ၊ ပြုတော်မူထေ့ရှိသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ကာရိ၊ ပြုတော်မူထေ့ရှိ၏။ တ
ထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝါဒိ၊ ဆိုတော်မူထေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝါဒိ၊ ဆိုတော်မူထေ့ရှိ၏။ ထထာ၊ ထို
အခြင်းအရာဖြင့်၊ ကာရိ၊ ပြုတော်မူထေ့ရှိ၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ
ဖြင့်၊ ကာရိ၊ ပြုတော်မူထေ့ရှိ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝါဒိ၊ ဆိုတော်မူ
ထေ့ရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ ငါတရားကို၊ တထာဂတောတိ၊
တထာဂတဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဒေဝကော၊ ကာ
မာဝစနုတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော၊ သမာရကော၊ ဝသဝတ္ထိနုတ်ပြည်
နှင့်တကွသော၊ သဗြဟ္မကော၊ ဗြဟ္မပြည်နှင့်တကွသော၊ ထောကော၊ ထြကသ
ထောက၌၊ သသမဏဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တကွသော၊ သဒေဝမ
နုသာယ၊ မင်းတည်းဟူသော သရတိနုတ်ကြွင်းသော လျှင်တကွသော၊ ပ
ဇာယ၊ သတ္တဝါ၌၊ တထာဂတော၊ ငါတရားသည်၊ အဘိဘူ၊ နှိပ်နှင်းတော်မူ
တတ်၏။ အနဘိဘူတော၊ သူတပါးတို့မနှိပ်နှင်းအပ်၊ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။
ဒသော၊ မြင်တော်မူတတ်၏။ ဝသဝတ္ထိ၊ အလိုတော်သို့လိုက်စေတတ်၏။ တ
သ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ ငါတရားကို၊ တထာဂတောတိ၊ တထာဂတ
ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာ

သုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုလောကသုတ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊ ဝေဇဇေယျ၊ ဤမြတ်သောဘုရားသည်၊ သဗ္ဗဇောကံ၊ ခပ်သိမ်းသောလောကကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိထော်မူ၍၊ သဗ္ဗဇောကော၊ ခပ်သိမ်းသောလောက၌၊ ယံကိဉ္စိ၊ အကြင်အလုံးစုံသော၊ ဥေယျံ၊ သိအပ်သောတရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုသိအပ်သောတရားကို၊ ယထာတထံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ ဇာနိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ သဗ္ဗထောကဝိသံယုတ္တော၊ ခပ်သိမ်းသောလောကနှင့်ယှဉ်ထော်မမူ၊ သဗ္ဗဇောကော၊ ခပ်သိမ်းသောလောက၌၊ အနုပယော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့၏ပွားခြင်းမရှိ၊ ၊ သဗ္ဗေသဗ္ဗာဘိတု၊ အလုံးစုံခပ်သိမ်းသော အာရုံသင်္ခါရမာဂ်တို့ကိုနှိပ်နင်း၍ တည်တော်မူ၏။ ဝိရော၊ တည်ကြည်သောသမာဓိနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ သဗ္ဗဂန္ထပမောစနော၊ ခပ်သိမ်းသောအနှောင်းအဖွဲ့ကိုဖြေ၍တည်တော်မူ၏။ အဿအနေန၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရဝံ၊ မြတ်သော၊ သန္တိံ၊ ငြိမ်းချမ်းစွာသော၊ အကုတောဘယံ၊ တစ်တခုသောအရပ်မှဘေးမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဖုဋ္ဌံ၊ ရောက်တော်မူအပ်ပြီ။ ၊ ဝေဇဇေယျ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝီတာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိပြီ၊ ဖုဋ္ဌေါ၊ ခပ်သိမ်းသော ဥေယျံတရားတို့ကိုသိတော်မူပြီ။ အနိဗ္ဗော၊ ဆင်းရဲမရှိပြီ၊ ဆိန္နသံသယော၊ မြတ်အပ်ပြီးသောယုံမှားခြင်းရှိပြီ။ သဗ္ဗကမ္မက္ခယံ၊ ခပ်သိမ်းသော ကံတို့၏ ကုန်ခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူပြီ။ ဥပဓိ၊ သင်္ခယော၊ ဥပဓိ၏ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်၌၊ ဝိရတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ထော်မူပြီ။ ၊ ဝေဇဇေယျ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇာဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ဖုဋ္ဌေါ၊ သစ္စာထေးပါးကိုသိထော်မူတတ်၏။ ဝေဇဇေယျ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝီဟေဝါ၊ ကေသရာဇာခြင်သေ့မင်းသဖွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ အနုတ္တရော၊ တုဘက်ကင်းတော်မူ၏။ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ ထောကဿ၊ လူအား၊ ဗြဟ္မစက္ကံ၊ တရားထည်းဟူသောစက်ရတနာကို၊ ပဝက္ခေသိ၊ လည်စေတော်မူတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တထာဂဘဂုဇထ၊ မြတ်စွာဘုရားကျေးဇူးတော်တို့ကို၊ ဇာနိတွာ၊ သိကုန်၍၊ ယေဒေဝါစ၊ အကြင်နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေမနုဿာစ၊ အကြင်လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတာ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။ ဧတဒေဝါစ၊ ထိုနတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝေမနုဿာစ၊ ထိုလူတို့သည်လည်းကောင်း၊ သံဂမ္မ၊ အညီအညွတ်လာကုန်၍၊ မဟံန္တံ၊ မြတ်သော သီလက္ခန္ဓစသော ကျေးဇူးတို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူ-

ဣတိဝတ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

ထသော၊ ဝိတသာရဒံ၊ ကင်းသော ရွံရှာခြင်းရှိတော်မူထသော၊ တံတထာဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးတော်မူ၏၊ ဒမယတံ၊ ယဉ်ကျေးစေ၊ တတ်ကုန်သောသူတကာတို့ထက်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ သန္တော၊ ငြိမ်သက်တော်မူ၏၊ သမယတံ၊ ငြိမ်သက်စေတတ်သော သူတကာတို့ထက်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ရုက္ခော၊ ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာတို့မှ လွတ်တော်မူပြီ၊ မောစယတံ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာတို့မှ လွတ်တတ်ကုန်သော သူတကာတို့ထက်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ တိဇ္ဈော၊ သံသရာတည်းဟူသော ပင်ထယ်သရေခွာရာမှ ကူးမြောက်တော်မူပြီ၊ တာရယတံ၊ သံသရာတည်းဟူသော ပင်ထယ်သရေခွာရာမှ ကူးမြော်စေတတ်ကုန်သော သူတကာတို့ထက် ဝရော၊ မြတ်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ သဒေဝကတ္ထိံ၊ နတ်နှင့် တက္ကသော၊ သောကတ္ထိံ၊ လူဦးတေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ ပဒိုပုဂ္ဂလော၊ တုဘက် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နတ္ထိံ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဝဒန္တာ၊ ဆိုကုန်လျက်၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ မဟန္တံ၊ မြတ်သော သိက္ခန္ဓစသော ကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ ဝိတသာရဒံ၊ ကင်းသော ရွံရှာခြင်းရှိတော် မူထသော၊ တံတထာဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော် မူအပ်၏၊ အယဓိ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဤသည်ထိုင်တေရသမထောကသုတ်အပြီးတည်း။ ။

စတုတ္ထနိပါတံ၊ စတုတ္ထနိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ တထာ၊ ထိုစတုတ္ထနိပါတ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်၊ တဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ဗြာဟ္မဏသုတ်လည်းကောင်း၊ စတ္တာရိ၊ စတ္တာရိသုတ်လည်းကောင်း၊ ဇာနာဇာနာသုတ်လည်းကောင်း၊ သမဏ၊ သမဏသုတ်လည်းကောင်း၊ သီလော၊ သီလသုတ်လည်းကောင်း၊ တဗျာ၊ တဗျာသုတ်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဗြာဟ္မဏသုတ်လည်းကောင်း၊ ဗဟုကာရာ၊ ဗဟုကာရသုတ်လည်းကောင်း၊ ကုဟနာ၊ ကုဟနသုတ်လည်းကောင်း၊ ပုရိသာ၊ ပုရိသာသုတ်လည်းကောင်း၊ စရ၊ စရသုတ်လည်းကောင်း၊ သမ္ပန္နာ၊ သမ္ပန္နာသီလသုတ်လည်းကောင်း။

စတုက္ကနိပါတ်-၁၃-လောကသုတ်၊

လောကေန၊ လောကသုတ်နှင့်၊ သဟ၊ တက္ခ၊ တေရသ၊ တဆဲသုံးသုတ်တို့
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒါနိ၊ ထည်း၊ ။ ကေနိပါတံ၊
 ကေနိပါတ်သည်၊ သတ္တဝါ၊ နှစ်ဆဲခုနစ်ပါးသောသုတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဒုကံ၊ ဒုကနိပါတ်သည်၊ ဗာဝိသသုတ္တသင်္ဂဟိတံ၊ နှစ်ဆဲခုနစ်ပါးသော
 သုတ်တို့ဖြင့်ရေတွက်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ တိကံ၊
 တိကနိပါတ်သည်၊ သမပ္ပညာသ၊ အမျှငါးဆယ်သောသုတ်ရှိသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ စတုက္ကဉ္စ၊ စတုက္ကနိပါတ်သည်ကား၊ တေရသ၊ တဆဲသုံးသုတ်တို့
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဒ္ဒသုတ္တရသုတ္တသတေ၊ နိဒ္ဒသုတ္တရသုတ္တ
 သတံ၊ တရုဘဆယ်နှစ်သုတ် အလွန်ရှိသော၊ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသော
 သုတ်ကို၊ သင်္ဂါယိတွာ၊ ပေါင်းရ၍၊ ပုရာ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အရဟန္တာ၊
 ရဟန္တာတို့သည်၊ ဝိသုဒ္ဓိကိယာ၊ ကြာမြင့်စွာတည်စိပ်သောငှါ၊ သမာဒဟိ
 သု၊ ထားကုန်၏၊ တံဂန္တံ၊ ထိုကျမ်းကို၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ဣတိဂုတ္တန္တိ
 ဣတိဂုတ်ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ ဣတိဂုတ္တကပါဠိ၊ ဣတိဂုတ္တကပါဠိတော်
 သည်၊ နိဗ္ဗိဘာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဣတိဂုတ္တကပါဠိတော်နိဗ္ဗိသုပြီး၏။

နိဂုံး

- (၁) ဗဟူသုပုဂ္ဂါမေသု၊ ခန္တိနာမောမဟာဇ္ဇာသိ၊
မန္တလေရုတနာပုဏ္ဏံ၊ ပုရေမန္တလပဗ္ဗထေ။ ။
- (၂) မန္တလေပုရသာသနော၊ ဝသံဗုဒ္ဓသာသာဓနော၊
ပတ္တေစဝုဓိဝေပုဏ္ဏံ၊ ဘုဒ္ဓိဿန္တိမဟာဇနာ။ ။
- (၃) မနုဗ္ဗိဇ္ဇာတိကတွာန၊ လဘိတွာတိဝိဓံသုခံ၊
သာသနဿဟိတေကန္တော၊ သောပါနေဂုဟအဗ္ဗသေ။ ။
- (၄) ထူပေဓိဗ္ဗေစသာဏာယော၊ ဆန္ဒေနသဟအတ္ထထေ၊
ပါသာဒေဥဒပါနေစ၊ ကရောတိသန္ဓရေသုဘေ၊
ဘိဟဗ္ဗပေဓိဟာရေစ၊ ပါကာရေစသုကာရိယေ။ ။
- (၅) ဝိဇုကတ္တယပါဠဉ္စ၊ သဟဒိကာယဋ္ဌက္ကထံ၊
မာဂန္တေနဿနတ္ထာယ၊ အာရောပေဟိစပေါတ္တကံ။ ။
- (၆) ရန္တေက္ကပ္ပသေလဉ္စ၊ မူလဋ္ဌိသာသနဿစ၊
ဓမ္မက္ခရသမူဟေန၊ ဌပိတာယစပါဠိယာ။ ။
- (၇) ဇေကကပဒမေကတ္ထံ၊ ရုစနတ္ထာယနိဿယံ၊
မန္တလာစထအာသန္တော၊ ဝသံအဘာယနာမကေ။ ။
- (၈) မေစာသုသိတိအာရာမေ၊ ထေရံယာစတိဇာဂရံ၊
ထေရေနသုဗ္ဗိက္ခေန၊ ဝေပုဏ္ဏတ္ထာယသာသနံ။ ။
- (၉) ရမိတေပုဗ္ဗစေရေဟိ၊ ပသိတွာနနိဿယေ၊
သုန္တိဌပိတာယတ္ထံ၊ ပဝေသေတွာနပါဠိယာ။ ။
- (၁၀) သေသေတွာပုဗ္ဗစေရေဟိ၊ ရမိတဿဝုနုပ္ပုနံ၊
တတ္ထဂုဋ္ဌိဇ္ဇာတိဂတ္ထံ၊ ကဿပါဠဿနိဿယော။ ။
- (၁၁) သက္ကရာဇေသဟဿဒ္ဓိ၊ နိသတေအဋ္ဌဘိတိယံ၊
ကဏ္ဍေသာဝထမာသဿ၊ တေရသေဝသုနိဋ္ဌိတော။ ။
- (၁၂) သမ္မာဆန္ဒေနိဝိဂန္တံ၊ ဝါစေန္ဒာပရိယာပုဏာ၊
ပသန္တေနာနာယာသေန၊ ပတွာသုခေနကောဝိဒံ။ ။
- (၁၃) စန္ဒာဒိဗ္ဗာဝအာကာသေ၊ ဝိဇုကတ္တယပါရဂူ၊
ဝိသေသပုဂ္ဂလာဟုတွာ၊ ပပေါန္တုအမထံပဒံ။ ။

မန္တလေးရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ မန္တလေးရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်ပြည်၌၊ မန္တလေး
 ပုဂ္ဂိုလ်၊ မန္တလေးမြို့၏အာသနေး၊ အနီးဖြစ်သော၊ မန္တလေးပဗ္ဗတေ၊ မန္တလေး
 ထောင်၌၊ ဝသံဝသန္တေ၊ နေသော၊ ခန္တိနာမော၊ ခန္တိမည်သော၊ မဟာ
 ဣယိ၊ ရှင်ရသေ့ကြီးသည်၊ ဗုဒ္ဓသာသနေး၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်
 သည်၊ ဝုဇီဝေပုဏ္ဏိ၊ ကြီးပွားစည်ပင်ခြင်းသို့၊ ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊
 မဟာဇနာ၊ လူများအပေါင်းတို့သည်၊ တိပိဓံသုခံ၊ လူ့နတ်နိဗ္ဗာန်သုံးတန်သော
 ချမ်းသာကို၊ ထာဝိတွာ၊ ရကြကုန်၍၊ တုဗ္ဗိဿန္တိ၊ သုံးဆောင်ခံစားကြကုန်
 လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုဿိ၊ စိတ်၌၊ ကတွာ၊ ထားသည်ကိုပြု၍၊ ဗဟူသျှ၊ များစွာ
 ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂေါမေသျှ၊ မြို့ရွာတို့၌၊ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏၊ ဟိတေ၊
 အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော၊ ကန္တေ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ ထူပေစ၊ စေတီ
 တော်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗိဗ္ဗေစ၊ ရုပ်ပွားဆင်းထု တော်တို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ သာဇာယောစ၊ စရပ်တန်ဆောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သောပါ
 နေစ၊ စောင်းတန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဂုဟအဗ္ဗသေစ၊ ဂူလိုက်လမ်းတို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဆန္ဒေန၊ အမိုးနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ အတ္ထတေစ၊ အခင်းတို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ ပါသာဒေစ၊ ပြာသာဒ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒပါနေစ၊
 ရေတွင်းရေကန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သုန္ဒရေ၊ ကောင်းကုန်သော၊ သုဘော၊
 တင့်တယ်ကုန်သော၊ သီဟရူပေစ၊ ခြင်္သေ့ရုပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဟာ
 ရေစ၊ ကျောင်းကြီးကျောင်းငယ် တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သုကာဝီရိတေ၊
 ကောင်းစွာပြုအပ်ကုန်သော၊ ပါကာရေစ၊ တံတိုင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊
 ကရောတိ၊ ပြုစု၏၊ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏၊ မူလဋ္ဌံ၊ အရင်းမူလဘူထ
 အဖြစ်၌တည်သော၊ ဝိဇုကတ္တယပါဠိဉ္စ၊ ဝိဇုကတ်သုံးပုံ ပါဠိတော်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဝိကာယ၊ ဝိကာနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ အဋ္ဌက္ကထံစ၊ အဋ္ဌကထာကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဝန္တေ၊ ကျမ်းတို့ကို၊ မာနဿနုတ္ထာယ၊ မကွယ်မပျောက်စေခြင်း
 အကျိုးငှါ၊ ပေါတ္ထကဉ္စ၊ ပေသို့လည်းကောင်း၊ ရဒ္ဓစက္ကဉ္စ၊ ဝုဒ္ဓိဝက်သို့လည်း
 ကောင်း၊ သေလဉ္စ၊ ကျောက်သို့လည်းကောင်း၊ အာရောပေတိ၊ တင်၏၊ စ၊
 ထိုမှတပါး၊ ဝေဠုက္ခရသမူဟေန၊ တရားဒေသနာအက္ခရာသမူဟဖြင့်၊ ဌဝိတာ
 ယ၊ ထားအပ်သော၊ ပါဠိယာ၊ မာဂဘောသာပါဠိပါဠိတော်၏၊ ဧကေက၊ ပဒ
 မေကတ္တံ၊ တပုဒ်တပုဒ်လျှင်တနက်တနက်စဉ်သော၊ နိဿယံ၊ ဗြဟ္မာတာသာ
 အနက်နိဿယကို၊ ရစနတ္ထာယ၊ ရေးသားပြုပြင်စီစဉ်ခြင်းငှါ၊ မန္တလေးစလ
 အာသနေး၊ မန္တလေးထောင်၏ အနီး၌၊ အာယနာမကေ၊ အာယာရာမ
 အမည်ရှိသော၊ မေစာဗုသိတိအာရာမေ၊ မိုးထိဟူသောကျောင်းတိုက်၌၊

(နိဂုံး)

ဝင်္ဂဝါး၊ သီတင်းသုံးတော်မူသော။ ဇာတရုံ၊ ဇာတရမည်သော။ ထေရ်၊ မထေရ်ကို၊ ယာဝတိ၊ ကောင်းပန်၏။ ထေရေနု၊ မထေရ်သည်။ သုဒ္ဓမ္မိတ္ထေနု၊ စင်ကြယ်ကောင်းမြတ်သောမိတ်ဖြင့်။ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို။ ဝေပုဏ္ဏတ္ထာယ၊ စည်ပင်ပြန့်ပွား ထွန်းကား စေခြင်းငှါ။ ပုဗ္ဗာစေရေဟိ၊ ရှေးဆရာ မြတ်တို့သည်။ ရမိတေ၊ စီရင်အပ်ကုန်သော။ နိဿယေ၊ အနက်ဖြုတ်စွာဘာသာရှိရာ နိဿယတို့ကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ အထပ်ထပ်။ ပဿိတွာနု၊ ကြည့်ရှု၍။ တတ္ထ၊ ထိုနိဿယတို့၌။ ပုဗ္ဗာစေရေဟိ၊ ရှေးဆရာတော်ကြီးတို့သည်။ သုခန္တိ၊ လွယ်ပြီဟူ၍။ သေသေတွာ၊ ချွင်းချန်၍။ ဖွမိတာယ၊ ထားအပ်သော။ ပါဠိယာ၊ ပါဠိ၏။ ဂုဠံ၊ ဖျို၅ က်အပ်သော။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ပဝေသေတွာနု၊ သွင်း၍။ ရမိတဿ၊ ရေးသားပြုပြင် စီစဉ်အပ်သော။ ဣတိပုတ္တကဿပါဠာယ၊ ဣတိဝတ်ပါဠိတော်၏။ နိဿယော၊ နိဿယော။ အနက်ဖြုတ်စွာဘာသာ မှီရာနိဿယသည်။ သက္ကရာဇေ၊ လူတို့ဝေါဟာ။ ကောဇာ သက္ကရာဇ်သည်။ သဟဿဒ္ဓိန္ဒိသထေ အဋ္ဌသီတိယံ၊ တထောင့်နှစ်ရာ ရှစ်ဆဲရှစ်ချစ်၌။ သာဝဏမာသဿ၊ သရဝဏနက္ခတ်နှင့်ပွင့်သော ဝါခေါင်လ၏။ ကဏှော၊ လဆုတ်ပက္ခဖြစ်သော။ တေရသေဝ၊ တဆဲသုံးရက်မြောက်သော တနင်္ဂနွေနေ့၌ သာသျှင်။ သုဒ္ဓိဋ္ဌိတော၊ ကောင်းစွာပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ဣဝံ၊ ဤကဲ့သို့ကို။ သမ္မာဆန္ဒေန၊ ကောင်းမြတ်သောဆန္ဒဖြင့်။ ဝါစေန္ဒာ၊ ပိုချကြကုန်သော။ ပရိယာပုဏာ၊ သင်ကြားကြ ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပဿန္တေန၊ ကြည်လင်ရှင်လန်းသဖြင့်။ အနာယာသေန၊ မပင်ပန်းသဖြင့်။ သုခေန၊ ချမ်းချမ်းသာသာလွယ်ကူစွာဖြင့်။ ကောဝိဒံ၊ လိပ်မာ တတ်မြောက်ခြင်းသို့။ ပတွာ၊ ရောက်ကြကုန်၍။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ စန္ဒာဒိဇ္ဈာဝ၊ လနေတို့ကဲ့သို့။ ဝိဇုကတ္တယပါရဂူ၊ ဝိဇုကတ်၌ကမ်းတဘက်သို့ရောက်ကုန်သော။ ဝိသေသပုဂ္ဂဏာ၊ ထူးမြတ်ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကြကုန်၍။ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော။ ပဒံ၊ ထုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါရဟန္တာတို့ ကိန်းအောင်းမွေ့ထေ့၍ ပျော်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့။ ပပေါန္တု၊ ရောက်ကြပါစေကုန်သတည်း။ ။

ဣတိဝတ်ပါဠိတော်နိဿယနိဂုံးပြီး၏။